

armada

Observatorio de San Fernando

BIBLIOTECA

Observatorio de Marina
BIBLIOTECA

Núm. 170

3

¹¹⁹
ARCHIMEDIS OPERA:
APOLLONII PERGÆI
CONICORUM

LIBRI III.

THEODOSII

SPHÆRICA . 5

METHODO NOVA

ILLUSTRATA, & Succinctè DEMONSTRATA.

PER

IS. BARROW, Exprofessore Lucasiano CANTAB.
& Societatis Regiæ Soc.

ACCEDUNT E7USDEM

LECTIONES
OPTICÆ, & GEOMETRICÆ.

OBSERVATORIO DE MARINA
DE
SAN FERNANDO.

LONDINI,
ibid, vœneunt apud Rob. Scott, in vico
Little Britain. 1675.

INSTITUTO

OBSERVATORIO DE MARINA

de
SAN FERNANDO

NEW METHODS OF PERA

THEORY AND PRACTICE

CONICORUM

LIBRI III

THEodosius

STEPHANICUS

METHODO NOVA

ILLUSTRATA, & SUCCESSIVE DEMONSTRATA

PER

J. B. BROW, Experimentorum Mathematicorum Cantabrigie

& Societatis Regiæ Socius

ACCEDUNT TABULÆ

LECTURÆ

OPTICÆ, & GEOMETRICÆ

LONDINÆ

in officina Johannis Sturt, in vicu

sub Regio, in vicu

BIBLIOTECA
DEL
OBSERVATORIO DE S. FERNANDO

A P O L L O N I I
C O N I C A :

Methodo Nova Illustrata, & Succinctè
D E M O N S T R A T A.

Per ISAACUM BARRON,
Ex-professorem Lucasianum *Cantab.* & Soc. Regiæ Soc.

L O N D I N I,
Excudebat *Guil. Godbid,* vœneunt apud *Robertum Scott,*
in vico *Little-Britain,* 1675.

ARQUITECTURA
GONNICA

Metodo de...
D...

...
...

...
...

De Apollonio Pergæo, ex Vossio de Scriptoribus Mathematicis:

Proximæ post Euclidem antiquitatis, ex iis qui extant est Apollonius Pergæus, Claruit enim sub Ptolomæo Evergere.

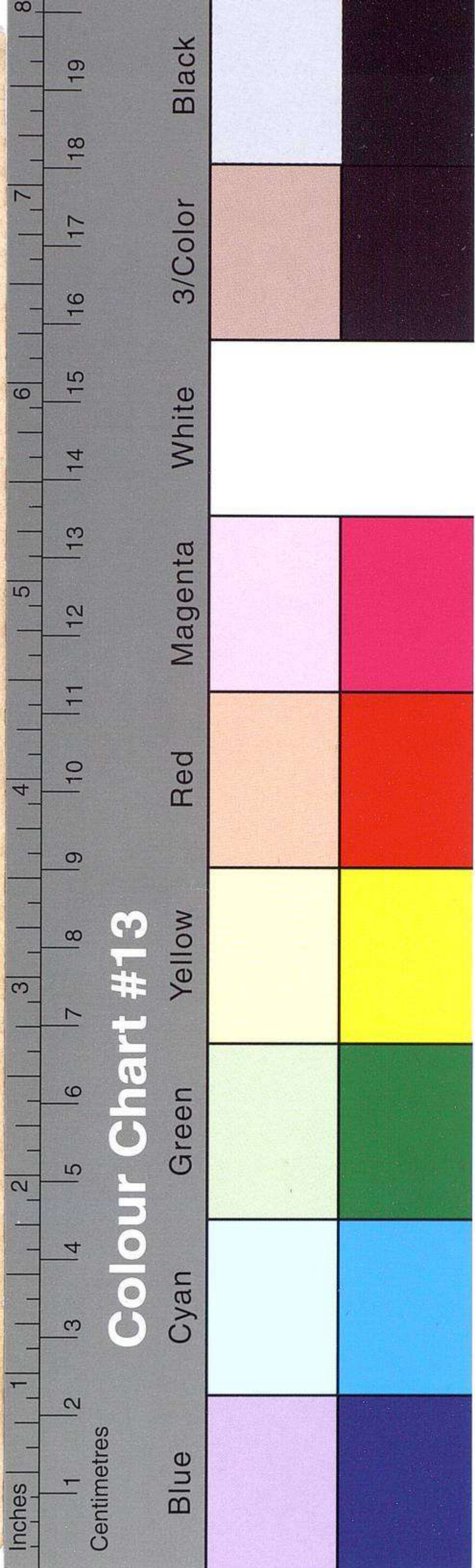
Natus est Pergæ, civitate Pamphiliæ. De atate autem ejus, quod dixi auctor est Heraclius in Archimedis vita, & exinde Eutocius Ascalonita initio commentariorum in Conica Apollonii. Ubi ex Gemini Mathematicarum præceptionum li-

bro sexto refert, ut ob conicam hanc scientiam à sua atatis hominibus nuncupatus sit magnus Geometra, Euclidis discipulos, quod & ipsum atatem indicat, Alexandriæ audivit, à quibus cum multa accepisset; non difficile adeò fuit quatuor conicorum Euclidis libros commentario illustrare, ac totidem alios adjungere: ut in univèrsam conicorum essent libri viij: sicut auctor est Pappus Alexandrinus libro vij Mathematicæ Collectionis.

Atque eodem libro alia quoque ejusdem Apollonii memorat, videlicet libros duos ἐπὶ λόγῳ ἀποτομῆς, de proportionis sectione: totidem ἐπὶ χωρῆς ἀποτομῆς, de spatii sectione: etiam duos διωρισμένους περὶ τῆς ἀποτομῆς, determinatæ sectionis: ac totidem ἐπιπέδων, tactionum: duos quoque ὑψώσεων, inclinationum: ac similiter duos τόπων ἐπιπέδων, planorum locorum. Quorum Pappus alios vocat ἐφεκλιμῆς, in se solis consistentes: alios διεξοδιμῆς, extra sese tendentes.

Ceterum fuere olim, qui Conica non esse Apollonii Pergæi, sed Archimedis putarent. Existimavit hoc Heraclius ille, qui Archimedis vitam retulit. Ejus verba inde adducit Eutocius, quibus ait Archimedem primum omnium consignasse Elementa Conica: Apollonium autem, cum ea sciret necdum edita esse ab auctore, involasse in illa, proque suis edidisse. Ac videtur id posse ipsius Archimedis verbis comprobari. Nam ipse operis de Conicis Elementis meminit partim libro ἐπὶ κωνοειδῶν, καὶ σφαιροειδῶν, ante propositionem quartam. Utrobique enim ait, id, de quo loquitur demonstratum esse in libris Conicis. Nisi quis censeat, respici Euclidis quatuor Conicorum libros: quorum Pappus mentionem facit in septimo Mathematicarum Collectionum libro. Verum, si alienum opus signaret Archimedes non sic loqueretur. Solet enim tum dicere, priores id demonstrasse. Et sanè Archimedi non fuisse ignotum conos secari posse planis, quæ ad latus Coni habeant inclinationem differentem, satis comprobatur contra Eutocium, & alios, Guido Ubaldis initio Commentarii in secundum ἰσορροπικῶν Archimedis. Quæ cum considero, nolim de auctore multum contendere. Et fortasse rudiores Archimedis chartas nactus fuit Apollonius, atque eas perfecit. Utcunque est, ante hæc de Conicis edita ab Apollonio, imperfecta erat eorum notitia: ut tradit Eutocius Ascalonita

initio

initio Commentarii sui in Conica Apollonii. Atque, Aristæi iudicio, Pappi eadem mens fuit.

Quatuor priores libros primus transtulit Joan. Baptista Memmius; sed infeliciter, eò quòd Argumentum operis non intelligeret: unde, non vidit sat manifestas Græci codicis mendas, ac sæpe pueriliter hallucinatur: sicut monitum Francisco Maurolyco, præfatione in Cosmographiam suam. Opera igitur fecit Federicus Commandinus; qui denno Latine vertit, Bononiæque edidit anno 1566. Nec tamen omnia in eo vertendo potuit Commandinus. Usque adeo corruptus erat Græcus codex, quare in Latinis vitiosum sequi codicem est coactus; ut ipse agnoscit.

Alia quoque Apollonii hujus citant Proclus in Euclidem, ubi laudatur Ἀπολλώνιος ὁ Περραιῶς ἐν τῷ Ὀκτωβόῳ. Fortasse rescribendum τῆς Ὀκτωβόῳ. Quæ vox fuerat à βὸν significante pugnam: ut sæpe apud Homerum: Ὀκτωβόῳ, ταχυπόῳ. Et quadam recenset Eutocius Ascalonita libro de dimensione Circuli, Eutocius hic etiam in Conica Apollonii commentatus fuit. Eum quoque commentarium Latine vertit Commandinus. Utcunque verò nunc* quatuor duntaxat Conicorum libros habeamus, Arabicè tamen tres præterea ex Oriente est nactus Clarissimus Jacobus Golius, antehac, in Academia Leidensi, collega conjunctissimus. Cui multum Arabicæ debent literæ ac Mathesis universa: plura verò propediem debebant; præsertim ubi tres illi Conicorum libri viderint lucem. Querat aliquis quid factum sit de libro octavo, Cognoscimus de hoc ex Codice Goliano: ubi ad Calcem erat adscriptum eò non fuisse Arabicè translatum; quia etiam liber ille desideraretur in Codicibus Græcis, unde Arabes cetera transtulissent. Sed doctissimus Mersennius, præfatione in Apollonii Conica; quæ sunt in ejus Συνοψὶς Mathematica; Arabicè illum extare ait: imò omnes Apollonii libros eâ linguâ legi; sane plures etiam, quam enumeravit Pappus. Atque horum testem citat Aben Nedin; qui librum contexit de Philosophis Arabibus, omniumque eorum scripta memoravit, qui fuere à quadringentesimo post Muhammedem anno. Interim (ut idem Mersennius addit) Claudii Mydorgii, patricii Parisini, ea est suspicio tres illos Conicorum libros, qui ab Arabibus Apollonii creduntur non esse genuinos, verùm ab aliquo suppositos, qui sub Apollonii nomine facere voluerit fucum. Atque hoc inde colligit; quod libro quinto prima Proposit. in vj. Apollonii non tantummodo in Cono recto, sed in Scaleno etiam quolibet, & portionibus quibusvis, demonstret possibilia quæque. Meminit auctoris quoque Vitruvius, lib. I. cap. I. Cardanus in 16 de Subtilitate ei septimum inter subtilia orbis ingenia tribuit locum.

* Anno 1650. antequam tres posteriores à Borellio ederentur.

A P O L L O N I I

C O N I C O R U M

LIB. I.

DEFINITIONES.

I.

SI ab aliquo puncto (A) ad circumferentiam Circuli (BHC,) qui non sit in eodem plano, in quo punctum, conjuncta recta linea (AB) in utramque partem producat, & manente puncto (A) convertatur circa circuli circumferentiam, quousque ad eum locum redeat, à quo coepit moveri; superficiem (DAEFG) à recta linea descriptam, constantemq; ex duabus superficiebus (DAG, EAF) ad verticem (A) inter se aptatis, quarum utraque in infinitum augetur, nimirum recta linea (EABD) quæ eam describit in infinitum aucta, voco *Conicam superficiem*.

Fig. 1.

II.

Verticem ipsius, manens punctum (A).

III & VI.

Axem, rectam lineam (AG), quæ per punctum (A), & circuli centrum (G) ducitur.

IV.

Conum autem voco figuram (ABC), contentam circulo (BHC), & conicâ superficie (BAC), quæ inter verticem, & circuli circumferentiam interjicitur;

B

V.

V & VII.

Basim, circulum ipsum (B H C).

VIII.

Conorum rectos voco, qui axes habent ad rectos angulos ipsis basibus.

IX.

Scalenos, qui non ad rectos angulos ipsis basibus axes habent.

X.

Fig. 2.

Omnia curvæ lineæ (A B C) in uno plano existentis *Diametrum* voco, rectam lineam (B D,) quæ quidem ducta à linea curva, omnes lineas (A C), quæ in ipsa ducuntur cuidam lineæ (A C) æquidistantes, bifariam dividit.

XI.

Verticem lineæ rectæ terminum (A,) qui est in ipsa linea (A B C.)

XII.

Ordinatim ad diametrum applicari dicitur, unaquæque æquidistantium linearum (A C.)

XIII.

Fig. 3.

Similiter, & duarum curvarum linearum (C A D, E B F) in uno plano existentium, *diametrum* quidem *transversam* voco, rectam lineam (A B), quæ omnes (C D, E F) in utraque ipsarum ductas, rectæ cuidam (C D, vel E F) æquidistantes bifariam dividit (in X.)

XIV.

Vertices, diametri terminos (A, B) qui sunt in ipsis lineis (C A D, E B F.)

XV.

Rectam verò *diametrum* (Z Y) voco, quæ inter duas lineas (C A D, E B F),

E B F) posita, lineas omnes (C E, D F) ductas rectæ cuiusdam (A B) æquidistantes, & inter ipsas interjectas, bifariam secant (in Z vel Y.)

XVI.

Ordinatum ad diametrum applicari dicitur unaquæque linearum æquidistantium (C D, vel E F ad A B; & C E, vel D F ad Z Y.)

XVII.

Conjugatas diametros voco curvæ lineæ (A Z B Y), & duarum curvarum (C A D, E B F) rectas lineas (A B, Z Y), quarum utraque diameter est, & rectas lineas (C D, C E) bifariam dividit.

Fig. 4

XVIII.

Axem verò curvæ lineæ, & duarum curvarum, rectam lineam, quæ cum sit diameter curvæ lineæ, vel duarum curvarum, æquidistantes ad rectos secant angulos.

XIX.

Axes conjugatos curvæ lineæ, & duarum curvarum, rectas lineas, quæ cum sint diametri conjugatæ, ipsis æquidistantes ad rectos angulos secant.

Nihilo differunt axes à diametris, nisi quòd indifferenter illæ, hi ad rectos tantum secant.

Apollonius Eudemo.

S. D.

SI & corpore vales, & aliæ tuæ res ex animi tui sententia se habent, bene est ; nos quidem satis bellè habemus. Quo tempore tecum *Pergami* fui, animadverti te cupidum intelligendi Conica, quæ à nobis conscripta sunt. Itaque misi ad Te primum librum emendatum, reliquos deinceps missurus, cum animo ero tranquilliori ; non enim arbitror te oblitum quod à me accepisti, quid scilicet causæ fuerit cur ego hæc scribere aggressus sim ; rogatus à *Naucrate* Geometrâ, quo tempore *Alexandriam* veniens apud nos fuit ; & cur nos, cum de illis octo libris egissemus, majorem statim in his diligentiam adhibuimus. Nam cum ipse *Naucrates* quamprimum esset navigaturus, nos ea non emendavimus, sed quæcunque sese nobis obtulerunt conscripsimus, utpote qui ea postremò essemus percursuri. Quamobrem nunc tempus nacti, ut quæque emendamus, ita edimus. Et quoniam accidit nonnullos alios ex iis, qui nobiscum fuerant, habuisse primum & secundum librum antequam emendaretur, noli mirari, si in quædam incidas, quæ aliter se habeant. Ex octo autem libris, quatuor primi hujus disciplinæ continent Elementa: quorum primus completitur generationes trium Coni sectionum, & earum quæ oppositæ dicuntur, itemq; principalia ipsarum accidentia, à nobis & uberius & universalius, quàm ab iis qui de ea re scripserunt elaborata. Secundus Liber tractat ea quæ attinet ad Diametros, & ad Axes Sectionum, & ad illas lineas * quæ cum sectione non conveniunt ; tum de aliis differit, quæ & generalem & necessariam utilitatem ad determinationes afferunt. * Tertius liber continet multa & admirabilia Theo-

* α' συμπλοκῶτος.

Theoremata, quæ utilia erunt & ad solidorum locorum compositiones, & ad determinationes; quorum complura & pulcherrima, & nova sunt. Hæc nos perpendentes animadvertimus, non positam esse ab *Euclide* rationem componendi loci ad tres & quatuor lineas, verùm ipsius tantummodo particulam quandam, atque hanc non satis feliciter. Neque enim fieri poterat, ut ea compositio rectè perficeretur absque iis, quæ à nobis inventa sunt. Quartus liber tradit quot modis Conorum sectiones inter sese, & circuli circumferentiæ occurrere possint, & multa alia ad plenioram doctrinam, quorum nihil ab iis, qui ante nos fuerunt, memoriæ proditum est; conicæ sectionis, & circuli circumferentiæ, & oppositæ sectiones ad quot puncta oppositis sectionibus occurrant. Reliqui autem 4 Libri ad abundantioram scientiam pertinent. Etenim Quintus de Minimis & Maximis magna ex parte agit. Sextus de Æqualibus, & similibus Conicæ sectionibus. Septimus continet Theoremata, quæ determinandi vim habent. Octavus Problemata Conica determinata. At verò omnibus his editis, licet unicuique, qui in ea legendo inciderit, ex animi sui sententia judicare. Vale.

LIB. I.

Prop. I.

Rectæ lineæ (A G) quæ à vertice (A) superficiæ Conicæ ad puncta (G) quæ in superficie sunt, ducuntur, in ipsa superficie erunt.

Fig. 5.

Cùm enim puncta A G sint in superficie conica, (a) recta ipsam describens per puncta A, G transibit. Itaque liquet tunc rectam A G in superficie conica existere. a 1. def. 1. hujus.

Coroll. 1. Hinc constat, si à vertice ad aliquod punctum eorum quæ sunt intra superficiem, recta linea ducatur, intra, & si ad aliquod eorum quæ sunt extra, extra superficiem cadere. Cor.

Coroll. 2. Rectæ à vertice ad puncta, quæ in superficie, ductæ, basis circumferentiæ occurrent, si opus est, protractæ.

Prop. II.

Fig. 6. Si in alterutra superficierum, quæ sunt ad verticem, sumantur duo puncta (D, E), & quæ puncta conjungit recta linea (D E) ad verticem non pertineat, intra superficiem cadit, quæ verò est in directam (E F) cadet extra.

a 2 Cor. 7. 2
hujus.

b 3. 3.

c 2. 11.

d 10. 3.

e 1. Cor. 1. hujus.

Conjungantur rectæ A D, A E^a occurrentes basis circumferentiæ punctis B, G, quæ connectat recta B G; hæc^b intra circulum cadet, ac proinde intra superficiem conicam; ergo^c planum trianguli A B G est intra superficiem conicam; ergo recta D E in ipso sita^c est intra eandem. Porro recta A F^d cadit in B G protractam extra circulum; &^e proinde extra superficiem conicam; ergo punctum F est etiam extra ipsam.

Prop. III.

Fig. 7. Si conus (A B C) plano per verticem (A) secetur, sectio (A B C) triangulum erit.

a 1. hujus.

b 3. 11.

c 20. def. 1.

Nam A B & A C^a rectæ sunt: item B C^b est recta. ^c ergo ABC est triangulum.

Prop. IV.

Fig. 8. Si alterutra superficierum, quæ sunt ad verticem, secetur plano (D H E) æquidistante circulo (B K C), per quem fertur recta linea superficiem describens, planum (D H E) quod superficie concluditur, circulus erit, habens centrum (G) in axe (A F); figura verò (ADE) contenta circulo (D H E) & ea parte superficiei conicæ, quæ intersecans planum (D H E), & verticem (A) interjicitur, conus erit.

a 3. hujus.

b 3. 11.

c 2. Cor. 1. hujus.

d hyp & 16. 11.

e 4. 6.

f hyp & 15. def. 2.

g 14. 5.

Planum per axem A F faciat^a trigonum A B C; communisque sectio ejus cum plano D H E^b sit recta D F. In sectione D H E sumatur punctum utcumque H, ducaturque recta A H K^c circumferentiæ basis occurrens in K, & connectantur G H, F K. Atq; ob D E, B C, ac G H, F K^d parallelas, erit F B. G D^e :: (A F. A G^e ::) F K. G H. unde cum F B F K^f æquantur. ^g erunt etiam G D, G H æquales. idemque de reliquis à G ad sectionem ductis rectis ostendi poterit. Unde

de sectio D H Eⁿ circulus erit, cujus centrum G, & ^k proinde figura h 15. def. 1.
A D E conus. k 4 def. hujus.

- Coroll. 1. Recta D E est diameter circuli D H E. l
2. Conus A D E^m similis est cono A B C (ob A G. G D^o m 24 def. 11.
A F. F B.)

Prop. V.

Si conus Scalenus secetur plano (A B C) per axem ad rectos angulos ipsi basi (B C), seceturque altero plano (G H K) ad triangulum per axem recto, quod ex parte verticis (A) abscindat triangulum (A G K) simile (ei A B C) quod per axem, * subcontrariè vero positam; sectio (G H K) circulus erit. Vocetur autem Sectio subcontraria.

Fig. 9.

In sectione G H K accipiatur punctum H utcunque; à quo^a ducatur H F recta plano A B C, quæ^b in rectam G K cadet, & quidem b 38. 11.
^c perpendiculariter, puta in F. per F ducatur D E ad B C. parallela; c 3. def. 11.
estque planum per D E, H F^d parallelum basi B C; efficitque secti- d 15. 11.
onem D H E circulum, in quo F D * F E^f = F H q. Quia verò ang. e 4. hujus.
A D E^g = (ang. A B C^h =) ang. A K G, & ang. K F E^k = G F D; f 35. 3.
æquiangula erunt trigona K F E, D F G: unde E F. F K^l :: G F. F D. g 29. 1.
ergo F K * G F^m = (E F * F Dⁿ =) H F q. ^o quare sectio G H K h hyp.
est circulus. Q. E. D. k 15. 1.
l 4. 6.
m 16. 6.

n prius. o conu. 35. 3.

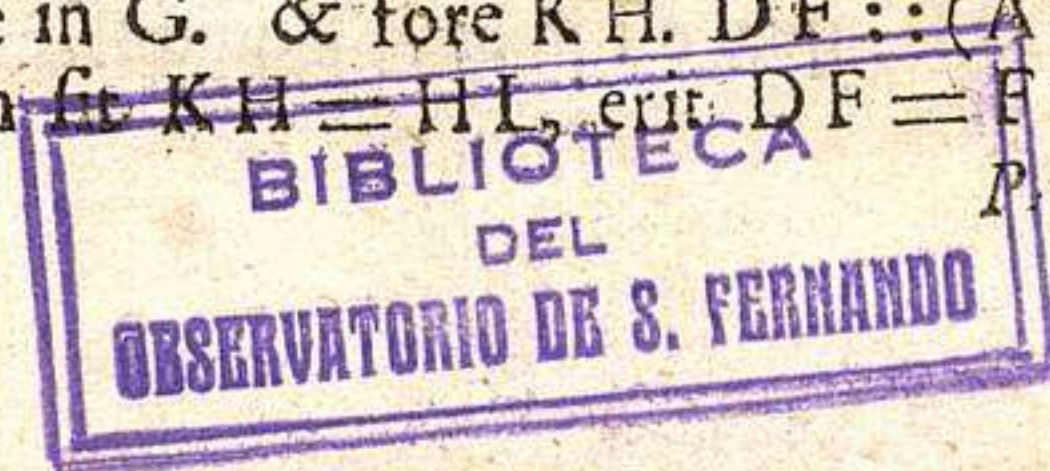
Prop. VI.

Si conus plano (A B C) per axem secetur, sumatur autem aliquod punctum (D) in superficie cono, quod non sit in latere trianguli per axem; & ab ipso ducatur recta linea (D E) æquidistans cuidam rectæ (M N), quæ perpendicularis est à circumferentia circuli (B M C) ad trianguli basin (B C); triangulo per axem occurret, & ulterius producta usque ad alteram superficiem partem, bifariam ab ipso triangulo secabitur.

Fig. 10.

Recta A D protracta circumferentiæ basis occurrat puncto K; per quod ducatur K H L ad M N parallela; ^a adeoque ad D E. ^b ergo a 30. 1. b
D E producta occurret rectæ A H, puta in F. Producatu DF ad superficiem G.

Liquet rectam A L, (cùm sit in plano A D E, vel A K L, & in superficie cono) ipsi D F occurrere in G. & fore K H. D F :: (A H. A F ::) H L. F G. unde quum sit K H = H L, erit D F = F G.
Q. E. D.

Propos. VII.

Fig. 11.

Si conus plano (A B C) per axem secetur, secetur autem & altero plano (D F E) secanti planum basis conii, secundum rectam lineam (D E) quæ sit perpendicularis, vel ad (B C) basim trianguli per axem, vel ad eam, quæ in directum ipsi constituitur: lineæ (H K) quæ à sectione (D F E), in superficie conii à plano facta, ducuntur æquidistantes ei (D E), quæ est perpendicularis ad trianguli basim (B C), in communem sectionem (F G) plani secantis, & trianguli per axem, cadent. Et siquidem conus sit rectus linea (D E), quæ est in basi, perpendicularis erit ad (F G) communem sectionem plani secantis, & trianguli per axem, si verò Scalenus, non semper, nisi cum planum (A B C), quod per axem ducitur ad basim conii (B D C E) rectum fuerit.

a 4. def. 11.

b 4. 11.

d 18. 11.

Quòd H K plano A B C, & proinde ejus cum plano D F E communi sectioni F G occurrat, inque ipso occurso bisecetur, liquet ex præcedenti. Porro, si conus rectus sit, erit circulus B C plano A B C rectus; ^a ac ideo D E plano A B C recta; & propterea D E ad F G perpendicularis. Idem discursus valet, si trigonum A B C circulo B C utcunque rectum fuerit; sin hoc non fuerit, non erit D E ad F G perpendicularis: Nam si D E utrique B C, F G perpendicularis sit, ^b erit eadem D E recta plano A B C; ^d unde circulus B C trigono A B C rectus erit, contra Hypoth.

Coroll. Hinc F G diameter est sectionis D F E, utpotè quæ rectas ad D E parallelas bisecat.

Prop. VIII.

Fig. 12.

Si conus secetur plano (A B C) per axem, & secetur altero plano (D F E) secanti basim conii (B D C) secundum rectam lineam (D E), quæ ad (B C) basim trianguli per axem sit perpendicularis; diameter autem (F G) sectionis factæ in superficie, vel æquidistet uni (A C) laterum trianguli, vel cum ipso extra conii verticem conveniat; & producantur in infinitum tum superficies conii (A B C) tum planum secans (D F E); sectio quoque ipsa (D F E) in infinitum augebitur; & ex diametro (F G) sectionis ad verticem cuilibet lineæ datæ æqualem (C F H) abscindet lineam (M N H), quæ quidem à conii sectione (M F N) ei (D E) quæ est in basi, æquidistans ducta fuerit.

Nam

Nam quia diameter FG cum latere AC ad partes X^a nunquam a *Hypoth.*
 conveniet, si ipsa ad b libitum producat, puta ad H , & per H ducantur b 3. 1.
 KL ad BC , & MN ad DE parallelæ, c planum per KL , MN plano c 15. 11.
 $BDC E$ parallelum erit, inque superficie conï producta d circulum d 4. hujus.
 efficiet, ad quem si protrahatur planum $D F E$, liquet d augeri conum,
 & sectionem $D F E$ &c.

Prop. IX.

Si conus (ABC) secetur plano ($DK E$) convenienti cum utroque *Fig. 13. 14.*
 latere (AB , AC) trianguli per axem, quod neque basi (BC) æqui-
 distet, nec subcontrariè ponatur, sectio ($DK E$) circulus non erit.

Si fieri potest, sit $DK E$ circulus; & ab H basis centro ad FG
 (communem sectionem basis cum plano secanti) ducatur perpendicula-
 ris HG , per quam & axem transeat trigonum ABC . Dein sumatur
 quodvis punctum K in linea $DK E$, per quod ducatur KML ad FG
 parallela, occurrens rectæ DEG (communi sectioni plani secantis, &
 trigoni ABC) in M . a unde $KM = ML$.

a 6. hujus.

Porro, per M ducatur NX ad BG parallela. & quia planum per
 NX , KL , b plano BC parallelum est, $*$ ideoque circulum efficit. In b 15. 11.
 quo KL b diametro NX c est perpendicularis, erit $NM * MX^d =$ $*$ 14. hujus.
 $(KMq^d =) DM * ME$. (c ob $DK E$ circulum). f ergo $NM. BM$ c 10. 11. (6.
 $:: ME. MX$. e ergo trigona $NMD. EMX$ similia sunt: & ang. d cor. 13. & 16.
 $MEX =$ (ang. $DNM^h =$) ang. ABC . Itaque sectio est k sub- e hyp.
 contraria, contra *Hyp.* ergo sectio $DK E$ non est circulus. *Q. E. D.* f 17. 6. g 6. 6.
 h 29. 1.
 k 5. hujus.

Prop. X.

Si in conï sectione (FED) sumantur duo puncta (G, H); recta li- *Fig. 15.*
 nea (GH), quæ ejusmodi puncta conjungit, intra sectionem cadet, &
 quæ in directum ipsi constituitur, cadet extra.

Nam quia puncta GH^a sunt extra latus trigoni (ABC) per axem a *hyp.*
 ducti, recta GH non pertinet ad verticem A ; b ergo hæc intra co- b 2. hujus.
 num cadet, ac proinde intra sectionem; sin producat extra conum
 cadet, ac proinde extra sectionem.

Prop. XI.

Si conus plano (ABC) per axem secetur; secetur autem & altero *Fig. 16.*
 plano

plano (D F E), secante basim conii secundum rectam lineam (D E), quæ ad basim (B C) trianguli per axem sit perpendicularis, & sit sectionis diameter (F G) uni (A C) laterum trianguli per axem æquidistans; recta linea (K L) quæ à sectione ducitur æquidistans sectioni (D E) plani secantis, & basim conii, usque ad sectionis diametrum (F G), poterit spatium æquale contento, lineâ (F L), quæ ex diametro abscissa inter ipsam (K L) & sectionis verticem (F) interjicitur, & alia quadam (F H) quæ ad lineam (A F) inter conii angulum (A) & sectionis verticem (F) interjectam, eam proportionem habeat, quam quadratum basim (B C) trianguli per axem, ad id quod reliquis duobus trianguli lateribus (A B, A C) continetur. Dicatur autem hujusmodi sectio PARABOLE.

a. 15. 11.
 b. 4. hujus.
 c. 10. 11.
 d. cor. 13. & 16.
 e. 1. 6.
 f. hypoth.
 g. 23. 6.
 h. 4. 6.
 k. 2. 6. 19. 5.

Per L ducatur M N ad B C parallela; est que sectio plani per M N, K L ducti (ad B D C E^a paralleli) ^b circulus; ^c & K L ad M N perpendicularis; ^d unde $K L q = M L \times L N$. Porro $F L \times H F. F L \times F A^e :: (H F. F A^f :: B C q. A C \times A B^g = B C. A C. ^h (M L. F L) + B C. A B^h (M L. F M, ^k \text{ vel } L N. F A) = M L. F L + L N. F A^g =) M L \times L N. F L \times F A.$ ^l ergo $M L \times L N (^d K L q) = F L \times H F.$ Q. E. D.

Propos. XII.

Fig. 17.

Si conus plano (A B C) per axem secetur; secetur autem & altero plano (D F E) secanti basim conii secundum rectam lineam (D E) quæ ad basim (B C) trianguli per axem sit perpendicularis; & sectionis diameter (F G) producta, cum uno latere (A C) trianguli per axem extra verticem conii conveniat in (H): recta linea (M N), quæ à sectione ducitur æquidistans communi sectioni (D E) plani secantis, & basim conii usque ad sectionis diametrum, poterit spatium (F N X P) adjacens lineæ (F L), ad quam ea (F H), quæ in directum constituitur diametro sectionis, subtenditurque angulo (F A H) extra triangulum, eandem proportionem haber, quam quadratum lineæ (A K) quæ diametro (F G) æquidistans, ab vertice (A) sectionis usque ad trianguli basim (B C) ducitur, ad rectangulum basim partibus (B K, K C), quæ ab ea fiant, contentum, latitudinem habens lineam (F N), quæ ex diametro abscinditur, inter ipsam (M N), & sectionis verticem (F) interjectam, excedensque figurâ (F N O L) simili, & similiter positâ ei, quæ continetur lineâ (H F) extra angulum subtensâ, & ea (F L), juxta quam possunt, quæ ad diametrum (F G) applicantur. Vocetur autem hujusmodi sectio Hyperbole.

Per

Per N ducatur RS ad BC parallela. Estque FN * HN. FN a 1. 6.
 * NX^a :: (HN. NX)^b :: HF. FL^c :: AKq. BK * KC^d = AK. b 4. 6.
 BK (^bFG. GB, ^b vel FN. NR) ⊥ AK. KC. (^bAG. GC. ^b vel c hyp.
 HN. NS.) = FN. NR ⊥ HN. NS^d = FN * HN. NR * NS. d 23. 6.
 ergo FN * NX^e = (NR * NS^f) NMq. Q. E. D. e 9. 5.
 f 4. hujus, & cor. 13, ac 16. 6.

Prop. XIII.

Si conus plano (ABC) per axem secetur, & secetur altero plano (ELD) conveniente cum utroque latere trianguli per axem, quod neque basi conii æquidistet, nec subcontrariè ponatur; planum autem, in quo est conii basis (BC), & secans planum convenienter secundum rectam lineam (FG) quæ sit perpendicularis vel ad basim (BC) trianguli per axem, vel ad eam (BCK), quæ in directum ipsi constituitur; recta linea (LM) quæ à conii sectione ducitur, æquidistans planorum communi sectioni (FG) usque ad sectionis diametrum (ED) poterit spatium (E O X M) adjacens lineæ (EH), ad quam sectionis diameter (ED) eam proportionem habeat, quam quadratum lineæ (AK) diametro (ED) æquidistantis à conii vertice (A) usque ad trianguli basim (BC) ductæ, habet ad rectangulum contentum basis partibus (BK, CK), quæ inter ipsam (AK) & rectas trianguli lineas (AB, AC) interjiciuntur; latitudinem habens lineam (EM), quæ ex diametro (ED) ab ipsa abscinditur ad sectionis verticem (E): deficiensque figurâ (OHNX) * simili, & similiter positâ ei, quæ diametro (ED) & lineâ (EH) juxta quam possunt, continetur. Dicatur autem hujusmodi sectio *Ellipsis*.

Fig. 18.

Per M ducatur PMR ad BC parallela. Estque EM * DM. EM. a 1. 6.
 * MX^a :: (DM. MX)^b :: DE. EH^c :: AKq. BK * KC^d = AK. BK b 4. 6.
 (^bEG. GB. vel ^bEM. MP) ⊥ AK. KC. (^bDG. GC. ^b vel DM. c hyp.
 MR) = EM. MP ⊥ DM. MR^d = EM * DM. MP * MR. d 23. 6.
 ergo EM * MX^e = (MP * MR^f) MLq. Q. E. D. e 9. 5.
 f 4. hujus, & cor. 13, & 16. 6.

Prop. XIV.

Si superficies (BCAXO), quæ sunt ad verticem (A), plano non per verticem secantur, erit in utraque superficie sectio (DEF, & GHK) quæ vocatur Hyperbole. Et duarum sectionum eadem erit diameter (ME, HN), lineæ verò (EP, HR), juxta quas possunt ordinatæ ad diametrum, æquidistantes ei, quæ est in basi conii, inter se æ-

Fig. 19.

quales erunt. Et figuræ transversum latus (E H) utrique commune; quæ scilicet inter sectionum vertices interjicitur. Vocentur autem hujusmodi sectiones *Oppositæ*.

Quòd utraque sectio D E F, G H K, sit Hyperbole, liquet ex 12ma hujus. Porrò ductâ per A rectâ S A T ad M N parallelâ, est A S. B S^a :: A T. T O. & A S. S C^b :: A T. T X. Unde A Sq. B S. x S C (hoc est H E. E P) :: A Tq. T O x T X (hoc est E H. H R), quare E P = H R.

Prop. XV.

Fig. 20.

Fig. 21.

Si in Ellipsi à puncto (C) quod diametrum (A B) bifariam dividit, ordinatim ducta linea (D C E) ex utraque parte ad sectionem producat, & fiat ut producta (D E) ad diametrum (A B), ita diameter (A B) ad aliam lineam (D F): Recta linea (G H) quæ à sectione ducitur ad productam (D E) diametro (A B) æquidistans, poterit spatium (D L) adjacens tertiæ proportionali (D F), latitudinem habens lineam, (D H) quæ inter ipsam & sectionem interjicitur, deficientque figurâ (M K) simili ei, quæ continetur lineâ (D E) ad quam ducuntur, & eâ (D F) juxta quam possunt. Quòd si ulterius producat (G H) ad alteram sectionis partem (V), bifariam secabitur ab ea (D E), ad quam applicata fuerit.

Sit A N linea, juxta quam possunt applicatæ ad A B: junctâque B N, per G ducatur G X ad D E parallela, perque C & X ipsæ X O, C P ad A N parallelæ; & per N, O, P ipsi A B parallelæ N R, O S, P T. Liquet igitur esse D Cq^a = rectang. A P. & G Xq^a = rectang. A O. Et ob A N. C P. (A T)^b :: (A B. C B^c :: 2. 1.) erit T N = A T. ^d unde rectang. A P = N P. ^d & rectang. X T^d = Y T^e = N S (ob T O^f = R O). ergo rectang. A O. (G Xq^a) + O P^e = (rectang. N P^d = A P^a = C Dq^b =) H Cq (G Xq) + H E x H D. & proinde rectang. H E x H D^h = rectang. O P. (P S x S O). Item H E x H D. H L x H D^k :: (H E. H L^l :: D E. D F^m :: D E q. A B q (ob D E, A B, D F ::) ^o :: C D q (A P C x C A, vel P C x C B). C B q^k :: P C. C B^k :: P S. S O^p ::) P S x S O. ^h (H E x H D). S O q. ergo H L x H D q = (S O q^r =) H G q. Quod erat primum. Porrò, ductis V Q ad G X, & Q Z ad A N parallelis, propter A X x X O^a = (G X q^r = V Q q^a =) A Q x Q Z^s, erit A Q. A X^s :: (X O. Q Z^l ::) X B. Q B. ergo dividendo X Q. X A :: X Q. Q B. quare

a 13. hujus.

b 4. 6.

c hyp.

d 1. 6.

e 2. ax. 1.

f 43. 1.

g 5. 2.

h 3. ax. 1.

k 1. 6.

l 4. 6.

m cor. 20. 6.

n hyp.

o 15. 5.

p 23. 6.

q 9. 5.

r 34. 1.

s 14. 6.

quare $XA = QB$. item $CA^v = CB$. * ergo $CX = CQ$; r hoc t 9. 5:
 est $HG = HV$. Quod erat secundum. v hyp.

Coroll. Itaque DE est diameter altera priori AB conjugata. x 3. axi 13

Schol.

Brevius ita Calculum instituemus.

Sint $\begin{cases} BC, \text{ vel } CA = d. \\ AN = r. \\ CX, \text{ vel } HG = a. \end{cases}$

Fig. 22

Est igitur $\begin{cases} BX = d + a. \\ AX = d - a. \end{cases}$

Est autem $2d.r :: d + a \cdot \frac{r}{2} + \frac{ra}{2d}$ quare $d - a (AX) * : \frac{r}{2} + \frac{ra}{2d}$ hoc

est $\frac{dr}{2} - \frac{raa}{2d} = GXq \text{ vel } HCq$. Item quia $2d.r (BA.AN) :: d.$

$(BC) \cdot \frac{r}{2}$. erit $d(BC) * \frac{r}{2}$, h.e. $\frac{dr}{2} = DCq$. Ergo $DCq - HCq$ (h. e.

$HE * HD) = \frac{raa}{2d}$. Porro quia $DCq. BCq$ (hoc est $\frac{dr}{2} dd$) ::

$DEq. ABq :: DE.DF$ (ob DE, AB, DF $\therefore$) :: $HE.HL ::$

$HE * HD. \left(\frac{raa}{2d}\right). HL * HD :: \frac{dr}{2} dd :: \frac{r}{2} d :: \frac{raa}{2d} aa$. Erit

$HL * HD = aa = HCq$.

Simili discursu erit $HL * HD = HVq$. unde $HG = HV$.

Prop. XVI.

Si per punctum (C), quod transversum latus (AB) oppositarum sectionum bifariam dividit, recta quaedam linea (CD) ordinatim applicetur, ipsarum diameter erit, priori diametro (AB) conjugata.

Fig. 23.

Recta quæpiam GH ad AB parallela sectionibus occurrat punctis G, H, à quibus ordinatim applicentur GK, HL; sintque AE, BF recta sectionum latera; & junctæ AF, BE producantur; ducanturque KM, LN ad AE, BF parallelæ. Estque $AK * KM^a =$

$(GKq^b = HLq^a) BL * LN$. Item $AK * KM. AK * KB^c ::$

$(KM.KB^d :: AE.AB^e :: BF.BA^d :: LN.LA^c ::) BL * LN. BL * LA$. ergo (ob $AK * KM^f = BL * LN$) erit $AK * KB = BL * LA$. h quare $KB.BL :: LA.AK$, & componendo

KL

k 9. 5.

l hyp. & 3. ax.

m 34. 1.

n 12. def. huius.

KL. BL :: LK. AK. ^k ergo BL = AK. & ^l proinde CL = CK;
^m hoc est XH = XG. ⁿ ergo CD est diameter, quippe quæ ipsam
 GH, & similiter omnes ad AB parallelas bifecat.

Coroll. 1. Si GK = HL, erit AK = BL; & BK = AL. ac
 inde BK * AK = AL * BL.

2. Vicissim, si AK = BL, vel BK = AL. erit GK =
 HL. & BK * AK = AL * BL.

DEFINITIONES SECUNDÆ.

Fig. 24.

25.

1. Punctum (C), quod hyperbolæ, & ellipsis diametrum (AB) bifariam dividit, Centrum sectionis dicatur.

2. Et quæ à centro (C) ad sectionem perducitur (CB) vocetur ex centro sectionis.

3. Similiter & punctum (C) quod transversum latus (AB) oppositarum sectionum bifariam dividit, Centrum vocetur.

4. Quæ autem (DE) à centro ducitur æquidistans ei (GK), quæ ordinatim applicata est, mediàmque proportionem habet inter latera figuræ (AB, BF) & bifariam secatur à centro (C), secunda diameter appellatur.

Brevitatis causâ, Transversum latus, Rectum latus, & secundam diametrum elementis T, R, M designabimus: unde

* Cor. 20. 6.

Coroll. * Tq. Mq :: T. R. (ob T, M, R ::::.)
 & CDq = $\frac{1}{4}$ DEq = $\frac{Mq}{4}$ = $\frac{1}{4}$ TR.

Viam jam munit ad singularum sectionum proprietates primas, & præcipuas eliciendas.

Prop. XVII.

Fig. 26

Si in conic sectione (CAD), ab ipsius vertice (A) ducatur recta linea (AC) æquidistans ei, quæ ordinatim applicata est, extra sectionem cadet.

a 7. huius.

b 10. huius.

Nam si dicatur intra cadere, ^a ergo bifecabitur à diametro; quod fieri nequit, ^b cum producta extra sectionem cadat.

Prop.

Prop. XVIII.

Si recta linea (A F B) sectioni occurrens (in F), productaque in utramque partem, extra sectionem cadat; sumatur autem aliquod punctum (C) intra sectionem, & per ipsam ei (A B), quæ sectioni occurrit, ducatur æquidistans (C D); ducta linea (C D), & producte, ex utraque parte sectioni occurret.

Fig. 27.

Sumatur in sectione punctum quodvis E, & connectatur E F; hæc ipsi C D occurret; & siquidem inter puncta E F, manifestum est ipsam sectioni occurrere; sin extra, tum prius cum sectione conveniet. Simili discursu ad partes A F sectioni occurret.

Prop. XIX.

In omni sectione conii recta linea (B C) quæ à diametro (A B) ducitur, ordinatim applicatæ æquidistans, cum sectione conveniet.

Fig. 28.

Sumatur aliquod punctum D in sectione, jungaturque A D; hæc occurret ordinatim applicatæ ad A, ergo ad illam parallelæ A C; & siquidem inter puncta A D, tum B C^a protracta sectioni occurret, sin extra, prius.

^a 10. hujus.

Prop. XX.

Si in Parabola duæ rectæ lineæ C E, D F à sectione ad diametrum (A B) ordinatim applicentur, ut earum quadrata inter se, ita erunt lineæ (A E, A F) quæ ab ipsis ex diametro ad verticem abscinduntur.

Fig. 29.

Sit A G latus rectum. itaque $C E q^a = A E * A G.$ ^a & $D F q = A F * A G.$ ^b ergo $C E q. D F q^b :: (A E * A G. A F * A G^c ::) A E.$ ^b ^c

A F. Q. E. D

^a 11. hujus.
^b 7. 5.
^c 3. 6.

Conversim. Si sit $C E q. D F q :: A E. A F,$ erunt puncta C, D in parabola.

Coroll. $D F \sqsubset C E.$

Hæc prima & præcipua est parabolæ proprietas, ex ejus definitione emergens.

Prop. XXI.

Si in hyperbola, vel ellipsi vel circuli circumferentia, rectæ lineæ (D E, F G) ordinatim ad diametrum (A B) applicentur, erunt quadrata.

Fig. 30.

drata earum ad spatia contenta lineis (E B, E A, & G B, G A) quæ inter ipsas, & vertices (A, B) transversæ lateris figuræ interjiciuntur, ut figuræ rectum latus (A C) ad transversum (A B); inter se verò ut spatia, quæ interjectis, ut diximus, lineis continentur.

Per E, & G ducantur E H, G K ad A C patallæ, occurrentes productæ B C in H, & K. Estque C A. A B^a :: (H E. E B^b ::) H E * E A (c hoc est D Eq). E B * E A. Simili discursu C A. A B :: F Gq. G B * G A. Itaque D Eq. E B * E A^d :: F Gq. G B * G A. & vicissim D Eq. F Gq :: E B * E A. G B * G A.

Coroll. In hyperb. F E $\square$ D E. (in ellipsi usque ad conjugatam ipsi A B diametrum; nam inde incipiunt ordinatim applicatæ decrescere.) *Sch.*

Conversim; si fuerit D Eq. E B * E A :: R T. vel D Eq. F Gq :: E B * E A. G B * G A. erunt puncta D, F in aliqua harum sectionum.

Hæc prima est & præcipua harum sectionum proprietas, ex ipsarum definitione resultans.

Coroll. D Eq. E B * B A :: Tq. Mq.

Viam jam sternit ad sectionum tangentes indagandas.

Prop. XXII.

Fig. 31. Si Parabolam, vel hyperbolam recta linea (C D) in duobus punctis (C, D) secet, non conveniens cum sectionis diametro (A B) intra sectionem, producta cum eadem diametro extra sectionem conveniet.

Fig. 32. Ordinatim applicentur C E, D B: sunt hæc inæquales, & minor D B, ergo juncta C D producta cum E A conveniet extra sectionem ad partes A. Q. E. D.

Prop. XXIII.

Fig. 33. Si ellipsin secet recta linea (E F) inter duas diametros (A B, C D) producta, producta cum utraque earum conveniet, extra sectionem.

Fig. 33. Ordinatim applicentur E G, F H. atque ob E Gq. F Hq^a :: B G * G A. B H * H A, & B G * G A $\square$ B H * H A (est enim punctum G propius centro M, quam punctum H); erit E Gq $\square$ F Hq. & E G $\square$ F H. ergo E F producta cum diametro B A conveniet, ad partes

partes A. Simili discursu eadem F E diametro D C occurret ad partes C.

Coroll. $EG = FH$.

Prop. XXIV.

Si parabolæ, vel hyperbolæ recta linea (C E) in uno puncto (D) occurrens, & producta ex utrâque parte, extra sectionem cadat, cum diametro (A B) conveniet. Fig. 34.

Sumpto quolibet in sectione puncto F, jungatur F D; hæc diametro occurret; puta in A; hanc verò decussat ipsa C D (in D). ergo C D producta diametro occurret; inter A scilicet & sectionem. a 22. hujus.

Prop. XXV.

Si ellipsi recta linea (E F) occurrens (in G), inter duas diametros (A B, C D) & producta ex utrâque parte cadat extra sectionem, cum utrâque diametro conveniet. Fig. 35.

Ordinatim applicetur G K; hæc diametro A B est parallela: ergo E F cum A B conveniet. Simili discursu, F E cum C D conveniet.

Prop. XXVI.

Si in parabola, vel hyperbola ducatur recta linea (C D) sectionis diametro (A B) æquidistans, in uno tantum puncto (E) cum sectione conveniet. Fig. 36.

Quod conveniet C D cum sectione, patet, (quoniam distantia parallelarum C D, A B est finita, sectio autem in infinitum potest augeri; adeoque ducta aliqua ab A B ordinatim applicata ad sectionem, excedet istam distantiam.) Conveniat in E; & ordinatim applicetur E F: ergo cum omnes ordinatim applicatæ ad partes D^a majores sint quàm E F, ad partes verò C minores, liquet C D nusquam convenire cum sectione, præterquam in E. a cor. 20. & cor. 21. hujus.

Prop. XXVII.

Si parabolæ diametrum (A B) secet recta linea (C D), producta in utramque partem cum sectione conveniet. Fig. 37.

Sit A E ordinatim applicatis parallela; si C D huic parallela sit, liquet

a 19. hujus.   a liquet ipsam utrinque sectioni occurrere; sin minus, producta con-
 b 17. hujus.   veniet cum A E, puta in E, b ergò prius cum sectione, puta in G; or-
 c 11. 6.   dinatim igitur applicetur G F; c fiatque A F. A D :: A D. A B. d un-
 d 19. 5.   de F D. D B :: A D. A B. ductâ igitur B C ad G F parallela erit,
 e 4. & 22. 6.   F Dq. D Bq. (c hoc est G Fq. B Cq) f :: A Dq. A Bq g :: A F.
 f 22. 6.   A B. ergo cum sit G Fq. B Cq :: A F. A B, h erit punctum C in se-
 g const. & cor.   ctione: quare C D utrinque sectioni occurrit.
 20. 6.
 h conv. 20. hu-
 jus.

Prop. XXVIII

Fig. 38.

Si recta linea (C D) unam (A) oppositarum sectionum contingat, sumatur autem punctum (E) intra alteram sectionem (B), & per ipsum linea (E F) contingenti æquidistans ducatur, producta ad utramque partem cum sectione (B) conveniet.

a 4. 6.
 b const.
 c 14. 5.
 d const. &
 Sch. 48. 1.
 e 7. 5.
 f 21. hujus.

Nam quia C D diametro occurrit, eidem occurret E F, puta in G. Sit A H = B G, & per H ducatur H K ad C D vel E F parallela, sectioni occurrens in K, & ordinatim applicetur K L, sumaturque G M = H L; denique ducatur M N ad K L parallela. Estque H L. L K :: a G M. M N. ergo (ob H L b = G M) c erit L K = M N. d Item B L x A L = A M x B M. quare B L x A L. L Kq e :: A M x B M. M Nq. f unde punctum N erit in sectione B. Simili argumen- to ex altera parte occurret ipsa E F sectioni.

Prop. XXIX.

Fig. 39.

Si in oppositis sectionibus recta linea (C D) per centrum (C) ducta occurrat uni sectioni (A), ulterius producta alteram quoque (B) secabit.

a 21. hujus.
 b const. & sch.
 48. 1.
 c 14. 5.
 d const.
 e 29. 1.
 f 4. 1.
 g Sch. 15. 1.

Ad diametrum A B ordinatim applicetur D F, fiatque B G = A F; & ordinatim ducatur G E, jungaturque C E. estque B F x A F. D Fq a :: T. R a :: A G x B G. G Eq. ergo cum b sit B F x A F = A G x B G. c erit D Fq = G Eq. & D F = G E. d Item C F = C G. & ang. F e = ang. G. f ergo ang. F C D = G C E: g quare linea D C E est una recta, sectioni B occurrens in E.

Coroll. 1. D F = E G.

2. C D = C E; (ob trigona C F D, C G E similia, & latera C F, C G æqualia.)

Prop.

Prop. XXX.

Si in ellipsi vel oppositis sectionibus ducatur recta linea D E, ad utrasque partes centri (C) sectioni occurrens, ad centrum (C) bifariam secabit.

Fig. 40.

In oppositis sectionibus patet * ex præcedenti. In ellipsi verò ad diametrum A B ordinatim applicentur D F, E G. Et quoniam B F x F A. A G x G B :: (D F q. G E q. b ::) F C q. G C q. & permutando B F x F A. F C q. :: A G x G B. G C q. & componendo A C q. (B F x F A + C F q.) F C q. :: B C q. (A G x G B + G C q.) G C q. sitque A C = B C. erit F C = G C; & propterea C D = C E.

* cor. 2. præc. a 21. hujus. b 4. 6. § 22. 6. c 5. 2. d constr. § 10. def. hujus. e 14. 5. f 4. 6. g 3. ax. 1. h Sch. 48. 1.

Coroll. C G = C F, & G E = D F; & G B = F A. & B F = A G. & B F x F A = A G x G B.

Prop. XXXI.

Si in transverso figuræ lateris (A B) hyperbolæ, sumatur aliquod punctum (C) non minorem (C B) abscindens ad verticem sectionis, quàm sit dimidia transversi lateris (A B) figuræ, & ab ipso (C) recta linea (C D) sectioni occurrat, si producat, intra sectionem ad sequentes ipsius partes (E) cadet.

Fig. 41.

Sit primò A C = C B. & ordinatim applicentur D H, F E G. Et quia C G q. C B q. < C H q. C B q. erit per conversam rationem C G q. C G q. - C B q. > C H q. C H q. - C B q. & inversè C G q. - C B q. C G q. < C H q. - C B q. C H q. & permutatim, C G q. - C B q. (A G x G B.) C H q. - C B q. (A H x H B.) < (C G q. C H q. ::) G E q. H D q). ergo cum A G x G B. A H x H B :: G F q. H D q. erit G F q. H D q. < G E q. H D q. ergo G F < G E. ergo C D E intra sectionem cadit.

* utcunque hæc ad partes E. a 8. 5. b 6. 2. c 4. § 22. 6. d 21 hujus. e 13. 5. f 10. 5.

Quòd si ab aliquo puncto in A C (posito C centro) ad punctum D ducatur recta, hæc ipsam C D decussabit in D, adeoque magis intra sectionem cadet.

Coroll. Hinc, linea hyperbolem contingens, diametrum secat inter verticem, & centrum sectionis: unde multò magis

Linea quæ duobus punctis secat (vel quæ tangenti parallela esse poterit) diametro occurret inter verticem & centrum.

Prop. XXXII.

Fig. 42.

Si per conicæ sectionis verticem (A) ducatur recta linea (A C) ordinatim applicatis æquidistans, sectionem continget, & in locum (CAG), qui inter conicæ sectionem & rectam lineam (A C) interjicitur, altera recta linea non cadat.

Fig. 43.

Si fieri potest, cadat A D, & à puncto D (utcumque sumpto in A D) ordinatim applicetur D G E. Sintque A F, B A latera figurarum. Jam in parabola fiat A F. A H :: D E q. A E q. & ducatur H K ad E D parallela, sectioni occurrens in L. Estque A F × A H^a (L H q). A H q^b :: (A F. A H^c :: D E q. A E q. ^d ::) K H q. A H q. ^e ergo L H = K H.

44.

a 11. hujus.

b 1. 6.

c constr.

d 4. & 22. 6.

e 9. 5^r

f 9. ax. 1.

^f Q. E. A.
In reliquis sectionibus, præter hæc, connexa B F producat; & per E ducatur E M N ad A F parallela, fiatque A E × E N = D E q; & juncta A N secet B M in X; ducantur X H ad A F, & H K ad A C parallela. Estque X H × A H^b (L H q). A H q^b :: (X H. A H^b :: N E. E A^b :: N E × E A^b (D E q). E A q^d ::) K H q. A H q. ergo L H q^f = K H q. & L H = K H, pars toti æqualis. ^f Q. E. A.

g 12. hujus.

h 4. 6.

Cor. Si duæ sectiones sese contingant, quæ harum unam contingit recta, alteram quoque continget.

Prop. XXXIII.

Fig. 45.

Si in parabola, sumatur aliquod punctum (C), à quo recta linea (C D) ad diametrum (A B) ordinatim applicetur; & ei (E D) quæ ab ipsa ex diametro abscinditur ad verticem, æqualis (A E) ponatur in directum ab ejus extremitate (E): recta linea (A C), quæ à facto puncto (A) ducitur ad illud (C) quod sumptum fuerat, sectionem continget.

a Not. infra.

b 4. ax. 1.

c 4. 6.

d 13. 5.

e 1. 6.

f 20. hujus.

g 4. & 22. 6.

h 22. 6.

k 10. 5.

Sumpto utcumque puncto F in A C, ordinatim applicetur F B, sectioni occurrens in G. Et quoniam 2 A E × E B^a ⇒ A E q + E B q; erit 4 A E × E B^b ⇒ (A E q + E B q + 2 A E × E B^c =) A B q; ^c atqui 4 A E × E D = A D q. ergo 4 A E × E B. A B q^d ⇒ 4 A E × E D. A D q, & permutando 4 A E × E B. 4 A E × E D (^e hoc est, E B. E D, ^f vel G B q. C D q) ⇒ A B q. A D q. (^g vel F B q. C D q) ^h ergo G B. C D ⇒ F B. C D. ^k quare G B ⇒ C D. unde punctum F est extra sectionem; idemque de reliquis rectæ

rectæ AC punctis simili discursu ostendetur. ergo recta ACF sectionem contingit. Q. E. D.

Not. $2AE \times EB \rightarrow AEq \perp EBq$. Nam $AEq \perp EBq = z$ cor. 7. 2.
 $2AE \times EB \perp$ Quad: $AE - EB$ (z hoc est $\perp AEq \perp EBq$
 $- 2AE \times EB$).

Prop. XXXIV.

Si in hyperbola, vel ellipsi, vel circuli circumferentia sumatur aliquod punctum (C), ab eoque recta linea (CD) ad diametrum (AB) ordinatim applicetur, & quam proportionem habent lineæ (BD, AD), interjectæ inter ordinatim applicatam (CD) & (A, B) terminos transversæ lateris (AB) figuræ, eandem habeant inter se (BE, EA) partes lateris transversæ, ita ut quæ sunt ad verticem partes sibi ipsis respondeant (BD. DA :: BE. EA); recta linea (EC) jungens punctum (E) quod in transverso latere sumitur, & punctum (C) quod est in sectione, sectionem ipsam continget.

Fig. 46.
47.

Sumpto utcumque puncto F in EF ordinatim applicetur FG, sectionem occurrens in H. & per A, B puncta ducantur AL, BK ad EF parallelæ, & protrahantur DCK, BCX, GCM. Estque BK. AN^a :: (BD. DA^b :: BE. EA^a :: BC. CX^a ::) BK. NX. ergo NX = AN. quare NX x AN^d = AO x OX. ideoque NX. OX^f (hoc est KB. MB)^e = AO. AN unde KB x AN = MB x AO. ergo KB x AN. CEq^h (hoc est BD x DA. DEq.) = BM x AO. CEq^h (hoc est BG x GA. GEq.) & permutando BD x DA. BG x GA^k (hoc est CDq. HGq) = DEq. GEq. (CDq. FGq)^m ergo CD. HG = CD. FG. ergo HG = FG. quare punctum F extra sectionem existit. Quare EF sectionem contingit.

a 4. 6.
b hyp.
c 9. 5.
d 5. 2.
e Not. 2. infra
f Not. 1.
g 8. 5.
h 3. Not.
k 21. hujus.
l 4, & 22. 6.
m 22. 6.
n 108. 5.

Note.

1. Quod sit NX. OX :: KB. MB; sic patet: quoniam NO. KM^o :: (OC. CM^o ::) OX. MB, & permutatim NO. OX :: OM. MB. erit componendo NX. OX :: KB. MB.

2. Quod sit NX. OX = AO. AN, sic ostenditur. Sit R x S^p sch. 43. 1.
= X x Y. Dico R. X = Y. S. Sit enim RS = XZ. p ergo Z = q 8. 5.
Y. q ergo Z. S^r (hoc est R. X) = Y. S. r 17. 6.

3. Quod sit KB x AN. CEq :: BD x DA. DEq, ita constabit: quoniam AN. CE^s :: AD. DE. & CE. KB^s :: DE. DB erit ex s 4. 6.
xquo

è 1. 6.

u 4. & 22. 6.

æquo $AN \cdot KB \text{ t } (ANq. AN \times KB) :: AD \cdot DB \text{ t } (ADq. AD \times DB)$. ù Item $C \text{ Eq. } ANq :: D \text{ Eq. } ADq$. ergo rursus ex æquo $C \text{ Eq. } AN \times KB :: D \text{ Eq. } AD \times DB$, ac inversè.

Coroll.

Hinc si $\frac{T \times AD}{T - 2AD} = AE$ in hyperbola, vel $\frac{T \times AD}{T - 2AD}$ in ellipse, erit EC tangens.

Prop. XXXV.

Fig. 48.

Si parabolam recta linea (AC) contingat, conveniens cum diametro (AB) extra sectionem (in A), quæ (CB) à tactu ad diametrum ordinatim applicatur, abscindet ex diametro ad verticem sectionis lineam (BG) æqualem ei (GA) , quæ inter ipsam & contingentem interjicitur; & inter locum, qui est inter contingentem, & sectionem, alia recta linea non cadet.

a 33. hujus.

b 14. ax. 1.

Si fieri potest, sint AG, GB inæquales; ipsique AG æqualis ponatur GE ; & ordinatim applicetur EF .^a ergo ducta AF sectionem continget, & rursus occurret ipsi AC .^b *Q. E. A.*

Porro dic aliquam DC sectionem inter & AC cadere; fiatque $GE = GD$. & ordinatim applicetur EF .^a ergo ducta DF tanget sectionem, ipsamque DC iterum decussabit.^b *Q. E. A.*

Prop. XXXVI.

Fig. 49.

50.

Si hyperbolam vel ellipsin, vel circuli circumferentiam contingat quædam recta linea (CD) conveniens cum transverso figuræ latere (BA) , & à tactu recta linea (CE) ad diametrum (AB) ordinatim applicetur; erit ut linea (BD) quæ interjicitur inter contingentem, & terminum (B) transversi lateris ad (DA) interjectam inter eandem, & alterum lateris terminum (A) , ita linea (BE) , quæ est inter ordinatim applicatam (CE) & lateris terminum (B) ad eam (EA) , quæ est inter eandem (CE) & alterum terminum (A) , adeo ut continuatæ inter se sint, quæ sibi ipsis respondent $(BD \cdot DA :: BE \cdot EA)$. Et in locum, qui inter contingentem, & sectionem conici interjicitur, altera recta linea non cadet.

a 34. hujus.

b 14. ax. 1.

Si enim non sit $BD \cdot BA :: BE \cdot EA$; sit $BD \cdot DA :: DG \cdot GA$. & ordinatim applicetur GF ; ^a ergo ducta DF sectionem continget, iterumque conveniet cum recta ^b DC . *Q. E. A.*

Quin-

Quinetiam si aliqua HC intercedat, fiat BH. HA :: BG. GA. & applicetur GF ordinatim: ^a itaque juncta HF sectionem continget, ^b ipsamq; DG bis decussabit. Q. E. A.

Cor. Hinc si CD tangat, erit in hyperbola $AG = \frac{T \times AD}{T - 2AD}$
 in ellipse $AG = \frac{T \times AD}{T + 2AD}$

Not. In hyperbola $AG \sqsubset AD$: quia $T - 2AD \sqsupset T$.
 In ellipse $AG \supset AD$, quia $T + 2AD \sqsubset T$.

Prop. XXXVII.

Si hyperbolam vel ellipsim, vel circuli circumferentiam recta linea (CD) contingens cum diametro (AB) conveniat, & à tactu (C) ad diametrum linea (CE) ordinatim applicetur; quæ (EF) interjicitur inter applicatam (CE) & sectionis centrum (F), unà cum interjecta (DF) inter contingentem (CD) & sectionis centrum (F); continebit rectangulum æquale quadrato lineæ FB, quæ est ex centro sectionis; sed unà cum ea (ED) quæ inter applicatam & contingentem interjicitur, continebit spatium; quod ad quadratum lineæ applicatæ (CE), eandem proportionem habet, quam transversum figuræ latus ad rectum.

Fig. 513
524

Nam AE. EB^a :: AD. DB ergo componendo AE + EB. EB^a :: AD + DB. DB quare (in hyperbola) bipartiendo antecedentes, FE. EB :: FB. DB. & per conversam rationem, FE. FB :: FB. FD. ^b unde FE * FD = FBq. Q. E. D.

Item, inversè FB^c (AF)FE :: (FD. FB^d ::) DB. (FB - FD). EB (FE - FB). ergo componendo. AE. FE :: DE. EB. ergo FE * DE^e = AE * EB. quare FE * DE. CEq^f :: (AE * EB. CEq^g ::) T.R. Q. E. D.

In Ellipsi verò & circulo, ob AE + EB. EB :: AD + DB. DB. erit quoque (bipartiendo antecedentes,) FB. EB :: FD. DB. & per conversam rationem FB. FE :: FD. FB. unde FE * FD^h = FBq. hoc est DE * FE + FEq^k = (FBq =) AE * EB + FEq^m. ergo DE * FE = AE * EB. & DE * FE. CEqⁿ :: (AE * EB. CEq^o ::) T.R.

Coroll. FE, FB, FD sunt ::.

$$\left\{ \begin{array}{l} FE. EB :: FB. DB. \\ FB. BE :: FD. DB. \\ FB. FD :: BE. DB. \end{array} \right.$$

Hinc

Hinc methodus ex dato puncto in diametro, vel sectione contingente ducendi.

Conversim: si $FE \times FD = FBq$: vel si $DE \times FE = CEq$:
T, R. erit recta CD tangens sectionis.

Prop. XXXVIII.

Fig. 53. Si hyperbolen, vel ellipsin, vel circuli circumferentiam recta linea (FL) contingens in (E), cum secundâ diametro (CD) conveniat, & à tactu (E) ad diametrum (CD) applicetur linea (EH) æquidistans alteri diametro (AB); quæ (HG) interjicitur inter applicatam (EH) & sectionis centrum (G) unâ cum interjecta (FG) inter contingentem, & sectionis centrum, continebit rectangulum, æquale quadrato quod fit ex (GC) dimidia secundæ diametri: sed unâ cum ea (HF) quæ inter applicatam & contingentem interjicitur, spatium continebit, quod ad quadratum applicatæ (EH) eam proportionem habet, quam figuræ rectum latus ad transversum.

a 23. 6. Ordinatum applicetur EM. Estque $GM \times GL = HG \times FG^2 =$
b 34. 1 & 4. 6. $GM \cdot HG + GL \cdot FG^2 = GM \cdot EM + LM \cdot EM^2 = GM \times$
c 21. hujus. $LM \cdot EMq^c = T \cdot R^d :: Tq \cdot Mq^c (A Bq \cdot C Dq^d ::) A Gq \cdot C Gq$
d cor. def. ad 16. hujus. ergo cum $A Gq^c = GM \times GL^f$. erit $C Gq = HG \times FG$. *Q. E. D.*

e hyp. Porro, inversè $R \cdot T = (HG \cdot GM + FG \cdot GL^b = HG \cdot HE +$
d 15. 5. $FH \cdot HE^2 =) HG \times FH \cdot HEq$.

e 37. hujus. Iisdem positis ostendendum est. Ut linea (CF), quæ inter tangen-
f 14. 5. tem, & terminum secundæ diametri ad partes applicatæ interjicitur, ad eam (FD), quæ inter tangentem, & alterum terminum secundæ diametri, ita esse lineam (DH), quæ est inter alterum terminum, & applicatam, ad eam (CH) quæ inter alterum terminum & applicatam.

g prius. Nam ob $FG \times HG^g = (CGq^h =) CG \times GD$, ^k erit $FG \cdot GD :: CG \cdot GH$. & per conversam rationem $GF \cdot FD :: GC \cdot CH$.
h hyp. & sch. 48. 2. & duplicando antecedentes, $CF + FD \cdot FD :: DC \cdot CH$. & divi-
k 14. 6. dendo $CF \cdot FD :: DH \cdot CH$. *Q. E. D.*

Coroll. 1. Si $FG \times GH = GCq$. vel $FH \times HG \cdot HE :: R \cdot T$.
erit EF tangens.

2. $FG \times GH = \frac{1}{4} TR$.

Prop.

Prop. XXXIX.

Si hyperbolen, vel ellipsin, vel circuli circumferentiam contingens recta linea (CD) cum diametro (AB) conveniat (in D); & à tactu (C) ad diametrum (AB) ordinatim applicetur linea (CE); sumptâ quâvis lineâ ex duabus, quarum altera (EF) interjicitur inter applicatam (CE), & sectionis centrum (F); altera (ED) inter applicatam, & contingentem (CD); habebit ad eam applicata (CE) proportionem compositam ex proportione, quam habet altera dictarum linearum (EF, ED) ad applicatam (CE), & ex proportione, quam rectum figuræ latus habet ad transversum,

Fig. 57.
58.

Sit EF. CE :: G. ED. ^a vel EF * ED = CE * G. ergo CE q. ^a 16. 6.
CE * G ^b (CE. G) ^c :: (CE q. EF * ED :: ^d) R. T. atqui CE. ^b 1. 6.
ED ^c = CE. G + G. ED (^f + EF. CE.) ergo CE. ED = ^c 7. 5.
R. T. + EF. CE. Q. E. D. ^d 37. hujus.
^e 5. def. 6.
^f constr.

Prop. XL.

Si hyperbolen, vel ellipsin, vel circuli circumferentiam recta linea (AH) contingens (in A) conveniat cum secunda diametro (DE); & à tactu (A) ad eandem diametrum (DE) applicetur linea (AG) æquidistans alteri diametro (BC); sumptâ quâlibet lineâ ex duabus; quarum una (GF) inter applicatam (AG) & sectionis centrum (F) interjicitur, altera (GH) inter applicatam, & contingentem: habebit ad ipsam applicata (AG) proportionem compositam ex proportione, quam habet transversum figuræ latus ad rectum, & ex ea quam altera dictarum linearum (GF, GH) habet ad applicatam (AG).

Fig. 59.
60.

Sit GH. AG :: K. GF. ^a vel GH * GF = AG * K. ergo AG q. ^a 16. 6.
GH * GF ^b (T. R.) ^c :: (AG q. AG * K ^d ::) AG. K. atqui AG. ^b 38. hujus.
GF ^c = AG. K + K. GF (+ GH. AG). ergo AG. GF = ^c 7. 5.
T. R. + GH. AG. Q. E. D. ^d 1. 6.
^e 5. def. 6.
^f constr.

Prop. XLI.

Si in hyperbola, vel Ellipsi, vel circuli circumferentia ordinatim applicetur recta linea (CD) ad diametrum (AB); & ab applicata (CD), & ea (EA) quæ ex centro, describantur parallelogramma æquiangula

Fig. 61
62

augula (D G, A F); habeat autem applicata (C D) ad reliquum latus (C G) parallelogrammi (D G) proportionem compositam ex proportione, quam habet ea quæ ex centro (E A) ad reliquum latus (E F), & ex proportione, quam rectum figuræ sectionis latus (R) habet ad transversum (T); parallelogrammum factum à lineâ (E D) quæ inter centrum (E) & applicatam (C D) interjicitur, simile parallelogrammo (A F), quod fit ab ea (E A) quæ ex centro, in hyperbola quidem majus est, quàm parallelogrammum (D G) ab applicata (D C), parallelogrammo (A F) ab ea (E A) quæ ex centro; In ellipsi verò, & circuli circumferentia, unâ cum parallelogrammo (D G) quod fit ab applicata, æquale est parallelogrammo (A F) ab ea, quæ ex centro.

a 21. hujus.

b 1. 6.

c 9. 5.

d constr.

e hyp.

f 5. def. 6.

g 1. 6.

h prius 7. 5.

k 22. 6.

l 6. 2.

m 19. 5.

n 5. 2.

o 22. 6.

Fiat R. T^a (hoc est D Cq. B D * D A) :: D C. C H^b (hoc est D Cq. D C * C H).^c ergo B D * D A = D C * C H. item D C. C H -| A E. E F^d = (R. T -| A E. E F^e = D C. C G^f =) D C. C H -| C H. C G. quare A E. E F^b (hoc est A Eq. A E * E F) :: (C H. C G^g :: C H * D C. C G * D C^h ::) B D * D A. C G * D C. permutandóq; B D * D A. A Eq :: (C G * D C. A E * E F^k ::) p gr. D G. F A. ergo in hyperbola componendo p gr. D G -| F A. p gr. F A :: D Eq.^l (B D * D A -| A Eq). A Eq.

In Ellipsi verò & circulo, permutando A Eq p gr. F A :: (B D * D A. p gr. D G^m ::) D Eqⁿ (A Eq — B D * D A). p gr. F A — D G & permutando D Eq. A Eq :: p gr. F A — D G. p gr. F A. quare si fiat ex D E parallelogrammum simile ipsi A F^o; liquet propositum.

Coroll. Quæ de parallelogrammis ostensa sunt, eadem valent in trigonis horum dimidiis.

Prop. XLII.

Fig. 63.

Si parabolam contingens recta lineâ (C A) cum diametro (A B) conveniat in A; & à tactu (C) ad diametrum (A B) ordinatim applicetur lineâ (C H); sumpto autem quovis puncto (D) in sectione, applicentur ad diametrum duæ lineæ (D E, D F), altera quidem (D E) æquidistans contingenti (C A); altera verò (D F) æquidistans ei (C H), quæ à tactu (C) ordinatim est applicata; triangulum (E D F) quod ab ipsis constituitur, æquale erit parallelogrammo (F G) contento lineâ (C H) à tactu applicata, & ea (F B), quæ interjicitur inter æquidistantem (D F) & sectionis verticem (B.)

a 35. hujus.

b ex. 41. 1.

Nam ob A H^a = 2 H B,^b erit triang. C H A = p gr. H G. quare p gr.

pgr. H G. triang. D F E^c :: (triang. C H A. D F E^d :: C H q. D F q^c 7. 5.
^c :: H B. F B^b ::) pgr. H G. pgr. F G. ^e ergo triang, D F E = pgr. ^d 22. 6.
 F G. Q. E. D. ^e 20. hujus.
^f 1. 6. g 9. 5.

Prop. XLIII.

Si hyperbolen, vel ellipsin, vel circuli circumferentiam contingens recta linea (E D) conveniat cum diametro (A B); & à tactu (E) ad diametrum (A B) ordinatim applicetur linea (E F); huic verò per sectionis verticem (B) ducatur æquidistans (B L), quæ cum linea (E C) per tactum (E) & centrum (C) conveniat in (L); & sumpto in sectione aliquo puncto (G), ab eo ad diametrum ducantur duæ lineæ (G H, G K) una quidem (G H) æquidistans contingenti (E D), altera vero (G K) æquidistans ei (E F), quæ à tactu applicata est: triangulum (G K H) ab ipsis factum in hyperbola minus erit, quàm triangulum (C K M) quod abscindit linea (C E) per centrum & tactum ducta, triangulo (C B L) ab ea (C B) quæ ex centro simili abscisso: in ellipsi verò, & circuli circumferentia una cum triangulo (C K M) abscisso ad centrum æquale erit triangulo (C B L), simili abscisso, quod describitur ab ea (C B) quæ ex centro.

Fig. 64.
65.
66.

Nam $G K \cdot K H^a = (E F \cdot F D^b = C F \cdot F E \perp R. T^c =) C B \cdot B L \perp R. T.$ unde triang. G H K, æquatur excessui triangulorum C K M, B C L. Q. E. D.

a 4. 6.
b 39. hujus.
c 4. 6.
d cor. 41. hujus.

Coroll. Triang. G K H = 4 laterum K B L M.
Schol.

Triang. C B L = triang. C D E.

Vid. Ent.

Prop. XLIV.

Si unam oppositarum sectionum contingens recta linea (F G) contingens cum diametro (A B) conveniat (in G); à tactu verò (F) ad diametrum ordinatim applicetur linea (F O); atque huic per alterius sectionis verticem (B) ducatur æquidistans (B L), ut conveniat cum linea (F C) per tactum (F) & centrum (C) ductâ; sumpto autem quovis in sectione puncto (N), applicentur ad diametrum duæ lineæ (N K, N H), quarum altera (N K) æquidistet contingenti (F G), altera æquidistet ei (F O) quæ à tactu ordinatim applicata est; triangulum (N H K), ab ipsis factum, minus est, quàm triangulum (C M H) quod abscindit applicata ad centrum sectionis, triangulo simili (C B L), abscisso ab ea (C B) quæ ex centro.

Fig. 67.

a 31. hujus.
 b hyp.
 c cor. 29. hujus.
 d 15. 1.
 e 4. 1.
 f 27. 1.
 g 30. 1.
 h 43. hujus.

Productâ F C, ut occurrat sectioni B in E, per E ducatur tangens E D, & ordinatim applicetur E X. Estque $OC \times CG^2 = (ACq^b = BCq^2) \times CD$. ergo cum sit $OC^c = XC$, erit $CG = CD$. item $FC^c = EG$. & verticales anguli ad C^d pares sunt. ^e ergo ang. $CGF = \text{ang. } CDE$. ^f unde DE ad FG, & ^g proinde ad NK parallela est. ^h ergo triang. $CMH = CBL = \text{triang. } NHK$.

Coroll. $CD = CG$.

Coroll. Tangens ED tangenti FG æqualis & parallela est: & conversim; si ED tangenti FD æqualis vel parallela sit, etiam ED tanget oppositam sectionem.

Prop. XLV.

Fig. 68.

69.
 70.
 71.

Si hyperbolen, vel ellipsin, vel circuli circumferentiam contingens recta linea (CML) cum secunda diametro (HD) conveniat (in L); & à tactu (C) ad eandem diametrum applicetur linea (CD), æquidistans alteri diametro (AH); & per tactum (C) & centrum (H) ducta linea (CH) producat; sumpto autem in sectione quovis puncto (B), ad secundam diametrum (HD) ducantur duæ lineæ (BE, BF), quarum una (BE) contingenti (CL), altera (BF) applicatæ (CD) æquidistet; triangulum (BFE) quod ab ipsis constituitur, in hyperbola quidem majus est, quàm triangulum (GFH) abscissum ab applicata ad centrum, triangulo (LCH), cujus basis est linea contingens (CL), & vertex sectionis centrum (H): in ellipsi verò & circuli circumferentia, unà cum triangulo abscisso (GFH) æquale est triangulo (LCH), cujus basis est linea contingens (CL) & vertex sectionis centrum (H).

a 39. hujus.
 b 4. 6.
 c cor. 41. hujus.
 d 34. 1. & 1. ax.
 e 3. ax.
 f 7. 1.
 g 4. 1.
 h prius.
 i 4. 6.
 k 2. ax. 1.

Ducantur CK, BN ad DH parallelæ. & trigonum ad AH, (simile trigono (CDL) appelletur P. estque $CK \cdot KH^a = (MK \cdot KC + R \cdot T^b =) CD \cdot DL + R \cdot T$. quare in hyperb. triang. $CDL (CDH + CLH)^c = (\text{triang. } CKH + P^d =) \text{triang. } CDH + P$. ^e unde $P = \text{triang. } CLH$. Cæterum ob BN. $FG^f = (FH \cdot FG \cdot g = DH \cdot DC^f = CK \cdot KH^h = CD \cdot DL + R \cdot T^i =) BF \cdot (NH) FE + R \cdot T$. ^c Erit triang. $BFE = \text{triang. } GHF + P$. ^m ergo triang. $BFE = \text{triang. } GHF + \text{triang. } CLH$.

Simili discursu, in ellipsi erit triang. $BFE + GHF = \text{triang. } CLH$.

Prop.

Prop. XLVI.

Si parabolam contingens recta linea (CA) cum diametro (AB) conveniat (in A); quæ per tactum (C) ducitur diametro æquidistans (HCM), ad easdem partes sectioni lineas (LF) in sectione ductas, quæ æquidistant contingenti (CA), bifariam secabit (in N.) Fig. 72⁷

Ordinatim applicentur BH, FGK, LMD. Estque triang. ELD ^a 42. hujus. ^b 3. ax. 1. ^c 29. 1. & 4. 6.
^a = pgr. BM. & triang. EFG ^a = pgr. BK. ^b ergo 4 lat. FLDG ^b = pgr. GM. auferatur commune NMDGF; ^b manentque trigona NML, FKN æqualia. ^c eademque similia sunt. ergo homologa latera NL, NF æquantur. Q. E. D.

Coroll. 1.

In parabola omnes lineæ parallelæ diametro sunt * etiam diametri: * def. 10. hujus & vicissim, omnes diametri sunt parallelæ.

Coroll. 2.

Omnes contingenti æquidistantes sunt ordinatim applicatæ ad diametrum per tactum ductam.

Prop. XLVII.

Si hyperbolam, vel ellipsin, vel circuli circumferentiam contingens recta linea (ED) cum diametro (AB) conveniat (in D); per tactum (E) & centrum (C) ducta linea (EC) ad easdem partes sectioni, quæ in sectione ducuntur contingenti (ED) æquidistantes (GN) bifariam secabit (in O.) Fig. 73⁷
74°

Ordinatim applicentur NF, BL, GMK. Estque triang. HNF ^a cor. 43. hujus. ^b 3. ax. 1. ^c 29. 1. & 4. 6.
^a = 4 lat. LBFX. & triang. GHK ^a = quadrilat. LBKM. ^b ergo 4 lat. NGKF = MKFX. commune auferatur ONFKM, ^b manent trigona OMG, OXN æqualia. ^c eadem vero similia sunt. ergo NO = GO. Q. E. D.

Coroll. CE est diameter sectionis cujuslibet ex his.

Prop. XLVIII.

Si unam oppositarum sectionum contingens recta linea (LK) cum diametro (AB) conveniat (in K); & per tactum (L), & centrum (C) linea (LC) producta alteram sectionem secet (in E); quæ in altera sectione Fig. 75°

APOLLONII Conicorum LIB. I.

seccione ducta fuerit contingenti (LX) æquidistans (GN) à lineâ (LC) productâ bisecabitur (in O.)

a cor. 44. hujus.
b 30. r.
c 47. hujus.

Ducatur tangens ED; ^a estque ED ad LK parallela; ^b ac ideò ad NG. ^c ergo ON = OG. Q. E. D.

Lemma.

Fig. 76.
77.

Sit triangulum NLK æquale parallelogrammo LC, & ang. KLN = DLP: erit KL * LN = 2DC * LD.

a 6. ar. 1.
b 14. 6.
c 16. 6.

Compleatur enim pgr. LR. & productâ LP, fiat PT = LP. & compleatur pgr. DT. eritque pgr. LR^a = pgr. DT. ^b unde KL, LD :: LT (2DC). LN. ^c quare KL * LN = 2DC * LD.

Item, si DP fuerit trapezium trigono KLN æquale, erit KL * LN = LD * : CD - LP. Nam fiat PT = DC; & compleatur pgr. DT. eritque pgr. DT = (2DP = 2 triang. KLN =) pgr. LR. unde KL.LT. (LP - DC) :: LD.LN. quare KL * LN = LD * : DC - LP. Q. E. D.

Schol. Hinc KNq. KLq :: R. G (hoc est ut parameter axis ad parametrum diametri DN).

Fig. 78.
a 4. & 22.6.
b 11. hujus.
c prius in 49.
d 7. 5. (b.
e 1. 6.
Est. 2. 7mi Apolloni.

Nam KNq. KLq^a :: XDq. DCq: & est XDq^b = R * BX. ^c & DCq = G * BX. ^d ergo KNq. KLq :: (R * BX. G * BX^e ::) R. G.

Schol.

Not. Si R sit parameter axis BX; erit G = R + 4BX. Nam sit BK ad DC parallela. ergo CB = DL = BX. | BT = 2 DL.

$$G * \left| \begin{array}{l} DL = BLq \\ BX. \end{array} \right. = \left| \begin{array}{l} DXq - BTq \\ LTq. \end{array} \right. = R * BX - 4BXq. \\ \text{ergo } G = R - 4BX.$$

Prop. XLIX.

Fig. 79.

Si parabolam contingens recta linea (DC) cum diametro (BC) conveniat in (C); & per tactum (D) ducatur linea (FN) æquidistans diametro (CB); à vertice vero (B) ducatur æquidistans (BF) ei (DX), quæ ordinatim applicata est; & fiat ut contingentis portio (ED) inter applicatam (BF) & tactum (D) interjecta ad æquidistantis portionem (DF), quæ itidem inter tactum (D) & applicatam (BF) interjicitur; ita quædam recta linea (G) ad duplam contingentis (DC;) quæ

quæ (KL) à sectione ducta fuerit contingenti (DC) æquidistans, ad lineam (FN), quæ per tactum ducitur diametro æquidistans, poterit rectangulum contentum inventâ lineâ (G), & eâ (LD), quæ inter ipsam (KL), & tactum (D) interjicitur.

$$DE \cdot \left[\begin{array}{l} DF :: G \\ BX \end{array} \right] = 2 DE$$

Ordinatum applicentur DX & KNM. Estque CB^a = (BX^b = FD);^c unde triang EBC = EFD, additôque communi DEBMN, erit DCMN^d = (pgr. FM^e =) triang. KPM. ablatôque communi LPMN, erit pgr. LC^f = triang. NLK.^g unde KL * LN = 2 DC * LD.

a 35. hujus.
b 34. 1.
c ex. 20. 6.
d 2. ax.
e 42. hujus.
f 3. ax.

Itaq; G * LD. KL * LN^h :: (G * LD. 2 DC * LD^k :: G. 2 DC^l :: ED. DF^m :: KL. LNⁿ ::) KLq. KL * LN. ° ergo G * LD = KLq.

g lemma præc.
h 7. 5.
k 1. 6.
l hyp.

Cor. Hinc DL est diameter, & G rectum latus sectionis, cujus vertex D. $\frac{4DEq}{BX} = \frac{2DE * DC}{BX}$ est rectum latus sectionis, cujus

m 4. 6.
n 1. 6.
o 9. 5.

vertex B.

Prop. L.

Si hyperbolen, vel ellipsin, vel circuli circumferentiam contingens recta linea (ED) cum diametro (AB) conveniat, pèrque tactum (E) & centrum (C) linea (EC) producat; à vertice autem (B) ordinatim applicata (BG) conveniat cum ea (EC), quæ ducitur per tactum, & centrum; fiatque ut contingentis portio (EF) inter tactum (E) & applicatam BG ad portionem (EG) lineæ (EC) ductæ per tactum & centrum; quæ itidem inter tactum (E) & applicatam (BG) interjicitur, ita quædam recta linea (EH) ad duplam contingentis (ED); quæ (LM) à sectione ducitur contingenti (ED) æquidistans ad lineam (EC) per tactum, & centrum ductam, poterit spatium rectangulum, quod adjacet inventæ lineæ (BH), latitudinem habens interjectam (EM) inter ipsam (LM) & tactum (E); in hyperbola quidem excedens figurâ simili contentæ lineâ (EK) dupla ejus (CE), quæ est inter centrum & tactum, & inventâ lineâ (EH), in ellipsi verò, & circulo deficiens eâdem.

Fig. 80.
81.

$$EF \cdot EG :: EH \cdot 2 ED$$

Ducatur LRN ad BG, & CSO ad KP parallelæ. Et ob EK^a = 2 EC, b erit EH = 2 ES. ergo 2 ES. 2 ED^c :: (EH. 2 ED^d :: FE. EG^e ::) LM. MR. porro ob triang. RNC^e = CDE^f (CGB) - LN X (in hyperbola), vel triang. RNC - LN X = CDE (in ellipsi & circulo) erit trapezium MEDX^g = triang. LMR.

a hyp.
b 4. 6.
c 7. 5.
d hyp.
e 43. hujus.
f sch. 43. hujus.
g 3. ax. 1.

^h lem. ante 49. ^k 4. 6. ^l 1. 6. ^m prius et 7. 1. ⁿ 15. 5. ^o prius. ^p 9. 5. ^q prius. ^r 34. 1.

$LMR.$ ^h ergo $LM * MR = EM * : ED \perp MX.$ Denique quia $MO. ES^k :: (MC. CE^k ::) MX. ED.$ componendóque $MO \perp ES. ES :: MX \perp ED.$ $ED.$ erit permutando $MO \perp ES. MX \perp ED$ (^l hoc est $EM * : MO \perp ES. EM * : MX \perp ED$ ^m vel $EM * : MO \perp ES. LM * MR$) $:: ES. ED^n :: 2 ES. 2 ED^o :: LM. MR.$ ¹ $:: LMq. LM * MR.$ ^p ergo $EM * : MO \perp ES = LMq.$ atqui $ES^q = (SHr =) OP.$ ergo $EM * MP = LMq.$ *Q. E. D.*

Cor. EK est diameter, & EH latus rectum sectionis, cujus vertex E.

Prop. LI.

Fig. 82.

Si quamlibet oppositarum sectionum contingens recta linea (CD) cum diametro (AB) conveniat; perque tactum (C) & centrum (E) linea (CE) producatuſque ad alteram sectionem; à vertice vero (B) ducatur linea (BG) æquidistans ei, quæ ordinatim applicata est, conveniẽsque cum linea (CE) per tactum & centrum ducta; & fiat ut contingentis portio (LC) inter applicatam & tactum ad portionem (CG) lineæ ductæ per tactum & centrum, quæ inter tactum & applicatam interjicitur, ita quædam recta linea (K) ad duplam contingentis (CD), quæ in altera sectione ducitur, æquidistans contingenti (FM) ad lineam (FE) per tactum, & centrum ductam, poterit reſtangulum, quod adjacet inventæ lineæ (K) latitudinem habens lineam, quæ est inter ipsam, & tactum (F), excedẽsq; figurâ simili ei, quæ lineâ (CF) inter oppositas sectiones interjectâ, & inventâ (K) continetur.

^a cor. 44. hujus. ^b constr. ^c 4. 6. ^d hypoth. ^e 7. 5. ^f 50. hujus.

Ordinatim applicetur AXN, ^a Sũntque FM, CD æquales & parallelæ: ^b itẽmque AN, BG parallelæ sunt. ergo $FX. FN^c :: (LC. CG ::^d K. 2CD^e ::) K. 2FM;$ unde quæcunque à sectione AF ad productam EF contingenti FM ducuntur parallelæ, ^f poterunt reſtangulum contentum ipsâ K, & interjecta inter istas; & punctum F, excedẽtque figurâ simili ei, quæ rectâ CF, & ipsâ K continetur.

Coroll.

^a 46. hujus. ^b 47. ^c 48. ^d 49. ^e 50.

Itaque his demonstratis, liquet in ^a parabola unamquamque reſtarum linearum, quæ diametro ex generatione ducuntur æquidistantes, diametrum esse; In ^b hyperbola vero & ellipsi & ^c oppositis sectionibus, unamquamque earum, quæ per centrum ducuntur.

Et in ^d parabola quidem applicatas ad unamquamque diametrum, æquidistantes contingentibus posse reſtangula ipsi adjacentia: in ^e Hyperbola,

parabola, & f oppositis rectangula adjacentia ipsi, quæ excedunt eadem f 51. hujus. figurâ, in ellipsi autem, quæ eadem deficient. Postremò quæcunque circa sectiones, adhibitis principalibus diametris demonstrata sunt, & aliis diametris assumptis eadem contingere.

Prop. LII. Probl. I.

Datâ in plano rectâ lineâ (A B) ad unum punctum (A) terminatâ, invenire in plano conic sectionem, quæ Parabolæ appellatur, ita ut ejus diameter sit data lineâ (A B), vertex lineæ terminus (A); quæ verò à sectione ad diametrum (A B) in dato angulo applicatur, possit rectangulum contentum lineâ, quæ est inter ipsam & sectionis verticem (A), & alterâ quâdam datâ lineâ (Z). Fig. 83.

Datus angulus primò rectus sit. Producat A B ad E, ita ut A E 1. Cas.
 $\perp \frac{1}{4} Z$. Sitque Z. Y^a :: Y. A E. unde Z. A E^b :: Yq. A E q. ergo a 13. 6.
 cum Z^c $\perp 4$ A E, ^d erit Yq $\perp 4$ A E q, & proinde Y^{*} $\perp 2$ A E. b cor. 20. 6.
^e ergo ex Y, & duabus A E constitui poterit triangulum. Fiat ergo E A F, c constr.
 rectum subjecto plano, ita ut A F = A E, & E F = Y; ducanturque d 14. 5.
 A K ad E F, & F K ad E A parallelæ (unde A K^f = E F = ^g = Y; * 4. 2.
 & F K^f = E A^g = F A). Tum concipiatur conus, cui vertex F, e 22. 1.
 basis circulus super diametrum A K, rectus plano A F K; erit is co- f 34. 1.
 nus rectus (ob F K = F A). Secetur conus plano ad circulum A K g constr.
 parallelo, ^h facientique proinde sectionem M X N circulum, plano h 4. hujus.
 M F N (vel F A K) rectum; horumque communis sectio sit recta
 M N, ⁱ diameter nempe circuli M X N; communis autem sectio sub-
 jecti plani, & circuli sit recta X L. Quum igitur tam circulus M X N,
 quam subjectum planum recta sint triangulo M F N, ^k erit istorum k 19. 11.
 communis sectio X L recta trigono M F N, ^l ideoque rectis (quæ in l 3. def. 11.
 eo) M N, A B perpendicularis. Ex quibus constat planum per A B,
 X L ductum facere in cono sectionem, quæ parabolæ dicitur (juxta
 conditiones in 11^a hujus præscriptas) cujus diameter A B, lineæque
 ad hanc à sectione ordinatim ductæ ad rectos angulos applicentur, ut- m prius.
 pote ad X L parallelæ. Porro ob Z, Y; A E^m (hoc est Z, A K, A F) n constr.
ⁿ $\perp$, ^o erit Z. A F :: A K q. A F q (A F * F K). ^p unde Z est rectum o cor. 20. 6.
 latus. Ergo factum. p 11. hujus e

Sed datus angulus non sit rectus, sitque ei æqualis H A E; & fiat 2. Cas.
 A H = $\frac{1}{2}$ Z; & per H ducatur H E ad A E perpendicularis, & per Fig. 84.
 E ad H B parallela E L, & per A ad E L perpendicularis A I; tum
 bisectâ E L in K, per K ducatur ipsi E L perpendicularis M K F G;

a 11.6.

b 11. hujus.

c 33. hujus.

d cor. 46. huj.

e 45. hujus.

f constr.

g 4. 6.

h 15. 5.

k constr.

l 49. hujus.

fitque $ALq^a = LK * KM$. Datis igitur rectâ KL positione, & rectâ KM magnitudine, & recto angulo, describatur (ut modò ostensum) parabole, cujus diameter KL , vertex K , & rectum latus KM . Transibit hæc per A (ob $ALq = LK * KM$) & AE^c continget ipsam, (ob $LK = KE$) & HA est diameter^d (quia ad EL parallela),^e & quæ ad AE parallelæ, bifecantur ab AB ,^f inque angulo $HA E$ applicantur: & ob trigona AGF , $A E H^g$ similia (quia anguli $A E H$, AGF recti, & $HA E$ communis), est $FA. AG^h :: (HA. AE^i ::)$ $2HA. 2AE$,^k hoc est $FA. AG :: Z. 2AE$.^l unde Z rectum erit latus sectionis. Quæ $E. F$.

Prop. LIII. Probl. 2.

Fig. 85.

* hoc est versus D .

Datis duabus rectis lineis (AB, BC) terminatis, quæ ad rectos inter se angulos constituentur; & alterâ (AB) productâ ad* easdem partes angulo recto, invenire conisectionem, quæ hyperbole dicitur; in eodem plano, in quo sunt datæ lineæ (AB, BC), ita ut producta (AB) sit diameter sectionis, & vertex punctum (B), quod ad angulum (ABC) consistit; quæ verò à sectione ad diametrum ordinatim applicatur, angulum faciens, æqualem dato, possit rectangulum, quod adjacet alteri lineæ (BC), latitudinem habens lineam interjectam inter applicatam, & sectionis verticem (B), excedensque figurâ simili, & similiter positâ ei, quæ datis à principio lineis (AB, BC) continetur.

I. Cas.

* vid. not. 1.

a 12.6.

b 29. 1.

c 27.3.

d 6. 1.

e 4. hujus.

f 19. 11.

g 3. def. 11.

Sit datus angulus primò rectus; & super lineam AB planum attollatur, rectum subjecto plano, in quo circa AB describatur circulus, * ita ut ductâ diametro EKL ad AB perpendiculari, non sit ratio EK ad KL major eâ, quam habet AB ad BC . Fiat igitur $EK. KM^a :: AB. BC$. & per M ducatur MF ad AB parallela; junctisque AF, EF, BF , per B ducatur BX ad EF parallela. Itaque ob ang. $AXB^b = (AFE^c = EFB^b =) FBX$,^d erit $FB = FX$. Concipiatur jam conus, cujus vertex F , basis circulus super diametrum BX , rectus trigono FBX Erit is conus rectus (ob $FB = FX$). Producantur FB, FX, MF , & secetur conus plano, ad circulum BX parallelo,^e facienti proinde circulum $GPHR$ rectum plano FXB , cujusque diameter GH communis sit istorum planorum sectio. Sit verò PDR communis sectio circuli GRH , & subjecti plani. Et quoniam tam circulus GRH , quam subjectum planum recta sunt trigono FGH ,^f erit horum communis sectio PDR eidem trigono FGH recta;^g ideoque rectis, quæ in eo, GH, DB perpendicularis. Ex quibus liquet

liquet conic sectionem P B R (juxta conditiones in 12ma hujus præst. h constr. k 2. 6. l 1. 6. m 35. 3. n 23. 6. o 4. 6. p 11. 5. q 12. hujus.

in angulo recto applicentur, quippe omnes ad ipsam P R parallelæ. Porro ob A B. B Cⁿ :: (E K. K M^k :: N E. N F^l :: N E x N F^m (N A x N B). N Fⁿ = N A. N F^o (O F. F G) ⊥ N B. N F^p (O F. F H)ⁿ =) O F^q. O G x G H^p :: A B. B C. q erit A B transversum latus, & B C rectum.

Sin datus angulus non sit rectus. Datae sint rectæ A B, A C, & angulus B A H per dato. Bisecetur A B in D, & descripto super A D semicirculo, occurrat G F ad A H parallela, * faciens G F q. D G x G A :: A C. 2 A D; junctaq; F D, fiat F D. D L :: D L. D H; & sumptâ D K = D L, b fiat L F. A F :: A F. F M; & connectatur K M, & per L ducatur N L X ad K F perpendicularis. Describatur tunc Hyperbole (juxta modò ostensa), cujus vertex L, transversus axis K L, rectum latus L N; c transibit hæc per A d (ob L F x F M = A F q.) & A H sectionem e continget (ob F D x D H = D L q) f & proinde A B est diameter sectionis. Porro, quum sit A C. 2 A H ⊥ F G. G D^g = (A C. 2 A H. ⊥ A H. A D^h = A C. 2 A H + 2 A H. 2 A D^k = A C. 2 A D^l = F G q. G A x G D^m =) F G. G A ⊥ F G. G D. Erit A C. 2 A H :: (F G. G Aⁿ ::) O A. A X. o unde A C est rectum latus. Ergo factum.

Nota.

1. Describitur circulus circa A B, ita ut E K K L :: A B. B C, Fig. 87. hoc pacto.

Fiat utcunque Z K. K Y^a :: A B. B C. & bisectâ Z Y in V, centro a 12. 6. V, per Z, & Y describatur circulus, secans ipsam A B (si opus est, productam) in S, & T; connexisque S Y, S Z, per A ducantur ad b 29. 1. et 2. ax. has parallelæ A L, A E. ergo quum angulus Y S Z rectus sit; b erit c conv. 31. 3. quoque angulus L A E rectus. c ergo super diametrum L E descrip- d cor. 1. 3. tus circulus transibit per A, d ideoque per B, e quia K B = K A. estq; e hyp. f 4. 6. E K. Z K^f :: (A K. S K^f ::) L K. Y K. & permutando E K. L K :: g constr. (Z K. Y K^g ::) A B. B C.

2. Quomodo autem ducatur G F ad A H parallela, faciens G F q ad Fig. 88. D G x G A in data ratione (puta R ad S), ita constabit. Sumpto Z centro circuli, ducatur Z Y ad A H T perpendicularis, & ab occurso Y, ducatur Y Q ad A H parallela, a quare Y Q tangit circulum. Fiat a cor. 16. 3. verò Q V. V Y^b :: S. R - S. & productâ Q Y, sumatur Y K = Y V; b 12. 6. con-

connectanturque Z K, Z V circulum secantes in P, & F; conjunctaq; P F protrahatur ad G. dico factum.

Nam ob $VY = KY$, & angulos ad Y rectos, ^c erit $ZV = ZK$.
 item $ZF = ZP$, ^d ergo FP ad VK , ^e hoc est ad AH , est parallela. Et
 quoniam $S. \frac{R-S}{2} \text{ f} :: QV.VY$, erit duplando consequentes, $S. R-S$
 $:: QV.VK$. & invertendo $R-S. S :: VK.QV$. & componendo $R. S$
 $:: (QK.QV \text{ *} :: GP.GF \text{ b} :: GP \times GF. GFq \text{ h} ::) DG \times GA.$
 $GFq.$ ac inversè $S. R :: GFq. DG \times GA. \text{ Q. E. F.}$

c 4. 1.
 d 2. 6.
 e 30. 1.
 f const.

*
 g 1. 6.
 h 36. 3. & 7. 5

Prop. LIV. Probl. 3.

Fig. 89.

Datis duabus rectis terminatis (A B, A C), atque ad rectos inter se angulos, invenire circa diametrum ipsarum alteram (A B) conicam sectionem, quæ Ellipsis appellatur, in eodem plano, in quo sunt datæ lineæ (A B, A C), ita ut vertex sit punctum (A) ad rectum angulura (B A C); & à sectione ad diametrum (A B) applicatæ in angulo dato possint rectangula adjacentia alteri lineæ (A C), quæ latitudinem habeant lineam inter ipsas, & verticem (A) sectionis interjectam, deficientque figurâ simili, & similiter positâ ei, quæ datis rectis lineis (A B, A C) continetur.

I. Cas.

Sit datus angulus primò rectus, & ex A B planum attollatur, rectum subjecto plano, in quo circa A B descriptum sit circuli segmentum A D B; & bisecetur arcus A D B in D, unde connectantur DA, D B; & fiat $AX = AC$; & per X ducatur X O ad B D parallela, & per O ipsa O F ad A B parallela, & juncta D F occurrat protractæ B A in E. Jungantur F A, F B, & producantur, perque punctum G (utcumque sumptum in F A) productâ) ducatur ipsi E D parallela GH, productæ A B occurrens in K, productæque F O in L. Estque ideò ang. $HGF \text{ a} = (\text{ang. } EFA \text{ b} = FAD \text{ c} (FBD) \perp FDA \text{ d} (FBA)) = FBD \perp FBA \text{ c} = ABD \text{ c} = DFB \text{ a} =) GHF \text{ f} = HGF.$ & unde $FG = FH$. Itaque super GH describatur circulus G H N rectus trigono H F G, sitque basis conicæ recti, habentis verticem F. Et quia tam circulus G H N, quàm subjectum planum recta sunt plano H F G, ^h erit ipsorum communis sectio (K M) plano eidem, ^k rectisque idcirco G K, A K perpendicularis.

a 29. 1.
 b 32. 1.
 c 26. 3.
 d 21. 3.
 e 19. ax. 1.
 f 1. ax.
 g 6. 1.
 h 19. 11.
 k 3. def. 11.
 l 13. hujus.
 m 23. 6.

Liquet igitur planum per A K M ^l facere in cono ellipsin, cui diameter A B, ad quam ordinatæ omnes perpendiculariter applicentur, quippe ipsi K M parallelæ: porro, ob $FLq. GL \times LH \text{ m} = (FL. GL$

GLⁿ (AK.KG, ⁿ vel AE.EF) ⊥ FL.LH (ⁿ BK.KH, ⁿ vel ⁿ 4.6.
 B.E.EF) = AE.EF ⊥ BE.EF^m = AE × BE.EFq^o = DE^o 36.3. & 7.5.
 *EF.EFq^p = DE.EFq = DA.AO :: qBA.AX^r ::) BA.^r ^p 1.6. q 4.6.
 AC^s :: FLq.GL × LH. erit AC rectum latus. ^r *constr. et* 7.5. ^s 11.5.

Sin diameter AB minor ponatur dato recto latere AC; bisectâ 2. *Cas.*
 AB in D, ducatur FE bisectâ quoque in D, ita ut sit AC.FE^a :: FE. Fig. 90.
 AB. & ductâ FG ad AB parallela, sit FE.FG^b :: AC.AB (^c hoc ^a 13.6.
 est) :: FEq. ABq :: FDq. ^d (FD × DE). ADq^e :: FE.FG. Du- ^b 12.6.
 catur itaque (ut modò ostensum) ellipsis, cujus axis EF (& rectum ^c *cor.* 20.6.
 latus FG; transibit hæc per A, (ob FD × DE. ADq^f :: FE.FG) ^d *constr.*
 & ideóque per B (^d ob AD = DB). item propter AC.CB :: FDq. ^e 11.5.
 AD × DB (ADq). ^f erit AC rectum latus. ^f 21. *hujus.*
^g 30. *hujus.*

Sed datus angulus non sit rectus; sitque ei æqualis angulus BAD; 3. *Cas.*
 bisectâque AB in E, circa AE describatur semicirculus, in quo ad Fig. 91.
 AD* ducatur parallela FG, faciens FGq. AG × GE :: CA.AB; * *vid. Not.*
 & junctæ AF, EF producantur; ^a & sit DE.EH :: EH.EF & ^a 13.6. ^b 11.6.
 sumptâ EK = EH, factóque HF.FA^b :: FA.FL, jungatur ^c 13. *hujus.*
 KL, occurrens ductæ NM (per H ad AL) parallelæ. Tum (ex mo- ^d *constr.*
 dò præostensis) describatur ellipsis, cujus axis transversus sit KH, & ^e 30. *hujus.*
 rectum latus HM. ^c transibit hæc utique per A^d (ob HF × FL = ^f *conv.* 38 *hujus.*
 FAq); & ^e idcirco per B (ob AE^e = EB) ac ipsam^f continget ^g *constr.* & 17.
 DA^g (ob DE × EF = EHq). Item propter CA.2DA. ⊥ FG. ^h 4.6. (6.
 GE^h = (CA.2DA ⊥ DA.AE^k = CA.2DA ⊥ 2DA. AB ^k 15.5.
^l = CA.AB^m = FGq. AG × GEⁿ =) FG. AG ⊥ FG. GE. ^l 5. *def.* 6.
 erit CA.2DA* :: (FG. AG^p ::) XA.AN. q ergo AC est re- ^m *constr.*
 ctum latus. ⁿ 23.6. ^p 4.6.3
^q 50. *hujus.*

Nota.

Quomodo verò duci poterit GF ad AD parallela, ita ut sit GFq Fig. 92.
 ad AG × GE in data ratione S ad R, ita constabit.

Sumpto Z centro circuli, ducatur ad AD perpendicularis ZY, cir-
 culo occurrens in Y. & per Y ducatur QY ad AD parallela; ^a & ^a *cor.* 16.3.
 proinde tangens circulum in Y, occurrensque productæ ZA in Q.

^b Fiat autem $\frac{R-S}{2} S :: YQ.QV$. productâque VY sumatur YK = ^b 12.6.

YV; & junctæ YZ, KZ producantur, adeò ut completo circulo oc-
 currant punctis F, P, & connectatur FP, secans AE in G. Dico
 factum.

c constr. 4.1.
d 2. 6.
e 30. 1.
f const.

Nam ob $ZV^c = ZK$, & $ZP = ZF$,^d erit PF ad VK ,^e hoc est ad AD parallela. ^fitem (ob $\frac{R-S}{2} S^f :: YQ, QV$), erit componendo

$\frac{R-S}{2} S :: YV, QV$. & duplando antecedentes, $R-S S :: KV$.

g *
h 1. 6.
k 35.3 & 7.5.

QV . & dividendo $R.S :: (KQ, QV^g :: PG, GF^h :: PG \times GF, GFq^k ::) AG \times GE, GFq$. & inversè $S.R :: GFq, AG \times GE$.
 $Q.E.F.$

Prop. LV. Probl. 4.

Fig. 93.

Datis dúabus rectis terminatis (EB, BH), atque ad rectos inter se angulos, invenire oppositas sectiones, quarum diameter sit una (EB) datarum linearum; & vertices lineæ termini (E, B); applicatæ verò ab utraque sectione possint spatia adjacentia alteri lineæ (BH), excedentiæque figurâ simili ei, quæ datis lineis (EB, BH) continentur.

a 53. hujus.

^a Describatur hyperbole ABC , cujus diameter transversa sit BE , & rectum latus BH ; & ordinatæ ad BE in dato angulo (G) applicentur. Ducatur quoque EK ad rectos ipsi BE , æqualisque ipsi BH , & ^adescribatur itidem alia hyperbole DEF , cujus diameter sit EB , rectum latus EK ; ductæque ordinatim applicentur in angulo, qui deinceps ipsi G . Liquet igitur descriptas hyperbolas ABC, DEF fore sectiones oppositas, habentes diametrum communem BE , & recta latera BH, EK inter se æqualia. $Q.E.F.$

Prop. LVI. Probl. 5.

Fig. 49.

Datis duabus rectis lineis (AC, DE) sese bifariam secantibus (in B), circa utramque ipsarum oppositas sectiones describere, ita ut rectæ lineæ (AC, DE) sint conjugatæ diametri; & quarumlibet oppositarum sectionum diameter possit figuram aliarum oppositarum.

a 11.6 et 17.6.
b 55. hujus.
c def. ad 16. hujus.
d constr.

Sit $AC \times CL^a = DEq$; (vel $AC, DE, CL \div \div$)^b describanturque sectiones oppositæ FAG, HCK , quarum transversa diameter sit AC , rectum latus CL ; & ordinatim ductæ ad CA in dato angulo applicentur. ^cErit harum secunda diameter ipsa DE ; quia $AC, DE^d :: DE, CL$; ^d & DE ordinatim applicatis parallela bifecatur in B . ^a Sit pariter $DE \times DR = ACq$. & ^b describantur sectiones oppositæ MDN, OEX , quarum transversa diameter DE , & DR rectum latus; ductæque ordinatim ad DE in dato angulo applicentur; ^c eritque harum secunda diameter AC , ob $DE, AC^d :: AC, DR$, & AC bifectam in B . Ergo factum.

Definitio.

Vocentur autem hujusmodi sectiones *Conjugatæ*. A P O L.

A P O L L O N I I

C O N I C O R U M

LIB. II.

Prop. I.

SI hyperbolen contingat recta linea (D E) ad verticem (B); & ab ipso ex utraque parte sumatur (B D, B E) æqualis ei, quæ potest quartam figuræ partem, lineæ (C D, C E) quæ è sectionis centro (C) ad sumptos contingentis terminos (D, E) ducuntur, cum sectione non convenient. Fig. 95.

Sumpto utcunque in C D puncto H, ordinatim applicetur H G F. Estque $A F \times F B. F G q^a :: (T. R^b :: T q. T R^c :: \frac{T q. T R^a}{4} :: C B q. B D q^e ::) C F q. F H q.$ ergo cum $A F \times F B. f \rightarrow C F q.$ erit $F G q \rightarrow F H q.$ ergo punctum H est extra sectionem. Idemque de reliquis rectæ C D punctis ostendetur. ergo tota C H est extra sectionem. *Q. E. D.*

a 21.1. hujus.
 b 1. 6.
 c 15. 5.
 d hyp.
 e 4.6. et 22.6.
 f 6. 2.
 g 14. 5.

Coroll. $C B q. B D q :: T. R :: A F \times F B. F G q.$

Prop. II.

Isdem manentibus, ostendendum est, non esse alteram asymptoton C K, quæ angulum D C E dividat. Fig. 96.

Per B ducatur BK ad C D parallela, occurrens ipsi C K in K; & per K ducatur H G K F L ad D E parallela. Estque $H K^a = D B$, & $K L \perp B E.$ unde $H K \times K L \perp D B \times B E$ vel $B D q.$ atqui ob $C B q. B D q (A F \times F B. G F q)^e :: (C F q. F H q^f ::) C F q - A F \times F B.$

a 34. 1.
 b 5. ax. 1.
 c sch. 48. 1.
 d cor. 1. hujus.
 e 4.6. et cor. 12.
 f 19. 5. (6.

g 6.5. & 3. ax. * FB. FHq—G Fq^s (hoc est CBq. HG * GL.), ⁿ est BDq =
 h 9 5. (1. HG * GL. ergo HK * KL = HG * GL. ^k unde punctum K est
 k sch. 5. 2. intra sectionem. & proinde CK sectionem intrat. Q. E. D.

Coroll. $HG * GL = DBq = \frac{1}{4} TR.$

Prop. III

Fig. 97.

Si hyperbolen contingat recta linea (HK), cum utraque asymptoton (EF, EG) conveniet; & ad tactum (B) bifariam secabitur; quadratum vero utriusque ejus portionis (BF, BG) æquale erit quartæ parti figuræ, quæ ad diametrum (BD) per tactum ducitur.

a 1. hujus.

Ducatur diameter BED, & quartæ parti figuræ ad hanc æquentur singula BHq, BKq. erunt ductæ EH, EK asymptoti. ^a ergo hæ non differunt ab ipsis EF, EG.

Prop. IV. Probl. I.

Fig. 98.

Datis duabus rectis lineis (AB, AC) angulum (BAC) continentibus, & dato intra angulum (BAC) puncto (D), describere per punctum (D) conicam sectionem (quæ hyperbole dicitur, ita ut datae lineæ (AB, AC) ipsius asymptoti sint.

a 31.1. b 4.6.

c constr.

d cor. 4. 2.

e 11.6 et 17.6.

f prius.

g 53. hujus.

h 1. hujus.

^a Duc DF ad AB parallelam, & fac FC = FA, & produc CDB. Estque BC. CD ^b :: (CA. CF ^c :: 2. 1). ergo BCq ^d = 4CDq = 4BDq. duc DAE, ita ut AE = DA. & fiat ED * G ^e = BCq ^f = 4BDq. ^g Habes igitur diametrum ED, & rectum latus G hyperbolæ, cujus vertex D, ^h asymptoti AB, AC. ergo factum.

Prop. V.

Fig. 99.

Si parabolæ, vel hyperbolæ diameter (DBE) lineam quandam (AC) bifariam secet (in E), quæ (FG) ad diametri terminum (B) contingit sectionem, æquidistans est lineæ (AC) bifariam sectæ.

a 46. & 47. 1.

hujus.

b hyp.

c 2. 6.

Si negas AC esse parallelam ipsi FG, sit ei parallela CH. ^a ergo CK = KH. unde cum sit quoque CE ^b = EA, ^c erunt AH, EK parallelæ, contra 22. 1. hujus.

Prop.

Prop. VI.

Si ellipsis, vel circuli circumferentiæ diameter (A B) lineam quandam (C D) non per centrum transeuntem bifariam secet (in E), quæ ad diametri terminum (A) contingit sectionem, æquidistans erit bisectæ lineæ (C D).

Fig. 100

Demonstratur, ut præcedens.

Prop. VII.

Si conicæ sectionem, vel circuli circumferentiam contingat recta linea (F G); & huic æquidistans (A C) ducatur in sectione; & bifariam dividatur (in E); quæ à tactu (B) ad punctum (E) lineam bifariam dividens jungitur (B E), sectionis diameter erit.

Fig. 101

Nam altera ^a nulla B H bisecabit A C; ergo non erit alia ^b diameter quàm B H.

^a 9. ax. I.
^b 46. & 47. I.
hujus;

Prop. VIII.

Si hyperbolæ occurrat recta linea (A C) in duobus punctis (A, C); producta ex utraque parte conveniet cum asymptotis (D E, D F); & lineæ (A E, C F), quæ ex ipsa abscissæ inter sectionem & asymptotos interjiciuntur, æquales erunt.

Fig. 102

Bisecetur A C in G, ducaturque D G. ^a hæc diameter est. ^b ergo tangens per B (nempe H K) est ad A C parallela; ergo cum H K ^c asymptotis occurrat, ^e sitque B H = B K, ^{*} etiam A C eisdem occurrat, ^d eritque G E = G F; unde maneat A E, C F æquales. Q. E. D.

^a 7. hujus.
^b 5. hujus.
^c 3. hujus.
^d 4. 6.
^e 3. ax.

Prop. IX.

Si recta linea (C D) occurrens asymptotis (A C, A D) ab hyperbolæ bifariam secetur, (in B) in uno tantum puncto sectionem contingit.

Fig. 103

Occurrat alibi, si fieri potest, in E. ergo E C ^a = (B D ^b = $\frac{1}{2}$ D C ^b =) B C. ^c Q. E. A.

^a 8. hujus.
^b hyp.
^c 9. ax. I.

Prop. X.

Si recta linea (D F) sectionem secans (in A, C) conveniat cum utraque asymptoto (E D, E F), rectangulum contentum rectis lineis (D A, G

Fig. 104

APOLLONII Conicorum LIB. II.

(D A, A F) quæ inter asymptotos, & sectionem interjiciuntur, æquale est quartæ parti figuræ factæ ad diametrum (H G), quam æquidistantes ipsi ductæ lineæ (A C) bifariam dividit.

Patet ex corollario 2^{dæ} hujus.

Cor. $AD \times AF = CD \times CF.$

Prop. XI.

Fig. 105.

Si utramque linearum (A E, A C) continentium angulum (E A C), qui deinceps est angulo (D A C) hyperbolen conti-
nenti, secet recta lineam (E F), in uno tantum puncto cum sectione conveniet; & rectangulum constans ex iis (E G, F G), quæ interjiciuntur inter lineas A E, A C) angulum continentem, & sectionem, æquale erit quartæ parti quadrati ex diametro (A B), quæ secanti lineæ (E F) æquidistans ducitur.

a cor. 47. 1. hujus.
b 26. 1. hujus.
c 5. hujus.
d 3. hujus.
e 23. 6.
f 4. 6.
g 10. hujus.
h 14. 5.

Ducatur A L ad E F parallela. ^a hæc diameter est sectionis. ^b ergo E F in unico puncto (G) occurrit sectioni. Per G ordinatim applicetur H G L K; ^c hæc tangenti C D (per verticem B ductæ) est parallela. $CBq^d = (CB \times B D)$. $BAq^e = (CB \cdot BA^f (HG \cdot GF) - BD \cdot BA^f (GK \cdot GE))^e = HG \cdot GK \cdot GF \cdot GE$. ergo cum $CBq^d = HG \cdot KG$, ^h erit $BAq^e = EG \cdot GF$. **Q. E. D.**

Prop. XII.

Fig. 106.

Si ab aliquo puncto (D) eorum, quæ sunt in sectione, ad asymptotos (B A, B C) duæ rectæ lineæ (D E, D F) in quibuslibet angulis ducantur; & ab altero puncto (G) in sectione sumpto ducantur aliæ lineæ (G H, G K) his ipsis (D E, D F) æquidistantes, rectangulum constans ex æquidistantibus (G H, G K) æquale est ei, quod fit ex iis (D E, D F), quibus illæ æquidistantes ductæ fuerant.

a cor. 10. hujus.
b 14. 6.
c 4. 6.
d 11. 5.
e 16. 6.

Connexa G D protrahatur utrinque in A, & C. Estque $DA \times DC = GA \times GC$: unde $GA \cdot DA^c (GH \cdot DE)^b :: (DC \cdot GC^c ::) DF \cdot GK^d :: GH \cdot DE$. ergo $GH \times GK = DF \times DE$. **Q. E. D.**

Prop. XIII.

Fig. 107.

Si in loco asymptotis (A B, A C) & sectione terminato, quædam recta lineam (E F) ducatur, æquidistans asymptoton alteri (A B), in uno tantum puncto cum sectione conveniet.

Si

Si primò negas E F sectioni occurrere, per G (punctum utcumque sumptum in sectione) ducantur G C, G H ad A B, A C parallelæ. Sitque $A E * E F^2 = G C * G H$; connexa A F sectioni occurret, puta in K. Ex quo ducantur K L, K D ipsis A B, A C itidem parallelæ. ergo $K L * (A L) K D^c = (G H * G C^d =) A E * E F.$ *Q. E. A.*

Proinde E F sectioni occurret, nempe in M. Dic alibi occurrere, puta in N. ducanturque M X, N B ad A C parallelæ. ergo $E M * M X^f = (E N * N B^g =) E N * M X.$ *Q. E. A.*

Prop. XIV.

Asymptoti (A B, A C), & sectio in infinitum productæ ad seipsas propius accedunt; & ad intervallum perveniunt minus quolibet dato intervallo (K). Fig. 108.

Ducantur E H F, C G D tangenti utcumque parallelæ; perque A, & occursum H jungatur A H X. Estque $C G * G D^a = E H * H F.$ quare $G D . H F :: E H . C G.$ ergo cum $G D \sqsubset (X D \sqsubset) H F,$ erit $E H \sqsubset C G;$ pariterque omnes decrescunt versus partes C G. Sumatur E L $\sqsupset K,$ ducanturque L N ad A C parallelæ; hæc sectioni occurret, puta in N, per quod ducatur M N B ad E F parallela. Estque $M N^c (= E L)^f \sqsupset K,$ *Q. E. D.*

Cor.

Ex hoc manifestum est lineas A B, A C ad sectionem accedere propius, quam omnes aliæ asymptoti (quales A Y, A Z); & angulum B A C minorem esse quolibet angulo, qui aliis ejusmodi lineis continetur.

Prop. XV.

Oppositarum sectionum (A, B) asymptoti communes sunt. Fig. 109.

Sint A B diameter, C centrum, ac D E, F G contingant sectiones in A, B; è quibus utrinque abscindantur A D, A E, B F, B G, ut singularum quadrata æquentur quartæ parti figuræ ad A B: itaque junctæ C D, C E sectionis A, & C F, C G, sectionis B asymptoti erunt. quoniam verò utraque D E, F G ordinatim applicatis ad A B est parallela; & proinde sibi invicem istæ parallelæ sunt, erit ang. B A C = G B C; paræque sunt A C, B C; & A D, B G. ergo ang. A C D = ang. B C G. ergo D C G est recta linea. Similiterque

terque E C F recta est. Unde patet propositum.

Coroll. Tangentes D E, F G parallelæ sunt sibi invicem.

Prop. XVI.

Fig. 110.

Si in oppositis sectionibus (A, B), ducatur quædam recta linea (H K), secans utramque linearum (C D, C F) continentium angulum (D C F), qui deinceps est angulo (D C E, vel G C F) sectiones continenti; cum utraque oppositarum in uno tantum puncto conveniet, & lineæ (H L, K M), quæ ex ipsa abscissæ inter asymptotos (C D, C F), & sectiones interjiciuntur, æquales erunt.

a 11. hujus.

b 29. 1. hujus.

c 16. 6.

d 9. 5.

Quod H K sectionibus occurrat, manifestum est; occurrat punctis L, M; perque centrum C ducatur A B ad L M parallela. Estque $KL \times LH^a = (ACq^b = BCq^a =) HM \times MK^c$ ergo $KL \cdot MK :: HM \cdot LH$. & componendo LM. $MK :: ML \cdot LH^d$ unde $MK = LH$, Q. E. D.

Prop. XVII.

Fig. 111.

Oppositarum sectionum (A, B; C, D) quæ conjugatæ appellantur, asymptoti communes sunt.

a cor. 15. hujus.

b def. ad 16. & 17. 6.

c cor. 4. 2.

d 1. & 16. hujus.

Sint A B, C D conjugatæ diametri sectionum; perque vertices A, B, C, D ducantur tangentes F G, K H, F K, G H; ^a Liqueat, F G H K esse parallelogrammum, & diagonales F H, G K esse asymptotos; nam figuris ad A B ^b æquatur C Dq, ^c hujusque quartæ parti singula A Fq, A Gq, B Hq, B Kq æquantur. ^d unde F H, G H sunt asymptoti sectionum A, B. pariterque hæ asymptoti sunt sectionum C, D. quare constat propositum.

Prop. XVIII.

Fig. 112.

Si uni (C) oppositarum sectionum, (A, B; C, D) quæ conjugatæ dicuntur, occurrat recta linea (E F), & producta ad utrasque partes extra sectionem cadat; cum utraque (A, B) sectionum, quæ deinceps sunt, in uno tantum puncto conveniet.

a 3. hujus.

b 16. hujus.

Sint G H, L K asymptoti, ^a his occurrit E F. ^b ergo liquet propositum.

Prop.

Prop. XIX.

Si in oppositis sectionibus (A, B, C, D) quæ conjugatæ appellantur, ducatur recta linea (E F), ipsarum quamvis (C) contingens cum sectionibus (A, B), quæ deinceps sunt, * conveniet (in G, H); & ad tactum (C) bifariam secabitur. Fig. 113.
* per preced.

Sint K L. M N asymptoti. Et ob $CE^a = CF$, & $EG^b = FH$,
erit $CG = CH$. *Q. E. D.* a 3. hujus.
b 16. hujus.
c 3. ax. 1.

Prop. XX.

Si oppositarum sectionum (A, B, C, D) quæ conjugatæ appellantur, unam (A) contingat recta linea (E F); & per ipsarum centrum (X) ducantur duæ lineæ; una quidem (E X) per tactum, altera verò (XG) contingenti (E F) æquidistans; quousque occurrat (in G) uni (C) earum sectionum, quæ deinceps sunt; recta linea (G H) quæ in cursu (G) sectionem contingit, æquidistans erit lineæ (E X) per tactum, & centrum ductæ; quæ verò (E Z, G O) per tactus, & centrum ducentur, oppositarum sectionum conjugatæ diametri erunt. Fig. 114.

Sint A M, C N^a recta sectionum latera, & per puncta E, G, C ordinatim applicentur E K, G L, C R P. Estque X K. K E. $\perp$ F K. K E
 $b = (XK \cdot FK \cdot KE) = BA \cdot AM^d :: NC \cdot CD :: c \cdot GL \cdot LX$
 $LH^b = GL \cdot LX \perp GL \cdot LH$. atqui (ob LX ad E K, & LG ad X K, & GX ad E F parallelas) ^c est F K. K E :: G L. L X. ergo manet X K. K E :: G L. L H. ^f ergo trigona E K X, H L G similia sunt. ^g
^f & ang. E X K = H G L. itemque totus ang. G X K = X G L. ^h ergo manet ang. E X G = H G X. ^k quare rectæ E X, G H parallelæ sunt. a 14. 1. hujus.
b 23. 6.
c 37. 1. hujus.
d vid. Not.
e 4. 6.
f 6. 6.
g 29. 1.
h 3. ax. 1.
k 27. 1.

Porro, fiat P G. G Rⁱ :: H G. S. ^m est ergo 2 S, juxta quam pos-
sunt ordinatæ ad diametrum G O. item T X * K E (* X V)ⁿ = C X q;
(^o vel T X, C X, K E ::) ^p quare T X. K E (hoc est T F. F E, q vel
triang. T X F. F X E) :: (T X q. C X q. ^p ::) triang. T X F. X C P.
ergo triang. F X E = (X C P^s =) H X G. item ang. X E F = q
X G H. ergo reciprocè G H. E X^r :: E F. G X. u unde G H * G X^r
= E X * E F. ergo S * G X. E X * E F x :: (S. * G X. G H * G X^s
y :: S. G H z :: G R. G P^a :: E X. E F y ::) E X q. E X * E F. ergo E X q
l 12. 6.
m 51. 1. hujus.
n 38. 1. hujus.
o 17. 6.
p cor. 20. 6.
q 1. 6.
r 9. 5.
s sch. 43. hujus.
t 15. 6.
u 16. 6.

x 7. 5. y 2. 6. z constr. et inverse: a 4. 6.

b =

b 5. 5.
c prius.
d cor. 4. 2.
e 6. ax. 1.
f def. ad 16. 1.
hujus.

$b = (S * GX^c =) \frac{1}{4}$ fig. ad G O. quare E Zq^d ($4E Xq$)^e = fig. ad G O. Simili discursu erit G Oq figuræ ad E Z æquale. quare E Z, G O^f sunt conjugatæ diametri. Q. E. D.

Not. Quòd B A. A M :: N C. C D, sic patet. Quoniam^f N C. B A :: B A. C D. & B A. C D :: C D. A M. erit ex æquali N C. C D :: B A. A M. (B A. A M.

Cor. B A. A M :: N C. C D.

Prop. XXI.

Fig. 115.

Iisdem positis, ostendendum est, punctum (E), in quo contingentes lineæ (A E, C E) conveniunt, ad unam asymptoton esse.

a 34. 1.
b 3. hujus.
c hyp.
d 1. hujus.

Nam quia C Xq (^a vel A Eq) ^b æquatur $\frac{1}{4}$ C Dq, ^c hoc est quartæ parti figuræ ad A B, ^d erit X E asymptotos.

Prop. XXII.

Fig. 116.

Si in oppositis sectionibus (A, B, C, D) quæ Conjugatæ appellantur, ex centro (X) ad quamvis sectionem (C) ducatur recta linea (XC) & huic æquidistans ducatur altera (E K L H) quæ cum una (A) ex sectionibus, quæ deinceps sunt, & cum asymptotis (X E, X F) conveniat; rectangulum constans ex portionibus (E K, K H) lineæ ductæ inter sectionem, & asymptotos interjectis, quadrato lineæ (X C) quæ ex centro ducitur, æquale erit.

a 5. hujus.
b 48. 1. hujus.
c 20. hujus.
d 10. hujus.
e cor. 4. 2.

Bisecetur K L in M, ducaturque (per M, & X) recta M A X B; Igitur tangenti ad A^a parallela est E H; eadèmq; proinde ad A B diametrum^b ordinatim applicatur; & A B, C D^c sunt conjugatæ diametri; quare E K * K H^d = ($\frac{1}{4}$ T R^e =) C Xq.

Cor. E K * K H = C Xq.

Prop. XXIII.

Fig. 117.

Si in oppositis sectionibus A, B, C, D) quæ conjugatæ appellantur, ex centro (X) ducatur quædam recta linea (X C) ad quamvis sectionem (C); & huic æquidistans (K L) ducatur, quæ cum tribus, quæ deinceps sunt, sectionibus (C, A, D) conveniat, rectangulum constans ex portionibus (K M, M L) lineæ ductæ (K L) inter tres sectiones interjectis, duplum erit quadrati ejus lineæ (X C), quæ ex centro ducitur.

a cor. 22. huj.
b 11. hujus.
c 1. ax. 1.

Sint E F, G H sectionum asymptoti. ergo H M * M E^a = (C Xq^b =) H K * K E. ^c quare 2 C Xq = (H M * M E + H K * K E. =) L M,

LM * MK. (Nam LM * MK^d = LH * MK^c (KE * MK) +^d 1. 6.
 HM * MK^d = KE * MK + HM * ME + KE * HM^c = KE *^e 16. hujus;
 HK + HM * ME.)

Prop. XXIV.

Si parabolæ occurrant duæ rectæ (A B, D C), utraque in duobus punctis, & nullius ipsarum occurfus, alterius occurfus contineatur, convenient inter se extra sectionem. Fig. 118

Per B, C puncta ductæ sint diametri E F, G H. ^a Hæ parallelæ sunt, ^a cor. 46. 1. hujus.
^b nec alibi occurrunt sectioni. unde junctâ B C, erunt anguli A B C, ^b 26. 1. hujus.
 D C B simul duobus rectis majores. ^c ergo A B, D C extra sectionem ^c 13. ax. 1.
 concurrent ad partes E G.

Prop. XXV.

Si hyperbolæ occurrant duæ rectæ lineæ (E F, G H), utraque in duobus punctis, nullius autem ipsarum occurfus alterius occurfus contineatur, convenient quidem inter sese extra sectionem, sed tamen intra angulum (B A C) qui hyperbolen continet. Fig. 119

Ducantur A F, A H, & connectatur F H. & quoniam E F, G H secant angulos A F H, A H F, concurrent intra angulum F A H, & propterea magis intra angulum B A C. Idem discursus valet, si utraq; E F, G H sectionem contingunt; aut si una contingat, altera duobus punctis secet. vid. cor. 31. 1. hujus.

Prop. XXVI.

Si in ellipsi, vel circuli circumferentia, duæ rectæ lineæ (C D, E F) non transeuntes per centrum (H), se invicem secent (in G), bifariam sese non secabunt. Fig. 120

Per G ducatur diameter A B; sũntque omnes, quas A B bifecat, tangenti ad A ^a parallelæ, & proinde sibi invicem parallelæ. Ergo C D, E F non bifecantur in G. ^a 6. hujus. *Q. E. D.*

Prop. XXVII.

Si ellipsim, vel circuli circumferentiam contingant duæ rectæ lineæ (C D, E F; & siquidem ea (A B), quæ tactus (A, B) conjungit, per centrum Fig. 121
122.

centrum transeat sectionis, contingentes lineæ (C D, E F) sibi ipsis æquidistant; si minus, convenient inter sese ad easdem partes centri.

a 6. hujus.
b 30. 1.

c ex priorē par-
te hujus.

d 29. 1.

e 13. ax. 1.

Si A B per centrum transit, ^a erit utraque C D, E F ordinatim applicatis parallela, ^b ergo sibi invicem. Sin A B non transeat, per centrum, ducatur diameter A H, & per H tangat K L. ^c ergo C D, K L parallelæ sunt: ^d quare anguli B A H, K H A duobus rectis minores sunt. ^e ergo E F, H K convenient ad partes B H: & proinde E F, A C convenient ad partes A B. *Q. E. D.*

Conversè; si C D, K H æquidistant, transibit recta quæ tactus connectit per centrum.

Prop. XXVIII.

Fig. 123.

Si in conic sectione, vel circuli circumferentia duas lineas æquidistantes (A B, C D) bifariam secet recta linea (F E) diameter erit sectionis.

Sola enim F E bisecat parallelas ad A B.

a 5. & 6. huj.

b 46. et 47. 1.
hujus.

Si fieri potest, sit alia F G diameter. ^a ergo quæ tangit sectionem in G, est ubique A B, C D parallela. unde C H ^b = ($\frac{1}{2}$ C D =) C E. *Q. E. A.*

Prop. XXIX.

Fig. 124.

125.

Si conic sectionem, vel circuli circumferentiam contingentes duæ rectæ lineæ (B A, C A) in idem punctum (A) convenient; & ab eo, ad punctum (D), quod lineam (B C) tactus (B, C) conjungentem bifariam secat. ducatur alia linea (A D), sectionis erit diameter.

a 5. hujus. &
47. 1. huj.

b hypoth.

c *

d 1. ax.

e 9. ax.

Si fieri potest, sit alia D E diameter; jungaturque C E, ^{*} sectioni occurrens in F, per quod ducatur F H K G ad C B parallela. ergo F H ^a = H K. item (ob C D ^b = D B) ^c est F H = H G. ^d ergo H K = H G. *Q. E. A.*

Prop. XXX.

Fig. 126.

Si conic sectionem, vel circuli circumferentiam contingentes duæ rectæ lineæ (B A, C A) in unum punctum (A) convenient, diameter (A D), quæ ab eo puncto ducitur lineam (B C) tactus (B, C) conjungentem bifariam secabit.

a 29. hujus.

b cor. 46. 1.

huj.

Si fieri potest sit B E = E C; ducaturque A E. ^a ergo A E est quoque diameter sectionis. ^b ergo in parabola A E, A D sunt parallelæ;

lae; in reliquis sectionibus A^c est centrum. Quae sunt absurda.

c vid. 47. 1. hujus.

Prop. XXXI.

Si utramque oppositarum sectionum (A, B) contingant duae rectae lineae (CD, EF), siquidem ea (AB), quae tactus (A, B) conjungit, per centrum transeat, contingentes lineae (CD, EF), aequidistantes erunt; sin minus, convenient inter sese ad easdem partes centri.

Fig. 127.
128.

Probatur, ut 27ma hujus.

Prop. XXXII.

Si utrique oppositarum sectionum occurrant rectae lineae (AB, CD), ipsas vel in uno puncto contingentes, vel in duobus secantes, & productae inter se convenient; punctum in quo conveniunt, erit in angulo (KLG), qui deinceps est angulo (GLH, vel FLK) sectiones continenti.

Fig. 129.

Sint FG, HK sectionum asymptoti; hisce^a occurret utraque AB, a 8. hujus. CD. productae igitur occurrent sibi invicem sub angulo HLF, vel GLK, prout inclinantur ad has, aut illas partes.

Prop. XXXIII.

Si oppositarum sectionum (A, B) uni (A) occurrens recta linea (CD) ex utraque parte extra sectionem cadat; cum altera sectione (B) non conveniet; sed transibit per tres locos, quorum unus quidem est sub angulo sectionem continente, duo vero sub iis angulis, qui deinceps sunt.

Fig. 130.

Liquet CD^a occurrere asymptotis duobus punctis; ergo non alibi; ergo non alteri sectioni, quam semper complectuntur asymptoti.

a 8. hujus.

Prop. XXXIV.

Si oppositarum sectionum unam (A) contingat recta linea (CD); & huic ducatur aequidistans (EF) in altera sectione (B); quae a tactu (A) ad (G) medium lineae aequidistantis (EF) ducitur (AG), oppositarum sectionum diameter erit.

Fig. 131.

Si fieri potest, sit altera AK diameter. ^a ergo tangens per occursum H parallela est ad CD, ideoque ad EF. ^b quare EK = (KF = ^c hyp. ^d 9. ax. 1. ¹/₂ EF ^c =) EG. ^d Q. E. A.

a 5 hujus.
b 47. 1. hujus.
c hyp.
d 9. ax. 1.
Prop.

Prop. XXXV.

Fig. 132.

Si diameter (A B) in oppositarum sectionum una (B) rectam lineam (C D) bifariam secet (in E); quæ in diametri termino (A) contingit alteram sectionem (A), lineæ bisectæ (C D) erit æquidistans.

a 48. 1. hujus.

b hyp.

c 2. 6.

d 22. 1. huj.

Si fieri potest, sit altera D F tangenti parallela. ergo $DG^a = GF$.
Item $DE^b = EC$. ^c ergo C F ad E G est parallela. ^d Q. E. A.

Prop. XXXVI.

Fig. 133.

Si in utraque oppositarum sectionum (A, B) ducantur rectæ lineæ (C D, E F) inter se æquidistantes, quæ (G H) ipsarum medium conjungit, oppositarum sectionum diameter erit.

a 5. hujus.

b 30. 1.

c 48. 1. hujus.

d hyp.

e 9. 22. 1.

Si fieri potest, sit altera G K diameter: ^a ergo tangens per A ad C D parallela est; ^b adeoque ad E F. unde $E K^c = KF = \frac{1}{2} EF^d = EH$. ^e Q. E. A.

Prop. XXXVII.

Fig. 134.

Si oppositas sectiones (A, B) secet recta linea (C D), non transiens per centrum X; quæ (E X) ab ipsius medio (E) ad centrum ducitur, oppositarum sectionum diameter erit, quæ recta appellatur: transversa verò diameter, ipsi conjugata, est ea (A B), quæ per centrum ducitur æquidistans lineæ bisectæ (C D).

a 30. 1. hujus.

b hyp.

c 2. 6.

d 4. 6.

e 34. 1.

f 6. hujus.

g 16. 1. hujus.

Ducatur D X sectioni ^a occurrens in F, & connectatur F C, & producat B A G. Atque ob $CE^b = ED$; & $FX^c = XD$ erit F C ad X E parallela, & $FG^d = (XE^e =) GC$. ^f quare F C tangenti ad A parallela est. ^g ergo A B, & E X sunt conjugatæ diametri. Q. E. D.

Prop. XXXVIII.

Fig. 135.

Si oppositas sectiones (A, B) contingant duæ rectæ lineæ (C X, D X), convenientes in uno puncto (X); quæ (X E) ab eo puncto ad medium (E) lineæ (C D) tactus (C, D) conjungentis ducitur, oppositarum sectionum diameter erit, quæ recta vocatur, transversa verò ipsi conjugata (A B), quæ per centrum ducitur, æquidistans lineæ (C D) tactus conjungenti.

Si

Si fieri potest, sit altera EF recta diameter, cui occurrat DX (pro. a 32. i hujus. ducta in F ; & connectatur CF ,^a sectioni occurrens in A ; per quod ^b12. def. i hu- ducatur AB ad CD parallela. ergo $AG^b = GB$. item (ob $CE^c =$ c hyp. (jus. ED) est $AG^d = GK$.^e unde $GB = GK$.^f *Q. E. A.* d cor. 2. 6. e i. ax. f. 9. ar.

Prop. XXXIX.

Si oppositas sectiones (A, B) contingant duæ rectæ lineæ (CE , DE) in unum punctum (E) convenientes; quæ (EF) per punctum illud (E), & centrum ducitur, lineam tactus (CD) conjungentem bifariam secabit. Fig. 136.

Si fieri potest, sit $CG = GD$.^a ergo ducta GE erit diameter: ^batqui FE est diameter. ergo intersectio E est centrum sectionis. *Q. E. A.* ^c32. hujus. ^b hyp.

Prop. XL.

Si oppositas sectiones (A, B) contingentes duæ rectæ lineæ (CE , ED) in unum conveniant; & per punctum (E), in quo conveniunt, ducatur linea (FG) æquidistans tactus conjungenti (CD), & sectionibus occurrens (in F, G); quæ (FH, GH) ab occurribus ad medium (H) lineæ (CD) tactus conjungenti ducuntur, sectiones ipsas contingunt. Fig. 137.

Ducatur EH ,^a erit hæc recta diameter; & transversa AB , ducta per centrum X ad CD parallela: unde $EX \times XH$ ^b æquatur quartæ parti figuræ ad AB . Hinc, cum FE ^c sit ordinatim applicata, ^dliquet FH tangere sectionem A . Pari modo GH sectionem B continget. ^a 37. hujus. ^b 38. i hujus. ^c 38. hujus. ^d 38. i. hujus.

Q. E. D.

Prop. XLI.

Si in oppositis sectionibus duæ rectæ lineæ (AD, CB), se invicem fecent, (in E) non transeuntes per centrum (X), sese bifariam non secabunt. Fig. 138.

Ducatur EX ; ergo si AD, CB se mutuò bisecent in E ,^a erit EX diameter conjugata illi XF , quæ per X ducitur ad CB parallela; eritq; EX ^{*} tangenti ad F parallela. Pariterque (ducta XH ad DA parallelâ) erit EX tangenti ad H parallela. ^cErgo tangentes ad F, H sibi invicem parallelæ sunt. *Q. E. A.* ^a 37. hujus. ^{*} vid. 37. hujus. ^c 31. hujus.

Prop. XLII.

Fig. 139.

Si in oppositis sectionibus (A, B ; C, D) quæ conjugatæ appellantur, duæ rectæ lineæ (E F, G H) se invicem secant, non transeuntes per centrum (X) ; bifariam sese non secabunt.

a 37. hujus.
* 5. hujus.

b 21. hujus.

Per centrum X ducantur A B ad E F, & C D ad G H parallelæ, & connectatur X K : posito igitur ipsas E F, G H se mutuò bisecare, ^a erunt X K, A B, & X K, C D conjugatæ diametri, unde tangens per A tangenti per C erit parallela (utpote utraque ipsi X K) quod fieri nequit : ^b conveniunt enim hæ ad unam asymptoton. Ergo E F, G H se mutuò non bisecant.

Prop. XLIII.

Fig. 140.

Si unam (A) oppositarum sectionum (A, B ; C D) quæ conjugatæ appellantur, secet recta lineæ (E F) in duobus punctis (E, F) ; & à centro (X) ducantur duæ lineæ (X G, X C), una quidem (X G) ad medium (G) lineæ secantis (E F), altera verò (X C) ipsi (E F) æquidistans, erunt hæ (X G, X C) oppositarum sectionum conjugatæ diametri.

a 5. hujus.

b hyp. & 30.1.

c 20. hujus.

Nam quia tangens in A ad E F ^a parallela est ; & ^b proinde ad C X, erunt A X, C X conjugatæ diametri.

Prop. XLIV. Probl. 2.

Fig. 141.

Datâ coni sectione (A C E), diametrum invenire.

Analysis. Factum sit ; & sit C H diameter ; & ad hanc ordinatim applicentur A E, B D : bisecat has diameter C H in H, & F.

a 28. hujus.

Compositio. Ducatur utcunque recta A E sectionem secans punctis A, B ; & huic parallela fiat B D ; bisecentur hæ in H & F ; & connectatur H F C. ^a Erit H C diameter sectionis. Eodem licet modo infinitas diametros invenire.

Prop. XLV. Probl. 3.

Fig. 142.

Datâ ellipsi, vel hyperbola centrum invenire.

143.

a 44. hujus.

^a Duæ ducantur utcunque sectionis diametri A B, C D ; erit harum intersectio centrum sectionis.

Prop.

Prop. XLVI. Probl. 4.

Data parabola (FCE) axem invenire.

Fig. 144.

Analysis. Sit CD axis, eique perpendicularis FE; est ergo FD = DE. Quod si ducatur utcumque diameter AB, erit haec ipsi CD parallela; atque idcirco ipsi FE perpendicularis. Hinc

Componitur sic. Ducatur utcumque diameter AB, eique statuat perpendicularis EF; bisectaque EF in D, erigatur perpendicularis DC; erit haec axis parabola: est enim DC diameter, quia parallela diametro AB; & bisecat ipsi perpendiculares EF, (neque enim ulla alia ipsas bisecabit) ergo est axis.

Prop. XLVII. Probl. 5.

Data hyperbolae, vel ellipsis (ABC) axes invenire.

Fig. 145.

Analysis.

Esto KD axis; ergo bisecat haec sibi perpendiculares utcumque ductas AC, in D. Itaque si e K centro sectionis connectantur KA, KC, erunt KA, KC aequales. Hinc

Compositio.

Sume K centrum sectionis, & centro K duc utcumque circulum AEC, sectioni occurrentem punctis A, C, quae connectat recta AC; bisecetur autem AC in D, & connectatur DK. Erit DK axis.

Nam ductis KA, KC, liquet trigona KDA, KDC sibi mutuo esse aequilatera, & proinde aequari angulos KDA, KDC; ac idcirco rectos esse: unde KD est axis.

Quod si per K ducatur MN ipsi AC parallela, erit MN axis conjugatus ipsi KD.

Prop. XLVIII.

His autem demonstratis, superest ut ostendamus non esse alios axes ipsarum sectionum.

Si fieri potest, sit alius axis KG. ergo ducta ad hanc perpendiculari AH, erit LH = AH; adeoque (juncta KL) KL = (KA =) KC: ideoque circulus AEC etiam transit per L, quod in hyperbola manifeste absurdum; in ellipsi vero, ducantur CR, LS ad MN perpendiculares. Et propter Lsq + SKq = (LKq = CKq) CRq + RKq. & MS + SN + SKq = (KMq =) MR + RN,

h 3. ax. 1. $\perp R Kq$. erit $L^2 Sq - C Rq^2 = (R Kq - S Kq^2) MS \times SN -$
 k 2. ax. 1. $MR \times RN$. & ^k proinde $L Sq \perp MR \times RN = C Rq \perp MS \times$
 SN. Verum (ob ordinatim applicatas LS, CR) est $L Sq \cdot MS \times$
 l 21. 1. hujus. $SN^2 :: C Rq \cdot MR \times RN$. ergo $L Sq = MS \times SN$. & $C Rq =$
 m 25. 5. $MR \times RN$. (Nam si $L Sq \sqsubset$ vel $\sqsupset MS \times SN$, ^m esset hinc $L Sq$
 n conv. 35. 3. $\perp MR \times RN$. $\sqsubset$ vel $\sqsupset C Rq \perp MS \times SN$, contra modo o-
 stensa). ⁿ Unde sectio ABC circulus esset (non verò Ellipsis) con-
 tra hypothefin.

Prop. XLIX. Probl. 6.

Fig. 149. Datâ coni sectione, & puncto (A), non intra sectionem, dato, ab eo
 ducere rectam lineam (AD), quæ sectionem contingat.

* 47. hujus. Sectio data primò sit Parabola, cujus * axis BE punctum datum A
 1. Cas. sit in ipsa sectione.

Analysis. Tangat AD , axi BC occurrens in D , ductâque AE
 ad BC perpendiculari, ^a erit $BE = BD$. Itaque

a 35. hujus. Compos. Si ex dato puncto A ducatur AE perpendicularis axi BC ,

b 33. 1. hujus. & in axe producto sumatur $BD = BE$, jungaturque DA , liquet
 hanc parabolam tangere.

2. Cas. Punctum A sit in ipso axe.

Fig. 150. Analysis. Tangat AD ; ductâque sit DE axi BC perpendicu-
 c 35. 1. hujus. laris: itaque rursus est $AB^c = BE$.

d 33. 1. hujus. Compos. Sumatur $BE = AB$; & ab E ducatur ED axi perpen-
 dicularis; sectioni occurrens in D , & connectatur DA ; ^d continget
 hæc sectionem.

3. Cas. Sin datum punctum coincidat vertici B , ^e liquet ductam per B axi
 e 17. 1. huj. perpendicularem esse contingentem.

4. Cas. Punctum A datum sit alibi extra axem.

Fig. 151. Analysis. Tangat AD . itaque ductâ AE ad axem BC parallelâ,
 f cor. 46. & 35. & ordinatim applicatâ DE , erit rursus $GE^f = AG$.

g 46. & 33. 1. hujus. Compos. Per A ducatur AE axi parallela, factoque $GE = AG$,
 per E ordinatim applicetur ED , sectioni occurrens in D , & conjun-
 gatur DA : ^g liquet hanc sectionem contingere.

h 47. hujus. Sectio data sit secundò Hyperbola; cujus ⁿ axis transversus KB ,
 k 45. hujus. *centrum F , asymptoti FL, FM .

1. Cas. Punctum datum A sit in sectione.

Fig. 152. Anal. Tangat AD ; & sit AE perpendicularis axi BC ; est igi-
 ma 36. 1. hujus. tur $KE \cdot EB^m :: KD \cdot DB$.

Corr-

Compos. E puncto A ducatur A E axi perpendicularis, ⁿ seceturque ⁿ 16. 6. K B in D, ut sit K D. D B :: K E. E B; jungaturque D A. ^o Continget hæc sectionem. ^o 34. 1. hujus.

Punctum A sit in axe.

2 Cas.

Anal. Tangat A D, & sit D E axi perpendicularis: itaque rursus K E. E B :: ^m K A. A B.

Fig. 153.

Compos. * Fiat K E. E B :: K A. A B. & per E ducatur axi perpendicularis E D, sectioni occurrens in D; & connectatur D A; ^o hæc sectionem continget.

* Not. 1.

Sit datum punctum A alicubi intra angulum L F M.

3 Cas.

Anal. Tangat A D, junctaque F A producat, & fiat F O = F N; & * ordinatim applicetur D E. Est ergo O E. E N ^p :: O A. A N.

Fig. 154.

* P 36. 1. hujus.

Compos. Junctæ F A producat, & sumatur F O = F N. fiatque O E. E N ^q :: O A. A N. & ordinatim applicetur E D; jungaturque D A. ^r Tanget hæc sectionem.

q Not. 1.

r 34. 1. huj.

Sit punctum A in F M unâ asymptoto.

4 Cas.

Anal. Tangat A D sectionem, asymptoto F L occurrens in P; sitque D Q ad L F parallela: atque ob A D ^s = D P, ^t erit A Q = Q F. Hinc

Fig. 155.

3. hujus.

t 2. 6.

Compos. Bisecetur A F in Q, & per Q ducatur Q D ad F L parallela, sectioni occurrens in D, jungaturque D A. Continget hæc sectionem. Nam productâ A D in p, ob A Q ^v = Q F, ^x erit A D = D P. ^y quare A D tangit sectionem.

u const.

x 2. 6.

y 9. hujus.

Punctum A sit in loco, qui deinceps est angulo L F M sectionem continenti.

5 Cas.

Anal. Tangat A D; junctaque A F producat, cui parallela utcunque in sectione sumatur R S; & bisectâ R S in E, connectatur E F, & fiat F O = F N; est igitur E O diameter ^z ipsi A F conjugata; & per D ductâ D T ad E O parallelâ, erit ^a A F * F T quarta pars figuræ ad O N. Hinc

Fig. 156.

z 2. 37. hujus.

a cor. 38. 1. huj.

Compositio. Junctæ A F producat, eique parallela utcunque ducatur R S (sectioni occurrens punctis R, & S); bisecetur R S in E; junctaque E F producat, & fiat F O = F N, ^z ergo O N est transversa diameter, ipsi A F conjugata. * Fiat A F * F T æqualis quartæ parti figuræ ad O N, & per T ducatur T D ad O N parallela, sectioni occurrens in D, & jungatur D A. ^b Tanget hæc sectionem.

* Not. 2.

b conv. 38. 1. huj.

Sin.

6. *Cas.* Sin assignetur punctum A intra angulum Y F Z, nulla inde tangens
 c 31.1. *hujus.* duci poterit; ducta enim linea ^c utramque Y F, Z F secabit: ergo
 non tanget.

Sit tertio, sectio data ellipsis, cujus axis B C, centrum F.

1 *Cas.* Datum punctum A sit in sectione.

Anal. Tangat A D, & A E ordinatim applicetur ad axem. Estq;
 d 36.1. *hujus.* C E. E B :: ^d C D. D B.

Compos. Ducatur A E perpendicularis axi C B; & producat
 Fig. 157. C B, ut sic C E. E B ^c :: C D. D B. & connectatur D A. ^f Tanget
 e *Not.* 2. hæc Ellipsin.

f 34.1. *hujus.*

2 *Cas.* Punctum A sit extra sectionem.

Anal. Tangat A D; & juncta A F producat, & ordinatim ap-
 g 36.1. *hujus.* plicata sit D E. Est itidem O A. A N ^g :: O E E N.

Compos. Connectatur A F sectioni occurrens in N, O; fiatque O A.
 Fig. 158. A N ^h :: O E. E N. & per E ad A O ordinatim applicetur E D, secti-
 h 10. 6. oni occurrens in D; & connectatur D A: ^k tanget hæc sectionem.

k 34.1. *hujus.*

Fig. 159. *Not.* 1. Datur recta K B secta in A; oportet producere hanc ad
 E, ita ut sit K E. B E :: K A. A B.

a 12. 6.

^a Fiat K A—A B. A B :: K B. B E. ergo componendo erit K A.
 A B :: K E. B E. $\mathcal{Q} E. F.$

Prop. L. Probl. 7.

Fig. 160. Datâ coni sectione, lineam contingentem ducere, quæ cum axe ad
 partes sectionis angulum faciat, dato angulo acuto æqualem.

Sit sectio primum parabole, cujus axis A B.

Fig. 161. *Analysis.* Tangat D C sectionem, faciens angulum D parem dato
 a 40. *dat.* F. Itaque ductâ C B ad A B perpendiculari, ^a datur ratio D B ad
 b 33.1. *hujus.* B C; ergo datur ratio A B ^b ($\frac{1}{2}$ D B) ad B C. ^c ergo datur angulus
 c 41. *dat.* B A C. ^d quare datur positio rectæ A C, & inde punctum C, &
 d 29. *dat.* hinc tangents C D positio.

Compos. Sumpto E puncto utcumque in latere dati anguli ducatur
 E G ad alterum latus F G perpendicularis, & bisectâ F G in H, jun-
 gatur H E, fiatque ang. B A C = ang. G H E: & ab occurso C du-
 catur C B ad A B perpendicularis; productâque A B, sumatur A D
 f 35.1. *hujus.* = A B; & connectatur D C, ^f liquet hanc tangere sectionem. Et
 g *constr.* et 15. quoniam F G. H G ^g :: D B. A B. & H G. G E ^h :: A B. B C (ob
 h 4. 6. ang. G H E ^k = B A C, & ^k rectos ad G & B) erit ex æquo, F G.
 k *constr.* G E.

GE :: DB. BC. ¹ ergo pares sunt anguli F, D. *Q. E. F.*

l 6. 6.

Fig. 162.

Sit secundò Hyperbole, cujus axis AB, centrum X:

163.

Anal. Tangat DC, faciens angulum parem dato KHG; jun-
gatúrque XC, & statuatur CE axi perpendicularis; est igitur data
ratio XE * ED ad ECq^m (eadem quæ T ad R); itemⁿ datur ratio
EC ad ED (ob datos angulos EDC, & rectum E). ^o ergo datur
ratio XE * ED ad EDq; ^p hoc est ratio XE ad ED. Proinde q da-
tur ratio XE ad EC. ^r ergo datur angulus EXC, & ^s hinc positio
rectæ XC, & hinc punctum C, & hinc tangens CD.

m 37. 1. hujus.

n 40. dat.

o 50. & 8. dat.

p 1. 6.

q 8. dat.

r 41. dat.

s 29. dat.

Quòd si ducatur asymptotos XF; ^t liquet angulum EDC majore-
rem esse angulo AXF, quoniam DC ^v producta ipsam XF secabit.
Itaque datus angulus non debet esse minor illo, qui sectionem con-
tinet.

t 16. 1.

v 3. hujus.

Compos. Sumatur G punctum utcunque in latere HG dati anguli;
& à G ducatur ad HK perpendicularis GK. ^y Fiat autem T. R ::
MK * KH. KGq. & connectatur MG: dein fiat ang. AXC =
ang. KMG; & ab occurso C ^z ducatur tangens CD. Dico factum.

y Not.

z 49. hujus.

a constr. & 4. 6.

Ducatur enim CE axi perpendicularis: & propter XE. EC^a ::
MK. KG. ac^b ideò XEq. ECq :: MKq. KGq. & ECq. XE * ED
^c :: (R. T :: ^d) KGq. MK * KH; erit ex æquo XEq. XE * ED.
:: MKq. MK * KH. ^e hoc est XE. ED :: MK. KH. Verùm EC.
XE^f :: KG. MK. Ergo rursus ex æquo EC. ED :: KG. KH. er-
go quum anguli E, K recti sint, ^g erit ang. EDC = KHG. ergo
factum.

b 22. 6.

c 37. 1. hujus.

d constr.

e 1. 6. & 11. 5.

f prius & in-

verse.

g 6. 6.

Quòd verò XC sectioni occurrit, sic ostenditur: Ducatur AF ad
XA perpendicularis, anguloque AXF fiat æqualis KHL. Cùm igitur
sit MK * KH. KGq (:: ^h T. R^k ::) XAq. AFq^l :: HKq. KLq)
^m — HKq. KGq. ⁿ erit MK * HK — HKq & proinde MKq —
MK * HK. & MKq. KGq^o — (MK * HK. KGq^p ::) XAq.
AFq. quare XEq. ECq — XAq. FAq. & XE. ECq (hoc est
XA. AN) — XA. AF. ^r ergo AN — AF. quare XC secat an-
gulum EXF; & ^s propterea sectioni occurrit.

h constr.

k 1. hujus.

l 4. & 22. 6.

m constr. et 8. 5

n 10. 5.

o 8. 5.

p prius.

q 4. 6.

r 10. 5.

s 3. hujus.

Sit tertio sectio ellipsis, cujus axis AB, centrum X.

Fig. 164.

Analysis. Tangat CD, faciens angulum D parem dato G; jun-
gatúrque XC, & sit CE axi perpendicularis. Est itaque data ratio
CEq ad ED * EX^a (eadem quæ R ad T). Item ratio CEq ad EDq
^b datur (ob datos angulos D, & E); ^c ergo datur ratio EDq ad ED
* EX. ^d hoc est ratio ED ad EX. ^e ergo ratio EX ad CE datur.
^f quare datur angulus EXC, & hinc ^g positio rectæ XC, & inde pun-
ctum C, adeóq; ^h positio tangentis CD.

165.

a 37. 1. hujus.

b 40. dat.

c 8. dat.

d 1. 6.

e 41. dat.

f 29. dat.

g 49. hujus.

h Not.
k 49. hujus.
l constr. & 4.
m 22. 6.
n 37. 1. hujus.
o 1. 6.
p constr. et 4. 6.
q 6. 6.

Compos. Sumpto utcunque puncto F in latere dati anguli, ducatur FH ad GH perpendicularis; & fiat R. T :: ⁿ FHq. GH * HK; junctâque KF, fiat ang. AXC = HKF; & ab occurso C^k ducatur tangens CD. Dico factum. Nam ductâ CE ad AB perpendiculari, propter XEq. ECq¹ :: KHq. HFq. & ECq. ED * XE :: ^m R. T :: ⁿ HFq. HG * KH. erit ex æquo XEq. ED * XE :: KHq. HG * KH. ^o hoc est XE. ED :: KH. HG. Item EC. XE :: ^p HF. HK. ergo rursus ex æquo ED. EC :: HG. HF. Unde cum ang. Eⁿ = H, q erit quoque ang. D = G. Ergo factum.

Not. Fieri debet R. T :: FHq. GH * HK. Itaque $\frac{T \times FHq}{R \times GH} = HK.$

Compos. Fiat R. T :: FH. $Q = \frac{T \times FH}{R}$ tum GH. Q :: FH. $HK = \frac{Q \times FH}{GH} = \frac{T \times FH \times FH}{R \times GH}$

Prop. LI. Probl. 8.

[Fig. 166. Datâ conicæ sectione lineam contingentem ducere, quæ cum diametro per tactum ducta faciat angulum dato angulo acuto (Z) æqualem.

^a 50. hujus. In parabola facilè conficitur. ^a Tangat enim hanc utcunque CD faciens cum axe AB angulum D parem dato Z; & per tactum C ducatur CE ad AB parallela: ^b Liquet CE esse diametrum, & angulum DCE alterno CDA, ^c (hoc est dato Z) ^d æquari. Q. E. F.

Fig. 167. In hyperbola verò, cujus axis AB, centrum E.

168. *Analysis.* Tangat CD faciens angulum ECD parem dato; Trigonum autem CDE circumscribatur circulus; & ductâ per C ad axem perpendiculari GCZ, per V centrum circuli ducantur VQ ad ZG, & VY ad EG parallelæ, & sit CS ad GE parallela. Estque ZG. CG^e :: (ZG * GC. CGq^f :: EG * GD. CGq^g ::) T. R. ergo dividendo MC. CG :: T - R. R. & bipartiendo antecedentes ^h YC. CG. ^k (hoc est VS. SQ) :: $\frac{T - R}{2}$. R. Hinc

e 1. 6.
f 36. 3. & 7. 5.
g 37. 1. hujus.
h 3. 3.
k 34. 1.

Compos. Exponatur utcunque recta FH, super quâ¹ describatur segmentum circuli capiens angulum (ut FKH) parem dato Z. A circuli autem centro N ducatur NO ad FH perpendicularis, ^m seceturque

túrque NO in P, ut sit NP. PO :: $\frac{T-R}{2}$. R. ducaturque PK ad FH

parallela, circulum secans in K, & per K ducatur KL ad protractam FH perpendicularis; & producatu LKM, & perpendicularis huic ducatur NX. Junctâ denique KF, fiat ang. AEC = ang. LEK; & per occursum Cⁿ ducatur sectionem contingens CD. Dico factum.

n 49 hujus.
o const.

Ducatur axi perpendicularis CG; & quoniam $\frac{T-R}{2}$. R.^o :: NP.

p 1. 6.
q 36. 3.

PO (XK. KL) erit (duplando antecedentes) T-R. R :: MK. KL. & componendo T. R :: ML. KL :: ^p ML x KL. ^q (FL x HL).

r 37. 1. hujus.
s 23. 6.

KLq :: T. R :: ^r EG x DG. CGq. Est ergo FL. KL $\perp$ HL. KL ^s (FL x HL. KLq) = EG. CG $\perp$ DG. CG (EG x DG. CGq).

t const.
u 4. 6.

atqui (ob ^t similia trigona FLK, EGC) ^v est FL. KL = EG. CG. ergo HL. KL :: DG. CG. x ergo anguli HKL, DCG pares sunt, & y proinde reliqui FKH, ECD etiam pares sunt. Q.E.D.

x 6. 6.
y 3. ax. 1.
z 1. hujus.

Quod verò EC sectioni occurrat, sic ostenditur; sit ET asymptotos, & axi AB ducatur perpendicularis AT. Estque EA q. AT q

a const.
b 8. 5.

z :: (T. R :: ^a FL x LH. LKq) ^b $\rightarrow$ FLq. KLq, ^c vel EGq. CGq. ergo ang. AET $\simeq$ ang. AEC; ^d & proinde EC sectionem secat.

c prius.
d 2. hujus.

Coroll. Si sit FL x HL. KLq :: EG x DG. CGq. erunt trigona HLK, DGC similia.

Prop. LII.

Si ellipsim (cujus Axes AB, CD, & Centrum E) recta linea (GL) contingat; angulus (LFE), quem facit cum diametro (EF) per tactum (F) ducta, non est minor angulo (LCA) deinceps ei (ACB), qui lineis (AC, BC) ad mediam sectionem (C) inclinatis continetur.

Fig: 169.
170.
171.

Sit primò EF ad BC parallela: ergo cum sit AE^a = EB, ^b erit AH = HC ergo, cum EF^c sit diameter, ^d erit AC tangenti GL parallela: unde ang. LFH^e = (CHE^c =) LCH.

a hyp.
b 2. 6.
c cor. 47. 1. huj.

Sed non sit EF ad BC parallela. ergo ductâ FK ad AB perpendiculari^f erunt anguli LBE, FEK inæquales, & trigona CBE, FEK dissimilia. Non igitur est EKq. KFq :: (BEq. (AE x EB). ECq, ^f hoc est T. R; ^g hoc est) GK x KE. KFq. ergo EKq, & GK x KE sunt inæqualia, & proinde GK, KE inæquales sunt. ^h Capiat circuli segmentum MYN angulum parem angulo ACB: ^k ergo id semicirculo majus est (nam ob AE, vel BE $\perp$ EC, ^m est uterque angulus ACE,

d 5. hujus.
e 29. 1.
f cor. ad def. ad 16. 1. huj.
g 37. 1. hujus.
h 33. 3.
k 31. 3.
l hyp. (1.
m 18. 1. et 32.

n 10. 6.

A C E, B C E semirecto major, ideoque ang. A C B obrusus). n Fiat N X. X M :: G K. K E & per X ducatur ipsi M N perpendicularis Y X, & connectantur M Y, N Y; bisectaque M N in T, erigatur ei perpendicularis O T P, in qua sumpto circuli centro R, ducatur R S ad Y X perpendicularis; junganturque M O, N O: liquet ang. N O T^o ($\frac{1}{2}$ N O M) angulo B C E^o ($\frac{1}{2}$ B C A) æquari; ideoque esse T N q. T O q^p :: E B q. E C q. Est verò Y S. Γ R q (X S) r ⊃ O R. T R. & conversè S Y. X Y ⊃ R O. T O. & duplando antecedentes Z Y. X Y. ⊃ P O. T O. & dividendo Z X. X Y. (° hoc est Z X × X Y^p (vel N X × X M). X Y q) ⊃ (P T. T O q :: T N q. T O q^r :: E B q. E C q r ::) G K × K E. K F q. Itaque si fiat N X × X M. X V q :: G K × K E. K F q, s erit X V ⊃ X Y. Et quoniam N X q. N X × X M^t :: (N X. X M v :: G K. K E t ::) G K q. G K × K E. erit ex æquo N X q. X V q :: G K q. K F q. × & N X. X V :: G K. K F; connexâ igitur N V, y e- rit ang. N V X = ang. G F K. & simili discursu ang. M V X = E F K z unde totus ang. N V M = G F E. atqui ang. N V M^a ⊃ N Y M (A C B). ergo ang. G F E ⊃ A C B, & qui deinceps ang. E F L ⊃ L C A. Q. E. D.

o 4. 1.
p 4. 22. 6.
q 34. 1.
r 8. 5.
o 1. 6.
p 35. 3. (6. r ::)
q cor. 13. 20.
r prius.
s 10. 5.
t 1. 6.
u constr.
x 22. 6.
y 6. 6.
z 2. ax. 1.
a 21. 1.

Prop. LIII. Probl. 9.

Fig. 172.

173.

174.

175.

Datâ ellipsi (A B C D) contingentem lineam ducere, quæ cum diametro per tactum ducta faciat angulum dato angulo acuto (Y) æqualem. * Oportet autem acutum angulum datum non esse minorem angulo (A C G) deinceps ei (A C B), qui lineis (A C, B C) ad mediam sectionem inclinatis continetur.

Sit primò datus ang. Y = A C G per centrum E ducatur E K ad B C parallela; & per occursum K sectionem contingens G H. Dico factum.

Nam ob A E^a = E B, b erit A F = F C: ergo cum K E sit diameter, c erit A C tangenti H G parallela. ergo ang. E K G^d = (E F C^d = A C G = e) Y. Q. E. F.

Sin. ang. Y ⊃ A C G, erit qui deinceps Z ⊃ A C B. Exponatur utcunque circulus, f in quo segmentum M N P capiat angulum parem angulo Z; bisectaque M P in O; ducatur per O ipsi M P perpendicularis N R^g (in quo circuli centrum V), & connectantur M N, P N. Itaque ang. ACE^h ($\frac{1}{2}$ A C B) ⊃ ang. M N O^h ($\frac{1}{2}$ M N P, vel $\frac{1}{2}$ Z). quare AE. EC ⊃ MO. O N. & AE q. EC q. p (T. R) ⊃ (M O q. q (N O × O R). O N q r ::) O R. O N. ergo componendo T ⊃ R. R ⊃ R N. O N. & biparti- endo

a hyp.
b 2. 6.
c 5. hujus.
d 29. 1.
e hyp.
f 33. 3.
g cor. 1. 3.
h 4. 1.
k constr.
l cor. ad defin. ad 16. 1. huj.
q 35. 3.
r 1. 6.

endo antecedentes $\frac{T+R}{2}$. $R \square VN. ON.$ dividendoque $\frac{T-R}{2}$.

$R \square VO. ON.$ Sit $\frac{T-R}{2}$. $R :: VO. OI$ s ($\square ON$). & per Is 10. 5.

ducatur IX ad MP parallela, & per X ipsa XST ad NR parallela,
& VQ ad MP parallela. ergo cum $\frac{T-R}{2}$. $Rt :: (VO. OI ::)$ ^{t constr. (5. v 34. 1. & 11.}

$QS. SX.$ erit componendo $\frac{T+R}{2}$. $R :: QX, SX.$ & duplando

antecedentes, $T+R. R :: TX. SX.$ & dividendo $T. R :: TS. SX.$

Connectantur igitur $MX. PX,$ & fiat ang. $AEK =$ ang. $MPX.$ & per occursum K ducatur GH tangens sectionem. Dico factum. Nam ^{x 21. 3. y prius. z 1. 6. a 35. 3. b 23. 3. c 23. 6. d constr. e 4. 6. f 2. ax. 1. g constr.}
ordinatim applicetur $KL.$ estque $HL \times LE. KLq :: (T. Ry :: TS. SXz ::) TS \times SX^2 (MS \times SP). SXq.$ ^b ergo $HL. KL \perp LE.$
 $KL^b (HL \times LE. KLq \Rightarrow MS \times SP. SXq^c =) MS. SX \perp SP.$
 $SX.$ atqui (^a ob ang. $AEK = MPX,$ & rectos ad $L,$ & S) ^e est $LE.$
 $KL :: SP. XS.$ ergo manet $HL. KL :: MS. XS.$ ergo ang. $HKL =$
 $MXS.$ ergo totus ang. $HKE^t =$ (ang. $MPX^s =$) ang. $Z.$ & qui
deinceps ang. $EKG =$ ang. $Y.$ Ergo factum.

Coroll. Si $HL \times LE. KLq :: MS \times SP. XSq.$ Erit trigonum HLK simile trigono $MSX.$

Problema.

Linea EF conic sectionem secet, oportet huic parallelam ducere, quæ sectionem contingat. Bisecetur EF in $C;$ & per C ducatur diameter sectioni occurrens in $T;$ & per T ducatur TS ad EF parallela, hæc sectionem continget. Res liquidò patet.

Fig. 176.

APOL

A P O L L O N I I

C O N I C O R U M

LIB. III.

Prop. I.

Fig. 177.
178.
179.
180.

SI conic sectionem, vel circuli circumferentiam contingentes rectæ lineæ (A C, B D) inter se conveniant (in E), perque tactus (A, B) ducantur diametri (A D, B C), quæ contingentibus occurrant (in D, C); triangula (A E D, B E C) ad verticem facta, sibi ipsis æqualia erunt.

a 42. I. hujus.
b 37. I. hujus.
c 1. 6.
d cor. 20. 6.
e 1, & 22. 6.
f 9. 5.

Per A ducatur A F ad B D parallela. Estque (in parabola) $p g r.$ A D B F^a = triang. A C F: ablatoque communi trapezio A E B F, restat triang. A E D = triang. B E C. *Q. E. D.*

In aliis verò sectionibus (ob G F . G B^b :: G B . G C)^d est G F . G C. (hoc est triang. G F A . G C A)^d :: (G F q . G B q^e ::) triang. G F A . G B D. ^f quare triang. G C A = G B D. & proinde (ablato vel addito communi quadrilatero) remanet triang. A E D = triang. B E C. *Q. E. D.* *Coroll.* Triang. G C A = triang. G B D.

Prop. II.

Fig. 181.
182.
183.
184.
185.
186.

Iisdem positis, si in conic sectione, vel circuli circumferentia, sumatur aliquod punctum (G), & per ipsum ducantur (K G L, F G M) æquidistantes contingentibus usque ad diametros; quadrilaterum (G L G I) factum ad (A C) unam contingentium, & ad (B C) unam diametrorum, æquale erit triangulo (A I M), quod ad eandem contingentem (A C) & ad alteram diametrum (AD) constituitur.

Nam

Nam ob triangulum GKM^a æquale quadrilatero $AKLC$, liquet ^{a 42, vel 43.} (addito vel ablato communi $AI GK$) tota, vel residua $AIM, GICL$ ^{1. hujus.} æquari.

Prop. III.

Iisdem positis, si in conic sectione, vel circuli circumferentia, sumantur duo puncta (F, G) & per ipsa ducantur ($FHKL, NFIM, & GHPR, NGXO$) æquidistantes contingentibus, usque ad diametros, quadrilatera ($(LG, RF, & LN, RN)$) quæ ab ipsis fiunt, in diametris constituta, inter se æqualia erunt.

Fig. 187.
188.
189.

Nam quadrilat. $GOLH \dashv 4lat. HLCP^a = 4lat. GOC P^b =$ triang. $ARP =^a 4lat. MIPR \dashv$ triang. AIM^c (hoc est $= 4lat. MIPR \dashv 4lat. FLCI^d =$) $4lat. MFHR \dashv 4lat. HLCP.$ ^e ergo $4lat. GOLH = 4lat. MFHR.$ & ^f proinde etiam quadrilat. $NOLF =$ quadrilat. $NMRG. \text{ Q. E. D.}$

^a 19. ax. 1.
^b 2. 3. hujus.
^c 2. ax. 1. &
^d 2. 3. hujus.
^e 2, & 3. ax. 1.
^f 3. ax. 1.
^f 2. ax. 1.

Prop. IV.

Si quæ oppositas sectiones contingunt duæ rectæ lineæ (AC, BC) inter se conveniant (in C), & per tactus (A, B) ducantur diametri (ADH, BDG) contingentibus occurrentes (in F, G); triangula (ACF, BCG); quæ ad contingentes constituuntur, sibi ipsis æqualia erunt.

Fig. 190.

Per H ducatur tangens $HL.$ ^a Hæc tangenti AG parallela erit; ^b & $AD = HD.$ quare triang. $AGD. =$ (triang. $HL D^d =$) triang. $BFD.$ Proinde (addito communi $GDFC$) erit triang. $ACF =$ triang. $BCG. \text{ Q. E. D.}$

^a cor. 44. hujus.
^b 30. 1. hujus.
^c 4. 6. & 8. 1.
^d 1. 3. hujus.

Prop. V.

Si, quæ oppositas sectiones contingunt, duæ rectæ (ED, FD) sibi ipsis occurrant (in D), & in sectionum quavis (B) sumatur aliquod punctum (G), à quo ducantur duæ lineæ, unâ quidem GM æquidistans contingenti (FD), altera verò ($GKHL$) æquidistans ei (FE), quæ tactus (E, F) conjungit, triangulum (GHM), quod ab ipsis constituitur ad diametrum (CD) per occursum ductæ, à triangulo (KHD), quod est ad occursum contingentium, differt triangulo (FKL) factò ad contingentes, & ad diametrum (FC), quæ per tactum (F) ducta fuerit.

Fig. 191.

Nam

a 29. & 38. 2. h.
b hyp.
c 45. 1. hujus.

Nam ob ^adiametrum CD, & ordinatim applicatam FE, ^b atque GL, GM ipsis FE, FD parallelas, ^c liquet esse triang. MGH = triang. CHL $\perp$ CDF = triang. KHD $\perp$ FKL,

Coroll. Triang. KFL = quadrilat. MGKD.

Prop. VI.

Fig. 192.

193.

Iisdem positis, si in una oppositarum sectionum sumatur aliquod punctum (K), & ab eo ducantur rectæ lineæ (KLM, KNX) contingentibus (AF, BG) æquidistantes, quæ & contingentibus (AF, BG), & diametris (AEC, BED) occurrant; quadrilaterum (KF) ab ipsis factum ad unam contingentium (AF), & ad unam diametrorum (BD) æquale erit triangulo (AIN) quod ad eandem contingentem, & ad alteram diametrum (AC) constituitur.

a 2. 3. hujus.

b 2. 3. hujus.

c 4. 3. hujus.

d 1. 3. hujus.

e 2. ax. 1.

Nam (in 1. fig.) triang. KON ^a = 4lat. AOMF. unde (addito communi AIKO) triang. AIN = 4lat. KF. Item (in 2 fig.) ductâ contingente COP; ^b erit triang. CON = 4lat. KP. additôque communi OE, triang. CPE (^c hoc est triang. BGE, ^d hoc est triang. AFE) ^e = 4lat. KE. quare itidem addito communi EI, ^c erit triang. AIN = 4lat. KF. Q. E. D.

Cor. Triang. AFE = 4lat. KE.

Prop. VII.

Fig. 194.

Iisdem positis, si in utraque sectione (AB, CD) sumantur aliqua puncta (K, L), & ab ipsis ducantur contingentibus æquidistantes (MKPRX, NSTLW), quæ & contingentibus & diametris occurrant, quadrilatera (KT, LE, & KY, LR) à lineis ductis constituta ad diametros, inter se æqualia erunt.

a 2. hujus.

b 2. ax. 1.

c cor. 6. hujus.

Nam ob quadrilat. KRFO ^a = triang. AOI, erit 4lat. KREI ^b = (triang. AEF ^c =) 4lat. LE. ^b unde 4lat. KRTN = 4lat. LI; ^b & 4lat. KXYO = LR. Quæ E. D.

Prop. VIII.

Fig. 195.

Iisdem positis, pro punctis K, L sumantur C, D, in quibus diametri (AC, BD) cum sectionibus conveniant, & per ipsa ducantur contingentibus æquidistantes (DX, CT); dico quadrilaterum DC quadrilatero

drilatero F C, & quadrilaterum X I quadrilatero T O æquale esse.

Nam ob trigona A E F, B E G^a æqualia, ^b erit A E. E G :: B E. ^a 1. hujus.
 E F; & ^c conversè, A E. A G :: B E. B F. item A C. A E :: (^d 2. 1^a ::) ^b 15. 6.
 B D. B E. ergo ex æquali A C. A G :: B D. B F. ergo ^c triang. A C T. ^c cor. 19. 5.
 A G H :: triang. B D X. B F H. atqui triang. A G H^f = B F H. ^d 30. 1.
 ergo triang. A C T^e = B D X: ^e 22. 6.
^f 1. hujus.
 4lat. C F = 4lat. D G. Adhæc triang. C E O^k = triang. A E F^l = ^g 14. 5.
 triang. B E G^k = triang. D E I. ^h 3. ax. 1.
^m ergo 4lat X I = T O. Quæ ^k 8. 1.
 E. D. ^l cor. 1. hujus.
^m 2. ax. 1.

Prop. IX.

Iisdem positis, si alterum quidem punctum, ut K, sit inter diame- ^{Fig. 196.}
 tros, alterum vero sit idem quod unum punctorum C, D, ut C; &
 ducantur æquidistantes; dico triangulum C E O æquale esse quadri-
 latero K E, & quadrilaterum L O ipsi L M æquale esse.

Nam triang. C E O^a = (triang. A E F^b =) 4lat K E. ^a 4. hujus.
 ang C R M = 4lat. K O. & 4lat. L M = 4lat. L O. ^b cor. 6. huj.
^c 3. ax. 1.

Prop. X.

Iisdem positis sumantur K, L, non tamen in punctis, in quibus dia- ^{Fig. 197.}
 metri sectionibus occurrunt, demonstrandum est quadrilaterum
 L T R X quadrilatero X K I æquale esse.

Nam triang. T Y E — Y O L^a = (triang. B E G^b = triang. ^a 43. 1. hujus.
 A E F^a =) triang X E I — X R K. ^b 1. hujus.
 = triang. X E I — Y O L. additòque ntrinque spatio K X E Y L X, ^c 1. ax. 1.
^c erit 4lat. L T R X = X K I. Q. E. D.

Prop. XI.

Iisdem positis, si in quavis sectione (A B) sumatur punctum B, & ^{Fig. 198.}
 ab ipso lineæ æquidistantes ducantur; una quidem (B M) contingenti
 (A E) æquidistans, altera vero (B L) æquidistans ei (A D) quæ ta-
 ctus conjungit; triangulum (B F M) quod ab ipsis fit ad diametrum
 (G M) per occursum (E) contingentium ductam, à triangulo (AKL)
 contento lineâ contingente (A K) & diametro (A H L) per tactum,
 differt triangulo (K E F), quod ad contingentium occursum constitui-
 tur.

K

Nam

a 45. 1. hujus. Nam triang. $B M F^a = (\text{triang. } L H F + \text{triang. } H A E^b =)$
 b 19. ax. 1. triang. $A K L + \text{triang. } K F E.$
 c 3. ax. 1. Cor. 4 lat. $B K E M^c = \text{triang. } A K L.$

Prop. XII.

Fig. 199. Iisdem positis, si in una sectione (AB) sumantur duo puncta (B, K), & ab utrisque similiter ducantur æquidistantes (B L M N, K O X P ad A D; & B X K, K L S ad B E); quadrilatera (B P, K R) ab ipsis constituta, æqualia erunt.

a cor. 11. huj. Nam quia triang. $A O P^a = 4 \text{ lat } K O E S$; & triang. $A M N^a = 4 \text{ lat } B M E R$; ^b erit 4 lat. $M O P N (= \text{triang. } A O P - \text{triang. } A M N)^b = (4 \text{ lat } K O E S - 4 \text{ lat } B M E R^b =) 4 \text{ lat } K X R S - 4 \text{ lat } B M O X.$ ^c unde 4 lat. $K X R S = (4 \text{ lat } M O P N + 4 \text{ lat } B M O X =) 4 \text{ lat } B X P N.$ Q. E. D.

Prop. XIII.

Fig. 200. Si in oppositis sectionibus (A, B, C, D), quæ conjugatæ appellantur, rectæ lineæ (A F, B E) contingentes sectiones (A, B), quæ deinceps sunt, in unum punctum (E) conveniant, & per tactus (A, B) ducantur diametri (A H C, B H D); triangulâ (B F H, A G H), quarum communis vertex est sectionum centrum (H), inter se æquales erunt.

a 20. 2. hujus. Per puncta A, & H ducantur A K, L H M ad B E parallelæ; ^a liquetque esse L M, D B diametros conjugatas. Itaque K H. H B ^b (hoc est A H. H F) ^c :: H B. H G. ^d ergo triang. $A G H^d = \text{triang. } B H F.$

d. Not. Q. E. D. ^e Sit H X. H F :: (H B. H G ^f :: A H. H F) ^g ergo H X = A H. & ideo triang. $A E H^h = \text{triang. } H G X^k = \text{triang. } B H F.$

e 12. 6.

f 11. 5.

g 9. 5.

h 1. 6.

k 15. 6.

Prop. XIV.

Fig. 201. Iisdem positis, si in quavis sectione (B) sumatur punctum (X), & ab ipso ducantur lineæ (X R S, X O T) æquidistantes contingentibus usque ad diametros (B H D, A H C); triangulum (O H T), quod ad centrum (H) constituitur, à triangulo (X T S) circa eundem angulum (T) differt triangulo (H B F, vel A G H) basin habenti lineam contingentem (B F, vel A G) & verticem sectionum centrum (H).

ducatur.

Ducatur A Y ad B F parallela; & propter ^a conjugatas diametros a 20. 2 hujus.
 L M, D B; & huic ordinatim applicatam A Y, ^b erit A Y. YG ^c (hoc b 40. 1 hujus.
 est X T. T S) = H Y. Y A ^c (H B. B F) - T. R. ^d quare triang. c 4. 6.
 O H T = (triang. X T S - triang. B F H. ^e =) triang. X T S - triang. A G H. Q. E. D. d 41. 1. hujus.
 e 13. hujus. & 1. ax.

Prop. XV.

Si oppositarum sectionum (A B, G S, T, X) quæ conjugatæ ap- Fig. 202.
 pellantur, unam (A B) contingentes rectæ lineæ (A D E, B D C) 203.
 conveniant (in D), & per tactus (A, B) ducantur diametri (A H F,
 B H T); sumatur autem punctum (S) in quavis (G S) sectionum
 conjugatarum, & ab ipso ducantur contingentibus æquidistantes (S L,
 S Y) usque ad diametros (B T, A F) triangulum (S L Y), quod ab ip-
 sis ad sectionem constituitur, majus est quàm triangulum (H L F),
 quod ad centrum (H), triangulo (H C B) basin habenti lineam con-
 tingentem (B C) & verticem (H) centrum sectionum.

Ducantur X H G ad B C, & G I K ad A E, & S O ad B T pa-
 rallelæ. Fiantque D B. B E ^a :: M N. 2 B C ^b :: M P (¹/₂ M N). B C.
^c atque X G. T B :: T B. R. Liquet X G, B T ^d fore conjugatas di-
 ametros; & S O (vel L H) ^e ordinatim applicari ad X G, & ^f M N
 fore rectum latus figuræ ad B T, ^g & R rectum latus figuræ ad X G.
 Porro D B q. D B x B E ^b :: (D B. B E ^k :: M P. B C ^h ::) M P x
 B H. ^l (H G q). B C x B H. permutandóque D B q. H G q ^m (hoc est
 triang. D B E. triang. G H I) :: D B x B E. B C x B H ⁿ :: triang. D B E.
 triang. C B H. unde triang. G H I ^o = triang. C B H. Atqui H L.
 L F. ^p :: (H B. B C q :: H B. M P r (R. X G) - M P. B C ^s (D B.
 B E vel G H. H I) =) R. X G + G H. H I t = H L. L F. ^v unde
 triang. S L Y = (triang. H L F + triang. H G I ^x =) triang. H L F
 + triang. C B H. Q. E. D.

Not. D B x B E. B C x B H :: triang. D B E. triang. C B H.
 Nam ducantur C V, D Q ad B H perpendiculares. Estque D Q x
 B E. D B x B E ^a :: (D Q. D B ^b :: C V. C B ² ::) C V x B H. C B x
 B H. & permutando D Q x B E ^c (hoc est 2 triang. D B E). C V x
 B H ^c (2 triang. C B H) :: D B x B E. C B x B H ^d :: triang. D B E.
 triang. C B H.

K 2

Prop. d 11. & 15. & 16.

Prop. XVI.

Fig. 204.
205.

Si conicam sectionem, vel circuli circumferentiam contingentes duæ rectæ lineæ (AC, BC) in unum conveniant (in C); & ab aliquo puncto (D) eorum, quæ sunt in sectione, ducatur linea (DF) uni (BC) contingentium æquidistans, quæ & sectionem, & alteram (AC) contingentium secet (in E, & F); ut quadrata contingentium (BC, AC) inter sese, ita erit rectangulum contentum lineis (FE, ED) quæ interjiciuntur inter sectionem & contingentem, ad quadratum lineæ (AE) inter æquidistantem (FE) & tactum (A) interjectæ.

a 46. & 47.1.
b 6. 2. (huj.
c 1. hujus.
d 16. 5. &
22. 6.
e 19. 5.
f prius.
g 2. hujus.
h 22. 6.

Per A, B ducantur diametri AGH, KBL; & DN ad AC parallela. ^a Liquet esse $FK = KD$. ^b unde $FE \times ED \perp DKq = EKq$. Item CBq. triang. CBL ^c (triang. CAH) ^d :: EKq triang. EKL ^d :: DKq. triang. DKN ^e :: EKq — DKq. triang. EKL — triang. DKN (hoc est ^f ::) $FE \times ED$. 4lat DL (^g = triang. AEG). ergo permutatim CBq. $FE \times ED$ :: (triang. CAH. triang. AEG ^h ::) CAq AEq. vel iterum permutando CBq. CAq :: $FE \times ED$. AEq. Q. E. D.

Coroll. 1. $FE \times ED$. CBq :: AEq. ACq.
2. $\left\{ \begin{array}{l} \text{DBq. triang. DKN} \\ \text{CBq. triang. CBL} \end{array} \right\} FE \times ED$. 4lat. DL.

Prop. XVII.

Fig. 207.
208.

Si conicam sectionem, vel circuli circumferentiam contingentes duæ rectæ lineæ (AC, BC) in unum conveniant (in C); sumantur autem in sectione duo quævis puncta (D, E), & ab iis ducantur lineæ (EFIK, DF GH) contingentibus æquidistantes), quæ & sibi ipsis, & * lineæ occurrant; ut quadrata contingentium (AC, BC) inter sese, ita erit rectangulum contentum lineis (KF, FE), quæ interjiciuntur inter sectionem, & linearum occursum (F), ad rectangulum quod lineis (HF, FD) similiter sumptis continetur.

* sectioni

* Cor. 2. præc.
a 3. hujus.
b 16. 5. & 22.
6.
c 1. hujus.

Per A, B ducantur diametri AMLN, BXOP, & DX, EM tangentibus parallelæ. Estque $KF \times FE$. 4lat FM ^a (vel 4lat. FX) * :: (EIq triang. EIM ^b ::) ACq. triang. ACN ^c (vel triang. BCP). Similique discursu, $HF \times FE$. 4lat FX :: CBq. triang. BCP. & inversè 4lat FX. $HF \times FE$ :: triang. BCP. CBq. ergo

ergo ex æquali $K F * F E. H F * F E :: A C q. C B q.$ *Q. E. D.*

Fig. 209.

Si punctum F intra sectionem cadat, similis est discursus, nisi quòd pro. 6. 2. adhiberi debeat 5. 2 *Elem.* (in præcedenti.)

Prop. XVIII.

Si oppositas sectiones (A B, M N) contingentes duæ rectæ lineæ (A C L E, B C H) inter se convenient (in C); sumatur autem in quavis sectione (M N) aliquod punctum (D), & ab eo ducatur linea (D F G E) uni contingentium (B C) æquidistans, quæ & sectionem, & alteram contingentium secet in (F, & E): ut quadrata contingentium (B C, C A) inter sese, ita erit rectangulum contentum lineis (F E, E D), quæ interjiciuntur inter sectionem & contingentem (A E) ad quadratum lineæ (A E) inter æquidistantem (F E), & tactum (A) interjectæ.

Fig. 210.

Ducatur D X ad A E parallela. Estque $F E * E D. = D O q^a = a$ 48. 1. *hujus*
 $O E q.$ ac $B C q.$ triang $B C L^c$ (vel triang $A C H$)^b :: (O E q. tri- b 16. 5. et 22. 6.
 ang, O E L^b :: D O q. triang D O X^d :: F E * E D. 4lat. D L^c (vel c 1. *hujus*.
 triang. A E G). itemque triang. A C H. A C q^b :: triang. A E G. d 19. 5.
 A E q. Ergo ex æquali B C q. A C q. :: F E * E D. A E q. *Q. E. D.* e 6. *hujus*.

Prop. XIX.

Si quæ oppositas sectiones contingunt duæ rectæ (A F, D F) in unum convenient (in F), & ducantur contingentibus æquidistantes, (G H I K L, M N X O L) quæ & sibi ipsis & sectioni occurrant; ut quadrata contingentium (A F, F D) inter sese, ita erit rectangulum contentum lineis (G I, L I) quæ interjiciuntur inter sectionem, & linearum occursum, ad rectangulum, quod lineis (M L, L X) similiter sumptis continetur.

Fig. 211.

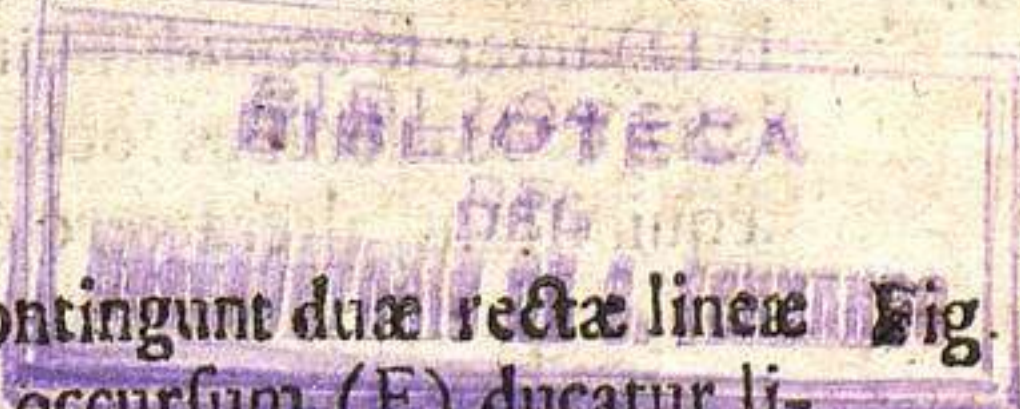
Sint H A E C, N D E B diametri, & X R, I P tangentibus A F, D F parallelæ. Estque A F q. triang A F S^a (vel triang D F T)^b :: a 4. *hujus*
 (H I q. triang H L O^b :: H I q. triang H I P^c ::) G L * L I. 4lat b 16. 5. et 22. 6.
 T O^d (vel 4lat K X). itemque triang D F T. D F q^c :: 4lat K X c 2 cor. 16. *huj.*
 M L * L X. ergo ex æquo A F q. D F q. :: G L * L I. M L * L X. d 7. *hujus*.
Q. E. D.

Prop. XX.

Si quæ oppositas sectiones (A B, C D) contingunt duæ rectæ lineæ (A F, C F) sibi invicem occurrant; & per occursum (F) ducatur li-

Fig. 212.

nea.

nea (B F H D) tactus conjungenti (A C) æquidistans, quæ secet utramque sectionem (in B D); ducatur autem alia linea (G L S M N X) æquidistans eidem, sectionesque & contingentes secans: erit ut rectangulum contentum lineis (B F, F D), quæ inter occursum sectionum, & sectiones interjiciuntur, ad quadratum lineæ contingentis (A F), ita rectangulum, quod continetur lineis (G L, L X) intersectiones, & contingentem interjectis, ad quadratum lineæ (A L) ad tactum abscissæ.

a 38. el. 39 2. hujus. Sint A E H, E F diametri; ducanturque G P, B R ad A E parallelæ. Estque B F q. ^a (B F * F D). triang B F R ^b (triang A F H)
 b 45. 1. hujus. ^c :: L Sq. triang L S H ^d :: G L * L X. 4lat G L F P ^e (triang A L N).
 c 16. 3. & 22. Item triang A F H. A F q ^c :: triang A L N. A L q. ergo ex æquo
 d 19. 5. (6. B F * F D. A F q :: G L * L X. A L q. Q. E. D.
 e 5. hujus. Coroll. Triang. B F R. B F * F D :: 4lat G L F P. G L * L X.

Prop. XXI.

Fig. 213.

Iisdem positis, si in sectione sumantur duo puncta (G, K), & per ipsa ducantur rectæ lineæ; una quidem (N X G O P, vel K S T) contingenti (A F) æquidistans; altera verò (G L M, vel K O V X Ψ ω) lineæ (A C) tactus conjungenti æquidistans; quæ & sibi ipsis, & sectionibus occurrant: Erit ut rectangulum contentum lineis (B F, F D), quæ interjiciuntur inter occursum contingentium, & sectiones, ad quadratum contingentis (A F); ita rectangulum contentum lineis (K O, O ω) inter sectiones, & linearum occursum interjectis, ad rectangulum, quod lineis (N O, O G) similiter sumptis continetur.

a 41. 1. huj. Nam A F q. triang A F H ^a (triang B Y F) ^b :: X O q. triang.
 b 46. 5. et 22. 6. X O Ψ ^b :: X G q. triang X G M ^c :: N O * O G. 4lat G O Ψ M
 c cor. 16. huj. ^d (4lat K O R T). ^e Item triang. B Y F. B F * F D :: ^c 4lat K O R T.
 d 12. hujus. K O * O ω. ergo ex æquali A F q. B F * F D :: N O * O G. K O *
 e cor. preced. O ω. atque inversè.

Prop. XXII.

Fig. 214.

Si oppositas sectiones (A, B) contingant duæ rectæ lineæ (A C, B D) inter se æquidistantes; ducantur autem aliæ lineæ, quæ & sibi ipsis, & sectionibus occurrant (una quidem K E M) contingentibus æquidistans, altera verò (G X E) æquidistans ei (A B), quæ tactus conjungit: erit ut transversum latus ad rectum figuræ, quæ ad lineam (A B) tactus conjungentem constituitur; ita rectangulum contentum lineis

lineis (GE, XE) inter sectionem, & linearum occursum interjectis, ad rectangulum, quod lineis (KE, EM) similiter sumptis continetur.

Ducantur GF, XN ad AC parallelæ: hæ (& parallela his KM) ad diametrum AB ordinatim applicantur: quare $BL \times LA = KLq$ a 31.2. hujus.
 $b:: (AB.R^b:: BN \times NA^c (FA \times NA).XNq^d:: BL \times LA - FA \times NA. KLq - XNq(-ELq) (hoc est)^e:: FL \times LN.f KE \times EM.$ b 21.1. hujus.
 atqui $FL \times LN^g = GE \times EX.^h$ ergo $AB.R:: GE \times EX. KE \times EM.$ c cor. 16.1. hujus.
 E.M. *Q. E. D.* d 19. 5.

Not. ^c Quod $FL \times LN = BL \times LA - FA \times NA$ sic patet. e Not.
 Bisecetur BA, vel FN in Z. Estque $BL \times LA - ZAq^k = (ZLq^h$ f 5. 2.
 $k = FL \times LN + ZNq^l =) FL \times LN + FA \times AN - ZAq^k$ g 34. & sch. 48. 1.
 (nam $ZNq^k = BN \times AN + ZAq$). ergo $BL \times LA = FL \times LN + FA \times AN.$ h 7, & 11. 5. k 2. 6. l 2. az. 1.

Prop. XXXIII.

Si in oppositis sectionibus (AB, CD, EF, GH), quæ conjugatæ appellantur, duæ rectæ lineæ (AL, EL), contingentes oppositas sectiones (AB, EF) conveniant in quavis sectione (in L); ducantur autem aliquæ lineæ (GO, HS) æquidistantes contingentibus (AL, EL); quæ & sibi ipsis, & aliis sectionibus (CD, GH) occurrant: ut quadrata contingentium (AL, EL) inter sese, ita erit rectangulum contentum lineis (GX, XO) quæ inter sectiones, & occursum (X) interjiciuntur ad rectangulum, quod lineis (HX, XS) similiter sumptis continetur.

Fig. 215.

Ducantur ST ad AL, & OY ad EL parallelæ. Estque $HP^* = PS,$ & $GM^* = MO;$ ac $ELq.$ triang. $EV L.^a$ (triang. $AL\chi$) a 4 hujus.
 $b:: PXq.$ triang. $PNX^c:: HX \times HS. 4lat TNXS^d (XRYO).$ b 16. 5. et 22. c ut saepe pius.
 Item triang. $AL\chi. ALq^c:: 4lat. XRYO. GX \times XO.$ ex æquo igitur $ELq. ALq:: HX \times XS. GX \times XO.$ Quod *E. D.*

Prop. XXXIV.

Si in oppositis sectionibus (A, B, C, D) quas conjugatas appellamus, à centro (E) ad sectiones ducantur duæ lineæ (AC, DB) quarum una quidem (AC) sit transversa diameter, altera verò (DB) recta; & ducantur aliæ lineæ (FL, MR) his diametris æquidistantes, quæ & sibi ipsis, & sectionibus occurrant, ita ut occursum (X) sit in loco inter quatuor sectiones intermedio: rectangulum contentum portionibus (FX, XL) lineæ diametro transversæ æquidistantis, unâ

Fig. 216.

217.

cum

cum eo, ad quod rectangulum ex portionibus (M X, X R) lineæ æquidistantis rectæ diametro proportionem habet eandem, quam diametro rectæ (D B) quadratum ad quadratum transversæ (A C); æquale erit duplo quadrati, quod à dimidia (A E) transversæ diametro constituitur.

o 5. 2.
p 2. ax. 1.
q 3. ax. 1.

1 Not. $RN \times MN - NX \times PX = RX \times XM$. Nam $NX \times PX \perp ONq^o = ONq^o$. Ergo $NX \times PX \perp ONq^o \perp RN \times NM = (ONq^o \perp RN \times NM^o = OMq^o =) RX \times XM \perp ONq^o$. unde (auferendo ONq^o utrinque) q erit $NX \times PX \perp RN \times NM = RX \times XM$.

r 6. 2.
s 2. ax. 1.
t 5. 2.
u 3. ax. 1.

2 Not. $LX \times XF \perp XH \times XK = FK \times HF$ (vel $LH \times HF$) Nam $KX \times XH \perp IHq^r = IXq^s$. square $KX \perp XH \perp IHq^r \perp LX \times XF = (IXq^s \perp LX \times XF^t = IFq^t =) LH \times HF \perp IHq^r$. & (auferendo commune IHq^r) u erit $KX \times XH \perp LX \times XF = LH \times HF$.

a 15. 5.
b 56. 1. & 1. 2
hujus.
c 23. 6.
d 4. 6.
e 12. 5.
f 11. 2. hujus.
g 8. 2. hujus.
h 1 Not.
k 11. 5.
l 2 Not.
m 2 ax. 1.
n 7. 5.

Sint SET, VEY asymptoti; sitque occurfus primò in angulo SEV, vel SEY. Per A ducatur tangens SAV. Estque DBq. ACq^a :: (DEq. AEq^b (hoc est) :: SA * AV. AEq^c = SA. AE \perp AV. AE (hoc est) ^d :: NX. XH \perp PX. XK^c =) NX * PX. XH * XK^c :: DEq \perp NX * PX. AEq \perp XH * XK^f (hoc est ::) PM * MN^g (vel RN * MN) \perp NX * PX. ^f LH * HF^h (vel FK * HF) \perp XH * XK (hoc est) ^h ::) RX * XM. FK * HF \perp XH * XK^k ::) DBq. ACq. atqui LX * XF \perp XH * XK^l = FK * HF^f = AEq. ergo LX * XF \perp LH * HF \perp XH * XK = 2 AEq. **Q. E. D.** Sin occurfus H sit in asymptoto, erit FH * HL^f = AEq. ^f & MH * HR = DEq. unde DEq. AEqⁿ :: MH * HR. FH * HL. & 2 FH * HL^m = 2 AEq.

Prop. XXV.

Fig. 219.

Iisdem positis, sit linearum ipsis AC, BD æquidistantium occurfus in una sectionum (DB) atque in puncto X, ut positum est: Dico rectangulum (OXN) contentum portionibus lineæ, quæ transversæ diametro (AC) æquidistat, majus esse, majus est quam illud, ad quod rectangulum (RXM), ex portionibus lineæ æquidistantis rectæ diametro (DB), eandem proportionem habet, quam rectæ diametro quadratum ad quadratum transversæ, duplo quadrati ejus, quod à dimidia transversæ diametro constituitur.

a 11. 2 hujus.
* 10. 2 hujus.
b supr. in prac.

Nam DEq^a (id est PM * MH). EAq^{*} (LK * KS) :: ^b PX * XH.

XH. SX * XL^c :: RX * XM. TX * XK :: DEq. EAq; ^d atqui c 19.5. Not. 1.
 OT * TN = 2AEq. ^c ideoque OX * XN^c (hoc est TX * XK +
 OT * TN) = TX * XK + 2AEq. Q. E. D. d 23. 2. hujus.
 e 2. ax. 1.

Not. * PX * XH — PM * MH = RX * XM. & * SX
 * XL — LK * KS = TX * XK. f Not.
 Not. OX * XN^z = TX * XK + OT * TN. *vid. Not. ad 22.
 hujus.
 x v. not. ad 24 b.
 z v. not. ad 24 h.

Prop. XXVI.

Quòd si æquidistantium occurfus ad punctum X sit in una sectio- Fig. 220.
 num AC, ut positum est; rectangulum (LXF), quod continetur
 portionibus lineæ æquidistantis transversæ diametro (AC), minus erit
 quàm illud, ad quod rectangulum (RXG), portionibus alterius lineæ
 contentum, eandem proportionem habet quàm rectæ diametri qua-
 dratum, ad quadratum transversæ, duplo quadrati ejus, quod à dimi-
 dia transversæ diametri constituitur.

Nam (simili ratione) DEq. ^a (hoc est VG * GS, ^b vel RS * SG). a 11. 2. hujus.
 AEq :: VX * XS. KX * XH^c :: RS * SG + VX * XS. AEq b 8. 2. hujus.
 + KX * XS^d (hoc est) :: RX * XG. AEq + KX * XH. Atqui c 12. 5.
 AEq^e = (LH * HF =) KX * XH — LX * XF. & ^f proinde 2AEq d Not.
 + LX * XF = KX * XH + AEq. e 11. 2. huj.
 f 2. ax. 1. huj.

Not. 1. * RS * SG + VX * XS = RX * XG.

2. * LH * HF = KX * XH — LX * XF.

* vid. Not. 2. ad
 24. hujus.
 g v not. ad 22.
 hujus.

Prop. XXVII.

Si in Ellipsi vel circuli circumferentia ducantur conjugatæ diametri Fig. 221.
 (AC, BD), quarum altera quidem (AC) sit recta, altera verò (BD)
 transversa: & ducantur duæ rectæ lineæ (KM, NH) diametris æ-
 quidistantes, quæ & sibi ipsis, & sectionibus occurrant: quadrata ex
 portionibus (NF, FH) lineæ æquidistantis transversæ diametro, quæ
 inter sectionem, & linearum occursum interjiciuntur, assumptis figu-
 ras (KF * Z, & FM * Y) ex portionibus (KF, FM) lineæ, quæ re-
 ctæ diametro æquidistat, inter linearum occursum (F), & sectionem
 interjectis, similes & similiter descriptas ei, quæ ad rectam diame-
 trum constituitur, quadrato transversæ diametri æqualia erunt.

Ducatur NX ad AE parallela. Sintque R, S recta latera pro dia-
 L metris

a 12. 6.
 b 16. 5.
 c 21. 1. *hujus.*
 e *constr.*
 f 1. 6.
 g 9. 5.
 h 5. 2.
 k 2. *ax.* 1.
 l 9. 2.
 m *ex.* 9. 2.
 n 2 *ax.* 1.
 o 4. 2.

metris B D, A C; ^afiantque N X. V :: A C. S :: K L. X. Et propter R, A C, B D, S ^berit R. B D ^c hoc est N X q. D X * X B) :: A C. S ^e :: N X. V ^f :: N X q. N X * V. Unde N X * V ^g = (D X * X B ^h =) B E q - X E q (- N G q). Simili discursu K L * X = B E q - F G q. ^k ergo N X * V + K L * X + N G q + F G q = 2 B E q. ^l atqui 2 N G q + 2 F G q = H F q + F N q. & 2 N X * V + 2 K L * X (hoc est 2 F L * V + 2 K L * X) ^m = F M * Y + K F * Z. ⁿ ergo H F q + F N q + F M * Y + K F * Z = 4 B E q ^o = B D q. **Q. E. D.**

Prop. XXVIII.

Fig. 222.

Si in oppositis sectionibus (A, B C, D), quas conjugatas appellamus, ducantur diametri conjugatæ (A C, B D), ut earum altera (A C) recta sit, altera (B D) transversa; & ducantur duæ rectæ lineæ (F K, L N) diametris æquidistantes, quæ & sibi ipsis, & sectionibus occurrant: Quadrata ex portionibus (L G, G N) lineæ æquidistantis rectæ diametro (A C), quæ inter linearum occursum, & sectiones interjiciuntur, ad quadrata ex portionibus (F G, G K) alterius lineæ, quæ transversæ diametro (B D) æquidistant, inter sectiones, & occursum linearum interjectis, eandem proportionem habent, quam rectæ diametro quadratum ad quadratum transversæ.

a 15. 5.
 a *cor.* 19. 6.
 b 21. 1. *hujus.*
 c 12. 5.
 d 6. 2.
 e 15. 5.
 f 9. 2.
 g 11. 5.

Ordinatum applicentur E O, & L X. Estque A F q. E B q :: * A C q. B D q ^a :: R. B D :: F O q (E H q). D O * O B ^b :: C X * X A. L X q (E M q) ^c :: A E q. C X * X A + E H q. E B q + D O * O B + F M q ^d (hoc est) :: X E q + E H q. O E q + E M q. ^e (hoc est) :: L M q. + G M q. F H q + G H q ^e :: 2 L M q + 2 G M q. 2 F H q + 2 G H q ^f (hoc est) :: L G q + G N q. F G q + G K q ^g :: A C q. B D q. **Q. E. D.**

Lemma pro seq.

Fig. 223.

Sit linea recta composita a + b + c + a. Erit Quad. a + b + Quad. c + a = bb + cc + 2 a * : b + c + a. hoc est aa + bb + 2ba + cc + aa + 2ca = bb + cc + 2ba + 2ca + 2aa.

Prop. XXIX.

Fig. 224.

Hisdem positis, si linea (L N) rectæ diametro æquidistans, secet asymptotos; quadrata ex ipsius portionibus (X G, G O), quæ inter linearum occursum, & asymptotos interjiciuntur, assumentia dimidium quadrati facti à recta diametro, ad quadrata ex portionibus (F G, G K,)

GK) lineæ (FK) quæ transversæ diametro æquidistat, inter occursum linearum, & sectiones interjectis, eandem proportionem habent, quam rectæ diametro quadratum, ad quadratum transversæ.

Nam ob $LX^a = ON$, erit $LGq \perp GNq^b = XGq \perp GOq$
 $\perp 2LX \times XN^c (\perp 2AEq)$. ergo $XGq \perp GOq \perp 2AEq$
 $(\perp \frac{1}{2}ACq)$. $FGq \perp GKq^d :: LGq \perp GNq$. $FGq \perp GKq^e ::$
 $ACq. BDq$. *Q. E. D.*

a 16.2. hujus.
 b lemm. præc.
 c 10.2. hujus.
 d 7.5.
 e 28. hujus.

Prop. XXX.

Si hyperbolen contingentes duæ rectæ lineæ (AD, CD) sibi ipsis
 occurrant; & per tactus (A, C) producaturs linea (AC); per occur-
 sum verò (D) ducatur linea (DL) æquidistans uni (FE), asymptoton
 (FE, FG), sectionemque & lineam tactus conjungentem secans, bifa-
 riam dividetur (in K).

Fig. 225.

Jungatur FD, BM ; sitque $FH = FB$: ducanturque BE, KN
 ad AC parallelæ. Estque $DNq. NKq^a :: (FBq. BEq^b :: HB. R$
 $^c ::) HN \times NB. NKq^d$ unde $HN \times NB = DNq.$ ^{e} item $MF \times$
 $FD = FBq.$ Ergo $DNq \perp MF \times FD = (HN \times NB \perp$
 $FBq. ^f =) FNq$ ergo $DN = NM.$ ^{g} quare $DK = KL.$ *Q. E. D.*

a 4. § 22. 6.
 b cor. 1. 2. huj.
 c 21. 1. hujus.
 d 9. 5.
 e 37. 1. hujus.
 f 2. ax. 1.
 g 6. 2.
 h conv. 6. 2.
 k 2. 6.

Coroll. $FBq. BEq :: HN \times NB. NKq.$

Prop. XXXI.

Si quæ oppositas sectiones contingunt duæ rectæ lineæ (AC, BC)
 sibi ipsis occurrant; & per tactus (A, B) linea (AB) producaturs;
 per occursum verò (C) ducatur linea (CH) æquidistans asymptoto (EF);
 quæ sectionem, & lineam tactus conjungentem secet; linea (CH)
 inter occursum, & eam quæ tactus conjungit interjecta à sectione bi-
 fariam dividetur (in G).

Fig. 226.

Not. E est cen-
 trum.

Ducantur rectæ CED , & tam EKM, N & G, X ad AB , quàm
 KF, GL ad CD parallelæ. Estque $NL \times LK. LGq^a :: (EKq. KFq$
 $^b ::) MLq. LGq.$ ^{c} unde $NL \times LK = MLq.$ ^{d} quare $MLq \perp$
 $KEq = (NL \times LK \perp KEq^e = LEq^f =) GXq.$ ergo cum
 $G, X, q. MLq \perp KEq :: XCq. LGq \perp KFq;$ ^{g} erit $XCq =$
 $(LGq \perp KFq =) ^f (EXq)^k CE \times ED.$ ^{l} ergo $CX = XD;$
 ^{m} adeoque $CG = GH.$

a cor. præc.
 b 4. § 22. 6.
 c 9. 5.
 d 2. ax. 1.
 e 6. 2.
 f 34. 1. § 6.
 g 14. 5.
 k 38. 1. huj.
 l conv. 5. 2.
 m 2. 6.

Prop. XXXI I.

Fig. 227.

Si hyperbolen contingentes duæ rectæ lineæ (A F, C F) sibi ipsis occurrant; & per tactus (A C) producatuſ linea (A C); per contingentium verò occurſum (C) ducatur linea (F K) tactus conjungenti (A C) æquidistans; & per punctum (H), quod conjungentem tactus (A C) bifariam ſecat, ducatur linea (H K) æquidistans aſymptoton alteri (D E): quæ (H K) inter dictum punctum (H), & lineam æquidistantem (F K) interjicitur, à ſeſſione bifariam dividetur (in L).

a cor. 30. huj.

b 4. 22. 6.

c 9. 5.

d 37. 1. hujus.

e 2. ax. 1.

f 6. 2.

g Not.

h 2. 6.

k 1. 2.

l 2. ax. 1.

m prius.

n 2. 2.

o 3. ax. 1.

p conſtr.

q 3. 2.

r 1. ax. 1.

s 16. 6.

t 9. 5.

u conſtr.

Ducantur B E, L M ad A C parallelæ. Eſtque G M $\times$ M B. M L q. $\therefore$ (D B q. B E q. $\therefore$) H M q. M L q. unde G M $\times$ M B = H M q. $\therefore$ Item H D $\times$ D F = D B q. $\therefore$ ergo H M q. $\perp$ H D $\times$ D F = (D B q. $\perp$ G M $\times$ M B =) D M q. $\therefore$ ergo F M = M H. $\therefore$ & propterea K L = L H.

Not. Fiat D Z = M H. Eſtque M D $\times$ D F $\perp$ M H $\times$ D F = H D $\times$ D F. $\therefore$ ideòque (addendo utrique ipſum M H q.) M D $\times$ D F $\perp$ M H $\times$ D F $\perp$ M H q = (H D $\times$ D F $\perp$ M H q =) D M q =) M D $\times$ D F $\perp$ M D $\times$ F M. ergo (ablato communi M D $\times$ D F) M D $\times$ F M = M H $\times$ D F $\perp$ M H q =) D Z $\times$ D F $\perp$ D Z q q = F Z $\times$ Z D =) M D $\times$ F M. $\therefore$ quare F Z. F M :: M D. Z D. & componendo Z M. F M :: Z M. Z D. unde F M = (Z D =) H M.

Prop. XXXIII.

Fig. 228.

Si, quæ oppoſitas ſeſſiones contingunt, duæ rectæ lineæ (A G, D G), ſibi ipsis occurrant, & per tactus (A, D) linea (A D) producatuſ; per contingentium verò occurſum (G) ducatur linea (C F) æquidistans tactus conjungenti (A D); & per punctum (L), quod conjungentem tactus (A D) bifariam ſecat, ducatur linea (L N) æquidistans aſymptoton alteri (H K), conveniẽsque cum ſeſſione, & cum linea æquidistante (F C) per occurſum (G) ducta: quæ (L N) inter dictum punctum (L) & lineam æquidistantem (F N) interjicitur, à ſeſſione bifariam dividetur (in M).

a 4. 22. 6.

b cor. 30. huj.

c 12. 5.

d 2. 6.

e 38. 1. huj.

f 34. 1. 6. c.

g 9. 5.

h conſtr. 5. 2.

k 2. 6.

Ducantur M P ad A D; & E K, M X ad G H parallelæ. Eſtque M P q. P L q. $\therefore$ (H E q. E K q. $\therefore$) E X $\times$ X B. X M q. $\therefore$ $\perp$ H E q. $\perp$ E X $\times$ X B. E K q. $\perp$ X M q. (hoc eſt) $\therefore$ H X q. (vel P M q.) $\therefore$ G H $\times$ H L $\perp$ X M q. (vel) $\therefore$ P M q. G H $\times$ H L $\perp$ H P q. ergo P L q. = G H $\times$ H L $\perp$ H P q. $\therefore$ quare L P = P G. & $\therefore$ conſequenter L M = M N.

Prop. XXXIV.

Si in una (DC) asymptoton (DC, DE) hyperbolæ, sumatur aliquod punctum (C); ab eoque recta linea (CE) sectionem contingat; & per tactum (B) ducatur æquidistans (FG) asymptoto (DC); quæ (CG) per dictum punctum (C) transit, alteri (DE) asymptoton æquidistans, à sectione bifariam dividetur (in A.)

Fig. 229

Ducantur AH ad CD, & BK ad DE parallelæ; estque $CB^2 = BE$; ^b ideoque $CK = KD$. Item $KB \times KD^c = CA \times CD$, ^d hoc est $CG \times CK = CA \times CD$. ^e quare $CG. CA :: (CD. CK^f ::)$ 2. 1. Q. E. D.

a 3. 2 hujus.
b 2, 6.
c 12. 2 hujus.
d Sch. 48. 1.
e 15. 6.
f prius.

Prop. XXXV.

Iisdem positis, si à sumpto puncto (C) ducatur recta linea (CF) sectionem secans in duobus punctis (A, F); erit ut tota (FC) ad eam (CA), quæ extra sumitur, ita inter sese portiones (EL, LA) illius (FA), quæ intra sectionem continetur.

Fig. 230

Ducantur CNX, KAVM, OPBR, YF parallelæ ad DE; & APS, TFRMX ad CD parallelæ. Estque $AC^2 = FG$; ac idcirco $TG^b = (KA^c =) DS$. & $CK^b = (TF^c =) DY$. unde $DK^d = CY$. Item rectang HK. rectang KN^e :: (DK. KC^f :: CY. KC^e :: EC. CA^g :: MK. KA^h :: ^e rectang MD. rectang AD (hoc est) ^h ::) rectang MD. rectang DB^k (vel rectang ON)^l :: rect. MD—rectang HK, rectang ON—rectang KN (hoc est) :: rect. MH. rectang KB :: ^mrectang MH. rect. AH (ob rectang KS^h = rectang HO; & AB commune :: MV. VA^g :: FL. LAⁿ :: FC. CA. Q. E. D.

a 8. 2 hujus.
b 4. 6. & 14. 5.
c 34. 1.
d 2 ax. 1.
e 1. 6.
f 7. 5.
g 4. 6.
h 12. 2 hujus.
k 3. 2 hujus.
l 19. 5. (et 4. 6.
m 2 & 3. ax. 1.
n 11. 5.

Prop. XXXVI.

Iisdem positis, si à puncto (G) ducta linea (HG) neque sectionem in duobus punctis secet, neque æquidistans sit asymptoto (CE), sed cum opposita sectione conveniat (in A); erit ut tota (AK) ad lineam (KH), quæ inter sectionem (H), & æquidistantem (KL) per tactum (B) interjicitur; ita quæ (AG) est inter oppositam sectionem (A) & asymptoton (CG) ad eam (GH), quæ inter asymptoton (CG), & alteram sectionem (H).

Fig. 231

a 1. 6.
 b 4. 6.
 c 7. 5.
 d 16. 2. hujus.
 e 12. 6.
 f 12. 2 hujus.
 g 3. 2 hujus.
 h Not. & 4. 6.
 i Not. & 7. 5.
 k 11. 5.
 l 12. 2 hujus.

Ducantur HM, AN ad CG parallelæ; & BX, GP, R, HSN parallelæ ad DE . Estque rectang NC . rectang $CH^a :: (NS. SH ::^b AG. GH^c :: DH. GH. (ob AD =^d GH)^b :: CS. SG^a :: rect CR. rectang RG^e :: rectang NC + rectang CR. rectang CH^f (vel rectang LX^g vel rectang BG) + rectang RG (hoc est) :: rectang. NL. rectang RX (hoc est^h ::) rectang NL. rectang LH^i ::^a NR. RH ::^b AK. KH ::^k AG. GH. Q. E. D.$

Not. Rectang $RX =$ rectang LH . ob rectang $XH^l =$ rectang. MB . & commune rectang BH .

Prop. XXXVII.

Fig. 232.

233.
 234.

Si conic sectionem, vel circuli circumferentiam, vel sectiones oppositas, contingentes duæ rectæ lineæ (AC, BC) sibi ipsis occurrant, & per tactus (A, B) producaturs linea (AB); à contingentium verò occursum (C) ducatur linea (CF) sectionem secans in duobus punctis (D, F); erit ut rota (FC) ad eam (CD) quæ extra sumitur, ita portiones (FE, ED) inter sese, quæ a linea (AB) tactus conjungente fiunt.

Ducantur diametri CH, AK ; & rectæ DP, FR ad AC parallelæ, & LFM, NDO parallelæ ad AB .

a 4. & 22. 6.
 b 49 & 51. 1.
 huj. et 2. ax. 1.
 c 2. & 22. 6.
 d 11. 5.
 e 22. 6.

Estque triang LMC . triang $XOC ::^a LMq. XOq^a :: LCq CXq^a :: FCq. CDq^a :: FMq. DOq^a :: triang FRM. triang DPO^a :: triang LAK (hoc est 4lat. LCRF). triang XAN (hoc est 4lat. XCPD)^a :: LAq. AXq^c :: FEq. EDq^d :: FCq. CDq. "quare $FE, ED :: FC. CD$. Q. E. D.$

Coroll. $LM. XO :: FE. ED$.

Prop. XXXVIII.

Fig. 235.
 236.

Iisdem positis, Si per contingentium occursum (C) ducatur recta linea (CO) æquidistans tactus conjungenti (AB); & per punctum (E), quod conjungentem tactus bifariam dividit, ducatur linea (FO) secans, & sectionem ipsam in duobus punctis (F, D), & lineam æquidistantem (CO) per occursum ductam: erit ut tota (FO) ad eam (OD), quæ extra sumitur inter sectionem, & lineam æquidistantem; ita portiones (FE, ED) inter sese, quæ a linea (AB) tactus conjungente efficiuntur.

a cor. præc.
 b 4. 6.
 c 2. 6. d 11. 5.

Ducantur $LFKM, DHGXN$ parallelæ ad AB ; ac FR, GP ad FC parallelæ. Estque $FE. ED^a :: LM. XH^b :: LC. CX^c :: FO. OD^a :: FE. ED$. Q. E. D.

Prop.

Prop. XXXIX.

Si, quæ oppositas sectiones contingunt, duæ rectæ lineæ (AD, BD) sibi ipsis occurrant, & per tactus (A, B) linea (A B) producat; à contingentium verò occursum (D) ducta linea (E G) & utramque sectionem (E, F) & lineam (A B) tactus conjungentem secet (in G): erit ut tota (E G) ad eam (F G), quæ extra sumitur inter sectionem & conjungentem tactus; ita portiones (E D, D F) inter sese, quæ inter sectiones (E, F), & contingentium occursum (D) interjiciuntur.

Fig. 237.

Per centrum C ducatur A C K; & fiant E H S K, F N M X O ad A B parallelæ, ac E P F R ad A B parallelæ. Estque E H. H D^a :: F M. M D. & H D. H S^a :: M D. M X. unde ex æquo E H. H S :: a 4. 6. F M. M X. ^b quare E H q. F M q^c (id est triang. E H P. triang. F M R) :: H S q. M X q^c (hoc est triang. D H S. D M X.) atqui triang. E H P^d = triang. A S K ⊥ triang. H D S. & triang. F M R^d = triang. A X N ⊥ triang. D M X. ^e quare triang. H D S. triang. D M X (hoc est H D q. D M q^c vel E D q. D F q) :: triang. A S K. triang. A X N^f :: K A q. A N q. Est autem K A. A N :: E G. G F (Nam K A. A Q.^c :: E G. G Q. & A Q. A N^c :: G Q. G F; adeoque ex æquo K A. A N :: E G. G F). ^g ergo demum est E G. G F :: E D. D F. Q. E. D.

a 4. 6.
b 16. 5. & 22.
6.
c 4. 6. & 22.
6.
d 11. hujus.
e 19. 5.
f 22. 6.
g 11. 5.

Not. K A. A N :: E G. G F.

Prop. XL.

Isdem positis, si per contingentium occursum (D) ducatur recta linea (F G) tactus conjungenti (A B) æquidistans; & à puncto (E), quod conjungentem tactus bifariam dividit, ducatur linea (H L) secans utramque sectionem (in H, K) & æquidistantem (F G in L) ei, quæ tactus conjungit: erit ut tota (H L) ad eam (L K), quæ extra sumitur, inter æquidistantem, & sectionem, ita portiones (H E, E K) inter sese, quæ inter sectiones, & conjungentem tactus interjiciuntur.

Fig. 238.

Ducantur A C X T; & parallelæ H N M X, K O B ad A B; & H R, K S ad A D. Estque triang. H R N. ^a (triang. X M A ⊥ triang. M N D). triang. K S O^a (triang. A Y P ⊥ triang. P O D)^b :: H N q. K O q :: M A q. A P q (nam H N. K O^c :: H E. E K^d :: X A. A Y ::^c M A. A P)^b :: triang. X M A, triang. Y A P^e :: triang. M N D.

a 11. hujus.
b 4 & 22. 6.
c 4. 6.
d 34. 1. & 7. 5.
e 19. 5.

f Not. triang P O D^b :: M N q . P O q^b :: N D q . D O q^f :: H L q . L K q^g ::
 g supra. et 11.5 H E q . E K q .^h quare H L . L K :: H E . E K. *Q. E. D.*
 h 22.6.
 k 4.6. *Not.* N D . D O :: H L . L K. Nam N D . D O^k :: (M D . D P
 l 34.7. & 7. 1 :: H V . V K^k ::) H L . L K.
 5.

Prop. XL I.

Fig. 239.
240.

Si parabolam contingentes tres rectæ lineæ (A E, C E, D F) inter se convenient, in eandem proportionem secabuntur. (E D . D A :: C F . F E :: F . B . B D).

a 29.2. hujus.
 b 35.1. huj.
 c 5.2. hujus.
 d 4.6.
 e 4.6.

Ducatur A C, quam bisecet E G. Si hæc per tactum B transit, parallela, & erit diameter. & E B = B G. & D F ad A C^c parallela. Unde E D = D A. & E F = F G. & D B = B F, quare liquet propositum.

* 46.1. huj.
 f 35.1. huj.
 g 2.6.
 h 7.5.
 k 15.5.
 l constr.
 m prius.
 n 2.6.

Sin per aliud punctum H transeat; per H ducatur tangens K H L ad A C parallela, & diameter M B X (per B) ad E G^{*} parallela; & ordinatim applicentur A O, C P (ab A, & C). Eritque M B^g = B P. ideoque M F^g = F C. & E L^g = L C (ob E H^f = H G). unde F C . L C^h :: (M F . E L^k :: M C . E C) X C . G C. item L C . C E :: (1.2 ::) G C . C A. ergo ex æquali F C . C E :: X C . C A. quare inversè dividendo F C . F E :: (C X . X A ::) E D . D A (nam K A . E A^m :: 1.2 :: B O . O Nⁿ :: D A . A N, & permutando K A . A D :: (E A . A N^o ::) G A . A X. & E A . K A :: C A . G A. unde ex æquali E A . A D :: C A . A X. dividendoque E D . A D :: C X . X A).

o 4.6.
 p 15.5.
 q prius & 4.6.

Porro, C X . X A^o :: C P . A O^p :: 1/2 C P . 1/2 A O (hoc est) q :: B F . D B. ergo E D . A D :: B F . D B.

Prop. XL II.

Fig. 241.
242.
243.

Si in hyperbola, vel ellipsi, vel circuli circumferentia, vel oppositis sectionibus; ab extremo diametri (A B) ducantur lineæ (A C, B D) æquidistantes ei, quæ ordinatim applicata est; & ducatur alia quæpiam linea (C E) quomodocunque contingens; abscindet ex ipsis lineas (A C, B D) continentes rectangulum æquale quartæ parti figuræ, quæ ad eandem diametrum (A B) constituitur.

a 16.1. huj.

Per centrum F ducatur F G H ad A C vel B D parallela. In hac est diameter (puta F G) ipsi A B conjugata. Item per tactum E ducatur E L ad A C parallela; & E M parallela ad A B. Estque K F . A F

$AF^b :: AF.FL.$ unde (in hyperbole) $KF.AF.^c$ ($KF \perp AF. AF \perp FL$ (hoc est) $:: KA. AL.$ vel (in ellipsi) per conversam rationem, & permutando $KF.AF$ (vel FB) $:: KA.AL.$ ^d quare $KB.(FB \perp KF. vel FB \perp KF)KF :: KL.(AL \perp KA vel AL \perp KA). KA.$ ^e hoc est $BD.FH :: LE.AC.$ unde $BD \times AC^f = (FH \times LE)^g = FH \times FM =^h FGq^k =) \frac{1}{4} TR^l = BD \times AC.$ *Q. E. D.*

^b cor. 37. 1. h.
^c 12. 5.
^d inverse & converse. vel componendo.
^e 4. 6.
^f 16. 6.
^g 34. 1. ^h 38. 1. huj. ^k cor. def. ad 16 1. hujus. ^l 1. ax.

Prop. XLIII.

Si hyperbolen contingat recta linea (CH), abscindet ex asymptotis (DC, DE) ad sectionis centrum (D) lineas (DC, DH) continentes rectangulum æquale ei, quod continetur lineis (DF, DG) abscissis ab altera contingente (FG), ad sectionis verticem (B), qui est ad axem (BD). Fig. 244.

Ducantur AK, BL ad DG; & AM, BN ad CD parallelæ. a ^{3. 2 hujus.}
 Estque $CH^a = 2AH$; & ideo $CD^b = 2AM.$ & $DH^b = 2AK.$ ^b 4. 6.
 unde $CD \times DH^c = (4AK \times AM^d) = 4BL \times BN.$ Simili discursu $4BL \times BN = FD \times DG.$ ^c unde $CD \times DH = FD \times DG.$ ^d 12. 2 hujus.
Q. E. D. ^e 1. ax. 1.

Non aliter argumentabimur, etsi DB non sit axis, sed alia quæpiam diameter.

Prop. XLIV.

Si quæ hyperbolen, vel oppositas sectiones contingunt, duæ rectæ lineæ (CF, EG) occurrant asymptotis (DC, DE); quæ (CE, GF) ad occursum ducuntur, lineæ (AB) tactus (A, B) conjungenti æquidistantes erunt. Fig. 245.
246.

Nam ob $CD \times DF^a = ED \times DG,$ ^b erit $CD.ED :: DG.DF.$ ^a 43. hujus.
^c quare CE, GF parallelæ sunt. ergo $HG. GE :: HF. FC.$ item $GE. GB ::^d 2. 1 :: FC. CA.$ ergo ex æquo $HG. GB :: HF. FA.$ ^b 15. 6.
 inversèque $GB. HG :: FA. HF.$ & divisè $HB. HG :: HA. HF.$ ^c 6. 6. &c.
^d 3. 2. hujus.
^e quare GF, & AB parallelæ sunt. *Q. E. D.*

Prop. XLV.

Si in hyperbola, vel ellipsi, vel circuli circumferentia, vel oppositis sectionibus, ab extremo axis (AB) lineæ (AC, BD) ad rectos angulos ducantur, & quartæ parti figuræ æquale rectangulum (AFB, AGB) comparetur ad axem ex utraque parte; quod in hyperbola quidem, & sectionibus oppositis excedat figurâ quadratâ, in ellipsi ve-

rò deficiat; & ducatur linea (E C) sectionem contingens, occurrènsque eis (A C, B D) quæ sunt ad rectos angulos; lineæ (C F, D G), quæ ab occurribus (C, D) ducuntur ad puncta (F, G) ex eo comparatione factâ, angulos rectos (C F D, D G C) ad ea (F, G) efficient.

a 42. hujus.
b hyp.
c 15. 6.
d 6. 6.
e 32. 1.
f, 2 cor. 13. 1.

Nam $A C * B D^2 = (\frac{1}{4} TR^b =) A F * F B$. unde $A C. A F^c :: F B. B D$. item anguli C A F, F B D^b recti sunt. ^d ergo ang. A C F = ang B F D. ^d & ang. A F C = ang. F D B. ergo cum anguli A C F, A F C^c conficiant unum rectum, etiam anguli B F D, A F C uni recto æquabuntur. unde (in ellipsi) reliquus D F C^f rectus erit. Simili discursu angulus C G D rectus ostendetur.

Prop. XLVI.

Fig. 249. Iisdem positis, lineæ conjunctæ æquales facient angulos (A C F, 250. D C G, & C D F, B D G) ad contingentes (C D, B D).

a præc. et 31. 3.
b 21. 3.
c in præced.

Circulus enim diametro D C descriptus. ^a per puncta F, G transibit. unde ang. D C G^b angulo D F G, ^c hoc est angulo A C F, æquatur. Similiter ang. C D F = ang. B D G. Q. E. D.

Prop. XLVII.

Fig. 251. Iisdem positis, linea (H E) ab occurso (H) conjunctarum (C G, 252. F D) perpendicularis est ad contingentem (C D).

a 46. hujus.
b 15. 1.
c hyp.
d 4. 6.
e 45. hujus.

Si negas, estò H L ad E C perpendicularis; & ordinatim applicetur E M (ad B D parallela). Atque ob ang. G D B^a = (ang. C D F^b =) ang. L D H. & ^c rectos D B G, D L H, erunt trigona G D B, D H L similia. quare B D. D L^d :: (G D. D H^d :: F C. C H (ob similia trigona G D H, F C H; nam anguli ^c C F H, D G H recti sunt, & qui ad H æquales, vel communes) :: ^a A C. C L. (ob similia trigona C A F. C L H); nam & hîc ang. A C F^a = ang. L C H. & anguli F A C, C L H^c recti sunt). ergo permutando D L. C L :: (B D. A C^f :: B K. A K^g :: B M. A M^h ::) D E. E C. ergo inversè C L. D L :: E C. D E. & divisè C D. D L :: C D. D E. quare D L^h = D E. ⁱ Q. E. A. Ergo H E potius est perpendicularis ad E C. Q. E. D.

f 4. 6.
g 36. 1. huj.
h 2. & 4. 6.
k 9. 5.
l 9. 5. 1.

Prop.

Prop. XLVIII.

Iisdem positis, ostendendum est lineas (E F, E G), quæ à tactu ducuntur ad puncta (F, G) ex comparatione facta, æquales continere angulos (C E F, G E D) ad contingentem (C D).

Fig. 253.
254.

Circulus enim diametro D H descriptus^a transit per puncta E G^b (ob angulos D G H, D E H rectos) unde ang. D E G^c = (ang D H G^d = ang. C H F^e =) ang. C E F.

a 31. 3.
b 45. et 47. h.
c 21. 3.
d 15. 1.

Not. In hyperbole anguli D H G, C H F sunt idem angulus.

Prop. XLIX.

Iisdem positis, si à punctorum aliquo (G) ad contingentem (C D) agatur perpendicularis (G H); quæ à facto puncto (H) ducuntur ad axis extrema (A, B) angulos rectos (A H B) continebunt.

Fig. 255.
256.

Nam (ob angulos D B G, D H G^a rectos) circulus super diametro D G descriptus^b transit per puncta B, H. unde ang. G H B^c = ang. B D G^d = ang A G C^e = ang A H C^f = ang G H B. ergo (addito communi angulo B H C, vel A H G)^g erit ang. A H B = ang. C H G^h = rect. Q. E. D.

a hyp.
b 31. 3.
c 21. 3.
d 45. hujus.
e Not.
f 1. ax. 1.
g 2 ax. 1.
h hyp.

Not. ang. A G C = ang. A H C. Nam (ob^h rectos angulos C A G, C H G) circulus, diametro C G descriptus, ^b per puncta A, H transibit, in quo anguli A G C, A H C eidem arcui A C insistent, & proinde^e æquales erunt.

Prop. L.

Iisdem positis, si à sectionis centro (H) ducatur linea (H L) contingenti occurrens, æquidistansque lineæ (F E) per tactum (E) & per unum (F) punctorum ductæ; erit (H L) æqualis dimidio (H B) axis (A B).

Fig. 257.
258.

Jungantur EG, AL, LG, LB, ducaturq; GM ad EF parallela. Estque (ob FH^a = HG) EN^b = NG; ideóq; EL^b = LM. Item (ob ang. DEG^c = (ang C E F^d =) ang E M G.)^e Erit EG = GM. quare ang. G L E^f = ang G L M. ergo G L ad E M est perpendicularis.^g ergo ang A L B est rectus. ^h ergo circulus diametro A B descriptus transibit per L; & radius H L radio H A æquabitur. Q. E. D.

a hyp.
b 2. 6.
c 48. hujus.
d 29. 1.
e 6. 1.
f 8. 1.
g 49. hujus.
h 31. 3.

Prop. LI.

Fig. 259.

Si in hyperbola, vel oppositis sectionibus ad axem (A B) comparetur rectangulum (A D B, A E B) æquale quartæ parti figuræ, excédensque figura quadrata; & à punctis (D, E) ex comparatione factis ad quamlibet sectionem inclinentur rectæ lineæ (D F, E F); major (E F) minorem (D F) quantitate axis (A B) superabit.

a 29. 1.

b 48. hujus.

c 6. 1.

d 2. 6.

e 4. 6.

f 50. hujus.

g. 1. ax. 1.

Recta F K H tangat sectionem in F, & per centrum C ducatur G C H ad F D parallela. Estque ang. K H G^a = (ang K F D^b =) ang G F H. unde G H^c = (G F^d =) G E (ob C D = C E). Item F D^e = 2 G C. & C H^f = C B (ideóque 2 C H = A B). Ergo E F (hoc est 2 G H) = (2 G C + 2 C H =) F D + A B. Q. E. D.

Prop. LII.

Fig. 260.

Si in ellipsi ad majorem axem (A B) ex utraque parte comparetur rectangulum (A C B, A D B) æquale quartæ parti figuræ, deficiensque figurâ quadratâ; & à punctis (C, D) ex comparatione factis ad sectionem inclinentur rectæ lineæ (C E, D E), ipsi axi (A B) æquales erunt.

a 48. hujus.

b 29. 1.

c 6. 1.

d 2. 6.

e hyp.

g. 1. ax. 1.

h. 4.

k 50. hujus.

Recta F E H tangat sectionem, & per centrum G ducatur G K H ad C E parallela. Estque ang H E K^a = (ang F E C^b =) ang E H G. unde K H^c = (K E^d =) K D (ob G C^e = G D). Ergo C E^h (2 G K) - E D (2 K H) = 2 G H. ^k = 2 A G^e = A B^g = C E + E D.

Prop. LIII.

Fig. 261.

262.

Si in hyperbola, vel ellipsi, vel circuli circumferentiâ, vel oppositis sectionibus ab extremo diametri (A C) ducantur lineæ (A D, C E) ordinatim applicatis æquidistantes; & à dictis terminis (A, C) ad idem sectionis punctum (B) ductæ lineæ (A B, C B) secent æquidistantes (A D, C E); rectangulum ex abscissis (A D, C E) factum, æquale erit figuræ, quæ ad eandem diametrum (A C) constituitur.

a 4. 6.

b 23. 6.

c 21. 1. huj.

d 1. 6.

e 11. 5.

f 9. 5.

Ordinatim applicetur B F. Estque A F. F B^a (hoc est A C. C E) + C F. F B^a (hoc est A C. A D)^b = A F. C F. F B^q^c :: T. R. ^d :: Tq. (A Cq). T R^e = A C. C E + A C. A D^b = A Cq. C E + A D. Ergo C E + A D = T R. Q. E. D.

Prop.

Prop. LIV.

Si conic sectionem, vel circuli circumferentiam contingentes duæ rectæ lineæ (A D, C D) sibi ipsis occurrant; & per tactus (C, A) ducantur contingentibus æquidistantes (C G, A F); à tactibus verò ad idem sectionis punctum (H) ductæ lineæ (A H, C H) æquidistantes secent (in G, & F); rectangulum constans ex abscissis (A F, C G) ad quadratum lineæ (A C) tactus conjungentis, proportionem habebit compositam ex proportione, quam habet quadratum portionis (E B) lineæ (D E) ab occurſu (D) contingentium ad punctum (E) medium conjungentis tactus ductæ, quæ est intra sectionem ad quadratum reliquæ (B D), & ex proportione, quam habet rectangulum ex contingentibus (A D, C D) factum, ad quartam partem quadrati lineæ (A C) tactus conjungentis.

Fig. 263.

Per H, B ducantur K H O X L, M B N ad A C parallelæ. Liquet M N sectionem tangere, & fore $M B^b = B N$ & $K O^b = O L$. (nam $A E^c = E C$) item $H O^d = O X$; quare $H K = X L$. & $X K = L H$. Hinc $A M q. M B \times B N (M B q)^b :: A K q. X K \times K H (L H \times K H)$. & permutando $A M q. A K q :: M B \times B N. L H \times K H$. ^h item $N C \times A M. A M q :: L C \times A K. A K q$ ergo ex æquali $N C \times A M. M B \times B N :: L C \times A K. L H \times K H^i = L C. L H^m (F A. A C) \vdash A K. K H^m (G C. A C)^l = F A \times G C. A C q^n :: N C \times A M. M B \times B N^o = N C \times A M. N D \times D M^p (E B q. B D q) \vdash N D \times D M. M B \times B N^q (C D \times D A. A E \times E C)$ ⁿ ergo $F A \times G C. A C q = E B q. B D q \vdash C D \times D A. A E \times E C.$

a 32. 1.
b ex. 4. 6.
c hyp.
d 46, & 47 r.
hujus.
e 3. ax. 1.
f 2. ax. 1.
g 16. hujus.
h Not. 1.
i 23. 6.
m 4. 6.
n 11. 5.
o 5. def. 6.
p Not. 2.
q Not. 3.

Q. E. D.

Not. 1. $N C \times A M. A M q :: L C \times A K. A K q$. Nam (propter parallelas A C, K L, M N) est $A M. A K^a :: N C. L C$. & permutando $A M. N C :: A K. L C$. ^b hoc est $A M q. A M \times N C :: A K q. A K \times L C$. & inversè.

a 2. 6.
b 1. 6.

Not. 2. $N C \times A M. N D \times D M :: E B q. B D q$. Nam $A M \times C N. N D \times D M^c = (A M. D M^d (E B. B D) \vdash C N. N D^d (E B. B D) = E B. B D \vdash E B. B D^d =) E B q. B D q$.

c 23. 6.
d 2. 6.

Not. 3. $N D \times D M. M B \times B N :: C D \times D A. A E \times E C$. Nam $N D \times D M. M B \times B N^e = (N D. B N^f (hoc est C D. E C) \vdash D M. M B^f (hoc est D A. A E) = C D. E C \vdash D A. A E^e =) C D \times D A. E C \times A E$.

e 23. 6.
f 4. 6.

Prop.

Prop. LV.

Fig. 264.

Si quæ oppositas sectiones contingunt, rectæ lineæ (A G, DG) sibi ipsis occurrant; & per occursum (G) ducatur linea (C E) conjungenti tactus (A D) æquidistans; per tactus verò ducantur contingentibus æquidistantes (A M, D M); & à tactibus ad idem alterius sectionis punctum (F) ducantur lineæ (A F, F A), quæ secent æquidistantes (D M, A M), rectangulum constans ex abscissis (A H, D N) ad quadratum lineæ (A D) tactus conjungentis, eandem proportionem habebit, quam rectangulum ex contingentibus (A G, D G) factum ad quadratum lineæ (C G) ab occursum (G) ad sectionem ducta, quæ quidem (C G) conjungenti tactus (D A) æquidistet.

* Not. 1.

a 20. hujus.

b Not. 2.

c 23. 6.

d 4. 6.

Per F ducatur F L K B ad A D parallela Estque EGq. *(vel CGq) $G Dq^2 :: B L \times L F$ *(vel $K F \times L F$). LDq. item $G Dq. G D \times G A :: L Dq. L D \times A K$. ex æquali igitur $C Gq. G D \times G A :: K F \times L F$. $L D \times A K^c = K F$. $A K^d (A D. D N) \perp L F$. $LD^d (A D. A H) = A D. D N \perp A D. A H^d = A Dq. D N \times A H$. ac inversè $G D \times G A. C Gq :: D N \times A H. A Dq. \mathcal{Q}. E. D$.

e 38. 2 hujus.

f ex. 4. 6.

g 3. ax. 1.

Not. 1. $EG = CG$. & $LF = KB$, vel $KF = LB$. Nam bisectâ A D in O, e erit G O recta diameter, cui conjugata quæ ad A D parallela. ergo $CG = GE$. & $BP = PF$. * item $KP = PL$. b ergo $KB = LF$ &c.

h 4. 6 G con-

verse.

k 1. 6.

Not. 2. $G Dq. G D \times G A :: L Dq. L D \times A K$. Nam propter parallelas A D, K L, erit $G D. L D^h :: G A. K A$. & permutando $G D. G A. k$ (hoc est $G Dq. G D \times G A$) :: $L D. K A^k$ (hoc est) :: $L Dq. L D \times K A$.

Prop. LVI.

Fig. 265.

Si quæ unam oppositarum sectionum contingunt, rectæ lineæ (A E, B E) sibi ipsis occurrant; & per tactus (A, B) ducantur contingentibus æquidistantes (B N, A M); à tactibus verò ad idem alterius sectionis punctum (C) ducantur lineæ (A C, B C), quæ æquidistantes (B N, A M) secent (in N, M): rectangulum constans ex abscissis (B N, A M) ad quadratum lineæ (A B) tactus conjungentis proportionem habebit compositam ex proportione, quam habet quadratum portionis (L D) lineæ, ad punctum L medium conjungentis tactus (A B) ductæ, quæ est inter dictum punctum (L), & alteram sectionem (D) ad qua-

quadratum ejus (D.E), quæ inter sectionem (D), & occursum (E) interjicitur; & ex proportione, quam habet rectangulum, ex contingentibus (A.E, B.E) factum ad quartam partem quadrati lineæ (A.B) tactus conjungentis.

Ducantur C.G.K, D.H.F ad A.B parallelæ. Estque B.H q. H.D q. a *Not. 1.*
 $(H.D \times D.F)^b :: B.Kq. P.K \times K.C^a (C.G \times K.C)$. item $F.A \times B.H.$ b *18. hujus.*
 $B.Hq^c :: G.A \times B.K. B.Kq.$ ergo ex æquali $F.A \times B.H. H.D \times D.F$ c *Not. 2.*
 $:: G.A \times B.K. C.G \times K.C.$ atqui $F.A \times B.H. H.D \times D.F^d = F.A \times$ d *5. def. 6.*
 $B.H. H.E \times E.F^e (L.Dq. D.Eq) \perp H.E \times E.F. H.D \times D.F^f (A.E \times$ e *Not. 3.*
 $E.B. A.L \times L.B).$ ergo $L.Dq \times D.Eq \perp A.E \times E.B. A.L \times L.B =$ f *Not. 4.*
 $G.A \times B.K. C.G \times K.C^h = B.K. K.C^k (A.M. A.B) \perp G.A. C.G$ g *11. 5.*
 $^k (N.B. A.B) = A.M. A.B \perp N.B. A.B^h = A.M \times N.B. A.Bq^g =$ h *23. 6.*
 $L.Dq. D.Eq \perp A.E \times E.B. A.L \times L.B. \text{ Q, E. D.}$ k *4. 6.*

Not. 1. $H.D = D.F.$ & $P.K = C.G.$ Nam ob $A.L^i = L.B^l$ *hyp.*
 ^{m} est $H.D = D.F.$ ^{m} & $K.X = X.G.$ item $X.C^n = X.P.$ ergo $P.K =$ *m ex. 4. 6.*
 $C.G.$ *n 47. 1. huj.*
o 2. ax. 1.

Not. 2. $F.A \times B.H. B.Hq :: G.A \times B.K. B.Kq.$ Nam propter
 parallelas B.A, F.H, G.K; ^{p} erit $F.A. A.G :: H.B. B.K.$ & permutando $F.A. H.B^q$ (hoc est $F.A \times H.B. H.Bq$) $:: A.G. B.K$ (hoc est ^{p} *ex. 2. vel 4. 8.*
 $A.G \times B.K. B.Kq$) *q 1. 6.*

Not. 3. $F.A \times B.H. H.E \times E.F :: L.Dq. D.Eq.$ Nam $F.A \times B.H.$ *r 23. 6.*
 $H.E \times E.F^r = F.A. E.F^s (L.D. D.E) \perp B.H. H.E^s (L.D. D.E)$ *s ex. 4. 6.*
 $= L.D. D.E \perp L.D. D.E^r = L.Dq. D.Eq.$

Not. 4. $H.E \times E.F. H.D \times D.F :: A.E \times E.B. A.L \times L.B.$ Nam ^{t} *23. 6.*
 $H.E \times E.F. H.D \times D.F^t = H.E. H.D^v (E.B. B.L) \perp E.F. D.F^u (E.A.$ *u 4. 6.*
 $A.L) = E.B. B.L \perp E.A. A.L^t = E.B \times E.A. B.L \times A.L.$

APOL-

A P O L L O N I I

C O N I C O R U M

LIB. IV.

Prop. I.

Fig. 266.

SI in conic sectione, vel circuli circumferentia sumatur aliquod punctum (D) extra; atque ab eo ad sectionem ducantur duæ rectæ lineæ (D B, D C); una quidem (D B) contingens, altera verò (D C) in duobus punctis (E, C) secans; & quam proportionem habet tota linea secans (C D) ad partem sui ipsius (D C), quæ extra sumitur, inter punctum (D) & sectionem interjecta; in eandem dividatur, quæ (C E) est intra, ita ut rectæ lineæ ejusdem rationis ad unum punctum conveniant (C D. D E :: C F. F E); quæ à tactu (B) ad divisionem (F) ducitur, occurret sectioni; & quæ ab occurso ducitur ad punctum (D) extra sumptum, sectionem contingeret.

Est quasi conversa 37æ 3ii.

a 49. 2. huj.

b 37. 3. hujus.

c hyp.

d 9. 5.

Ex D^a ducatur tangens D A, & connectatur A B, secans D C in G. ergo C G : G E^b :: (C D. D E^c ::) C F. F E. ergo componendo C E. G E^d :: C E. F E. ergo G E = F E. ergo puncta G, F coincidunt. *Q. E. D.*

Coroll. B A secat D C in F.

Prop. II.

Hæc quidem communiter in omnibus sectionibus demonstrata sunt; at in sola hyperbola si linea D B sectionem contingat, & D C in punctis E, C secet, puncta verò E, C contineant tactum ad B, & punctum D sit extra angulum asymptotis comprehensum, similiter fiet de-

demonstratio. * Possumus enim à puncto D aliam ducere contingen- * 49. 2. huj.
tem DA, & quæ reliquæ sunt ad demonstrationem, perficere.

Prop. III.

Iisdem existentibus puncta E, C punctum B non contineant, sitque Fig. 267.
punctum D intra angulum asymptotis comprehensum, poterimus à
puncto D alteram contingentem ducere, quæ sit DA, & reliqua si-
militer demonstrare.

Prop. IV.

Iisdem positis, si occursum E, C contineant tactum ad B; & pun- Fig. 268.
ctum D sit in angulo (L X N), qui deinceps est angulo (K X N) a-
symptotis (K L, M N) comprehenso; linea quæ à tactu (B) ad divi-
sionem (F) ducitur, occurret oppositæ sectioni; & quæ ab occursum
ducitur eandem sectionem continget.

Ex D^a ducatur DH tangens oppositam sectionem, & connectatur HB, ^a 49. 2. huj.
secans CE in G. ^b ergo CG. GE :: (CD. DE^c ::) CF. FE. & ^b 37. 3. huj.
componendo CE. GE :: CE. FE. ^c ergo puncta G, F coincidunt. ^c hyp.
^d 9. 5.

Q.E.D.

Coroll. HB secat DC in F.

Prop. V.

Iisdem positis, si punctum D sit in una (X N) asymptoto; quæ à Fig. 269.
puncto B ad F ducitur, eidem asymptoto (X N) æquidistabit.

Nam per B ductâ BG ad XN parallelâ, erit rursus CG. GE^a :: ^a 35. 3. huj.
(CD. DE^b ::) CF. FE. ergo componendo, CE. GE :: CE. FE. ^b hyp.
^c unde G, & F coincidunt. ^c 9. 5.

Prop. VI.

Si in hyperbola extra sumatur aliquod punctum (D), à quo ad secti- Fig. 270.
onem ducantur duæ rectæ lineæ (DB, DF); altera quidem (DB)
contingens, altera verò (DF) æquidistans uni asymptoto; & æ-
quidistantis portio (ED) inter sectionem & punctum (D) interjecta,
æqualis sit ei (EF), quæ intra sectionem continetur: linea, quæ à
tactu (B) ducitur ad factum punctum (F), occurret sectioni; & quæ
ab occursum ducitur ad punctum extra sumptum (D) sectionem contin-
get.

N

Pona-

a 49.2. hujus. Ponatur D intra angulum asymptotis comprehensum; ex D^a du-
 b 30.3. hujus. catur tangens DA, jungatur BA, secans DF in G. ergo EG^b =
 c hyp. ED^c = EF, quare puncta E, F coincidunt. Q. E. D.
 Coroll. AB secat DE in F.

Prop. VII.

Fig. 271. Iisdem positis, sit punctum D in angulo deinceps ei, qui asympto-
 tis continetur. Dico etiam sic eadem evenire.

a 31.3. huj. Iterum, ex D ducatur tangens DH, & connectatur HB secans DF
 b hypoth. in G. ergo EG^a = ED^b = EF. ergo non differunt puncta F, G.
 Q. E. D.

Prop. VIII.

Fig. 272. Iisdem positis, sit punctum D in asymptoto unâ (MN), & reli-
 qua eadem fiant: dico lineam, quæ à tactu (B) ad extremam partem
 (F) sumptæ (DF) ducitur, æquidistantem esse asymptoto (MN), in
 qua est punctum D.

a 34.3. huj. Nam ducatur BG ad MN parallela, ergo rursus EG^a = (ED)
 b hyp. = EF. & puncta G, F coincidunt. Q. E. D.

Prop. IX.

Fig. 273. Si ab eodem puncto (D) ducantur duæ rectæ lineæ (DE, DF),
 quarum utraque conic sectionem, vel circuli circumferentiam in duo-
 bus punctis secet; & quam proportionem habent totæ lineæ (ED,
 FD) ad portiones (DH, DG), quæ extra sumuntur, in eam dividan-
 tur, quæ sunt intra (EH, FG); ita ut partes ejusdem rationis ad idem
 punctum conveniant (ED. DH :: EK. KH. & FD. DG :: FL.
 LG), quæ per divisiones (L, K) ducitur linea, sectioni in duobus pun-
 ctis occurret; & quam ab occurso ad punctum (D) extra sumptum
 ducuntur, sectionem contingent.

a 49.2. huj. A puncto D^a ducantur contingentes DA, DB; & jungatur
 b cor.1.4. h. AB. hæc^b secat DE in K; ^b & DF in L, unde liquet propositum.

Prop.

Prop. X.

Hæc quidem communiter in omnibus, at in sola hyperbola, si alia quidem eadem sint, unius autem rectæ lineæ occurfus contineant occurfus alterius; & punctum D sit intra angulum asymptotis comprehensum, eadem prorsus evenient, quæ dicta sunt, ut in secundo theoremate tradidimus.

Prop. XI.

Iisdem positis, si unius lineæ occurfus occurfus alterius non contineant, & punctum D sit intra angulum asymptotis comprehensum, & figura, & demonstratio eadem erit, quæ in tertio theoremate.

Prop. XII.

Iisdem positis, si unius lineæ (D F) occurfus (F, G) alterius (D E) occurfus (E, H) contineant; & sumptum punctum (D) sit in angulo (P R X) deinceps ei, qui asymptotis (P O, N X) comprehenditur; linea per divisiones (K L) ducta, si producat, occurret oppositæ sectioni; & quæ ab occurfibus ducuntur ad punctum D, oppositas sectiones contingent. Fig. 274.

Ex D ducantur contingentes D M, D S; & connectatur M S: hæc secatur ipsam D E in K, ipsamque D F in L. unde liquet propositum. a cor. 4. 4. huj.

Prop. XIII.

Iisdem positis, si punctum D sit in una asymptoto, & reliqua eadem existant; quæ per divisiones (K L) transit linea, asymptoto (O P) in qua est punctum, æquidistabit; & producta occurret sectioni; quæ vero ab occurfu ad punctum (D) ducitur, sectionem continget. Fig. 275.

Itidem liquet ex 5ª hujus.

Prop. XIV.

Iisdem positis, si punctum D sit in una (P O) asymptoto; & linea quidem D E sectionem in duobus punctis secet; D G verò alteri asymptoto (N X) æquidistans, secet in uno tantum, quod sit G; fiatque ut E D ad D H, ita E K ad K H; & ipsi D G ponatur æqualis G L; quæ per puncta K, L transit linea & asymptoto (O P) æquidistabit, Fig. 276.

& sectioni occurret : quæ verò ab occurſu (B) ducitur ad D, sectionem continget.

Nam ductâ contingente D B, & per tactum B ductâ ad asymptoton O P parallelâ ; secabit hæc ^aipsam D E in K, ^bipsamque D G in L, unde liquet propositum.

Prop. XV.

Fig. 277.

Si in sectionibus oppositis (A, B) inter duas sectiones sumatur aliquod punctum (D), & ab ipso duæ lineæ ducantur ; altera quidem (D F) contingens unam oppositarum, altera verò (A B) utramque secans ; & quam proportionem habet linea (A D) inter sectionem (A) quam non contingit, & punctum (D) interjecta ad lineam (D B), quæ est inter punctum & alteram sectionem (B), eandem habet linea quædam (A C) major eâ (A B), quæ inter sectiones interjicitur, ad excessum ipsius (C B) in eadem recta, & ad eundem terminum (B) cum linea ejusdem rationis ; quæ à termino (C) majoris lineæ (A C) ad tactum (F) ducitur, occurret sectioni, & quæ ab occurſu ducitur ad sumptum punctum (D), sectionem continget.

^a 49. 2. *huj.*
^b 36. 1. *huj.*
^c *hypoth.*
^d 7. 5.

Ex D ^aducatur tangens altera D E ; & connectatur F E. Hæc secat A C in C ; si negas, secet alibi in G. ergo erit A G. G B ^b:: (A D. D B ^c::) A C. C B. & dividendo A B. G B :: A B. C B. ^dunde G B = C B. ergo G, & C sunt idem punctum.

Prop. XVI.

Fig. 278.

Iisdem positis sit punctum D in angulo deinceps ei, qui asymptotis continetur, & reliqua eadem fiant : dico lineam à puncto F ad C productam occurrere oppositæ sectioni ; & quæ ab occurſu ducitur ad D, eandem sectionem contingere.

^a 49. 2. *huj.*
^b 39. 3. *huj.*
^c *hyp.*
^d 7. 5.

Ducatur ex D tangens altera D E ; & connectatur E F, secans A B in G. ergo A G. G B ^b:: (A D. D B ^c::) A C. C B. unde dividendo A B. G B :: A B. C B. ergo G B ^d = C B. ergo puncta C, G coincidunt. *Q. E. D.*

Prop. XVII.

Fig. 279.

Iisdem positis sit punctum D in una asymptoton : dico lineam, quæ ab F ad C ducitur, asymptoto, in qua est punctum (D) æquidistare

Sit

Sit FG asymptoto parallela. ergo rursus $AG \cdot GB^a :: (AD \cdot DB^a \text{ } ^b ::) AC \cdot CB$. & dividendo $AB \cdot GB :: AB \cdot CB$. ergo G , & C sunt idem punctum. ^c *Q. E. D.*

a 36. 3 huj.
b hyp.
c ut in prac.

Prop. XVIII.

Si in sectionibus oppositis sumatur aliquod punctum (D) inter duas sectiones, & ab ipso ducantur duæ lineæ (AB, CH), utramque sectionem secantes; & quam proportionem habent interjectæ (AD, CD) inter unam sectionem, & punctum (D) ad eas, (DB, DH), quæ inter idem punctum (D) & alteram sectionem interjiciuntur, eandem habent lineæ (AK, CG) majores iis (AB, CH), quæ sunt inter sectiones oppositas, ad excessus ipsarum (KB, GH); quæ per terminos (K, G) majorum linearum transeunt, occurrent sectionibus; & quæ ab occurribus ad sumptum punctum (D) ducuntur, sectiones contingent. Ponatur D inter asymptotos.

Fig. 280.

Per D ducantur contingentes DE, DF , & connectatur EF ; secabit hæc ipsam AB in K , ipsamque CH in G . ergo liquet propositum.

a 49. 2 huj.
b 15. 4. huj.

Prop. XIX.

Sumatur punctum D in angulo deinceps ei, qui asymptotis continetur, ducanturque rectæ lineæ (AB, CH) sectiones secantes, & ut dictum est dividantur (in K, G): dico eam, quæ per KG producitur, occurrere utrique sectionum, & quæ ab occurribus ducuntur ad D , sectiones contingere.

Fig. 281

Rursus enim per D ducantur contingentes DE, DF ; secabit juncta FE ipsam AB in K , ipsamque CH in G . unde constat propositum.

a 49. 2. huj.
b 16. 4. huj.

Prop. XX.

Si sumptum punctum (D) sit in una asymptoto, & reliqua eadem fiant; lineæ (KG), quæ transit per terminos (K, G) excessuum, asymptoto, in qua est punctum (D) æquidistabit; & quæ a puncto (D) ducitur ad occursum sectionis, & lineæ (KG) per terminos transeuntis, sectionem contiget.

Fig. 282.

Nam pariter ductâ tangente DF , ducta per tactum F ad asymptoton parallela secabit AB in K , & CH in G . ergo res constat.

a 49. 2 huj.
b 17. hujus.

Prop.

Prop. XXI.

Fig. 283. Sint rursus oppositæ sectiones A, B, sitque punctum D in una asymptoto, & linea quidem D B K in uno tantum puncto occurrat sectioni B, alteri asymptoto æquidistans, linea verò C D H G utrique sectioni occurrat; & ut C D ad D H, ita C G ad G H, & ipsi D B æqualis sit B K. Dico lineam, quæ per puncta K, G transit, occurrere sectioni, asymptotique, in qua & punctum D, æquidistare; & quæ ab occurso ad punctum D ducitur, sectionem contingere.

a 6. 4. hujus. Ductâ enim tangente D F, & F G parallelâ asymptoto (in qua D);
b 15. hujus. secabit F G^a ipsam D B in K, b ipsamque C H in G. unde constat.

Prop. XXII.

Fig. 284. Sint similiter oppositæ sectiones, asymptotique, & punctum D sumatur in angulo deinceps ei, qui asymptotis continetur; linea verò C D H secet utrasque sectiones, & D B alteri asymptoto æquidistat; sitque ut C D ad D H, ita C G ad G H, & ipsi D B æqualis ponatur D K: dico lineam quæ per puncta K, G transit, occurrere utrique oppositarum sectionum; & quæ ab occurribus ducuntur ad D sectiones easdem contingere.

Itidem patet ut in 6ta, & i 6ta hujus libri.

Prop. XXIII.

Fig. 285. Sint itidem oppositæ sectiones A B; punctumque D sit in angulo deinceps ei, qui asymptotis continetur; & linea quidem B D sectionem B in uno puncto tantum secet, alteri asymptoto æquidistans; linea verò D A similiter secet sectionem A, sitque D B ipsi B G æqualis, & D A ipsi A K; dico lineam, quæ transit per K G occurrere sectionibus, & quæ ab occurribus ad D ducuntur, sectiones contingere.

Patet ut in sexta.

Prop. XXIV.

Fig. 286. Coni sectio (D A B C) coni sectioni vel circuli circumferentiæ (E A B C) non occurrit, ita ut pars quidem eadem sit, pars verò non communis.

Si

Si affirmas, in parte communi ABC sumatur punctum H utcumque, & connectatur AH; & huic parallela ducatur DC; ipsamque AH bisecet diameter BGF. Itaque (ob sectionem EBC) ^a erit EF = FC. & (propter sectionem DBC) DF = FC. ^b proinde EF = DF. *Q. E. A.*

Prop. XXV.

Coni sectio coni sectionem, vel circuli circumferentiam in pluribus punctis, quam quatuor non secat. Fig. 287.

Si fieri potest, secet quinque punctis A, B, C, D, E proximis: jungantur rectæ AB, DC, quæ primò occurrant, (ut semper ^a fit in parabola & hyperbola) in L. ^b fiatque AL.LB :: AO.OB. ^b & DL.LC :: DP.PC. jungaturque OP, sectionibus occurrens punctis R, H. ^c ergo ductæ LR, LH sectiones contingent: ducatur EL, sectionibus occurrens in M, G. eritque EN.NM (^d :: EL.LM) ^e (EL.LG ^d ::) EN.NG. ^f unde NM = NG. *Q. E. A.*

Sin parallelæ sint AB, DC (ut fieri potest in ellipsi & circulo), biscentur ipsæ in O, & P; & connexa OP sectionibus occurrat in R, H. ^h quare RH est diameter, ad quam ordinatim applicantur AB, DC; eisque parallela EG (per E ducta). ^k unde erit utraque EG, EM bisecta in N. ac propterea NG = NM. *Q. E. A.*

Prop. XXVI.

Si dictarum linearum aliquæ in uno puncto (A) sese contingant, non occurrant sibi ipsis ad alia puncta Plura quam duo. Fig. 289.

Si fieri potest, occurrant tribus punctis B, C, D proximè sitis; ^a ducaturque tangens AL, occurrens ductæ BC in L; ^b fiat autem BL.CL :: BP.PC; & connexa AP sectionibus occurrat in H, & R. ^c ergo ductæ LH, LR contingent sectiones: itaque ducta DL, absurditatem incurremus, pariter ac in præcedenti. Sin BC, AL non conveniant, (in ellipsi nempe, & circulo) similiter consequetur absurdum.

Prop. XXVII.

Si prædictarum linearum aliquæ in duobus punctis (A, B) sese contingant, in alio puncto sibi ipsis non occurrent. Fig. 290.

Occurrant, si fieri potest, in C; primò extra contactus.

Du.

Ducantur tangentes AL, BL , quæ si occurrant in L , ductâ CL , incurritur absurditas, ut in 25 ma. Sin tangentes parallelæ sint, ^a erit quoque AB utriusque sectionis diameter, ac ^b idcirco $NM^b = (NC^b =) NG$. ^c *Q. E. A.*

Si punctum C sit intra contactus, rursus ducantur tangentes AL, BL , & connexa AB bisecetur in F , ^d eritque FL diameter; unde si ducatur CGM ad AB parallelâ, ^b erit utraque CG, CM bisecta in K ; unde $KG = KM$. ^c *Q. E. A.*

Prop. XXVIII,

Fig. 293ⁿ Parabole (AGB) parabolen (AMB) non contingit, præterquam in uno puncto.

Si fieri potest, contingant se parabolæ punctis (A, B), à quibus ducantur tangentes AL, BL , concurrentes in L . junctâque AB bisecet recta LF . ^a hæc diameter erit utriusque sectionis; ^b unde LF bisecta est in $G, \& M$. ^c *Q. E. A.*

Prop. XXIX.

Fig. 293ⁿ Parabole (AGB) hyperbolen (AMB) non contingit in duobus punctis, extra ipsam cadens.

Tangat, si fieri potest, punctis A, B , à quibus ducantur tangentes AL, BL ; junctâque AB bisecet recta LF ; ^a hæc utriusque sectionis erit diameter. Sit D centrum hyperbolæ; eritque $FD, DM^b :: (DM, DL^c ::) FM, ML$. quare, cum $FD \perp DM$, ^d erit $FM \perp ML$. ergo $FM \perp GL$. atqui $FG^c = GL$. ergo $FM \perp FG$. ^e *Q. E. A.*

Prop. XXX.

Fig. 293ⁿ Parabola (AMB) ellipsim vel circuli circumferentiam (AGB) non contingit in duobus punctis (A, B) intra ipsam cadens.

Si affirmas, ducantur tangentes AL, BL . & rectam AB iterum bisecet diameter FG , in qua sit D centrum ellipsis, vel circuli. Estque $LD, DG^a :: (DG, DF^b ::) LG, GF$. ergo $LG \perp GF$. atqui $FG = GL$. quæ ^d repugnant.

Prop.

Prop. XXXI.

Hyperbole (A G B) hyperbolen (A M B), idem centrum (D) habens, in duobus punctis (A, B) non continget. Fig. 293.

Si dicas contingere, ducantur contingentes A L, B L; & juncta DL a 30. 2. huj. producat: bisecabit utique hæc tactus conjungentem A B, in F; b 37. 1. h. estque (propter hyperbolen A G B) $D Gq^b = F D \times D L$. & (ob c 1. ax. hyperbolen A M B) $D Mq^b = F D \times D L$. c quare $D Gq = D Mq$. d 9. ax.

Q. E. A.

Prop. XXXII.

Si ellipsis (A M B) ellipsin, vel circuli circumferentiam, (A G B), habens idem centrum (D), in duobus punctis (A, B) contingat, linea (A B) conjungens tactus, per centrum (D) transibit. Fig. 294.

Nam ductis contingentibus A L, B L, siquidem A B per centrum a hyp. non transit, b hæc convenient, puta in L. eritque juncta L D c diameter utriusque sectionis; & proinde in una, $D Gq^d = D L \times L F$; in altera, $D Mq^d = D L \times L F$. c unde $D Gq = D Mq$. f *Q. E. A.* d 37. 1. huj. e 1. ax. f 9. ax.

Prop. XXXIII.

Coni sectio, vel circuli circumferentia (A B C) coni sectioni, vel circuli circumferentiæ (A D B E C), quæ non ad easdem partes connexa habeat, ad plura puncta quàm duo non occurret. Fig. 295.
296.

Si fieri potest, occurrant tribus punctis A, B, C; liquetque rectas A B, C B continere angulum, ad partes in quibus sunt concava lineæ (A B C). pariterque eadem angulum continent ad partes, in quibus concava lineæ A D B E C. ergo lineæ A B C, A D B E C concava habent ad easdem partes, contra hypothesin.

Prop. XXXIV.

Si coni sectio, vel circuli circumferentia (A B F) occurrat uni (A C F) oppositarum sectionum in duobus punctis (A, F); & lineæ (A B F, A C F) quæ inter occursum interjiciuntur ad easdem partes concava habeant; producta linea (A B F) ad occursum, alteri (D) oppositarum sectionum non occurret. Fig. 297.

O

Nam

a 33. 2. huj.

Nam recta A F sectioni D^a non occurret, ergo nec sectio A B F.*Prop. XXXV.*

Fig. 298.

Si conicæ sectio, vel circuli circumferentia (A B C) occurrat uni (A) oppositarum sectionum (A, B); non occurret ipsarum reliquæ (B) ad plura puncta, quàm duo (B, C).

Nam ut occurrat pluribus, repugnat 33æ hujus.

Prop. XXXVI.

Conicæ sectio, vel circuli circumferentia oppositis sectionibus ad plura puncta, quàm quatuor non occurret.

a 35. 4. huj.

Etenim si uni occurrat, reliquæ ad plura puncta non occurret, quàm duo.

Prop. XXXVII.

Fig. 299.

Si conicæ sectio, vel circuli circumferentia (C A D) unam oppositarum sectionum (A) concavæ sui parte contingat, alteri oppositarum (B) non occurret.

a 49. 2.

b cor. 32. 1. h.

c 33. 2. h.

Per contactum A^a ducatur recta E F tangens, b utramque sectionem. c hæc sectioni B non occurret, ergo nec linea C A D.*Prop. XXXVIII.*

Fig. 300.

Si conicæ sectio, vel circuli circumferentia (A B C) utramque oppositarum sectionum (A, B) contingat in uno puncto (A & B); oppositis sectionibus in alio puncto non occurret.

a cor 32. 1. h.

b 33. 2.

Ducantur rectæ A D, B E contingentes sectiones A, B; a hæc lineam A B C etiam contingunt. b ergo (inclusa his) linea A B C non occurret sectionibus A, B.

Prop. XXXIX.

Fig. 301.

Si hyperbole (A B C) oppositarum sectionum uni (A B D) in duobus punctis occurrat, convexa habens è regione sita, quæ ipsi (A B C) opponitur sectio (E), oppositarum alteri (F) non occurret.

Con-

Conjungatur AB ; ^a hæc neutri sectionum E, F occurret. ergo ^a 33. 2. *huj.*
nec ipsæ E, F (quibus illa interjacet) sibi occurrent.

Prop. XL.

Si hyperbole (ACB) utrique oppositarum sectionum (A, B) occurrat; quæ ipsi opponitur sectio, nulli oppositarum in duobus punctis occurret. Fig. 302.

Si fieri potest, occurrat sectioni A punctis D, E . ^a ergo recta DE ^a 33. 2. *huj.*
neutri sectionum C, B occurret. Quare nec ipsæ sectiones C, B convenient, contra hypothesin.

Similiter, sectio E non continget utramque A, B . Nam ducta tangens HE ^a neutri C, B occurret; ergo nec ipsæ, itidem contra hypothesin.

Prop. XL I.

Si hyperbola ($CABD$) utramque oppositarum sectionum (A, B) duobus punctis (C, A ; D, B) secet, convexa habens è regione sita; quæ ipsi opponitur sectio (EF) nulli oppositarum (A, B) occurret. Fig. 303.

Sint $KG L, M N G$ asymptoti sectionum $A B, E F$. liquet rectam CA ^a occurrere asymptoto $L G$ ad partes K , (non ad L); & rectam DB ad partes M , (non ad partes N), ^a occurrere asymptoto NG , ^a 8. 2. *huj.*
adeoque ^b angulum PHR continere angulum $NG L$, & propterea ^b 25. 2. *huj.*
sectionem EF . Atqui CA ^c non occurrit sectioni DBO , nec DB sectioni CAX . ergo rectæ $CA R, DB P$ sectionibus $CAX, & EF$; ^c 33. 2. *huj.*
sectionibusque $DBO, & EF$ interjacent; & proinde sectio EF neutri CAX, DBO occurret. *Q. E. D.*

Prop. XL II.

Si hyperbole unam oppositarum sectionum in quatuor punctis (A, B, C, D) secet, quæ ipsi opponitur sectio (K), non occurret alteri oppositarum (E). Fig. 304.

Occurrat, si fieri potest, in K ; junctæque AB, DC ^a convenient productæ in L ; & ^b fiat $AL. LB :: AP. PB. & DL. LC :: DR. RC.$ ^a 25. 2. *huj.*
^b 10. 6.
^c 9. *huj.*
^d 36. 1. *huj.*
^e 16. 5.
^e 11. 5.
ergo connexa PR sectionibus occurret, & quæ ab L ad occur-
sus ducantur, sectiones contingent; ^d eritque proinde (ob sectionem
 $A F D$) $FL. NL :: NK. KL$; ^d & (propter sectionem $A M D$) $NF.$
 $FL :: NM. ML.$ ^e quare $NK. KL :: NM. ML.$ *Q. E. A.*

Prop. XLIII.

Fig. 305.

Si hyperbole (ACB) oppositarum sectionum (A B, C) alteri (AB) in duobus punctis (A, B) occurrat, concava habens ad easdem partes; alteri verò (C) occurrat in uno puncto (C); quæ ipsi (A C B) opponitur sectio (D), nulli oppositarum (A B, C) occurret.

a 33.2 huj.

b 34.4 huj.

Conjungantur (AC, BC); hæ non occurrent sectioni D; & quoniam sectioni A B occurrunt, b non secabunt alibi sectionem C; ergo sectionem D continet sectio C; unde liquet propositum.

Prop. XLIV.

Fig. 306.

Si hyperbole (A M B C) uni (A B C) oppositarum sectionum (A B C), D E F) occurrat in tribus punctis (A, B, C); quæ ipsi opponitur (D E K) alteri oppositarum (D E F) præterquam in uno puncto non occurret.

a 36.2 huj.

b 48.1 huj.

c 9. ax.

Si fieri potest, occurrat punctis D, E; junganturque A B, D E; sintque hæ primò parallelæ, & bisecentur rectâ G H; a eritque G H sectionum diameter; ductâ igitur per C ipsi B A parallelâ C X, productâque H G ad N, b erit utraque C X, C O bisecta in N. c Q. E. A.

Fig. 307.

Sin A B, D E convenient in P, per C ducatur O C R ad A P parallela, & protrahatur D P R. Bisecentur autem A B, D E punctis H, G; per quæ ducantur diametri G S, H S; & rectæ I T, L T, M Y sectiones contingant; a unde I T ad D P, & b L T ad A P, a & M Y ad O R (vel A P) erunt parallelæ. quare $OR \times RC = DR \times RE$ b:: $(LTq. TIq^b :: AP \times PB. DP \times PE^b :: MYq. YIq^b ::)$ $XR \times RC = DR \times RE$. c unde $OR \times RC = XR \times RC$. d Q. E. A.

a 5.2 hujus.

b 19.3. huj.

c 9.5.

d 9. ax.

Prop. XLV.

Fig. 308.

Si hyperbole (ABD) unam (D) oppositarum sectionum (ABC, D) contingat, alteram verò (A B C) secet in duobus punctis (A, B); quæ ipsi opponitur sectio (C E) nulli oppositarum (A B C, D) occurret.

Occurrant, si fieri potest, in C; junganturque A B F, cui occurrat tangens D F; a erit occurus F intra asymptotos sectionis ABD. ergo ducta C F cadit intra angulum B F D. atqui tangens D F c non occurrat sectioni A B C. ergo C F extra ang. B F D cadit, quæ repugnant.

a in 25.2 huj.

c 33 huj.

Prop.

Prop. XLVI.

Si hyperbole (AGC) unam (ABC) oppositarum sectionum (ABC, D) in uno puncto (A) contingat, & secet in duobus punctis (B, C), quæ ipsi opponitur sectio (E) alteri oppositarum (D) non occurret. Fig. 309.

Si fieri potest, occurrat in D; jungaturque CB, cui occurrat tangens AF. ^a erit F intra asymptotos: ducatur DF sectiones secans in G, K. ^b sitque CF. FB :: CL. LB; & connectatur ALMN. ergo ductæ FM, FN ^c sectiones contingent; eritque ^d proinde XG. GF :: XD. DF (ob sectionem AGM); & XK. KF :: XD. DF. (propter sectionem AKN). ^e quare XG. GF :: XK. KF. Q. E. A.

Prop. XLVII.

Si hyperbole (DAC) unam (ABC) oppositarum sectionum (ABC, EFG) contingens, in alio puncto (C) secet; quæ ipsi DAC opponitur sectio (EFH) alteri oppositarum (EFG) non occurret præterquam in uno puncto. Fig. 310.

Occurrat punctis E, F; jungaturque EF. Sitque primò EF tangenti AK parallela; ergo quæ bisecat ipsam EF, ^a diameter per A transit; sit hæc AL; perque C ducatur CB ad AK parallela; ^b bisecta est igitur utraque BC, DC in L. ^c Q. E. A.

Sin EF, AK convenient (in K); ideòque EF, BC (in N); bisecat diameter AM ipsam EF, sectiones secans punctis X, O; per quæ ducantur contingentes XP, OR, ^d rectæ EF, ac proinde invicem parallelæ; eritque DN * NC. EN * NF ^e :: (APq. PXq ^f :: ARq. ROq. ^e ::) BN * NC. EN * NF: ^g quare DN * NC = BN * NC. ^h Q. E. A.

Prop. XLVIII.

Si hyperbole (AC) unam (AB) oppositarum sectionum (AB, DEG) in uno puncto (A) contingat; quæ ipsi (AC) opponitur sectio (DEF) oppositarum alteri (DEG) non occurret ad plura puncta, quàm duo. Fig. 312.

Si fieri potest, occurrat quoque in H; ducaturque AK utramque sectionem AB, AC contingens, & jungatur DE, quæ primò parallela sit ipsi AK. Bisecetur DE in L, & connectatur AL: ^a est hæc oppositarum diameter: ductâque HXGF ad DE parallelâ, erit XG ^b = (XH ^b =) XF. Q. E. A.

Sin

d 19. 3. *huj.*
e 9. 5.
Sin DE non sit ad AK parallela, occurrat ei in K, reliquisque per
tis ut prius, producta FH ipsi AK occurrat in R. quare GR × RH.
RAq^d :: (DK × KE. AKq ::) FR × RH. RAq. ^c ideoque GR ×
RH = FR × RH. ^c Q. E. A.

Prop. XLIX.

Fig. 314. Si hyperbole (AB) utramque oppositarum sectionum (A, B) con-
tingat, quæ ipsi opponitur sectio (E), nulli oppositarum (A, B) oc-
curret.

a 25. 2. *huj.*
b 33. 2. *huj.*
Ducantur enim AD, BG, quæ contingant sectiones; ^a liquet has
intra asymptotos sectionis AB convenire. ^b ideoque asymptotis secti-
onis E non occurrere, sed eas continere, & multo magis sectionem E.
Cum igitur tangens AC^b non occurrat sectioni BG, nec tangens BC^b
sectioni AD, neutri harum occurret sectio E. Q. E. D.

Prop. L.

Fig. 315. Si utraque oppositarum sectionum (A, D) in uno puncto (A & D)
contingant, ad easdem partes concava habens, in alio puncto non oc-
current.

a 47. 4. *huj.*
b 39. 2. *huj.*
c 10. *def. 1. b.*
Si fieri potest, sectiones D occurrant in E; ergo sectiones A^a non
occurrent præterquam in uno puncto A. ducantur contingentes AH,
DH, junctæque AD sit parallela EBC; & per H ducatur HK dia-
meter secunda sectionum oppositarum; ^a bisecabit hæc ipsam AD in
K, ^c ideoque utramque EB, EC in L. Q. E. A.

Prop. LI.

[Fig. 316. Si hyperbole (ACB) oppositarum sectionum unam (ADB) con-
tingat in duobus punctis (A, B); quæ ipsi opponitur sectio (F) op-
positarum alteri (E) non occurret.

a 36. 1. *huj.*
b 14. 5.
c 9. *ax.*
Si fieri potest, occurrat in E, ducanturque sectionum contingentes
AG, BG; & connectantur AB, EG, & producta EG sectionibus
occurrat in C, D, rectæque AB in H. Erit igitur HD. DG^a :: (HE.
EG^a ::) HC. CG. ergo quum HD = HC, ^b erit DG = CG.
^c Q. E. A.

Prop.

Prop. LII.

Si hyperbole (A D) oppositarum sectionum unam (A) contingat (in A), convexa habens è regione sita; quæ ipsi opponitur sectio (F) oppositarum alteri (B) non occurret.

Fig. 317.

Ducatur enim A C tangens sectiones; ^a hæc neutri sectionum B, F ^a 33. 2 hujus. occurret; sed inter ipsas cadet; ergo nec ipsæ sectiones occurrent.

Q. E. D.

Prop. LIII.

Oppositæ sectiones (A B C D, E F) oppositas (A B, C D) non secant in pluribus punctis, quam quatuor.

Nam quin sectiones convexa habent sibi obversa, si 1°, sectio ^{*1.} Fig. 318. A B C D ^a 41. hujus. secet utramque A B, C D in quatuor punctis (A, B, C, D), ^a liquet E F neutri reliquarum A B, C D occurrere.

Sin 2 dō, sectio A B C sectionem A B ^{*2.} Fig. 319. secet in duobus punctis (A, B,) ^b 39. hujus. ipsasque C D in uno E; non occurret ergo E F ^c 41. hujus. ipsi C D; nec ipsi A B præterquam uno puncto; (si enim duobus, ^c ergo ei opposita A B C non omnino occurret alteri C D, contra hypoth.)

Sin 3°, Sectio A B C sectionem A B E secet punctis duobus A, B; ^{3.} Fig. 320. ^d 35. hujus. non occurret sectio E F sectioni D, nec sectioni A B E, præterquam duobus punctis.

Sin 4°, Sectio A B C D utramque A B, E F unico puncto secet, ^{4.} Fig. 321. ^e 40 hujus. nulli ipsarum occurret ipsa E F duobus punctis.

Sin Sectiones ad easdem partes concava habeant; & 5°, altera al- ^{5.} Fig. 322. teram in quatuor punctis (A, B, C, D) secet, ^f 323. sectio E F neutri A B, ^f 36. hujus. C D occurret. Sin 6°, Sectio A B C alteri occurrat tribus punctis, ^{6.} Fig. 324. ^g 44. hujus. ipsa E F alteri in uno tantum puncto occurret, idemque in reliquis.

Nullo igitur modo oppositæ sectiones oppositis ad plura puncta convenient, quam quatuor.

Prop. LIV.

Si oppositæ sectiones (B C, E F) oppositas (A B, D) in uno puncto (B) contingant, non occurrent sibi ipsis ad alia puncta plura quam duo.

Fig. 325.

Habeant Sectiones convexa sibi invicem obversa, occurratque primò ^a 39. hujus. Sectio B C ipsi D duobus punctis, C, D. ^a ergo Sectio E F neutri ^b 52 hujus. A B, ^b C D occurret.

Sin 2 dō, Sectio B C secet ipsam D semel in C, ^c ergo E F sectioni ^{Fig. 326.} D, nusquam occurret, nec ipsi A B nisi in uno puncto (si enim duobus, ^c 52 hujus. ^d non.

d 39 hujus.

Fig. 327.

e 52 hujus.

f 35. hujus.

^a non occurret BC ipsi D) contra hypothesin).

Sin 3°, Sectio BC non occurrat sectioni D, ^c nec EF ipsi D occurret, ^f ipsique AB occurret duobus tantum punctis.

Sin Sectiones ad easdem partes concava habeant, similis erit discursus; constabitque omnino propositum.

Prop. LV.

Fig. 328.

Si Sectiones oppositæ (AB, CD) oppositas (AC, EF) contingant in duobus punctis, in alio puncto sibi ipsis non occurrent.

a 49. hujus.

b 51. hujus.

Fig. 329.

Fig. 330.

c 52. hujus.

Contingant primò in AC. ^a ergo Sectio EF nulli ipsarum occurret.

Secundò, contingant in A, B; ^b itaque rursus CD non occurret ipsi EF.

Tertiò, contingat Sectio AC ipsam AB in A, & Sectio D ipsam EF in F. ^c ergo nec Sectio EF Sectioni AB, nec Sectio CA ipsi DE occurret.

Fig. 331.

d 50 hujus.

Quartò, contingat AC ipsam AB in A, & EF ipsam DE in E, habentes concava ad easdem partes, liquet ipsas neutiquam in alio puncto occurrere: quare omnino constat propositum.

LAUS DEO.

LEMMATUM ARCHIMEDIS,
quæ vocantur, Editio Nova.

PRÆFATIO.

HÆC **مأخوذات** *Machudât*, sive *Lemmata Archimedis*, quorum pars magna usum habet atque elegantiam, nè penitùs interirent inter *Motaxassetât* **موسطات** i.e. libellos inter *Elementa Euclidiana*

grandémque Ptolemæi Syntaxin medios, (quos *Alexandrini* jam olim *μυεστὴν Ἀρχιμήδου* appellitabant,) adseruare maluerunt *Arabum Mathematici*: quod præter præfationem *Abi'lHasan*, duo Codices Bibliothecæ *Bodleianæ* nimio fatis comprobant. De *Græcis* tamen minùs emendatis quingentis penè abhinc annis *Arabica* fecit Vir Cl. *Thabertus Corraides*. Postea Notis suis nè vix adornavit is quem dixi, *Abu'lHasan* (vel *Abu'lHonein*, ut aliqui volunt proclivi errore) *Ali Ebn Ahmed Nasræus* **ابو الحسن علي بن**

احمد النسوي. Quinetiam Latinè nunc ea leguntur ex duplici versione, alterâ quidem Celeberr. V. D. *Johannis Gravii*, quæ cum animadversionibus pauculis *Sam. Fosteri* Prælectoris *Greshamensis* sæculi hujusce deurgentis anno LIX. *Londini* prodiit, mox alterâ *Abrahami Ecchellen-*

PRÆFATIO.

lensis, quam suis adnotatis illustravit, atque adeò Florentiæ edidit egregius Mathematicus *Alf. Borellus*. Valdè autem miror virum præclarum alterumq; planè Siciliæ decus, de istorum Lemmatum Authore tam anxie disputare: dummodo constat, ut nihil certius, Lemma omnium primum illud esse quod ad Tactiones Apollonianas suo ex ingenio posuit *Pappus*: tum quartum quintumve nè vix ab eis differre, quibus Theorematum Floridorum Conditor Propositionem ἀρχαίαν sed nulli certo Authori redditam (hanc in Lemmatum horunce sextum ita conjectam hodièq; legis) illustratam voluit, nim. *Prop. XIV. & XVII.* Arabes autem, quibus *Archimedis* nomen in Mathesi præ cæteris clarius fuit notiùsque, vocabula ipsa ἀρκελον & σεληνιον (*Lem. 4. & 15.*) summo viro retulere; quanquam *Pappus*, cujus fortean de scriptis *Eutocius* (sic amat) pleraque hæc Lemmata carpserat, simplicius paulò dixerat, χερίον ὃ δὴ καλεῖσιν ἀρκελον: de voce alterâ certa est fides diu ante *Archimedem* natum apud Geometras valuisse. *Opus potius esse mixtum reor, atque ab uno vel altero Theoremate sive *Archimedis* sive *Apollonii*, (talìa enim ultrò inducit Doctrina Tactionum,) certè per antiquo, cæteris omnibus, ut audent scioli, hominis pænè Divini nomen additum inscriptumque. Lemmatum verò suorum libellum scripsisse olim *Archimedem* nullus putem aut voluisse. Isthæc ita præcipuè modò Propositioni præmittere solet, modò ἀπὸ τέλει subjicere. Quod ad quartum alterius libelli περὶ σφ. καὶ κυλ. conqueritur *Eutocius*, minus innuit quàm viro docto placeat: plerisque puta Exemplaribus Operum *Archimedis* binorum Lemmatum tam ἀνάλυσις quàm συνθεσις, quas ad *Prop. IV.* pollicitus erat, malè excidisse; tum duo illa Theoremata (plura nè cogites) quæ fortè repererat *Eutocius* adeò fuisse propter Scribam malehabita, corrupta & defor-

*Ii homines huic etiam tribuerunt libellum, qui erat Zenodori de Isoperimetris, imò fragmentum de Statica, atque alia.

PRÆFATIO.

deformia, ut pro *Archimedéis* accipere quæ erant *Archimedis*, omninò subvereretur. Sed præfari multis haud decet. Breviculus enim ex se liber iste est, & hoc compendio adhuc brevior.

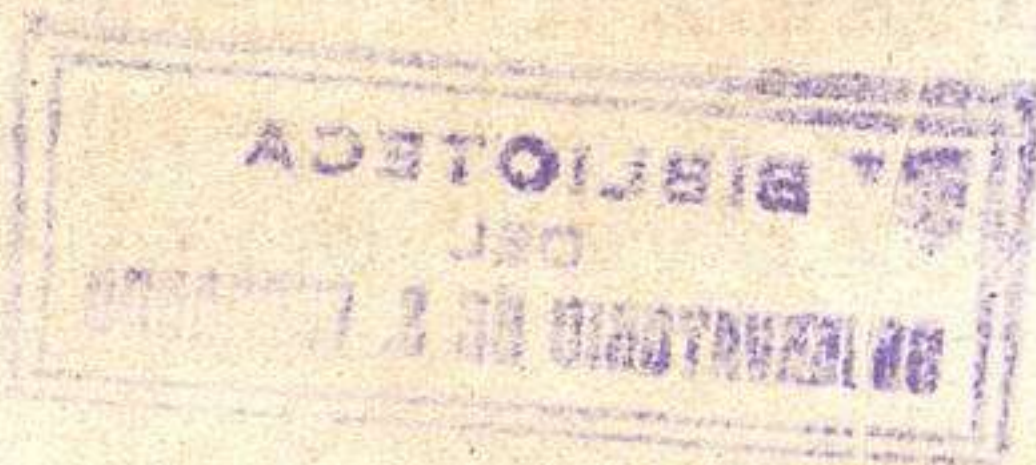
Id verò submonendum puto, Schemata quæ heic vides ab Autographis Præstantissimi viri D. *Fac. Golii* fuisse expressa; sive in meliores codd. incidit ille, quàm *Abr. Ecchellensis* atque ego vidimus, sive potiùs ingenio ac eruditione suis plus maximo potuit. Verùm de tanto viro, deque filii ejus erga me meritis tum dicam quæ sentio ipse, & omnes scire oportet, quando adhuc alia quàm stricturas scripsero & Epitomas.

B 2

ARCHI-

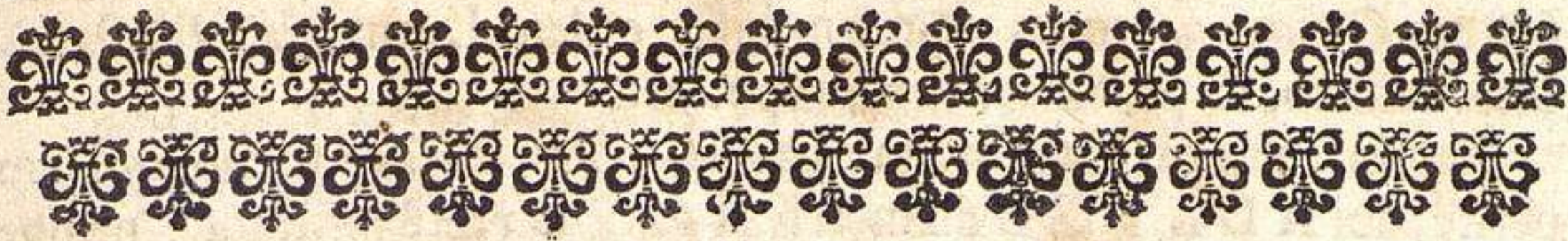
deinde, ut in...
 sunt omnino...
 data. Et...
 reddidit...
 id est...
 ad Annotata...
 prelia, hinc in...
 Red. Res. res...
 ratione...
 no. de...
 ipse & omnes...
 eius...

MARCH

B. 2.

ARCHIMEDIS LEMMATA.

Lemma I.

B Inorum circularum ABC, DBE , sese intra extrave tangentium in B diametri AC, DE invicem parallela sint; recta linea est quæ per $AD B$ transit.

Fig. 260.
261.

Adjunctæ rectæ $^a FGB$ æquidistet $^b DH$. Jam propter æquales HF^c, DG^d, GB , necnon $^d FA, FB$; erit $HA = ^c FG = ^c DH$, & $^f ADH = A$. Atque ob pares $^s BGD, BFA, DHA$, erunt $^b BDG \dashv B = A \dashv ADH = 2A$, & $BDG^k = A$. Unde $^l ADG \dashv A^s = 2 \text{ recta} = ADG \dashv GDB$. Recta igitur ^{m} linea est ADB . Aut in fig. alterâ, Unde $^l ABG \dashv A (= ^n FBD \dashv HDB)^s = 2 \text{ recta} = ABG \dashv (BDG^f) GBD$, & ABD^m recta est.

a 11, 12, 3.
b 31. 1.
c 34. 1.
d 15. def.
e ax. 3, 2.
f 5. 1.
g 29. 1.
h cor. 32. 1.
k ax. 7.
l ax. 2, 1.
m 14. 1.
n 15, 29. 1.

Nota.

Hoc lemmate *Prop. XXIV^{am} Operis Apollonii* $\epsilon\pi\iota\ \epsilon\ \pi\alpha\ \rho\alpha\ \nu$ jam olim illustrabat *Pappus*, ut videre est *Prop. CX. LVII^{mi} Συμμετρῶν*. Comonstrat verò (connexis radiis GB, FB , & ipsis GD, FC invicem parallelis) tam FBC quam ABD rectas esse, apodixi probâ quidem (contra quam putat Vir doctus,) & eleganti. Ecce illam!

Est enim ductâ tangente OP , $GBO^o = \text{recto}^o = OBF$, atque $^o GBF$ recta. Et, quia $^p DG.GB :: BF.FA$, & $^q DGB^s = BFA$, erit $^r GBD = FBA$. Recta autem est GF , ergo $^s ABD$ etiam recta.

o 18. 3.
p def. 15. et 7. 5.
q 6. 6.
s sch. 15. 1.

Consimile autem Lemmation *Cl. Comandinus* Propositioni XIV. Libri Quarti *Collect. Pappi* addidit, ut opus fuit, quod vide. Verum id jam obiter monitum velim, Propositionem illam XIV *Pappi* eandem omninò fuisse (sic reor) cum *XXIV^{ta} Geometræ Pergæi* de

Tactionibus, atque adeò utramque minimè differre abs horum Lemmatum Quinto ; omnes equidem ipsas eadem Lemmatia, Illustrationes easdem, ut probè consent, exposcere.

Casum duntaxat facillimum exposuit *Abu'lHasan*, parùm quidem peritè, ubi $A D B, F G B$ diametris $A C, E D$ rectè insistant, nempe $(H-A) A D H \perp$ recto $H D G \perp G D B (G-B) = 2$ rectis. recta igitur ipsa $A D B$.

Lemma 11.

Fig. 262.

Si semicirculum $A B C$ à puncto D tangant rectæ $A D, D B$, & deducatur $B E \perp A C$: connexa $C D$ ipsam $B E$ bifariam secabit in F .

- a 31.3. & 13.1
- b 18.3. & 28.
- c cor. 36. 3.
- d 5. 1.
- e 29.1. et 4. 6.
- f 14. 5.
- g cor. 32. 1.
- h ut modò.
- k ax. 3.
- l 6. 1.

Occurrant invicem $^b C B, A D$ protractæ in G , & jungatur $A B$. Quia (ob pares $^c A D, D B$,) $A B D$ sive $^d B A D \perp D B G =$ recto $G B A^a(A B C) = ^e B A D \perp G$, erit $G B D^k = G$, & $^l G D = (D B^h =) A D$. Atqui propter parallelas $A D, E B$, erit $DA . FE^c :: (DC . CF ::) GD . BF$. Quare $^f E F = F B$.

Nota.

1. Paria heic peccavit Adnotator *Nasvæus* atque in præcedente Theoremate ; scil. è casibus summè obvium adduxit, quando Cathetus $B E$ ad centrum circuli $A B C$ pertineat.

2. Hinc, ut bene monet *Cl. Borellus*, investigare licet duo polygona ordinata & similia, quorum circumscriptum inscriptum excessu quidem minori dato quovis superet, tum etiam rationem diametri ad circuli peripheriam compendio egregio eruere. Nam $C E . C A :: B E . (A G) A D \perp D B$; hoc est, perimeter polygoni circulo $A B C$ ex semilatere $B E$ inscripti, ad perimetrum duplo laterum numero ex latere ipso $A D \perp D B$ circumscripti. Chordas verò per seq. Lemma, atque etiam proportionem licet inter $A C$ & $C E$ magis semper magisque minuere, eoque rationem diametri $A C$ ad semichordam $B E$ elicere. Quippe hinc datur $B E q$, & huic par $A E^* E C$, imò datur per Lemma, quod sequitur, ipsa $A E$. quare $E C$ datur, atque etiam recta $A D \perp D B$. Idcirco ad peripheriam circuli (quæ quidem inter adscriptorum polygonorum ambitus mediat,) ratio diametri illicò emicat.

3. Horum Lemmatum Compiler, quisquis fuerit *Græcorum*, aut Scholiastes fortè *Arabs*, rectas $A D, D G$ pares esse jubet, suo quasi fretus opusculo de Rectangulis, quod jam pridem periit. Istud tamen ex Elementis facillimè constat.

Lemma

Lemma III.

In circuli segmento ABC , à quovis curva puncto B ad basin AC agatur perpendicularis BD , fiantque $DE = DC$, & arcus $BF = BC$: annexa FA erit equalis ipsi AE . Fig. 263.
264.
265.

Jungantur CB, BF, FE, EB . Est igitur $EFB^c = FEB$, propter æquales rectas $FB^a, (BC)^bBE$. Sed $AFB \perp (ACB^b)CEB^d = 2$ rectis $= AEB \perp CEB$. Quare $AFB = AEB$, & $(AFB - FEB)AFE = AEF$. Unde $AE = AF$. a 29. 3.
b hyp. & 4. 1.
c 5. 1.
d 22. 3.
e 13. 1.
f ax. 3.
g 6. 1.

Schol.

1. Hujus egregii Theorematis Casus secundus, ubi ABC est semicirculus, *Cl. Ptolemæo* rectas olim circulo applicanti pernecessarius erat. Lemma tamen, quod τὸ κτ' ἀπομύειον appellatur, cap. ix. Libri Primi Μεγ. Σωφ. hâc occasione non constat modò, sed & generale evadit.

Datis scil. tam chordis quàm arcubus CA, AF, FC , adeoque semiarco BC , quæritur ipsa BC chorda. Demissâ $BD \perp AC$, habes, ut priùs, $DC = \frac{EC}{2} \left(\frac{AC - AF}{2} \right)$. Fig. 264. D verò rectus est, & BCD ex dato arcu $(AC - CB)BA$, etiam datus. Quare specie datur (per 40. Dat.) triang BCD . Dantur igitur ratione (3 def. Dat.) sed & magnitudine (2. Dat.) rectæ BC, CD .

2. Rursum socors esse mavult *AbulHasan*; (istum enim ἀίξεως pravatæ insimulandum reor) & præter Authoris *Græci* ingenium, omissis reliquis casum medium ostentare.

Lemma IV.

Super AC ejusque segmenta AD, DC describantur tres semicirculi ABC, AED, DFC , & fiat $DB \perp AC$: erit figura $(ABCDEA)$ trium semicirculorum peripheriis interclusa, quam Ἀσκληρον vocat *Archimedes*, circulo circa BD æqualis. Fig. 266.

Nam $ADq \perp DCq \perp (AD \times DC \text{ bis }^a) 2DBq^b = ACq$. Sûntque ^{c} circuli inter se, ut quadrata diametrorum. Quocirca ^{d} semicirculus ABC æquatur circulo circa diametrum BD , una cum ^{d} binis a cor. 13, 17. 6.
b 4. 2.
c 2 12.
d ax. 7.

e. ax. 3.

binis semicirculis AED, DFC : unde $^{\circ}$ Arbelon *Archimedem*, hoc est, semicirculus ABC minus semicirculis AED, DFC par omnino erit circulo circa BD describendo.

Nota.

1. Cl. *Borellus* ista verbis suis adnotat.

“ Hæc forsitan est una earum propositionum quas *Pappus* legit in
 “ libro antiquo de mensura *Arbeli*, seu spatii à tribus semicircumfe-
 “ rentiis circulorum comprehensi, ut ait *Proclus*: quæ quidem ele-
 “ gantissima est, ejusque inventionis Lunulæ *Hippocratis Chii* origi-
 “ nem extitisse puto. Est enim *Hippocratis* Lunula superficies plana
 “ à quadrante peripheriæ circuli majoris, & semisse peripheriæ cir-
 “ culi subdupli comprehensa. *Arbelus* verò recentiorum est spatium à
 “ triente & à duobus sextantibus circumferentiarum trium circulo-
 “ rum æqualium comprehensum; & hisce duobus spatiis facile qua-
 “ drata æqualia reperiri possunt. At *Arbeli Archimedis* & *Procli* huc-
 “ usque reperta non est quadratura; sed potest quidem assignari cir-
 “ culus prædicto spatio æqualis. *Vide jam Vietam in Responsis.*”

2. Huic figuræ nomen dedit, ut par erat, cultellus seu scalprum Sutoris, quâ formâ semper fuit. Unde pervetus Glossa, “ *Αρβηλον*, Sicilia: & Etymorum Græcanicorum consarcinator, “ *Αρβηλον*, σμυλίον σκυτοκόν περιφρῆς ἕστ δὲ καὶ ὄπλον. Imò ante istos Scholiastes *Nicandri* paulò disertius, “ *Αρβηλοι* δὲ λέγονται κυκλοτερεῖ σιδήρεια, οἷς οἱ σκυτοτόμοι τέμνουσι καὶ ξέουσι τὰ δέρματα. Hæc tamen obiter; alia jam me *Mathesis* distinet. Interpreti autem Arabi *أربيلوس* *Arbelus* dicitur tanquam de virilis generis voce *Græcâ*.

3. Hoc quartum Theorema ex *Pappi* inventis fuisse existimo, quo ad propositionem sequentem, quæ subtilissima est & Sene *Siculo* digna, via certior ampliôrque pateret: nec adeò *Hippocrati Chio* Meniscos quadrandi causam dedisse aliquam, quin ipsum potius abs antiquissimo illo Tetragonismo quàm opportunè ortum fuisse. Ait enim *Pappus*, quamprimùm exposuerat Antiquam illam Propositionem, quæ proximum Lemmatum *Archimedaorum* facit, & quidem paulò ante decimum quartum Floridorum Theorematum Libri sui Quarti, (quod minimè discrepat ab hoc Lemmatio,) — *Δειχθήσεται δὲ τὸ πρῶτον λαμβανόμενα.*

Lemma

Lemma V.

Super AC ejusque segmenta quævis contigua AD, DC describuntur tres semicirculi ABC, AED, DFC, sitque DG ⊥ AC: pares invicem erunt circuli BHE, LFN, qui Arbelo ABCD inscripti, tam perpendicularem GD quam semicirculos contingant in punctis HEB, LFN.

Fig. 267.

Duc diametrum HI: hæc autem æquidistet AC, ob rectam DHI = ADH, atque connexa BI ⊥ IA recta est. Tum convenient AB, DG in G, convenient etenim propter BAD ⊥ ADH < 2 rectis: adjuncta BH ⊥ HC, & recta est, & ad AG perpendicularis, atque IE ⊥ ED, & AE ⊥ EK etiam rectæ. Est autem GD ⊥ DA, & juncta CK ⊥ KA, quare producta CKG recta erit. Quoniam verò ED || CG, propter rectos AED, AKC, erit AD.IH :: (AG.GI ::) AC.CD. adeoque AD × DC = AC × IH, & argumento pari AD × DC = AB × LM. Æquantur igitur inter se diametri IH, LM, & circuli ipsi IEH, LFM. Q. E. D.

a 28. 1.
b 19. 3.
c hyp.
d lem. 1.
e 29. 32. 1.
f 1. 3.
g 2. 6.
h 2. 12. ult. 1.
k 16. 6.
l v. schol. 1.
n 27. 3.
o 32. 1.
p 14. 1.

Scholia.

1. Sive Græcus ille, qui hæc Lemmata primus collegit, sive potius Arabum aliquis, quo CG rectam lineam esse ostendéret, citat Opusculum suum de Trigonis Rectangulis. Inde verò Ali Abu'lHasan hoc adjumenti accepit. v. fig. 271. (sive schema primum Borelli, ad paginam. 393.)

BC ⊥ AG, quod in triang ABC per F occursum perpendicularem BE, CD transit. Junge DE. Circulus ADF ibit per E, ob rectum AEF. Æquantur autem DAF, DEF, atque DEB, DCB, hoc est, BAG, DCB. & B communis est. Unde °AGB (CDB), = recto AGC. Recta igitur est CB, sive in schemate Archimedeo CG.

2. Deinde Adnotator Nasvæus cæteros casus hujusce quinti Theorematis ad mentem Abi Sahl Cithensis, percelebris Mathematici, hoc ferè modo exponit.

Fig. 268.

Casus secundus. Vel semicirculi APN, OPC se mutuò secent in P. Sitque DP ⊥ AC: æquales invicem erunt circuli HEB, MFL, qui semicirculos & perpendicularem contingunt.

Æquæ

C

Fig. 268.

^a lem. 1.^b^c 31.3 : 28.1.^d 2.6.^e 16.6.^f cor. 13.17.6.^g 19.5.^h ut prius.^k ult. 1 : 2. 12.

Æquidistant HI , AC , & agantur AB , AHK ^a transeuntes per I , E . atque convenient AG & DP in G . Dein jungatur recta ^b CK $\perp$ KG , & IN $\perp$ CB ^a transeuntes per E , H .

Propter parallelas ^c $CKNI$, est ^d $CA \cdot CN :: (AG \cdot GI ::) AD \cdot HI$. adeoque ^e $CN \cdot AD = CA \cdot HI$. Verum $CD \cdot DO = DPq = AD \cdot DN$, atque ^f $CN \cdot DA :: (ND \cdot DO ::) CN \cdot OA$. Quare ^g $CD \cdot OA = DA \cdot CN$ ^h $= CA \cdot HI$. Pariterq; $CA \cdot LM = CD \cdot OA$. Unde æquantur & diametri LM , HI , & circuli ^k MFL , HEI .

Casus tertius. Vel semicirculos jam disjunctos AEN , OFC tangant partes rectæ DF , DP : æquantur circuli HEB , MFL , qui tam semicirculos quam perpendicularem à tangentium occurfu (D) erectam contingunt in punctis E , B , H , & F , R , L .

Æquidistant AC , HI , LM diametri, & jungantur CB , IN , rectæque AHK , CG transeuntes per H , E , & K ; quia ^c $CG \parallel CN$, erit ^d $AD \cdot HI :: (AG \cdot GI ::) AC \cdot CN$, adeoque $AD \cdot CN = AC \cdot HI$. Ac pariter $CD \cdot AO = AC \cdot LM$. Est autem ¹ $CD \cdot DO = (DQq = DPq) AD \cdot DN$, atque $CD \cdot AD :: (DN \cdot DO ::) CN \cdot AO$. Quocirca $AD \cdot CN$ ^e $= (CD \cdot OA)$ ^h $= AC \cdot HI = AC \cdot LM = CD \cdot OA$. Pares igitur invicem sunt diametri LM , HI , circuliq; ^k LFM , HEI .

136.3.

m 18.5.

Lemma VI.

Fig. 270.

Circuli EFB , qui tres semicirculos super AC , $AD = \frac{r}{s} DC$, & ipsam DC descriptos contingit, diameter GH diametro AC equidistet; queratur autem proportio diametrorum ad invicem.

Ductis rectis AG , GB , CH , HB , HE , EA , GF , FC , item DG , DH , DI , DK , GLO , HMP , erit $GO \perp AO$, & $HP \perp AC$.

Et (propter HG , DK , $DI \parallel AC$, AB , CB) erit $OP \cdot PC :: GM \cdot MC :: AD \cdot DC :: AL \cdot LH :: AO \cdot OP :: OP \cdot PC$, hoc est, $\frac{r}{s} PC \cdot PC$.

Unde aggregatum ex 3 continuè proportionalibus,
 $\frac{r^2 PC^2}{s^2 PC} + \frac{rPC}{s} + PC \cdot \frac{rPC}{s} :: AC \cdot PO = GH$.

Ex.

Ex. gr. (sic enim vult Arabs) sit $PC = 4$. Erit $OP = 6$,
 $OA = 9$, adeoque diam. $AC . GH :: 19 . 6$.

Adnotata in Lemma V & VI.

§ I. Lemmatum Archimedis quod putant, quintum ex Pappi inventis assumptisque transcriptum est, quâ arte illustrius esset id quod sequitur.

Præmonet adeò, priusquam ostenderet principem illam veterem- que propter quam appellat ex vet. membranis, Libro IV. Floridorum Prop. XIV. eisdem positis quæ in Schemate nostro 270, & ab α deductâ $\mu \perp AC$ & $= GO$, esse $\mu D . \frac{1}{2} HG :: AD - DC . AD + DC$.

Rectæ etenim sunt ^a AEH, GED, CFG, DFH; similiæque trig. ^b DEA, DOG, itemque DHP, DFC, quare $AD . DE :: GD . DO$, & $ADO = EDG$: pariter $DC . DE :: HD . DP$, & $CDP (= HDE = EDG) = ADO$.

a Lemma 1.
b 31, 3 32,
1. & 4. 6.

Unde $AD . DC :: PD . DO$. & componendo convertendoque AC .
 $AD - DC :: PO = GH . PD - DO :: P\mu = \frac{1}{2} GH . \frac{1}{2} PD - DO$.

Q. E. D.

Syntheorema 1. Tum propter sim. trigona DOG, (DEA,) HPA, erit $DO . OG :: HP . PA$, & $DO * PA = GO * PH = HPq =$

Q. a μ .

2. Imò, quia $CD . DA :: OD . DP$. erit componendo tam $AD . AC :: PD . PO$. & diam. $AD * (PO)GH = PD * AC$. quàm $CD . AC :: OD . PO$. & diam. $CD * (PO)GH = DO * AC$.

§ 2. Deinde prop. XVII. l. 4. quæ decimam sextam ejusdem adjuvat, ut $DHq . HIq :: AC . CD$. Ponantur eadem quæ in Figurâ 267. fiatque $IO \perp AC$, Rectæ gr. sunt ⁿ HEA, IED, & propter ea $CA * AO =$ ^a (coeuntibus D, P.) $ADq .$ ^b AC .
 $(AC - AD)DC :: AD . (AD - AO) DO = HI ::$ (obsim. trigona ^c AED, HEI) $DE . EI ::$ ^d $DEq . EHq ::$ ^e $DHq . HIq$.

a per preced.
b 17. 6 : 19. 5
c 34. 1. est.
d 4. 6.
e 31. 3 : 29. 1.
f 22. 6.
g 8. 6.
h 20. 6.
i 18. 3.
k 31. 3.
l 12. 2.
m 19. 5.
n Lem. 10.

Est etenim propter IHD ^l rectum, & ^k $HE \perp DI$; ^g $DE . EH :: HE . EI :: DH . HI$.

Hinc statim constat horum Lemmatum quintum, viz. $AC . DC ::$ $\odot$ circa DH . $\odot$ circa HI pariter, $AC . AD ::$ $\odot$ circa DH . $\odot$ circa $L M$. Equanturque ^m circuli ad HI , $L M$. Quod ex Pappo comprobatum volui.

§ 3. Propositio autem illa Antiqua & Archimedeae, quam vo-
cant, talis erat referente Pappo lib. 4. prop. XVI.

Tres semicirculos in spatio *Arbelico* tangat circulus G F H, ipsum
verò binósque semicirculos alter circa N etiam tangat, atque ita por-
ro. Erit $a\mu = GH$, & $QN = 2RI$, &c. juxta naturalem nume-
rorum seriem. (Ponantur ea quæ in Schem. 270.)

a § 1. sch.
b 16. 6.
c 17. 5.
d 19. 5.
e 17. 6.
falt. 1.
g 34. 1.
h 15. Papp. l. 4.

1° Æquantur $^a CAO$, $^b PAD$, atque $^c ACP$, $^d OCD$, unde $^b AD$.
 $AC :: AO. AP$, necnon $AC. CD :: OC. CP$. Quare, $^d AO$.
 $(PA - AO) OP :: AD. DC :: OP. PC$, & $^e OPq = AO * PC$
 $^f PC^2 = Q: a\mu$. Ergo $^f a\mu = (OP)^2 = GH$.

2. Et, quia $^h \frac{2}{1} = \frac{a\mu + GH}{GH} = \frac{NQ}{RI}$ erit $QN = 2RI$.

Et sic deinceps.

9. 10.

3. Quinimò si fuerint AC, DC in fig. 267. inter se sicut numeri
quadrati, ^{i} erit DH commensurabilis diametro HI , aliàs non. Nam

per § 2 universè, $\frac{AC}{CD} = \frac{DFq}{HIq}$. Sit igitur $\frac{AC}{CD} = \frac{4}{1}$, erit $DF = 2HI$:

pariter $QN = 3RI$, &c. juxta vulgatissimam numerorum conse-
quentiam.

4. Quæ est *Pappi* propositio *XVIII*. Manifestum etiam est, si
circuli f, g, h , & semicirculos ADE, ABC , seque invicem tetige-
rint, fueritque Cathetus fn æqualis radio, fore $g0 = 3gi$, & $hp = 5hq$, &c. juxta numeros deinceps impares. Nam per § 3.

$\frac{fn + 2fn}{diam.} = \frac{g0}{2gi} = \frac{3}{2}$, & $g0 = 3gi$, &c. (vide fig. 282. sive il-

lam *Pappi* ad *XVIII* pr. lib. 4.)

Lemma VII.

Fig. 272.

Circulus ABC quadrato AC circumscriptus duplus est inscripti
circuli EFG .

a 34. & ult. 1
b 47. 1.
c 2. 12.

Ductâ ^{a} etenim diametro $EG \parallel BC$, erit diam. $B Dq^b = (2BCq)$
 $^2 EGq$, & circulus circuli duplus.

Adnotat *Abu'lHasan Nasveus*, tanquam ex libello quem de Cir-
culo fecit, tritum illud,

Vis $\frac{r}{s}$ polygoni sive circuli dati EFG . Habes latus aut diame-

trum

trum EG , & $\frac{r}{s}EG$, necnon (per 13. 6.) quadratum par rectan-
gulo $\frac{EG^2 r}{s}$. unde, $EG \cdot \frac{EG r}{s} :: EG^2 \cdot \frac{EG^2 r}{s} :: \text{circulus datus}$
quæsito :: per 20. 6.

Lemma VIII.

In circuli secante AC statuatur BC par radio, & per circuli cen-
trum D agatur CE : arcus AE triplus est ipsius BF . Fig. 273.

Ductis enim $EG \parallel AB$, radiisque DG, DB : erit $DGE^2 =$
 $DEG \left(\frac{GDF}{2} \right)^c = C^a = FDB^d = \frac{1}{3} GDB$, & arcus $BF^e =$
 $\left(\frac{1}{3} BG \right)^f \frac{1}{3} AE$, ob $AGE^c = GAB$. unde constat propositum.

Alf. Borell. hoc fermè modo. Adjunctâ EB , erit $(BDC)^a C =$
 $2 DEB^a (E + EBD)$: unde $ABE^b = C + E^5 = 3E$, & ar-
cus $AE^e = 3BF$.

Quod in hoc theoremate ponitur, datæ peripheriæ *τεροτομίας*,
quod vides, inducit, atque ita Geometriam planam, ut ritè construa-
tar, omninò superat. Id tamen facili opere præstat *Solida*, multòque
adhuc plura *Linearis* quam vocant.

Lemma IX.

In circulo binæ quævis chorde AB, CD sese ad angulos rectos se-
cantes, intercludunt arcus $AD + CB$, pares arcibus $AC + DB$. Fig. 274.

Agatur diameter $EF \parallel AB$, est igitur $GD^f = GC$, $AE^b = BF$,
& $AE + AD^c = EC$. unde semicirculus $CF + EA + AD =$
 $CF + FB + AD^c = AC + DB$. a 3. 3.
b cor. 26. 3. &
constr.
c cor. 28. 3.
d ax. 1. def. 17.
e ax. 7.

Lemma X.

Circulum AEB tangant rectæ CA, CB , secent verò CD , & huic Fig. 275.
parallela BE , & connexa AE secanti CD conveniat in F : Cathetus
 FG bisecabit ipsam EB .

Junge AB , est igitur $CAB^a = (AEB)^b AFC$, & D com- a 32. 3.
b constr. 29. 1.
c 32. 1: 4. 6.
munis utrique triang^b CAF, AHC ; unde $^c FC. CA :: CA. CH$,
&

d 17.6.
e cor. 36.3.
f cor. 17.6.
g 6.6.
h 5.1.
k ax. 1.
l 26.1.

& $^d F C * C H = C A q^e = C B q$. Quia ^{f} verò $F C. C B :: C B$,
& $\angle^g D$ communis, erit $\angle^g C F B =^g (C B H^h = G A B^k)$
 $A F C$. Sed $(C F A) F E B^k = F B E^b (C F B)$, angulique ^{l} ad G re-
cti, atque latus $G F$ commune; quare $E G^l = G B$.

Lemma XI.

Fig. 276.

Circuli diameter $A F$ potest quadrata ex segmentis binarum chordarum $A B, C D$, sese ad angulos rectos secantium in E .

a ax. 12 31.3.
b 27.3.
c cor. 32. 1.
d 26, 29.3.
e ult. 1.
f 47. 1.
g cor. ult. 6.

Jungantur $A C, A D, C F, D B$. Propter $A E D^a = A C F$, &
 $A D C^b = A F G$, erit $C A F^c = D A E$, & tam curva quam re-
cta $C F^d = D B$. Unde $A F q^f = C F q^e (D B q) + A C q$, hoc
est, $^f D E q + E B q + A E q + E C q$.

Schol.

Alii Nasvæus hoc modo: annexis $A D, D B, B C$. In triangulo
 $D E B$, $E =$ recto $^c = B + D$, & arcus $D A + B C^g =$ semicir-
culo. Potest ideò diameter utraque $^d D A q + B C q$, hoc est, qua-
drata ex $A E, E D, E B, E G$.

Lemma XII.

Fig. 277.

Semicirculum tangant $C D, D E$, rectaque $C G$ transeat per F in-
tersectionem subtensarum $D B, E A$, qui tactus D, E , & diametri ter-
minos A, B connectant. Erit $C G \perp A B$.

a 31.3.
b cor. 32. 1.
c 2 ax.
d hyp. 32.3.
e ax. 1.
f schol.
g 5. 1.

Junge $D A, E B$. Erit ang. ^{a} rectus $A D B^b = D A B + D B A$
 $= B E F$. Et $(C D B)^d D A B + A B F + F B E = D A B +$
 $(C E F)^d A B E^c = B E F + F B E^b = D F E^c = C D B + C E F$.
Unde $C F^f = C D$: atque est $D A G^d (C D F^g = C F D) +$
 $D F G = 2$ rectis $=$ ^{a} recto $(A D F) + F G A$. Quare $^k C G \perp$
 $A B$.

Schol.

1. In Demonstratione ut pares sint $C F, D C$, provocatum est ad
opusculum, quod hodie nusquam est, de *Tetrapleuris*: supplet tamen
 $\tau\omicron$ ἐλλιπέες *Abu'l Hasan* Adnotator hunc in modum.

h 13. 1.
k 10 def. 1.
l 16. 1.

Vis $C F > D C = C H$. Est igitur (connexis $D H, H E$) $C D H$
& seu $D H C^l > D F C$, & $C E H$ sive $C H E^l > C F E$: quare
 $D H E$

$DHE = CDH + CEH$ majore $CDF + CEF$, pars toto:
Rursum ais $CF < DC = CG$. Erit pariter (juncti DG, GE),
 DGE , hoc est, $CDG + CEG$ minor $CDF + CEF$, totum
parte. Ergo $CF = CD$.

2. Cl. Borellus Methodo idem directâ commonstrat, hâc pura.

Fac $CN = CE$, & adjuuge NE . Anguli igitur ^m plani $NDFE$ m sch. 32. 1.
valent quatuor rectos, atque anguli ⁿ oppositi EFD ($CDF + CEF$) n ax. 3.
 $+ N^e (CEN) = FDN + FEN = 2$ rectis. Quare circulus o 19. 3.
ex centro C (ob $^o CN = CE = CD$) plano $NEFD$ circum- p 22. 3.
scriptilis ^p auferet ^q $CF = CD$. q def. 15.

Lemma XIII.

Catbeti AE, BF , à diametri circularis extremis A, B cadentes, Fig. 278.
exsecante à diametro CD segmenta CE, FD invicem equalia auferunt.

Junge EB , & per centrum G adige $GI \parallel AE$, quæ bisecat ^a CD a 3. 3: 30. 1.
& æquidistat ipsi BF . Erit (ob $AG = GB$) $EI^b = IB$, & b 2. 6.
 $E H^b = HF$. Et HD (HC) minus HE æquales ipsi $FD^c = FE$. c ax. 3.

Lemma XIV.

Super AB ejusque paria segmenta AC, DB , atque sub interseg- Fig. 280.
mento CD describantur quatuor semicirculi, & per E centrum cir-
culorum AFB, DGC pertrahatur, $FG \perp AB$: Circulus circa
 FG equalis est figure curvilineæ $AFBDGCA$, quam Salinon
appellat Archimedes.

Sunt enim diam. $FG q^d (DA q) + CA q^2 = 2 DE q^b (CE q)$ a 10. 2.
 $+ EA q^c = \frac{1}{2} AB q + DC q$. Panterque ^c ipsi circuli Quare b hyp. & ult 1.
^e semicirculi super AB, DC , æquanter circulis ad FG, CA . Et c hyp. & 4. 2.
^e Circulus ad FG minus illo ad AC , hoc est minus paribus semi- d 15. dif.
circulis super AC, DB æqualis est Salino, sive figuræ à quatuor e 2. 10.
semicirculis AB, BD, DC, CA conclusæ. f ax. 7
g ax. 3.

Nota.

(Salinon) sive $\sigma\epsilon\lambda\iota\nu\iota\omicron\nu$ Luna est, quatenus vultu planissimè
suo apparet, hoc est, $\mu\eta\nu\omicron\sigma\iota\delta\eta\varsigma$. Unde nomen antiquitus erat
puerorum amuleti.

Lemma

Lemma XV.

Fig. 281.

In semicirculo ACB , sit CB chorda Pentagoni & recta CD per arcus CA punctum medium D transiens diametro AB producta occurrat in E , atque connectatur DA Cathetus FG auferet GF semidiametro circuli parem.

a Cor. 10. 4.

b 17. 3.

c 9. 5.

d 5, 32. 1.

e 31. 3.

f 26. 1.

g sch. 22. 3.

h cor. 22. 3.

k 32. 1.

l 6. 1.

m ax. 2.

Jungantur CA, GD, DB , & è centro HD . Est igitur (ob $\angle CAB = \frac{2}{5}$ recti) $\angle CAD^b = \angle DAB = \frac{1}{5}$ recti: utque ($\angle DAH$)^d $\angle DHB = \frac{2}{5}$ recti. Sed rectus $\angle C^c = \angle G$, & FA commune, quare (in trigonis ACF, GAF) $AC =^f AG$: necnon (in trigonis ACD, AGD) ob pares angulos ad A , AD commune, & $AE = AG$, erit $\angle ACD = \angle AGD = \frac{3}{5} \cdot 2$ recti. = $\frac{6}{5}$ recti. atque $\angle ACD =^h \angle DBE$, & $\angle DBA^k = \angle DGB$. Unde $DB =^l DG$.

Item quia $\angle DHG = \frac{2}{5}$ recti, & $\angle DGH = \frac{6}{5}$ recti, erit $\angle HDG^k = \frac{2}{5}$ recti, & $\angle DGH^l = \angle GH$.

Postremo quoniam (in triang. EDB, HDG) $\angle BDE^h = (\angle CAB^a = \frac{2}{5}$ recti) $\angle GDH$, & ut prius $\angle DGH = \angle EBD$, & $DB = DG$, erit $\angle EBD^p = \angle GH$, & $EG^m =$ radio BH .

Coroll. I.

Annexis CH, CG , erunt ACE, HDE , & HCG, GDB trigona isoscelesia & similia, similiterque posita & ad bases secta. Nim. duas quintas recti æquant hinc HCB, HCG, GCE ; inde EDB, BDG, GDH .

Coroll. II.

Liquet insap. EC ($= CA$, chordæ $\frac{2}{5}$ totius circuli) divisam esse in D mediâ ac extremâ ratione, cujus segmentum majus ED ($=$ radio DH , ob $\angle DBE = \angle DGH$) est latus hexagoni ordinat circulo ACB inscribendi, minusque DC decagoni, per $9, e. 13$. pariterque juxta mediam extremamque rationem sectas esse EG in B , BH in G , & EH tam in B quàm G , EA denique in centro H . Deinde æquantur eam EC tum $\frac{1}{2} GCE$ parti quintæ recti.

Binæ prop. quæ sequuntur in editione Florentinâ ad indubium æternumque opus *Archimedis* de Spherâ prorsus pertinent. Codices etenim Arabici in 15. Lemma omnes desinunt.

Archi-

ARCHIMEDIS ΧΑΜΜΙ'ΤΗΣ

SIVE

Liber de Arenæ numero.

A Rbitrantur nonnulli, rex *Gelo!* arenæ numerum infinitum esse. Dico autem non solum ejus, quæ est circa *Syracusas* reliquamque *Siciliam*, sed etiam quæ in omni regione habitabili pariter atque inhabitabili continetur. Sunt Autem alii, qui non illum quidem infinitum putent, sed nullum dari denominatum numerum posse credant qui illius multitudinem exuperet.

Itaque eos qui ita opinantur, si ejusmodi arenæ molem animo comprehenderent, cujusmodi esset, si universa terra, repleto in eâ mari & cavitatibus omnibus, altissimorum montium vertices exæquaret; atque hujus ipsius rursus alterum multiplicem excogitarent, monimè dubium est existimaturos illius multitudinem numeros longe omnes, multumque superare. Ego verò id ostendere conabor demonstrationibus Geometricis quas tu ipse assequeris: eorum videlicet numerorum, qui à nobis expressi traditque sunt in iis, quæ ad *Zeuxippum* Scripsimus, nonnullos non solum arenæ multitudinem superare, quæ terræ undique repletæ ut diximus æqualis esset, sed etiam quæ ipsi mundo parem haberet magnitudinem. Non enim ignoras mundum à compluribus Astrologis appellari Sphæram, cujus centrum quidem est terræ centrum, semidiameter autem est æqualis lineæ inter centrum solis & centrum terræ interjectæ. Hæc igitur in iis, quæ ab Astrologis scripta sunt, redarquens *Aristarchus Samius* positiones quasdam edidit, ex quibus sequitur Mundum proximè dicti mundi multiplicem esse. Ponit enim stellas inerrantes atque solem immobiles permanere, terram ipsam circumferri circa solem secundum circumferentiam circuli, qui est in medio cursu constitutus; sphæram autem inerrantium stellarum circa idem centrum cum sole sitam, tantâ esse magnitudine, ut circulus secundum quem ponit terram circumferri, eam habeat proportionem ad distantiam stellarum fixarum, quam centrum Sphære habet ad superficiem. (Vide *Copernic. revol. l. 3. c. 15.*) Id verò manifestò constat fieri non posse. Quoniam enim Sphære centrum nullam

D

habet

habet magnitudinem, neque perfectè ullam habere proportionem ad sphaeræ superficiem existimandum est. Quare credibile est *Aristarchum* ita intellexisse, utputa in *hypothesium primâ*, &c.

Suis igitur numeris notisque (captu sanè perfacilibus) ut exhiberet Senex ille Siculus quantum arenarum capiendo esset fixarum orbis jam penitus oppletus, imò eo plusculum, hæc ante cætera poni voluit.

Hypotheses.

1. Est secundum *Aristarchum*, qui inter sphaeras fixarum solisque quàm inertes & defixas globum nostrum circum agitabat, ut hæc tellus: ad orbem Revolutionis Annuæ, (qui veterum Astronomorum Mundus fuit,) ita iste. ad orbem fixarum: Fiatque adeò horum diametris *ἀνάλογον*, per 18. e. 12.

2. Terræ autem ambitus, quem Antiqui Geometræ 300000 stadiorum esse comprobarunt, (quia decuplo liberalior maluit illis esse *Archimedes ἀναμφιλόγως ἕνεκεν*.) haud superet trecentas stadiorum Myriadas, sitquè ita (per Cyclometrica *Archim.*) diameter terrestris minor quàm stadiorum centrum Myriades.

3. Statuatur solis diameter & terrestris major, & quidem trigecupla diametri Lunaris, neque plus. Quid enim? hanc *Eudoxus* noncuplam Lunaris diametri pridem asseruerat, *Phidias*què duodecuplam: & demonstraverat sanè *Aristarchus* (*prop. 9. libelli aureoli* qui adhuc adseruari meruit,) nè vix vigecuplam, atqui esse plusquam ipsius octodecuplam.

Observationes.

1. *Aristarchus* quidem capto solis angulo visuali (quâ in re & manus & visus & organa nimiùm fallere solent,) aiebat solis discum partem Zodiaci vigesimam & septingentesimam subtendere: Veruntamen *Siculus* noster, quoniam Problema suum subtilius eo quicquam haud postulat, observavit binos modò angulos, alium quidem angulo solis paulò majorem, aliumque eo minorem. Is autem erat observandi modus.

Dummodo in crenâ regulæ super palum versatilis jaciat Cylindrus, solis jam exorti oppositos solum margines visui ad extremum regulæ posito permittens, angulus quem capiunt rectæ à mediò visu Cylindrum tangentes, major fuerit visuali solis angulo si

visiò

visio fieret in puncto: Quia vero hoc aliter fit, ponatur jam ad regulæ extremum, ubi prius erat visus, globulus, diametrum habens non minorem latitudine pupillæ: atque hunc globum necnon Cylindrulum tangant binæ rectæ; eæ accursu suo angulum efficient minorem angulo solis visuali, cum utrinque aliquid solaris disci compareat. Cæterem magnitudo visu non minor hac arte investigatur: Sumantur duo Cylindri bene tornati, terfi, & æquè crassi, quorum alter sit albus, alter non albus: Non-albus verò ad oculum quam proximè statuatur in crenâ regulæ prædictæ, alter autem ab oculo magis distet; siquidem viso non-albo albus juxta varia intervalla promotus dispareat, magnitudo paris crassitudinis cum Cylindris istis non minor erit diametro visûs, quod supra requirebatur. Ubi denique Cylindrulus in crenâ regulæ collocatus totum solis discum à visu penitus abripit, rectæ quæ à visu ducuntur Cylindrulum contingentes continebunt coeundo angulum haud minorem $\angle$ solis visuali. Ita autem deprehensus est angulus solis visualis major esse $\frac{1}{200}$ recti anguli, minorque $\frac{1}{164}$ recti: Modos tamen alios stellarum diametros & quidem accuratius paulò captandi vide apud Ricciolum in Almag.

2. Observatum est 25 papaveres (*μακράς*) in rectam lineam dispositos longitudinem digitalem superare.

Sit tamen, majoris evidentia ergo, diameter papaveris haud minor quàm digiti pars quadragesima: atque constet corpus papaveris non majus decem millibus arenarum, neque pluribus.

Lemmata.

1. Solis diameter major est latere chiliagoni orbitæ revolutionis annuæ inscripti.

Plano per terræ centrum *b*, visumque *d* secentur, sole jam exorto, Orbis annuæ revolutionis, terra ipsa, & Sol secundum circulos *abc*, *def*, & *sq*. quem quidem tangant rectæ *dn*, *dt*, itemque *hr*, *hq* secantes circulum *abc* in *a*, *b*. Quoniam, dum *k* horizontem stringit, $\angle$ *bdk* rectus *e*, exceditque *b* terrestrem diameter solis, erit sole jam prorsus elevato, $\angle$ *bdk* obtusus, $\angle$ *bk* $\angle$ *dk*, necnon $\angle$ *rbq* ($\angle$ *ndt*, angulo solis) $\angle$ $\frac{1}{164}$ recti: adeoque recta *ab* $\angle$ subtensâ $\frac{1}{4 \times \frac{1}{164}}$ circuli *abc*. Atqui perimenter 656-goni. *kb* $\angle$ 44.7 $\angle$ $656.104\frac{4}{11}$, atque adeò latus 656-goni. *kb* $\angle$ $1.104\frac{4}{11}$: quare $\frac{b}{k}$ $\angle$ $(\frac{1}{11}\frac{1}{48}, i. e. in integris, \angle)$

Fig. 283

a 18. 3. Com-
mandini.
b hyp. 3. pag.
c 32, 19. I.
d 24 opt. Aucl.
e Observ. 1.
f cor. 33. 6.

g *Prot. Alm. l. 1.* $\frac{1}{100}$: atque *ba* multò $\supset \frac{hk}{100}$. est autem *ba* diameter circuli *fg.*
I. c. 9.
h 13. 5. quippe (ob *aub*, *bkr*, rectos ^m & *b* communem) est ⁿ *hk*. *ba*¹
i 6. 1. = *hk* :: *kr*. *au*: unde ^o *kr* = *au*, & diameter (= 2 *kr*)
k 28. 5. = *ab*; Estque ^p 2 *by* $\supset$ *ab* five 2 *ks*, unde *by* + *ks* $\supset \frac{1}{100} hk$
l 15. def. 1. & reliquum *ys* $\supset \frac{99}{100} hk$, adeoque *hk*. *ys* :: $\supset 100. 99$.
m 3. 18. 3. Quia autem tam *hr* ^c $\supset hk$, quàm *ys* $\supset dt$, (Scil. junctis
n 4. 6. *dy*, *st*, obtusi^r sunt $\angle^i dyz$, $\angle^s stz$, & ^c $\angle^c dz$ $\supset$ $\angle^s yz$ necnon $\angle^t zt$ $\supset$ $\angle^s zs$,
o 9. 5. eoque^s *ys* $\supset dt$.) erit $\frac{hr}{dt}$ (:: ^q $\supset \frac{hr}{ys}$ :: $\supset \frac{hk}{ys}$) :: $\supset \frac{100}{99}$
p hyp. 3. Præterea in trigonis rectangulis *hkr*, *dkr*, quia *kr* = *kr*,
q 8. 5. ac *br* (*hq*) $\supset dt$, erit angulus^d major *tdk*. *rbk* ::
Fig. 284. $\supset hk$. *dk*. [Compositis etenim ad rectos trigonis *kt*^d, *hbr*,
r Cor. 16. 3. $\supset hr$. *dt*.] sit *df* = *hk*, & ^x *fi* || *kr*, circuli igitur pares circa pares diametros
s 4. ax. *df*, *hk*, *y* transibunt per *i*, *r*, eritque $\frac{\angle^i fdi}{\angle^r bk}$ (:: ^z $\frac{\text{arcus } fi}{\text{arcus } kr}$)
t ut prius.
u cor. 37. 3. & $\supset hr$. *dt*.
15. 5. sit *df* = *hk*, & ^x *fi* || *kr*, circuli igitur pares circa pares diametros
x 12, 28. 1. *df*, *hk*, *y* transibunt per *i*, *r*, eritque $\frac{\angle^i fdi}{\angle^r bk}$ (:: ^z $\frac{\text{arcus } fi}{\text{arcus } kr}$)
y sch. 31. 3.
z 33. 6.

Fig. 285. :: $\supset \frac{\text{recta } fi}{\text{rect. } kr}$ :: $\supset \frac{(fd) kb}{kd}$ Vel Componantur triangula ista
ad acutos, *h*, *d*, & centro *d*, intervallo *do*, describatur circulus
poq, Erit igitur $\frac{\angle^i kdo}{\angle^o dt}$ (*b. e.* $\frac{\text{sector } pod}{\text{sect. } oqb}$ :: $\supset \frac{\text{sect. } pod}{\Delta^o ob}$)
:: $\supset \frac{\Delta^i kod}{\Delta^o ob}$ five $\frac{ko}{ot}$; & componenti, $\frac{\angle^i kdt}{\angle^r hr}$ (:: $\supset \frac{(kt)kr}{ot}$)
ⁿ :: $\supset e. \frac{hr}{dt}$]

Inde ⁿ $\frac{ndt}{rbk}$ (:: $\supset \frac{hr}{dt}$) multò :: $\supset \frac{100}{99}$. Tum, quia *ndt* (ma-
jor $\frac{1}{200}$ recti) *rbq* :: $\supset \frac{1}{200} \cdot \frac{200}{20000}$, *b. e.* 1001. 99, est *rbq*
($\supset \frac{1}{20000}$ recti, *b. e.* $\supset \frac{1}{200} \cdot \frac{2}{99}$ recti) multò $\supset \frac{1}{203}$ recti.
Solis igitur diameter *ba* major est subtensâ parti $\frac{1}{812}$ circumferentiæ
totius, & adhuc major subtensâ $\frac{1}{1000}$ circumferentiæ seu latere
Chiliagoni Orbitæ *επιανσία* inscripti.

Coroll.

Hinc autem sequitur, quia ambitus Chiliagoni, (qui quidem
^a excedit tres diametros Orbitæ annuæ cui inscribitur, cum vel
^β ambitus hexagoni ^β æquet tres diametros sui circuli,) minor est mille
diametris.

diametris solis, & adhuc minor tricies mille diametris Lunæ aut terræ, Diametrum Orbis revolutionis annuæ (quem mundum vocant, minorem esse decies mille diametris terræ, multoque minorem γ centrum Myriadibus myriadum stadiorum, sive γ hyp. 2. 10000 x 1000000.

2. Τῶν ἀειθμῶν ἡαπονόμαξι.

Novem primi gradus seu Periodi ab unitate in ratione decuplâ (quæ ad præsens institutum abundè sufficit) progredienti vocentur Numeri Primi: & gradus octo præter unitatem Octas Prima. Isti verò numeri commodè satis exprimi solent, notis puta distinctis ad Myriades & ad Myriadum Myriades notis illis repetitis. Dein novem gradus, qui proximè sequuntur incipiendo à nono seu ultimo gradu, numerorum primorum, appellentur Numeri Secundi necnon octo ipsius gradus excepto itidem primo, Octas secunda: Atque ita porro

3. Si numeri ab unitate proportionalis fuerunt, ut $1 = a. \beta. \gamma.$ seu $1. b. b^2,$

$\delta. \epsilon. \zeta. \eta. \theta. i. \kappa. \lambda.$ & aliqui δ, θ ex eadem analogeâ sese multiplicaverint, factus inde numerus $(\delta \times \theta =) \chi$ æqualis erit ipsi λ , qui tantum distet à θ majore multiplicantium, quantum minor ab unitate in eadem analogiâ.

Quippe $\frac{a. \beta. :: \theta. i}{\beta. \delta. :: i. \lambda}$ & $a. \delta. :: \theta. \lambda$: quare $b^2 \theta \lambda$ seu $\chi = a \lambda$ a hyp. 5 14.7.
 $= c \lambda$. Patet etiam λ distare ab unitate quantum est numerus ex utrisque conflatus, quibus se invicem multiplicantes δ, θ ab unitate absunt. Sunt equidem $a, \beta, \gamma, \delta, \epsilon, \zeta, \eta, \theta$, quot ipse θ ab unitate distat, at i, κ, λ sunt uno minores, quàm quibus δ distat ab unitate: etenim unà cum θ totidem erunt.
 b 19.7.
 c 5 ax. 7.

His igitur partim positis, partim verò demonstratis, quod jam propositam est, ostendemus.

Propositio Princeps.

Arenæ numerus, quæ magnitudinem obtineat æqualem Sphæræ stellarum inerrantium ab Aristarcho positæ, minor est mille Myriadibus octavorum, quos vocamus, numerorum, tantum abest ut sit vel infinitus vel ineffabilis.

Quia diameter papaveris est ad digitum :: $(1. 40^a :: 40. 1600$ a Observ. 2.
 $::) 1600. 64000$; Sphæra ex diametro digitali non b continebit $b 18^2 2.$
 plusquam 64000 papaverum globosorum, sive a arenarum $64000 \times 10000,$

10000, hoc est, sex myriades myriadum quatuorque myriadum millia
 = sex n^{ii} + quatermillibus myriadum a^i : atqui $\square$ decem a^{ii} . Nu-
 merus autem arenarum, quas capit sphæra ex diametro centum digi-
 torum, adeoque ^b sphæra ex digitali diametro multiplex centum my-
 riadibus, minor est 1000000 $\times$ decem n^{ii} , hoc est, minor mille my-
 riadibus a^{ii} : Nam 10 a^{ii} $\times$ 1000000, qui fit ex 10 n^{ii} termino de-
 cimo ab unitate in ratione decuplâ, & ex 1000000 termino septimo
^cerit progressionis istius terminus decimus sextus; octo autem primi
 termini pertinent ad n^i , & octo sequentium ultimus valet mille my-
 riades $\mathcal{M} n^{ii}$. Rursus numerus arenarum, unâ cum monade quibus con-
 stat sphæra ex diametro decies mille digitorum, qui quidem stadium
 superant, hoc est, sphæra ^b centum myriadibus multiplex sphæra ex
 diametro digitali, minor est 1000000 $\times$ mille myriades n^{ii} , hoc est,
 minor decem myriadibus $\mathcal{M} n^{iii}$, sive progressionis istius termino
 (16 + 7 - 1 = ^c) 22do, quandoquidem octo primi termini cum uni-
 tate pertineant ad n^i , octo sequentes ad n^{ii} , & cæterorum sex ultimus
 desinat in decem myriades n^{iv} . Numerus etiam arenarum, quibus re-
 pletur sphæra centum stadiorum diametrum habens adeoque sphæra
 ex diametro unius stadii multiplex myriadibus centum, minor erit
 1000000 $\times$ decem myriades n^{iii} , sive progressionis termino (22 +
 7 - 1) 28vo, hoc est, minor mille unitatibus $\mathcal{M} n^{iv}$. Pariter sphæra
 ex diametro denum millium stadiorum, adeoque sphæra centum sta-
 diorum diametrum habentis multiplex centum myriadibus, continet
 arenarum numerum minorem 1000000 $\times$ 1000 unitates $\mathcal{M} n^{iv}$, sive
 termino progressionis (28 + 7 - 1) 34to, hoc est, minorem decem
 unitatibus $\mathcal{M} n^v$. Dein sphæra ex diametro centum myriadum sta-
 diorum continet arenas pauciores quàm 1000000 $\times$ 10 unitates $\mathcal{M} n^v$,
 seu quantitatem termini 40^{mi}, hoc est, pauciores quàm mille my-
 riades $\mathcal{M} n^v$. Item sphæra ex diametro decies mille myriadum sta-
 diorum habet arenarum numerum minorem 1000000 $\times$ mille my-
 riades $\mathcal{M} n^v$, seu termino 46to, hoc est, minorem myriadibus decem
 $\mathcal{M} n^{vi}$: Et sphæra ex diametro centum myriadum myriadum stadio-
 rum, quæ ^d orbis annui diametro major est continet arenarum nu-
 merum minorem 1000000 $\times$ myriades decem $\mathcal{M} n^{vi}$, sive termino
 52do, hoc est, minorem mille unitatibus $\mathcal{M} n^{vii}$. Ergo mundus
 veterum Astrologorum seu orbis revolutionis annuæ non capit tot
 arenas quot sunt mille unitates $\mathcal{M} n^{vii}$. Denique numerus arenarum
 quæ repleant fixarum sphæram *Aristarchicam*, minor est mille my-
 riadibus $\mathcal{M} n^{viii}$. Quoniam enim diametri terræ, mundi Astrolo-
 gorum, orbisque fixarum fuit $\div\div^c$, ostensaque est diameter mundi
 istius

c Lemma 3.

d Cor. lem. 1.

e Hyp. 1.

istius minor 10000 diametris terræ, erit etiam fixarum orbis diameter minor 10000 diametris mundi, & fixarum orbis ^b minus decies millies decies mille myriades mundorum: unde numerus arenarum, quas continebit sphaera æqualis fixarum orbi juxta *Aristarchum*, minor erit 10000000000000 x mille unitates ss^{vii} , sive progressionis termino $(13 \div 52 - 1) 64^{\text{to}}$, qui est gradus octavus ss^{viii} ; minor mille myriadibus ss^{viii} . Patet ergo propositum. Hæc autem, rex *Gelo*! quamplurimis quidem, qui Mathematicis instructi non sunt, non admodum credibilia fore arbitror: illis verò qui ea didicerunt, & circa distantias & magnitudines terræ, solis, mundique totius elaborarunt, credibilia prorsus esse propter demonstrationem. Quapropter & de his ipsis speculari aliquos non absurdum esse existimavi.

ARCHI-

ARCHIMEDIS EXOTERICA.

PRæter illa *Archimedis* opera quæ hic exponuntur, alia memorat *Rivaltus* partim ab *Archimede* scripta, partim ab illo facta; sed quorum particularis notitia, præ temporum injuriâ, ad nos non pervenit.

1. Ex *Vitruvio* ad hunc sensum narrat. Cùm *Hiero Syracusarum* Rex, Aurum certo pondere Artifici tradiderat, qui Coronam inde conficeret; posteaque intellexerat Artificem, Auri parte surreptâ, Argentum æquali pondere substituisse; *Archimedem* ea de re consuluit. Ille autem Balneum ingressus, effluentem aquam conspiciens, hinc ansam cepit determinandi, quantum Auri surreptum fuerat; statimque præ gaudio nudus exiliens Balneo, vociferatus *Ευρηκα*, *Ευρηκα*, domum se contulit. Nempe, cum Aurum, ejusdem ponderis, minoris molis sit quàm Argentum; molesque corporis irregularis non aptius colligi possit, quàm ex Aquæ mensurâ cujus locum occupet; explorato primùm, quantum spatii in Aquâ occuparet Corona, quantumque Aurum purum ejusdem ponderis, & quantum denique æqualis ponderis Argentum; hinc calculo colligendum esse, quantum Auri & quantum Argenti miscuerat Artifex.

Inventum certè *Archimede* dignum. Sed, quomodo ille calculum instituerit, & quantâ subtilitate singulorum molem rimatus est, non exponit *Vitruvius*; contentus rem crassiùs exposuisse, quam ipsam (puto) executus est *Archimedes*. Et, siquid ea de re scripsit *Archimedes* ipse, periit. Alii alios modos exposuerunt; inter quos *Ghetaldus*, in suo *Archimede promotò*; atque *Johannes Baptista Hodierna* in suo *Archimede Redivivo*, impresso *Panormi Sicularum*, in 4°, Anno 1644 Italicè.

Calculus sic commode instituitur. Pondus Auri quantum est Coronæ, occupet spatium L; Pondus Argenti huic æquale, spatium L + M. Pondus Coronæ, spatium L + N. Ergo, ut N ut ad M, sic pondus Argenti admixti, ad pondus Coronæ. Nempe spatii incrementum

crementum M prodiret si totum Aurum Argento commutatum foret; adeoque incrementum N, ostendet quantum jam commutatum sit.

2. Ex *Athenæo* & *Diodoro*, Cochleam *Archimedis* memorat ad Aquam ex Sentinâ stupendi Navigii *Hieronis* exhauriendam, unius hominis operâ: eandemque machinam ad aquas ex Fodinis, Lacubus, similibusque exhauriendis adhibitam. Recentiores ex conjecturâ hujusmodi figuram accommodant: & speciatim *Guido Ubaldis* in peculiari Tractatu. Fig. 284.

3. Ex *Athenæo*, memorat *Archimedis Helicem*, cujus ope (cum paucis aliis instrumentis) stupendum illud navigium in mare deduxit *Archimedes*. Figuram hujusmodi, ex conjecturâ supplet. Fig. 285.

4. Ex *Zetze* & *Oribasio*, recenset *Archimedis Trispastum*, quo 7000 mediorum pondus attrahebat. (Nescio an 50000 legendum sit, propter *πενταμυριάδιστον*.) Figurasque adhibet has duas. Fig. 286, 287.

5. Ex *Polybio*, & aliis, memorat *Archimedis Tormenta Bellica*, Ballistas, Catapultas, Sagittarios, Scorpiones, Manum ferream cum catena (Tollenovis instar) aliûmque apparatus, quibus contra copias, navesque, *Marcelli* & *Appii* pugnatum est.

6. Ex *Galeno* & *Zetze*, *Archimedis Πύρα* memorat, seu specula Ustoria, quibus *Marcelli* Naves incendebat. De quibus *Cavalerius*, in tractatu posthumo, *Del Specchio Ustorio*, (*Bononia* impresso in 4°, Anno 1650.) Italicè fusius agit.

7. Ex *Zetze*, *Pappo*, & *Tertulliano*, memorat *Archimedis Pneumatica* & *Hydroscopica*: nec hujusmodi tantum Instrumenta constructa, sed & libros ab *Archimede* conscriptos.

8. Ex *Claudiano*, *Archimedi Σφαροποιίαν* memorat, seu machinam Coelestium motuum æmulam.

Verùm quum horum omnium nihil jam exstet ab *Archimede* conscriptum; non nisi ex dubiis conjecturis suppleri possunt.

... ..

... ..

Fig. 284

... ..

Fig. 285

... ..

Fig. 286

... ..

287

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

ERRATA sic corrigantur:

		In Argumento.				
2	8	A pro B.		54	13	A E pro B E.
2	13	X pro H & G.		58	25	M C pro Z C.
3	2	Z vel Y pro X.		59	ul.	majus pro minus.
8	pe.	CFH pro FGM.		62	16	GI pro CI.
9	19	BM pro DM.		64	22	LE pro LI.
10	34	FNOL pro PXOL.		64	26	O pro I.
11	3	AG pro HG.		64	29	DC pro GD.
16	10	FE — DE pro GF — DE.		66	6	BXK pro BX R, & BF pro BE.
16	17	DEq. EB x BA :: Tq. Mq pro DEq. EB x AE :: Mq. Tq.		66	16	AF pro AG.
19	11	CF pro CE.		68	17	DBq pro DK q.
20	ul.	CD pro FB.		68	33	HF x FE pro HF x FD.
21	4	Q.AE — EB pro Q.EB — AE.		68	34	
22	28	BA pro DA.		69	22	GI pro GL.
23	4, 5	AG pro AE.		69	28	TO pro IO.
	6, 7			70	4	sectionum pro contingentium.
30	1	LX pro LK.		70	8	AE pro AF.
31	1	In margine, DE pro DC.		70	10	LSH pro LSE, & ALN pro ALM.
31	14	$\frac{4 DE q.}{BX}$ pro $\frac{4 FE q.}{BX}$		74	22	Deest + inter AEq & CX x XA.
31	26	BH pro EH.		75	pe.	Deest + inter EXq & CE x ED.
35	5	FG pro OG.		77	18	EC pro FC.
35	6	FH pro OH.		78	21	Citatur 4 & 22.6 pro 19.5.
37	11	CB pro AB.		79	10	AB pro AD.
37	pe.	YZ pro VZ.		79	26	KOB pro KOP.
38		Fig. 49. pro 94.		86	5	FA pro DF.
41	13	BH pro BE.		91	ul.	OP pro OD.
43	pe.	BAC pro BAD.		96	pe.	FG pro FM.
45	25	XV pro XY.		99		Ult. duae lineae ita corrigantur, FN.FL::NK.KL & (ob sect. AMD) NK.KL::NM.ML quar FN.FL::NM.ML Q.e.a.
52	22	A, B pro A, E.		102	8	AD, BG pro AC, BC.

In Citationibus.

Prop. 9. nota f, pro 17.6 lege 16.6. pr. 16. n. a, 13 hujus l. 12 hujus. pr. 20. n. c, 3.6 Libri I.
l. 1.6. pr. 33. n. c, 4. l. 4.2. pr. 38 n. c, 21 hujus l. 37 hujus. pr. 44 n. a, 31 hujus l. 37
hujus. pr. 45. n. f, 7.1 l. 7.5. pr. 45. n. g, 4.1 l. 4.6. pr. 51. n. m, 7.1 l. 7.5.

Prop. 2. nota g, pro 6.5 & 3 ax. 1 lege 6 & 5.2. pr. 4. n. g, 53. hujus l. 53.1 Libri II.
hujus. pr. 48. n. g, deest hac citatio (17 ax. 1.)

Prop. 4. nota a, pro cor. 44 hujus lege cor. 15.2 hujus. pr. 8. n. k, 8.1 l. 4.3 Libri III.
hujus. pr. 16. n. d, & pr. 16, 17, 18, 19. n. b, in singulis pro 16.5 l. 4.6. pr. 20.
n. c, 16.3 l. 4.6. pr. 21. n. b, 46.5 l. 4.6. pr. 22. n. k, 2.6 l. 6.2. pr. 23.
n. b, 16.5 l. 4.6. pr. 23. n. d, l. facile deducitur ex 15.3 hujus. pr. 33. n. d,
2.6 l. 6.2. pr. 34 n. e, 15.6 l. 16.6. pr. 37. n. b, 49 & 51. hujus l. 2 & 11.3 hujus.
pr. 44. n. b, & pr. 45. n. c, pro 15.6 l. 16.6. pr. 56. n. p, ex 2 vel 4.8 l. 2 vel 4.3.

Prop. 14 nota a, pro cor. 14 hujus lege 5 hujus pr. 15. n. b, 36.1 hujus l. 39.3 hujus. Libri IV.
pr. 21. n. a, 6 hujus l. 8 hujus. pr. 21. n. b, 15 hujus l. 17 hujus.

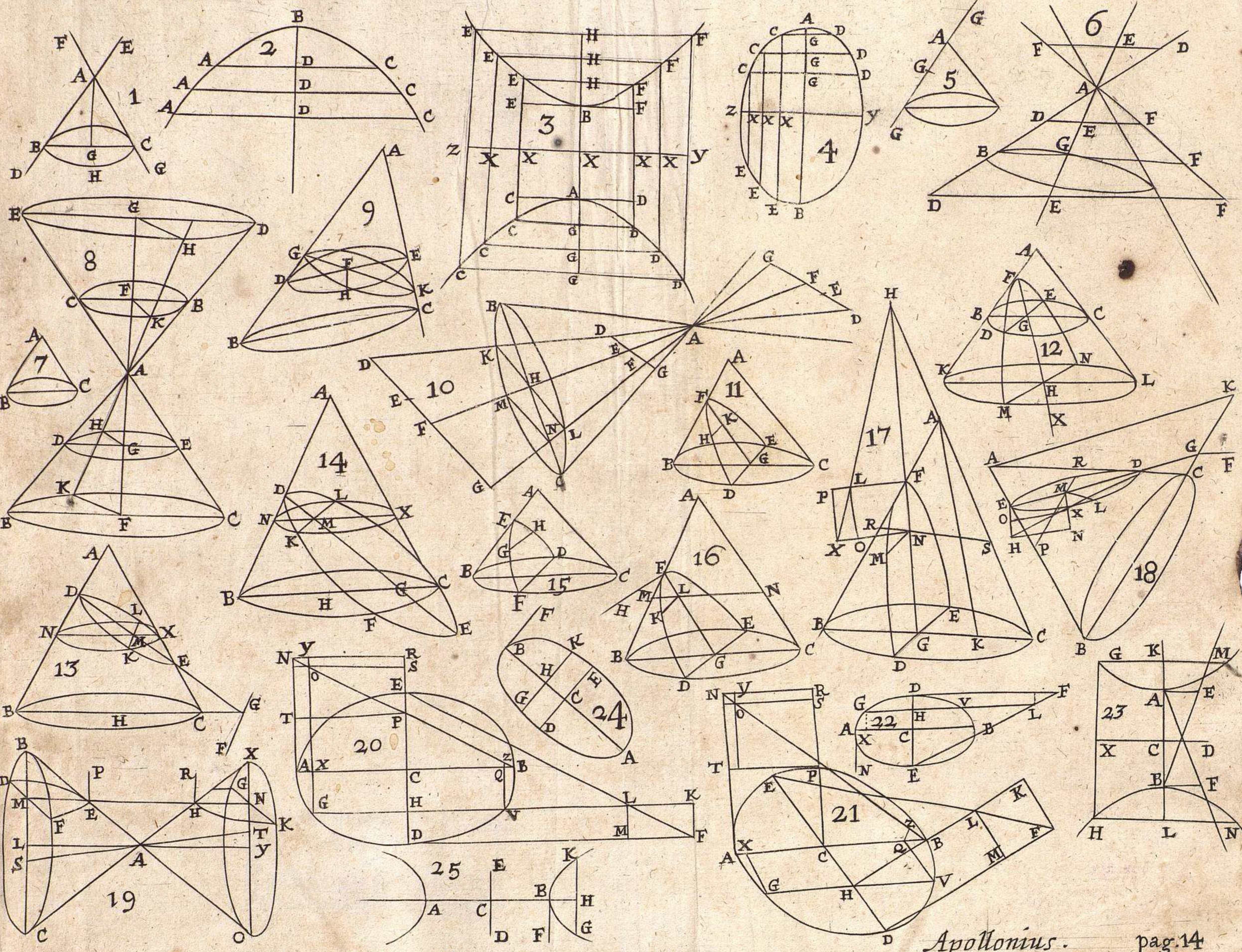
In Schematis.

Fig. 14. deest linea FG. fig. 30. deest D ubi EH occurrit sectioni. fig. 136. pro H
lege B. fig. 148 deest D ubi lineam AC bisecat KB. fig. 176. deest E. fig. 194. deest
ubi Y ubi LX diametro occurrit. fig. 276. deest E ubi DK sectioni occurrit.

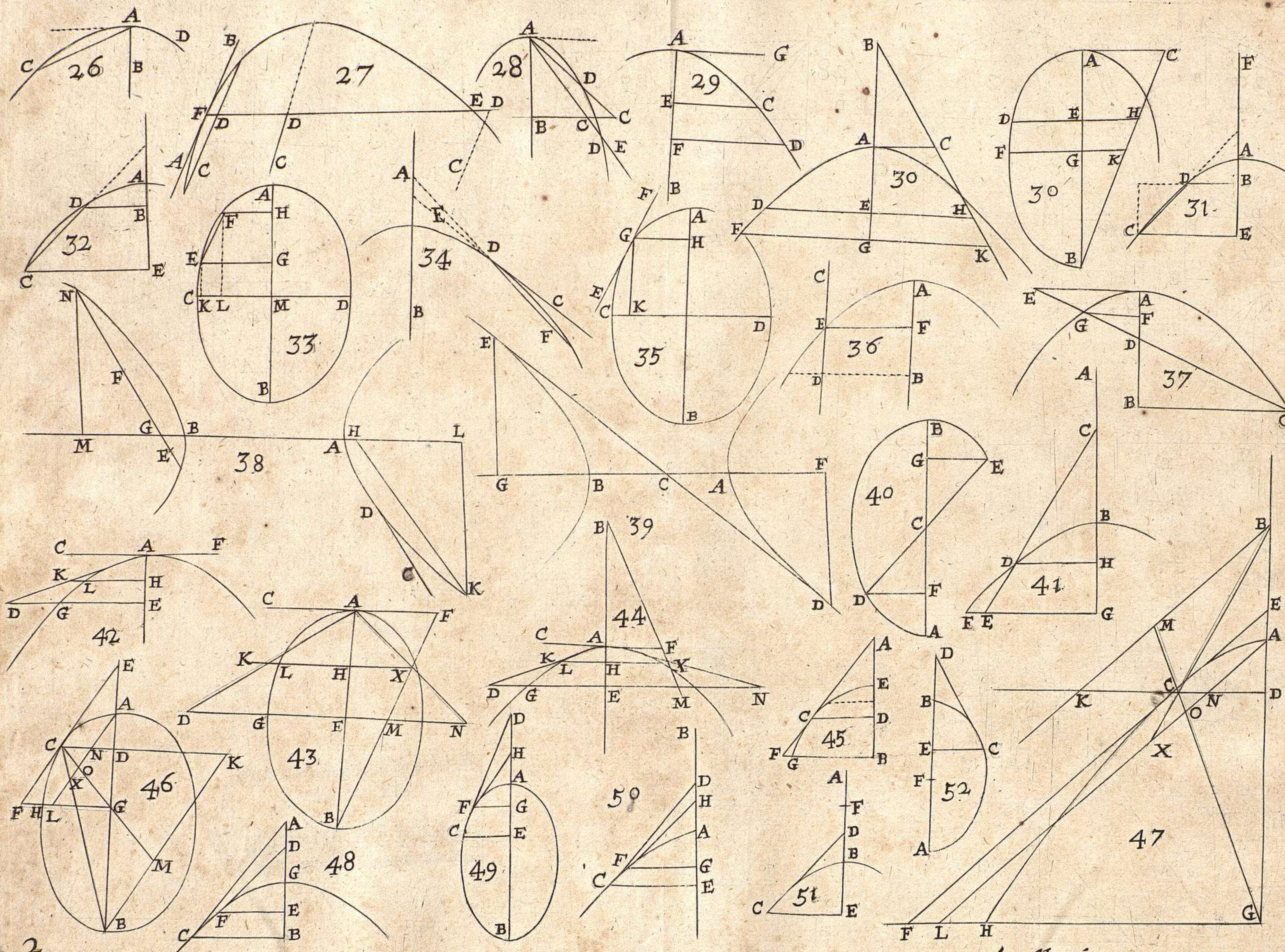
1	...	...
2	...	...
3	...	...
4	...	...
5	...	...
6	...	...
7	...	...
8	...	...
9	...	...
10	...	...
11	...	...
12	...	...
13	...	...
14	...	...
15	...	...
16	...	...
17	...	...
18	...	...
19	...	...
20	...	...
21	...	...
22	...	...
23	...	...
24	...	...
25	...	...
26	...	...
27	...	...
28	...	...
29	...	...
30	...	...
31	...	...
32	...	...
33	...	...
34	...	...
35	...	...
36	...	...
37	...	...
38	...	...
39	...	...
40	...	...
41	...	...
42	...	...
43	...	...
44	...	...
45	...	...
46	...	...
47	...	...
48	...	...
49	...	...
50	...	...

**BIBLIOTECA
DEL
OBSERVATORIO DE S. FERNANDO**

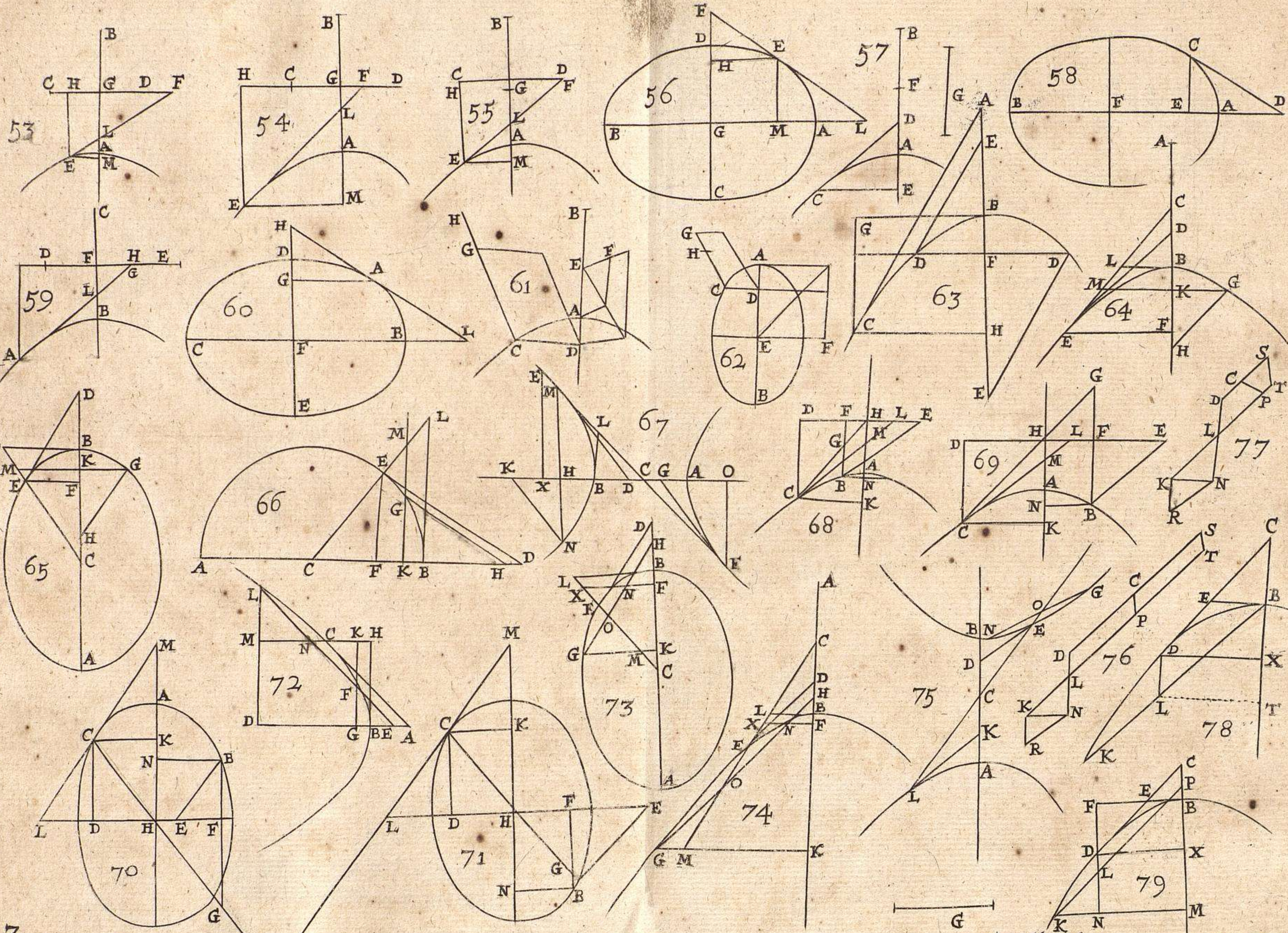

BIBLIOTECA
DEL
OBSERVATORIO DE S. FERNANDO

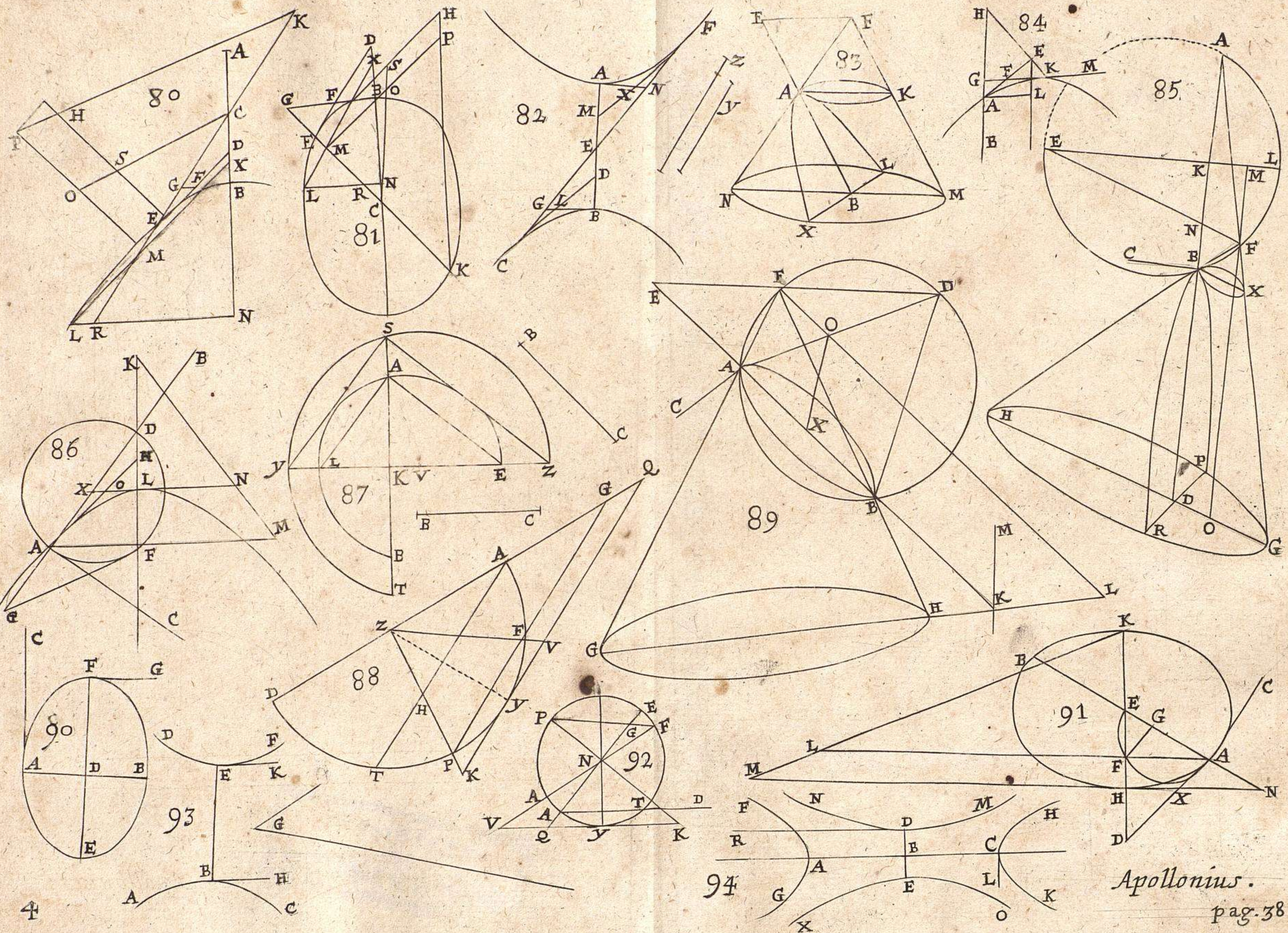
2

BIBLIOTECA
DEL
OBSERVATORIO DE S. FERNANDO

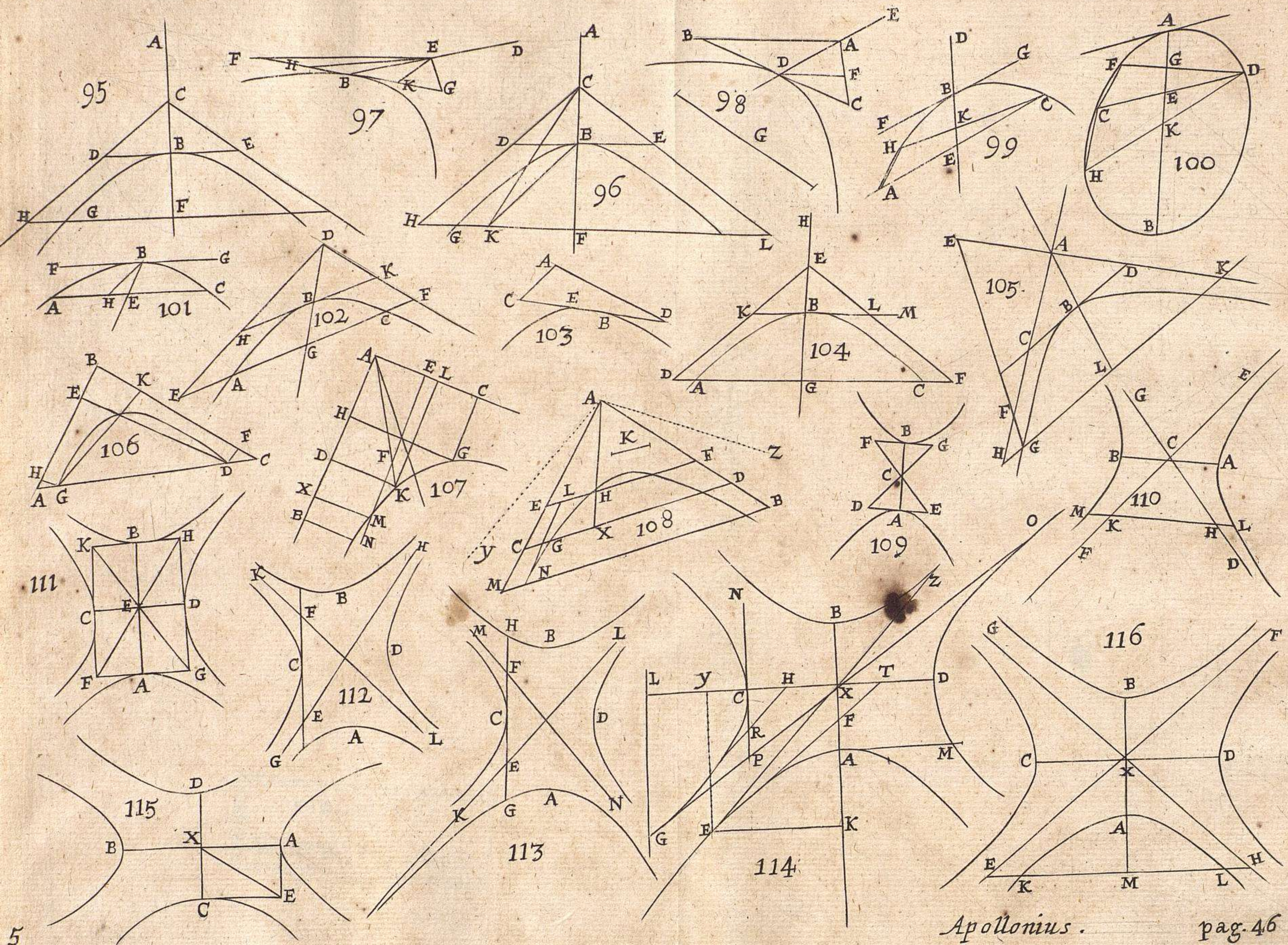
3

BIBLIOTECA
DEL
OBSERVATORIO DE S. FERNANDO

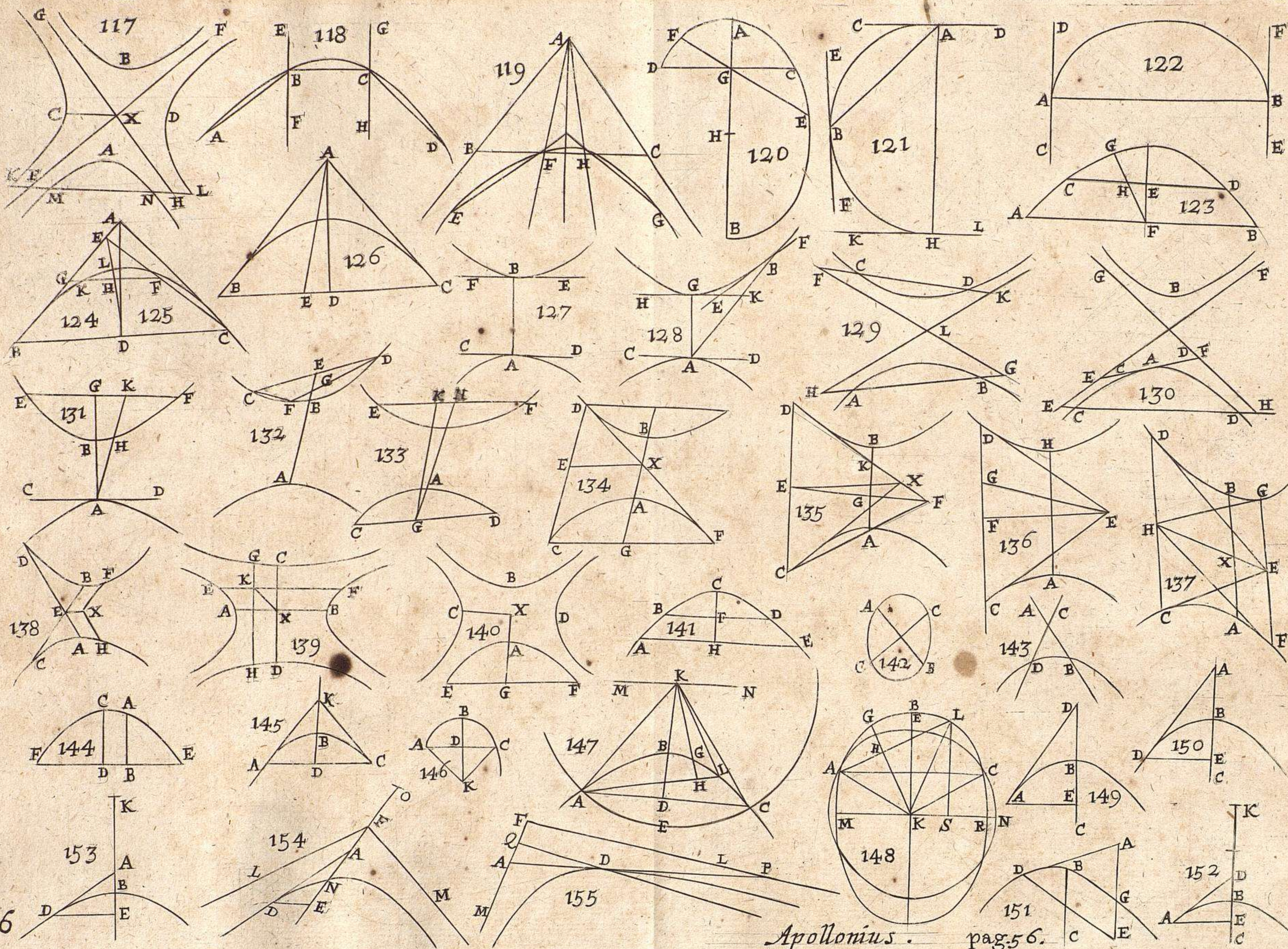

BIBLIOTECA
DEL
OBSERVATORIO DE S. FERNANDO

BIBLIOTECA
DEL
OBSERVATORIO DE S. FERNANDO

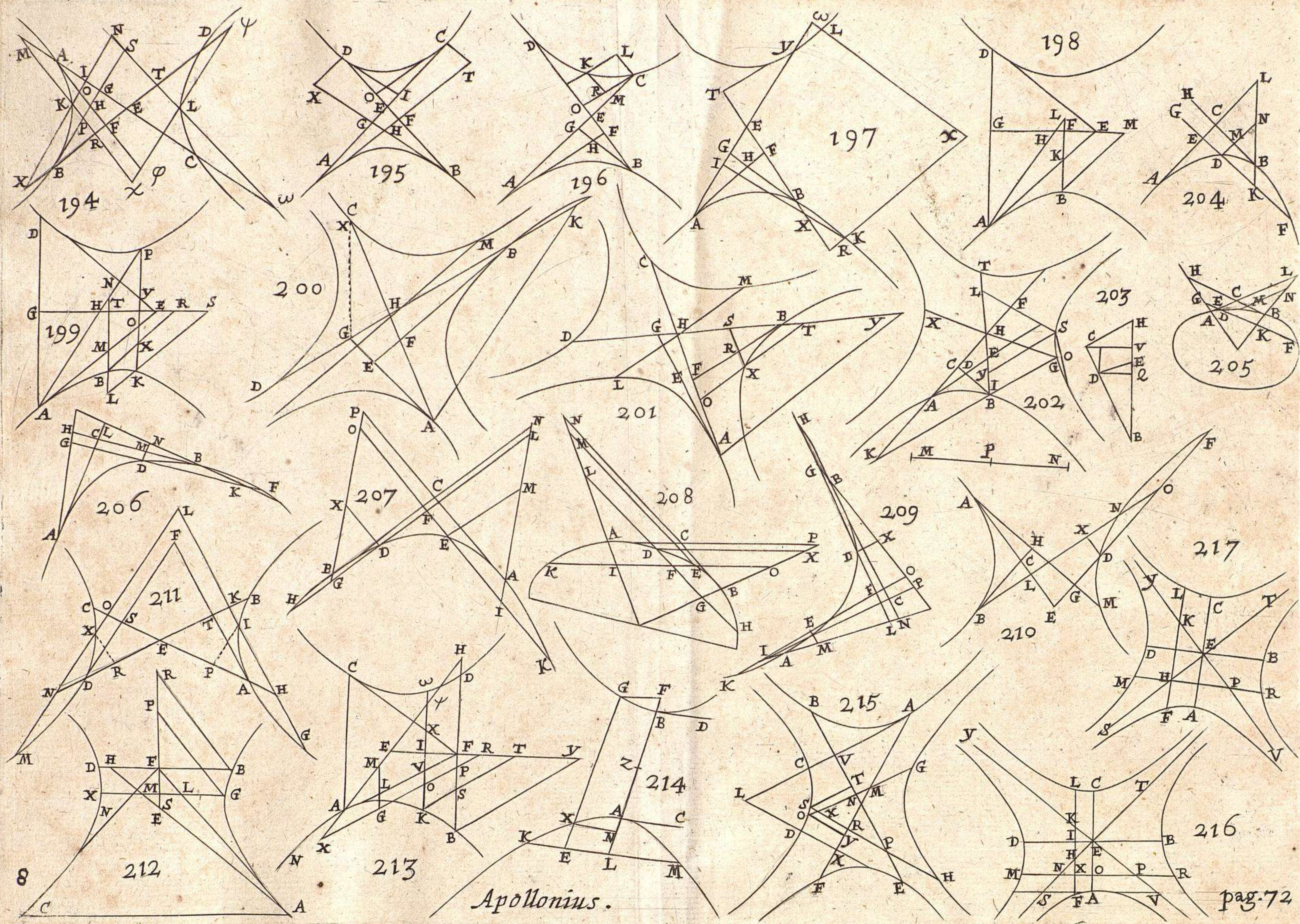

Apollonius . pag. 56.

BIBLIOTECA
DEL
GOBIERNO DE C. VENEZUELA

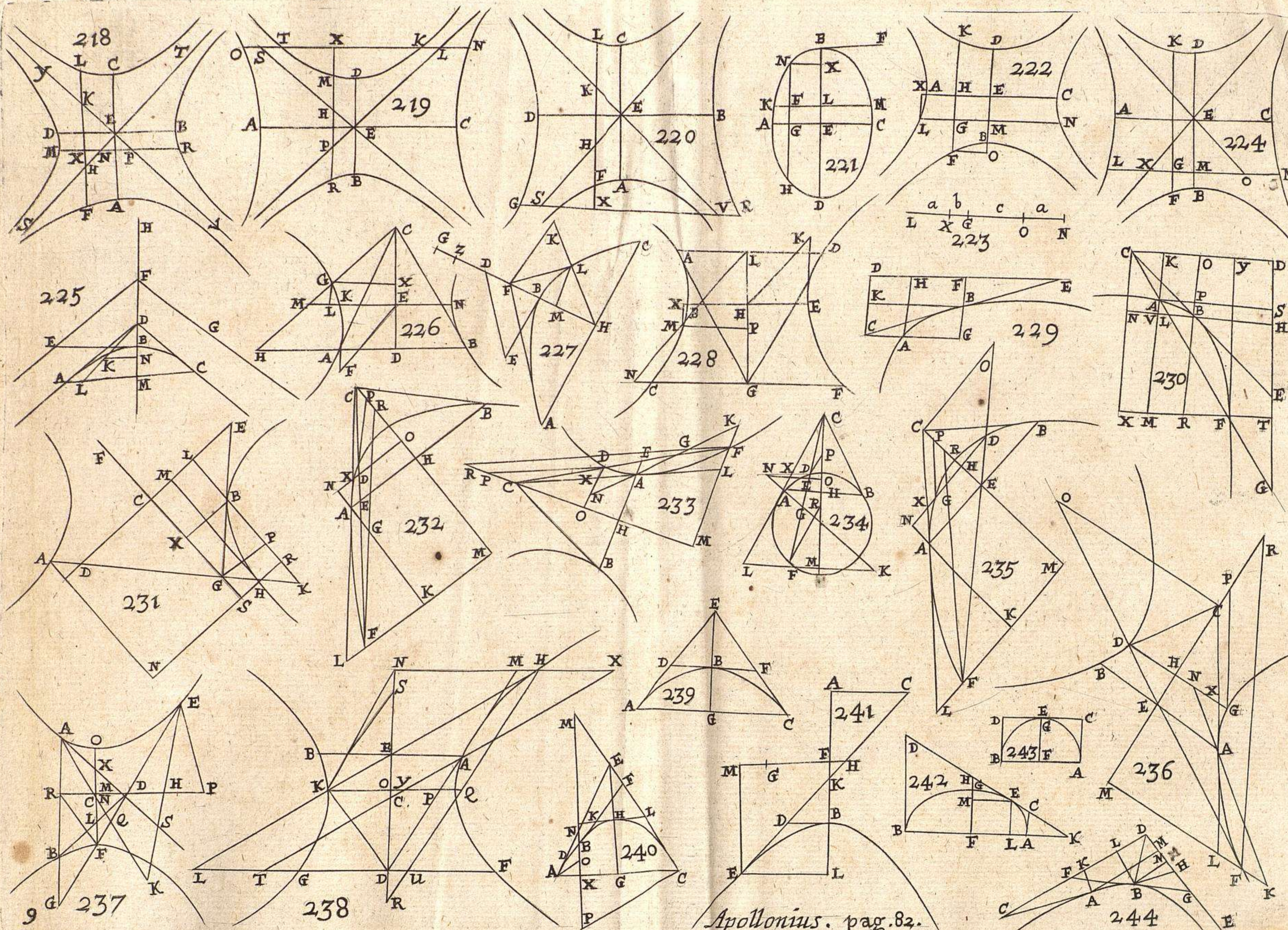
BIBLIOTECA
DEL
OBSERVATORIO DE S. FERNANDO

Apollonius.

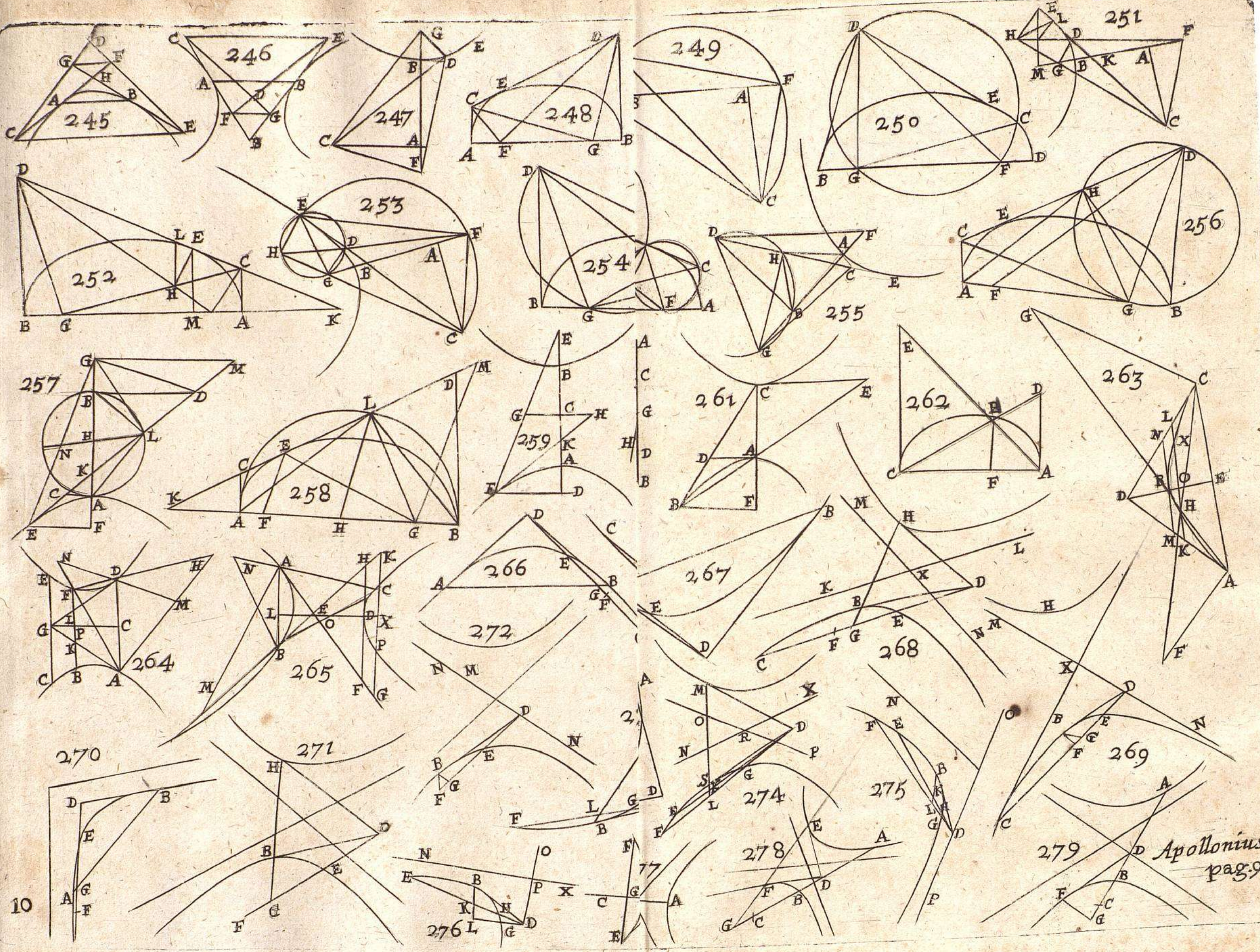

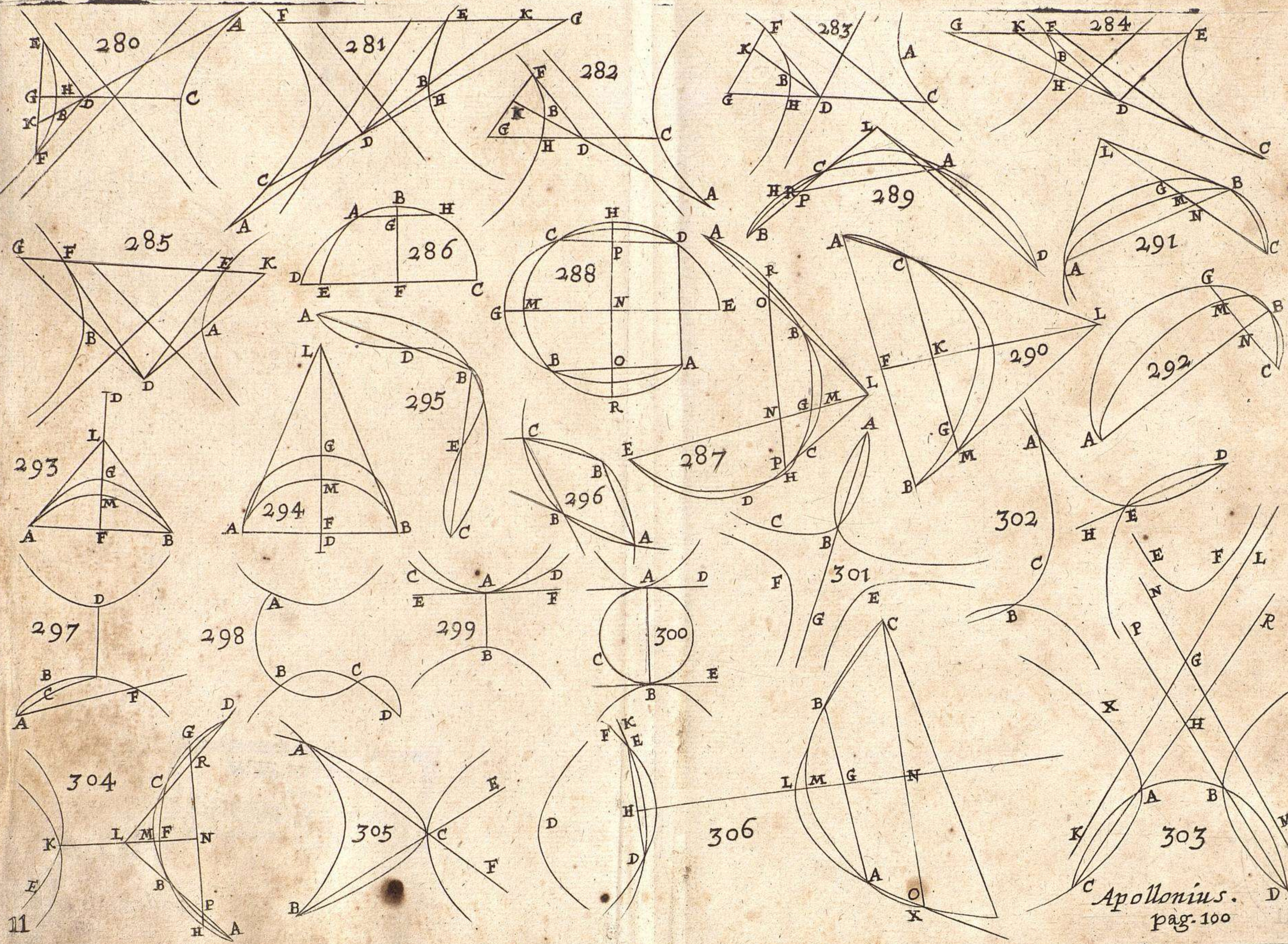
Apollonius. pag. 82.

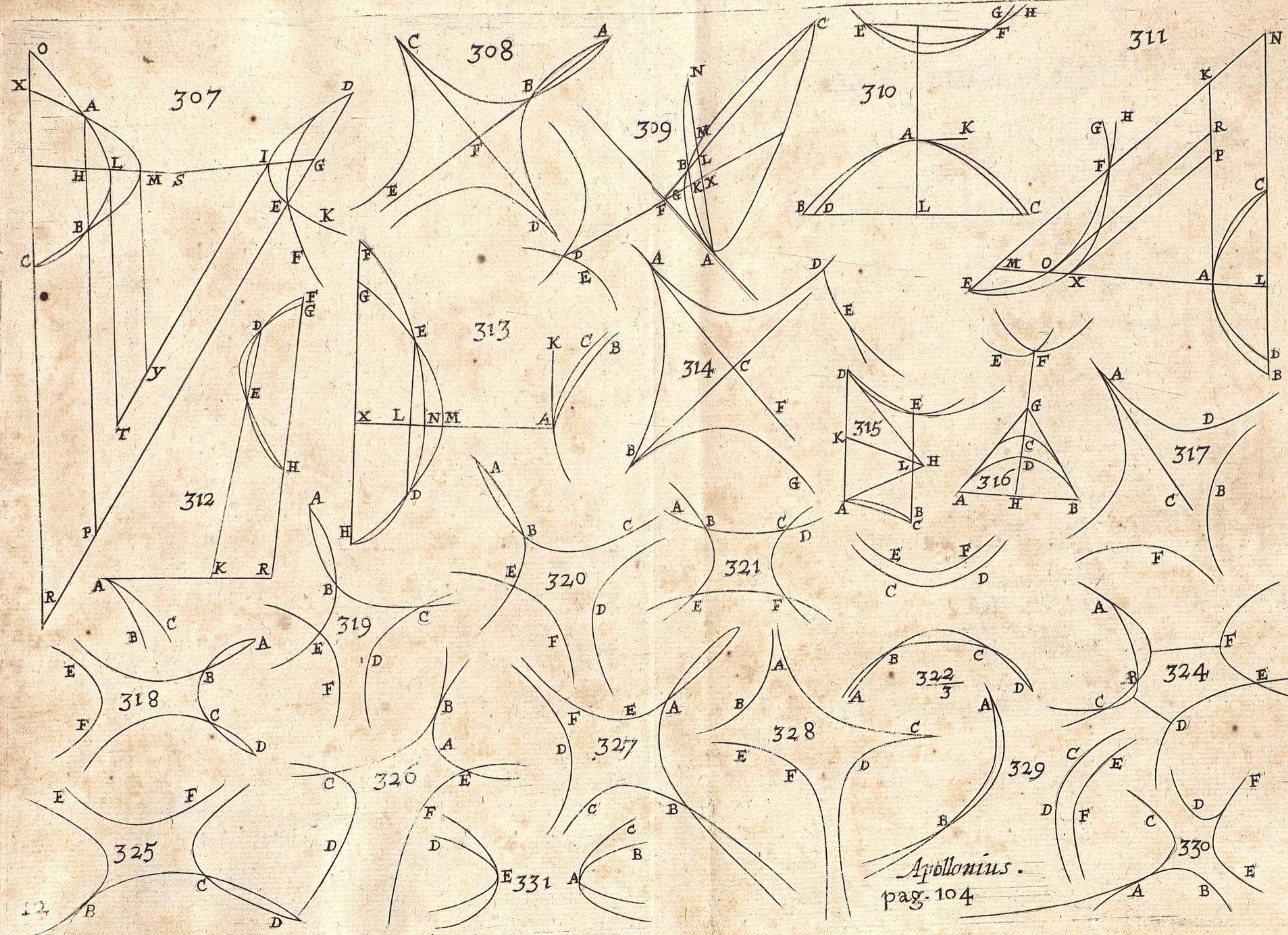
Apollonius.
pag.92

Apollonius.
 pag. 100

 BIBLIOTECA
DEL
OBSERVATORIO DE S. FERNANDO

Apollonius.
 pag. 104

BIBLIOTECA
DE
OBSERVATORIO DE S. JERONIMO

Brevitatis gratiâ notæ quædam adhibentur, quarum hîc subjungitur interpretatio.

$A \div B$,	<i>hoc est. A & B simul acceptæ.</i>
$A - B$,	<i>A, demptâ B.</i>
$A - : B$,	<i>differentia ipsarum A, & B.</i>
$A \times B$,	<i>A multiplicata, vel ducta in B.</i>
$\frac{A}{B}$	<i>A divisa per B, vel applicata ad B.</i>
$A = B$,	<i>A æquatur ipsi B.</i>
$A \sqsupset B$,	<i>A major est quàm B.</i>
$A \sqsubset B$,	<i>A minor est quàm B.</i>
$A.B :: C.D$,	<i>A ad B eandem rationem habet, quàm C ad D.</i>
$A, B, C, D \div \div$,	<i>A, B, C, D sunt continuè proportionales.</i>
$A.B \sqsupset C.D$,	<i>A ad B majorem rationem habet, quàm C ad D.</i>
$A.B \sqsubset C.D$,	<i>A ad B minorem rationem habet, quàm C ad D.</i>
$A.B \div C.D$	$\left. \begin{array}{l} \equiv \\ \sqsupset \\ \sqsubset \end{array} \right\} \begin{array}{l} M.N. Rationes A ad B, \\ \& C ad D compositæ \end{array} \left\{ \begin{array}{l} \text{adequant} \\ \text{excedunt} \\ \text{deficiunt à} \end{array} \right\} \begin{array}{l} \text{ratione M} \\ \text{ad N.} \end{array}$
Aq ,	<i>Quadratum ex A.</i>
$\sqrt{A}$,	<i>Latus, vel radix quadrata ipsius A.</i>
Ac ,	<i>Cubus ex A.</i>
$\sqrt{Aq \div Bq}$,	<i>Latus compositi ex Aq & Bq.</i>

Reliquas, si quæ occurrunt, abbreviaturas Lector facili conjecturâ capiet, presertim in analysi tantillum versatus.

THEODOSII
SPHÆERICA:

Methodo Nova Illustrata, & Succinctè
DEMONSTRATA.

Per ISAACUM BARRON,
Ex-professorem Lucasianum *Cartab.* & Soc. Regiæ Soc.

LONDINI,
Excudebat *Guil. Godbid,* vœneunt apud *Robertum Scott,*
in vico *Little-Britain.* 1675.

THE GREAT

SPHARIC

Methodology of the

DEPARTMENT

FOR THE

DEPARTMENT

LONDON

Printed and Published by

De THEODOSIO, ex VOSSIO

de Scientiis Mathematicis.

In temporibus Ciceronis ac Pompeii claruit Theodosius Tripolites qui partem Geometriæ de figura Sphærica libris tribus utilissimis egregiè excoluit.

Eos Gracè edidit Latinèque vertit ac Lutetiæ Wechelii typis mandavit Joannes Pena Mathematicus Regius. Compluria ex eo Ptolomæus hausit & Ptolemæo recentiores, Pappus, Proclus, Theon, multa item; sed, dissimulato Theodosii nomine; exscripsit Vitellio, ob quæ tamen maximè fuit admirationi. Arabes etiam in Linguam suam transtulerunt. Ex Arabico verò Latinè versus fuit à Platone Tiburtino, ut auctor est, qui de Speculis Historiis scripsit. Eaque interpretatio Venetiis excusa, ante annos jam 155 eo nempe à quo & Almansoris Judicia ex Arabico Latine versa sunt. Sed immane quantum interest inter genuinum Theodosium & Arabicè loquentem, usque adeò ut ob tam multa addita aliis videri possit, quæ res compulit Joannem Penam regium apud Parisienses Mathematicum, ut, non contentus Gracè edere, quod per se magnam laudem merebatur, ex Graco etiam optima fide faceret Latinum Parisiis editus 1558, & post eum Christophorus Clavius, Herigonius, & nuperrime Guarini in Euclide adaucto, & Claudius Millet de Chales in cursu Mathematico hoc opus illustrarunt. Quanquam
autem

autem Theodosius hic Tripolites inscribatur, eoque nomine à Suida etiam memoretur: non dubium tamen quin idem sit ac Bithynus ille Theodosius, professione philosophus; quem Mathematicis disciplinis uti & filios ejus, praestitisse, ait Strabo, lib. 12. Ut Pompeii magni temporibus vixisse videatur. Nec obstat quod dicatur Bithynus. Nam fortasse ex Bithynia, Tripolin in Africam abiit, atque ibi sedem fixit. Quomodo Hipparchus eidem Straboni est Bithynus; qui Ptolemæo, & aliis, est Rhodius. Scripsit etiam περὶ οὐρανῶν, de habitationibus, cujus Argumenti 12 Propositiones dedit Mersennius in Synopsi Mathematica, pag. 246, & tribus sequentibus; & libros 2, περὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν, de diebus ac noctibus. Quae Græcè in Bibliotheca Regia Lutetiæ, adfersantur, Latine Argentorati edi curavit Petrus Dasypodius, anno 1572.

THE-

THEODOSII SPHÆRICORUM LIBER PRIMUS.

DEFINITIONES.

I.

SPHÆRA est figura solida comprehensa una superficie, ad quam ab uno eorum punctorum, quæ intra figuram sunt, omnes rectæ lineæ ductæ sunt inter se æquales.

Aliter in Elemento 11° definitur, à Semicirculi circumductu.

II

Centrum autem Sphæræ est ejusmodi punctum.

III.

Axis verò Sphæræ est recta quædam linea per centrum ducta, & utrinque terminata in Sphæræ superficie, circa quam quiescentem circumvolvitur Sphæra.

IV.

Poli Sphæræ sunt extrema puncta ipsius axis.

V.

Polus Circuli in Sphæra, est punctum in superficie Sphæræ, à quo omnes rectæ lineæ ad circuli circumferentiam tendentes sunt inter se æquales.

Ut si omnes rectæ P Z à puncto P ad circumferentiam circuli B Z A ductæ sint æquales, erit P polus circuli B Z A: & inversè si P sit polus, erunt omnes P Z æquales inter se.

Fig. 1.

VI.

In Sphæra æqualiter distare à centro sphæræ circuli dicuntur, cum perpendiculares quæ à centro sphæræ in ipsorum plano ducuntur, sunt æquales. Longius autem abesse ille dicitur, in cujus planum major perpendicularis cadit.

B.

Prop.

Prop. I. Theor.

Fig. 2.

Si sphærica superficies (B A C) secetur aliquo plano (B C); linea (B G C F E), quæ fit in sphærae superficie, est circumferentia circuli.

a 1. def. hujus.

b hyp.

c 15. def. 1.

Fig. 3.

d 12. 11.

e 3. def. 11.

f 47. 1.

g 1. def. huj.

h 1 ax. 1. &

3. ax. 1.

k 15 def. 1.

Nam primò transeat planum per sphærae centrum D: ^a liquet igitur rectas quascunque (D E, D F &c.) à D ad lineam B G C F E, ^b hoc est è centro sphærae ad ejus superficiem, eductas inter se æquari; ^c & proinde lineam B G C F E esse circuli circumferentiam.

Sin planum non transeat per centrum sphærae, ab eo (D) ^d ducatur D H plano B C perpendicularis; & ab H ad lineam B G C F E ducantur utcunque rectæ H E, H F, & connectantur D E, D F. Eritque (ob ^e ang. D H E, D H F rectos) $D H q \perp H E q \Rightarrow (D E q \Rightarrow D F q \Rightarrow) D H q \perp H F q$. ^h quare H E = H F. Eodem modo rectæ omnes ab H ad lineam B G C F E eductæ æquantur: ^k ergo linea B G C F E est circumferentia circuli. Q. E. D.

Coroll. Idem est sphærae centrum & circuli, qui fit plano per sphærae centrum trajecto.

Centrum circuli, qui fit plano non per centrum sphærae trajecto, est in perpendiculari à centro sphærae in planum demissâ.

Prop. II. Probl.

Fig. 4:

Data sphærae (B A D C) centrum reperire.

a 1 hujus:

b 1. 3.

c 12. 11.

d 11. 11.

e 6. 11.

f cor. 1 huj.

Data sphæra secetur utcunque plano ^a facienti circulum B E D, ^b cujus centrum F; ab F ^c erigatur F A recta plano B D E, quæ sphærae occurrat punctis A, C; bisecetur A C in G: erit G centrum sphærae. Si negas, esto H centrum sphærae, ^d à quo ducatur H I recta plano B D E: ^e est que H I ipsi G F parallela; & punctum I est centrum circuli B E D, sed F ponebatur centrum: quæ repugnant.

Coroll. Si in sphæra sit circulus non per centrum sphærae transiens, sphærae centrum erit in rectâ è centro circuli ad ipsius planum perpendiculari.

Prop. III. Theor.

Fig. 5.

Sphæra (A D B) planum (E F), à quo non secatur, non tangit in pluribus punctis uno.

Tangat, si fieri potest, punctis A, B; & à sphærae centro C conjungantur C A, C B; planum per C A, C B ^a facit in sphæra circulum A D B,

a 1 hujus.

A D B, in plano tangenti^b rectam E A B F : ^c hæc circulum A D B ^b 3. 11.
secat, & proinde sphæram : ergo planum secat sphæram, non tangit, ^c 2. 3.
contra hypothesin.

Cor. Recta, quæ duo puncta in sphærae superficie signata conne-
ctit, intra sphæram cadit.

Prop. IV. Theor.

Si sphæra (A C D E) tangat planum (A H K I L), quod eam non Fig. 6.
secet, recta linea (B A) ducta à sphærae centro (B) ad contactum (A),
perpendicularis erit ad planum (A H K I L).

Nam per B A ducantur utcunque duo plana, quæ faciant in sphæra
circulos A C D E, A F D G, in plano tangenti rectas H A I, K A L.
Et quia sphærae centrum B^a est quoque centrum circulorum A C D E,
A F D G, & rectæ H I, K L tangunt hos circulos (^b quippe non se-
cant) ^c erit B A utrique H I, K L perpendicularis ; ergo & plano
per H I, K L ducto recta erit. Q. E. D.

a cor. 1. huj.
b hyp.
c 18. 3.
d 4. 11.

Prop. V. Theor.

Si sphæra (A B C D) tangat planum (E F), quod ipsam non secet,
à contactu autem (C) excitetur recta linea (C A) ad angulos rectos ipsi
plano (E F), in lineâ excitatâ (C A) erit sphærae centrum. Fig. 7.

Si negas punctum G extra C A sit centrum, jungatur C G : ^a er-
go C G plano E F recta est. ^b ergo C A eidem plano E F recta non
est, contra hypothesin.

a 4. hujus.
b 13. 11.

Prop. VI. Theor.

Circulorum (A D, B C, E F), qui in sphæra sunt, maximi sunt,
qui per sphærae centrum (G) ducuntur (A D) ; aliorum verò (B C,
E F) illi inter se æquales sunt, qui æqualiter à centro (G) distant ; qui
verò longius à centro distant, minores sunt : & circuli in sphæra ma-
ximi per sphærae centrum transeunt ; aliorum autem æquales à cen-
tro æqualiter distant, minores verò longius à centro distant. Fig. 8.

Ducantur G H recta circulo B C, & G I recta circulo E F ; & con-
nectantur G D, G C, G E.

1. G C recto angulo G H C opposita^a major est quàm C H ; hoc ^a 47. 1.
est radius circuli A D major est radio circuli B C : ergo circulus A D
major est circulo B C.

2 & 3. $GHq \perp HCq^2 = (GCq = GEq)^2 = GIq \perp IEq$. ergo si $GH = GI$, erit $HC = IE$; & proinde circulus BC æqualis circulo EF : si $GH \ll GI$, erit $HC \gg IE$, & propterea circulus BC minor circulo EF .

4. Si circulus maximus AD per centrum non transeat, alius transeat, is ergo (ut modò ostensum est) circulo AD major erit, contra hypothesin.

5. & 6. Ob $GHq \perp HCq = GIq \perp IEq$; si $HC = IE$, erit $GH = GI$: si $HC \gg IE$, erit $GH \ll GI$.

Prop. VII. Theor.

Fig. 9.

Si in sphaera (BAC) sit circulus $(BFCG)$, à sphaeræ autem centro (D) ad circuli centrum (E) connectatur recta linea (DE) , connexa linea (DE) ad planum circuli $(BFCG)$ recta erit.

Ducantur BC, GF diametri circuli $BFCG$, utcumque & connectantur DB, DC, DF, DG . Quoniam trigona DEB, DEC sibi mutuo æquilatera sunt (quippe $DB = DC, EB = EC$, & DE commune est) ^a erunt anguli DEB, DEC pares, & proinde recti. Simili discursu anguli DEF, DEG recti erunt. ^b ergo DE recta est plano $BFCG$. *Q. E. D.*

a 8. 1.
b 4. 11.

Prop. VIII. Theor.

Fig. 10.

Si in sphaera $(BAD C)$ sit circulus $(BGDH)$, & à sphaeræ centro (E) ad circulum $(BGDH)$ ducatur perpendicularis (EF) , quæ ad utramque partem producat, cadet ea in ipsius circuli polos (A, C) .

Ducantur utcumque diametri BD, GH , & connectantur AB, AD, AH, AG . Quoniam radii FB, FD, FG, FH pares sunt, ^a & anguli AFB, AFD, AFG, AFH recti, ^b erunt subrensæ AB, AD, AG, AH æquales. ^c ergo A est polus circuli $BGDH$. Similique argumento C ostendetur ejusdem polus. *Q. E. D.*

a 3. def. 11.
b 4. 1.
c 5. def. huj.

Prop. IX. Theor.

Fig. 10.

Si sit in sphaera $(BAD C)$ circulus $(BGDH)$ & ab altero (A) polorum ejus in ipsum ducatur perpendicularis recta linea (AFC) , cadet hæc in circuli centrum (F) , & inde producta cadet in reliquum polum ipsius circuli.

Nam

Nam per F ducantur rectæ BD, GH utcunque, & connectantur AB, AD, AG, AH. Et quoniam rectæ AB, AD, AG, AH^a pares sunt, & anguli AFB, AFD, AFG, AFH^b recti, erunt rectæ FB, FD, FG, FH æquales. ^d ergo F est centrum circuli BGDH. ^e Item quia centrum sphæræ est in recta AFC, erit C ejusdem circuli alter polus. Q. E. D.

a 5. def. huj.
b 3. def. 11.
c 47. 1.
d 9. 3.
e 6. hujus.

Prop. X. Theor.

Si sit in sphæra circulus (BGDH); linea recta (AC) per ejus polos (A, C) ducta, ad circulum (BGDH) recta est, transitque per centrum circuli (F), & sphæræ (E). Fig. 11.

Fiat, ut in præcedenti, & connectantur rectæ CB, CD, CG, CH. Et quoniam trigona CAB, CAD, CAG, CAH sibi mutuò æquilatera sunt, erunt anguli CAB, CAD, CAG, CAH pares. Ergo cum rectæ FB, FD, FG, FH, tum anguli AFB, AFD, AFG, AFH æquantur. ^d quare AF recta est circulo BGDH, & F est centrum ejus, & ^f proinde etiam centrum sphæræ est in AF. Quæ E. D.

a 5. def. huj.
b 8. 1.
c 4. 1.
d 4. 11.
e 9. hujus.
f cor. 2. huj.

Schol. I. Theor.

Si in sphæra sit circulus (BGDH), & ab altero (A) polorum ejus per sphæræ centrum (E) ducatur recta (AEC) erit hæc ad circuli planum perpendicularis, & producta cadet in centrum ipsius, & in reliquum polum. Fig. 11.

Fiat, ut prius, & connectantur EB, ED, EG, EH: & quia trigona AEB, AED, AEG, AEH sibi mutuò æquilatera sunt, erunt anguli EAB, EAD, EAG, EAH pares; ergo cum rectæ FB, FD, FG, FH, tum anguli AFB, AFD, AFG, AFH æquantur; quare AF recta est circulo BGDH, & F est centrum ejusdem, & C alter polus. Q. E. D.

a 8. 1.
b 4. 1.
c 4. 11.
d 9. hujus.

Schol. 2. Theor.

Si in sphæra sit circulus (BGDH), & à centro sphæræ (E) per centrum circuli (F) ducatur recta linea (AEC), cadet hæc in utrumque polum circuli (BGDH).

Nam recta EF^a perpendicularis est plano circuli BGDH. ^b ergo utrinque protracta cadet in polos circuli. Q. E. D.

a hyp. 5. 7. b.
b 8. huj.

Corollarium ex his.

Quatuor puncta; centrum circuli, poli ejusdem, & centrum sphaerae in una recta existunt, in diametro scilicet sphaerae ad circuli planum recta.

Prop. X I. Theor.

Fig. 12.

In sphaera (A B C D) maximi circuli (A C, B D) se mutuò secant bifariam.

a 6. hujus.
b 3. II.

Commune enim centrum circulorum (^a hoc est sphaerae centrum) esto G; erit hoc in communi sectione ^b recta E F: ergo recta E F est diameter, utrumque circulum bisecans. Q. E. D.

Coroll. Intersectio duorum circulorum in sphaera maximorum est diameter sphaerae.

Prop. X I I. Theor.

In sphaera (A B C D) circuli (A C, B D), qui se mutuò bisecant, sunt maximi.

a cor. 2. huj.

b 6. huj.

Communis circulorum sectio E F bisecetur in G; erit G centrum commune circulorum (quoniam E F diameter), quin & sphaerae: nam ex G erigatur G H perpendicularis circulo A C, & G I recta circulo B D; ^a eritque centrum sphaerae in utraq; G H, G I; ergo in communi puncto G. ergo cum circuli A C, B D per centrum sphaerae transeant, ^b erunt maximi circuli. Q. E. D.

Prop. X I I I. Theor.

Fig. 13.

Si in sphaera maximus circulus (A B C D) circulum quempiam (B E D) ad rectos angulos secet, & bifariam secat eum, & per polos (A, C).

a 38. II.
b cor. 1. huj.
c 8. hujus.

Ab F centro sphaerae (seu circuli maximi A B C D) ducatur F G recta circulo B E D, ^a quae communi circulorum sectioni B D occurrat in G. ^b eritque G centrum circuli B E D; ergo B D est diameter circuli B E D, ipsum bisecans; ^c & ipsius poli sunt in F G protracta; ergo in circulo A B C D. Q. E. D.

Valet haec Propositio, nec non 8, 9, 10 cum ipsarum Scholiis, etiam quando circulus B D maximus est, & transit per centrum sphaerae.

Coroll. Hinc, si circulus maximus alterum non bisecet, neque per ejus polos transeat, is huic obliquus est.

Prop.

Prop. XIV. Theor.

Si in sphæra maximus circulus (A B C D) circulum non maximum (B E D) bifecat, ad angulos rectos eum secat, & per polos.

Bifecetur sectio B D in G, & à sphæra centro F connectatur F G. Et quia B D^a est diameter circuli B E D, erit G ejus centrum. ^b ergo F G recta est circulo B E D, & producta ^c cadet in ejusdem polos; proinde poli ejus sunt in circulo A B C D. Quæ E. D.

a hyp.
b 7 hujus.
c 8 hujus.

Prop. XV. Theor.

Si in sphæra maximus circulus (A B C D) eorum, qui in sphæra sunt, circulorum aliquem (B E D) secet per polos (A, C); secabit eum bifariam, & ad angulos rectos. Fig. 13.

Nam ducta recta A C^a recta est circulo B E D, & per centra circulorum F, G transit. quare 1°, circulus A B C D ^b rectus est circulo B E D; & 2°, communis circulorum sectio B D est diameter circuli B E D, ipsúmque bifecat. Quæ E. D.

a 10 huj.
b 18. 11.

Schol. I. Theor.

Si in sphæra maximus circulus (A B C D) transeat per polos (A, C) alterius cujuscumque maximi circuli (B D); transibit vicissim hic (B D) per illius (A C) polos (B, D). Fig. 14.

Nam circulus A B C D circulum B D^a perpendiculariter secat; ergo vicissim circulus B D circulum A B C D secat perpendiculariter, ^b adeoque per polos ipsius. Q. E. D.

a 15 hujus.
b 13 hujus.

Schol. 2. Theor.

Si in sphæra circulus (A B C D) circulum (B D) per polos (A, C) secet, circulus (A B C D) maximus est, & bifariam eum secat, & ad angulos rectos.

Nam recta A C^a transit per centrum sphærae, ^b ergo circulus A B C D est maximus; ^c bifecatque circulum B D, eidemque rectus est. Quæ E. D.

a 10 hujus.
b 6 hujus.
c 15 hujus.

Schol.

Schol. 3. Theor.

Vide fig. Trop.
præc.

Si in sphæra circulus (A B C D) circulum (B D) bifariam, & ad rectos secet angulos, circulus (A B C D) maximus est, eumque secat per polos.

Nam bisectâ communi circulorum sectione B D in G, erit G centrum circuli B D: in plano circuli A B C D ducatur G A ad B D perpendicularis; ^a erit G A plano B D recta; ^b ergo G A transit per polos circuli B D: ^c ergo circulus A B C D per ipsius B D polos transit, maximusque proinde existit. Quæ E. D.

^a 4. def. 11.

^b Sch. 2. 10 h.

^c Sch. 2. 15 h.

Schol. 4. Theor.

Si in sphæra sit circulus (B D), & à polorum ejus altero (A) cadens recta (A G), ipsius plano perpendicularis, æquetur ejus semidiametro, circulus (B D) maximus est.

^a 9 hujus.

^b 3. def. 11.

^c 6 hujus.

Nam G ^a est centrum circuli B D, & centrum sphærae est in rectâ A G, & alter polus C in eâdem protractâ: ergo circulus per A C est maximus. Esto is A B C D secans circulum B D punctis B, D: & connectatur G D. Cùm igitur angulus A G D ^b rectus sit (quoniam A G plano B D ponitur recta) erit A G. G D :: G D. G C. atqui G D = A G. ergo G C = (G D =) A G. ergo cùm centrum sphærae sit in A G, erit G centrum sphærae. ^c ergo circulus D B est maximus. Q. E. D.

Prop. XVI. Theor.

Fig. 15.

Si sit in sphæra maximus circulus (A B), recta linea (C B), ducta ab ejusdem circuli polo (C) ad circumferentiam, æqualis est lateri quadrati inscripti maximo circulo.

^a 9 hujus.

^b 6 hujus.

Nam demissâ C E rectâ circulo A B, ^a erit E centrum circuli A B, ipsiusque sphærae; (^b quare circulus A C B D est maximus), & anguli ad centrum E recti; ideoque singuli arcus C A, C B, A D, B D sunt quadrantes: quare subtensa C B est latus quadrati maximo circulo A C B D inscripti. Q. E. D.

Schol.

Si in sphæra sit circulus (A B), & ab ejus polo (C) ad circumferentiam ducta recta (C B) æquetur lateri quadrati in eo descripti, circulus ipse (A B) maximus est. Du.

Ducatur CE recta circulo AB ; ergo E est centrum circuli AB ; a 9 hujus.
 & CE b perpendicularis est radio EB . ergo $CE \perp BE$ $c =$ b 3 def. 11.
 $CBq = 2BEq$. quare $CE = BE$. d ergo circulus AB est maxi- c 47. 1.
 mus. d scb. 4. 15. h.

Prop. XVII. Theor.

Si in sphæra sit circulus (AB) , à cujus polo (C) in ipsius circumferentiam ducta recta linea (CB) æquetur lateri quadrati inscripti maximo circulo $(CABD)$, ipse circulus (AB) maximus erit.

Circulus enim $CADB$, transiens per E centrum sphærae, & rectam CB , est maximus; cujus arcus CB est quadrans; eique par CA etiam quadrans (ob rectam $CA = CB$); proinde sectio AB erit diameter circuli $CADB$. eademque AB diameter est circuli AB (hunc enim bisecat;) ergo circulus AB est maximus. Q.E.D. a 15 hujus.

Prop. XVIII. Probl.

Lineam rectam describere æqualem diametro (AC) circuli cujlibet $(ABCD)$ in sphæra dati.

Fig. 16. 17.

In periphèria circuli $ABCD$ sume tria quælibet puncta A, B, D , junctisque rectis AB, AD, BD , a fac triangulum EFG triangulo ABD æquilaterum; & duc FH ad EF , & GH ad EG perpendiculares, concurrentes in H ; & connectatur EH . Erit $EH = AC$. d cor. 22. 3.
 Ducatur CD : atque ob ang. $EFH \perp$ ang EGH $b = 2$ rect. c erit ang $FEH \perp$ ang $FHG = 2$ rect. d ergo quadrilaterum $EFHG$ circulo inscribi potest; quare ang EHG $c =$ (ang EFG $d =$ ang ABD $c =$) ang ACD . item ang HGE $b =$ (rect $c =$) ang CDA ; & b latus $EG = AD$; f ergo $EH = AC$. Q.E.F. e 3. 1. f 26. 1.

Scholium. Theor.

Fig. 18.

Linea recta (AE) à polo (A) cujusvis circuli (BC) , in sphæra, ad sphærae superficiem ducta, quæ sit æqualis lineæ rectæ (AB) ab eodem polo ad superficiem circuli (BC) ductæ, in circuli (BC) circumferentiam cadet. $Not. hoc scholium prop. 19. subnectendum est.$

Si negas; per A E ducatur circulus maximus $ABEC$, occurrens circulo BC punctis B, C ; ergo ducta AB $a =$ (AD $b =$) AE : c 28. 3.
 c proinde arc. $AB =$ arc. AE , contra 9. ax. 1.

C

Prop.

Prop. XIX. Probl.

Fig. 19.
20.

Describere lineam rectam (E H) æqualem diametro (A C) datæ sphærae,

a 18. hujus.

In superficie datæ sphærae sume duo puncta A, B pro libitu tuo. Polo A intervallo A B describatur circulus B Z D, cujus diametro B D ^a fac æqualem F G; & super F G fac triangulum F E G triangulo B A D æquilaterum; ipsisque E F, E G duc perpendiculares F H, G H convenientes in H: erit ducta E H æqualis diametro sphærae.

Nam per A B, A C describatur maximus circulus secans circulum B Z D in B, D; eritque ut in præcedenti $E H = A C$.

Prop. XX. Probl.

Fig. 21.

Per duo data puncta (A, B) in sphærica superficie describere circulum maximum.

a 17. hujus.

Describatur polo A, intervallo A G, latere quadrati maximo circulo inscripti, circulus C D; & polo B, pari intervallo B G, describatur circulus E F priori occurrens in G. Itaque circulus polo G intervallo G A transibit per B (quia $G A = G B$), eritque maximus (quia G A æquatur lateri quadrati maximo circulo inscripti). Q. E. F.

Si puncta A B opponantur ex diametro sphærae, liquet circulos quoscunque per illa descriptos fore maximos.

Prop. XXI.

Fig. 22.
23.

Cujuslibet circuli (A B) in sphæra dati polum invenire.

a 24. hujus.

1. Sit primò datus circulus A B non maximus; sume in ejus peripheria duo quælibet puncta C, D; biseca verò arcum C A D in A, & arcum C B D in D; unde arc. A C B = arc. A D B; itaque si per puncta A, B ducatur circulus maximus A E B F, ^a erit in hoc polum circuli A C B; quare bisecto arcu A E B in E, erit E polum circuli A C B. Q. E. F.

2. Sin datus circulus A B sit maximus, biseca semicirculum A G B in G; poloque A, spatio G A (vel G B) duc circulum A E B F, bisectoque arcu A F B in F, erit F polum circuli A C B D. Q. E. F.

Prop.

Schol. 1. Theor.

Si in superficie sphære acceptum fuerit aliquod punctum (A), & ab eo puncto ad circumferentiam circuli cuiuspiam (B C) in sphæra dati, cadant plures quàm duæ rectæ lineæ æquales (A D, A E, A F); acceptum punctum (A) polus est ipsius circuli (B C). Fig. 24.

Ex A ducatur A G recta circulo B C, & connectantur G D, G E, G F.

Ob angulos A G D, A G E, A G F rectos; & rectas A D, A E, A F pares, erunt G D, G E, G F etiam pares; quare G est centrum circuli B C; atque inde A erit ejusdem polus. Q. E. D. a 47. I.
b 8 hujus.

Schol. 2. Theor.

In sphæra circuli (B F, C E), à quorum polis (A, D) rectæ (A F, D E) ad eorum circumferentias ductæ sunt æquales, inter se æquales sunt: & circulorum æqualium (B F, C E) æquales sunt rectæ (A F, D E) ab eorum polis (A, D) ad circumferentias ductæ. Fig. 25.

A sphære centro G ducantur G A, G D; hæ transeunt per circulorum centra H, I; connectantur H F, I E; & G F, G E. a 10 hujus.

1. Hyp. Ob $A F = D E$, erit $\text{ang } A G F = \text{ang } D G E$; item $\text{ang } G H F = \text{rect.} = \text{ang } G I E$. & $G F = G E$, ergo $G H = G I$. a 27. 3.
ergo circuli B F, C E æquantur. Q. E. D. b 6 hujus.

2. Hyp. Quia circuli B F, C E pares sunt, erit $G H = G I$. item $G F = G E$, & $H F = I E$; ergo $\text{ang } A G H = \text{ang } D G E$. c 8. I.
quare subtensæ A F, D E pares sunt. Q. E. D. d 29. 3.

Prop. XXII. Theor.

Si in sphæra recta linea (A B) per centrum (A) ducta rectam aliquam lineam (C D) non per centrum ductam bisecet, ad angulos rectos ipsam secabit. Quod si ad angulos rectos eam secet, etiam bisecabit ipsam. Fig. 26.

Nam circuli per A B, C D descripti, maximi scilicet, centrum erit A; ergo si $B C = B D$, erit A B ad C D perpendicularis; & si A B sit perpendicularis, erit $B C = B D$. a 6 hujus.
b 3. 3.

THEODOSII SPHERICORUM
LIBER SECUNDUS.

DEFINITIO.

IN sphæra circuli se mutuò tangere ducuntur, cùm communis sectionio planorum utrumque circulum tetigerit.

Prop. I. Theor.

Fig. 27. In sphæra paralleli circuli (BF, CE) circa eosdem polos sunt.
 a 10. 1 hujus. Sint A, D poli circuli BF, quos connectat recta AD; ^a hæc recta
 b 10. 14. 11. est circulo BF, ^b ergo & circulo CE; ^c quare per polos circuli CE
 c 8. 1 hujus. transit; ergo A, D sunt poli circuli CE. Unde liquet propositum.

Prop. II. Theor.

In sphæra circuli (BF, CE) qui sunt circa eosdem polos (A, D), sunt paralleli.

a 10. 1 hujus. Nam quia polos connectens recta AD utrique circulo BF, CE
 b 14. 11. ^a recta est, ^b erunt paralleli isti circuli. *Q. E. D.*

Scholium. Theor.

Fig. 28. In sphæra non sunt plures circuli æquales, & paralleli, quàm duo.

Sint æquales duo circuli AB, EF, & paralleli: vis alterum CD hisce parem dari, & parallelum. Sint igitur ^a communes omnium poli G, H, quos connectat recta GH; ^b hæc per I centrum sphære transit, & parallelis circulis recta est; ergo ob circulos pares CD, EF, ^c erit $IE = IM$, contra 9. ax. 1.

Prop.

Prop. III. Theor.

Si in sphæra duo circuli (A B, A C) secant in eodem puncto (A) circumferentiam illius maximi circuli (A B C), in quo polos habent, se mutuò tangent illi circuli (A B, A C). Fig. 29.

Nam circulus A B C ad ambos A B, A C^a rectus est, ^b quare communis horum sectio (puta E D) circulo A B C recta est; ergo E D perpendicularis est rectis A B, A C (quæ communes sunt sectiones circuli A B C cum circulis A B, A C; & quæ diametri sunt circulorum A B, A C). ^d ergo E D tangit circulos A B, A C, ergo hi se mutuò tangunt. *Q. E. D.* a 15. 1. huj.
b 19. 11.
c 3. def. 11.
d 16. 3.
e def. 1. 2 huj.

Prop. IV. Theor.

Si in sphæra duo circuli (A B, C B) se mutuò tangent, maximus circulus (D E) per eorum polos (D, E) descriptus, per eorum contactum (B) transibit. Fig. 30.

Si non transit per B, transeat per F; circulus igitur G F polo D, intervallo D F (majori quàm D B) descriptus secabit circulum C B in F. atqui circuli G F, C F se mutuò^a contingunt (quia circulus maximus D F E transit per utriusque polos). Quæ repugnant. a 3. 2. hujus.

Prop. V. Theor.

Si in sphæra duo circuli (A B, C B) se mutuò tangent, maximus circulus (D B) descriptus per unius (A B) polos (D), & per amborum contactum (B); per reliqui quoque circuli (C B) polos (E) transibit. Fig. 31.

Transeat circulus maximus D E per polos D, E; ^a hic per contactum B transibit; puta alterum maximum D B F transire per D, B. ergo cum uterque arcus D B ^b sit semicirculus, & D sit polus circuli A B, erit B alter ejusdem polus, situs in suâ ipsius circumferentiâ. *Q. E. A.* a 4. 2 hujus.
b 11. 1 huj.

Prop. VI. Theor.

Si in sphæra maximus circulus (A B) circulorum in sphærica superficie descriptorum aliquem (A C) tangat, tanget & alterum ei æqualem, & parallelum. Fig. 32.

Sint D & E poli circuli A C, quos necat recta D E. Per A, D, E ducatur circulus maximus A D B E. Item polo E, per B, ducatur circulus

a 10. 1 hujus. culus B F. Et quia D E utrique circulo A C, B F ^arecta est, ^berunt
 b 14. 11. hi paralleli. Item si ex semicirculis A D B, D B E dematur communis
 c sch. 22. 1 h. arcus D B, manet arcus A D = arc. B E. Unde circulus A C ^cæqua-
 d 3. hujus. lis est circulo B F. Denique quia polus circuli A B est in circulo
 A D E, in quo itidem polus circuli B F, ^d tanget circulus A B cir-
 culum B F. Unde liquet propositum.

Coroll. Hinc liquet contactus A, B diametraliter opponi.

Prop. VII. Theor.

Fig. 32.

Si sint in sphaera duo æquales, & paralleli circuli (A C, B F), ma-
 ximus circulus (A B), qui eorum alterum (A C) tetigerit, reliquum
 quoque (B F) tanget.

a 6. 2. hujus.

Nam si circulus A B non tangat ipsum B F, ^atanget alterum saltem
 ipsi A C parem, & parallelum; ergo tanget tres circulos pares &
 b sch. 2. 2 huj. parallelos. ^b Q. E. A.

Scholium. Theor.

Circuli (A C, B F) in sphaera paralleli, quos maximus aliquis cir-
 culus (A B) tangit, æquales inter se sunt.

a 1 hujus.

b 4 hujus.

c 3. ax. 1.

d 2. sch. 21. 1.
 hujus.

Per ^acommunes parallelorum polos D, E, & polos circuli A B de-
 scribatur maximus circulus A F B, ^b qui per tactus A B transibit. Et
 ob semicirculos A D B, D B E, ^cerit arcus A D = B E. ^d ergo cir-
 culi A C, B F æquantur.

Prop. VIII. Theor.

Fig. 33.

Si in sphaera maximus circulus (A B) ad aliquem sphaeræ circulum
 (C D) obliquus sit, tanget is duos circulos, æquales quidem inter se,
 parallelos autem prædicto circulo (C D), ad quem obliquus est.

a 3. 2 hujus.

b 6. 2 hujus.

c 2. 2 hujus.

Cape circuli C D polos E, F; perque hos, & polos circuli A B de-
 scribatur circulus E A B; item polo E per A, & polo F per B de-
 scribantur circuli A G, B H; ^a liquet circulum A B tangere circulos
 A G, B H; ^b hosque pares esse, & ^c parallelos circulo C D. Q. E. F.

Schol. Theor.

Si in sphaera maximus circulus (A B) circulorum aliquem (A G)
 tangat, obliquus erit ad alios circulos (C D) parallelos ei, quem tan-
 git.

Nam

Nam quia circulus AB non transit per polos circuli AG (tangit enim circulum AG , non bifecat); non transibit per polos circuli CD , ergo obliquus est circulo CD . *Q.E.D.*

Prop. IX. Theor.

Si in sphaera duo circuli ($ABCD$, $EDFB$) se mutuò secent, maximus circulus ($AECF$) per eorum polos ductus, bifecabit segmenta (BAD , BCD , & BED , BFD) ipsorum circulorum. Fig. 34.

Sint AC , EF sectiones circulorum ADC , EDF cum circulo $AECF$, & BD sectio ipsorum ADC , EDF . Et quia circuli ADC , EDF circulo $AECF$ recti sunt; erit BD (recta circulo $AECF$, adeoque) perpendicularis rectæ AC . Ergo cum AC sit diameter circuli ADC , erit arc $AB =$ arc AD , & arc $CB =$ arc CD . Simili discursu arc $EB =$ arc ED , & arc $FB =$ arc FD . *Q.E.D.*

a 15. I. huj.
b 19. II.
c 3. def. II.
d 15. I. huj.
e 28. 3.

Schol. I. Theor.

Si in sphaera circuli ($ABCD$, $EBFD$) se mutuò secent; circulus alius ($AECF$) eorum segmenta (ABD , CBD ; & EBD , FBD) bifecans, transit per eorum polos, estque maximus.

Nam ob $AB \perp BC = AD \perp DC$; erunt arcus ABC , ADC semicirculi; ergo recta AC est diameter circuli $ABCD$; ergo cum arcus AB , AD pares sint, erit recta BGD rectæ AC perpendicularis: & pari discursu recta BGD rectæ EF ostendetur perpendicularis; quare BGD recta erit circulo $AECF$ per ipsas AC , EF ducto; ergo ambo circuli $ABCD$, $EBFD$ recti sunt circulo $AECF$. unde liquet circulum $AECF$ maximum fore, & per circulorum $ABCD$, $EBFD$ polos transire. *Q.E.D.*

a 2. ax. I.
b 4. II.
c 18. II.
d 3 sch. 15. I. huj.

Schol. 2. Theor.

Si in sphaera duo circuli ($ABCD$, $EBFD$) se mutuò secent, maximus circulus ($AFC E$) bifecans duo quæcunque illorum segmenta (BAD , BED), habens tamen arcum ($AFC E$) inter illa segmenta positum semicirculo inæqualem) transit per polos ipsorum, duoque reliqua segmenta (BCD , BFD) bifecet. Fig. 35.

Dic alium circulum maximum AGE descriptum iri per polos circulorum BCD , BFD ; hic segmenta BAD , BFD bifecabit, & proinde

a 9. 2 huj.

b 11. 1 huj.

proinde transibit per puncta A, E; unde arcus A F C E^b erit semicirculus, contra hypothesein; ergo A F C E transit per polos circulorum ABCD, EBFD; adeoq; segmenta BCD, BFD bisecat. Q. E. D.

Prop. X. Theor.

Fig. 36.

Si sint in sphaera paralleli circuli (A B C D, E F G H), per quorum polos (I) describantur maximi circuli (A E I G C, B F I H D); parallelorum quidem circumferentiae (A B, E F, & B C, F G &c.) inter maximos circulos interceptae similes sunt; maximorum autem circulorum circumferentiae (A E, B F, C G, D H) inter parallelos circulos interceptae, sunt aequales.

a 15. 1 hujus.

b 16. 11.

c 10. 11.

* 5. def. 1 huj.

d 28. 3.

Sint A C, B D sectiones circuli A B C D cum circulis A I C, B I D; & E G, F H sectiones circuli E F G H cum iisdem A I C, B I D; erunt A C, B D diametri circuli A B C D, & E G, F H diametri circuli E F G H; ergo L & K sunt centra circulorum A B C D, E F G H. Item (ob circulorum A C B, E G H parallelismum)^b erunt E G, A C, & F H, B D parallelae; ^c quare ang E K F = ang A L B; ergo similes sunt arcus A B, E F: eademque ratione arcus B C, F G similes ostendentur. Quinimo ^{*} subtensae rectae I A, I B, I C, I D, & ^d ideo arcus I A, I B, I C, I D aequantur; & pari modo arcus I E, I F, I G, I H aequantur; unde etiam reliqui arcus A E, B F, C G, D H pares sunt. Q. E. D.

Prop. XI. Theor.

Fig. 37.

38.

39.

40.

41.

42.

Si in diametris (A C, D F) circulorum aequalium (A B C, D E F) aequalia circulorum segmenta (A G C, D H F) ad angulos rectos insistant, a quibus sumantur aequales circumferentiae (A G, D H), quarum quaelibet inchoata ab extremitate sui segmenti sit minor semisse circumferentiae integri segmenti; a punctis autem (G, H) aequales circumferentias (A G, D H) terminantibus, ducantur aequales rectae lineae (G B, H E) ad circumferentias circulorum (A B C, D E F) primo positorum; ipsae circulorum primo positorum circumferentiae (A B, D E) interceptae inter illas rectas lineas (G B, H E) & extremitates diametrorum (A C, D F) erunt aequales.

a 30. 11.

b 27. 3.

c 29. 3.

* 3. def. 11.

d 26. 1.

Ducantur G I recta plano A B C, & H K recta plano D E F (^a cadent haec in rectas A C, D F); connectanturque A G, B I; & D H, E K; & B L, E M (ad centra L M). Et propter arc. G C = arc. H F, ^b erit ang G A C = ang H D F. Item ang G I A ^{*} = rect. = ang H K D; & A G ^c = D H. ^d Ergo G I = H K, & A I = D K; unde

de $IL = KM$). Item $GB^c = HE$, & anguli GIB, HKE^* sunt e hyp. f 47. 1. g 8. 1. h 26. 3. recti: $\therefore$ ergo $IB^f = KE$: itaque trigona BIL, EKM sibi mutuò æquilatera sunt; unde ang $ALB =$ ang DME . $\therefore$ ergo arcus AB, DE æquantur. *Q. E. D.*

Si perpendicularis à $G, \& H$ incidant in diametrorum extremitates (ut in 5, & 6 figuris) brevius conficietur negotium sic. Ob $GA^k = HD$; & $GB^c = HE$, & angulos GAB, HDE rectos. Erit quoque $AB^l = DE$. $\therefore$ Ergo arc. $AB =$ arc. DE . *Q. E. D.* k supra. l 28. 3.

Prop. XII. Theor.

Si in diametris (AC, DF) circulorum æqualium (ABC, DEF) erigantur circulorum æqualium segmenta (AGC, DHF); & ab ipsis segmentis æquales circumferentiæ (AG, DH) ad extremitates segmentorum desumantur, minores dimidiis ipsorum partibus; ab ipsis autem circulis æquales circumferentiæ (AB, DE) sumantur ad easdem partes, quæ sunt ad extremitates diametrorum: rectæ lineæ (GB, HE) ductæ à punctis in circumferentiis segmentorum ad puncta in circumferentiis circulorum, erunt æquales.

Fiat, ut in præcedenti; & quoniam (ut istuc ostensum) $IL = KM$, & $BL = EM$, & arc $AB =$ arc DE , $\therefore$ erit ang $ILB =$ ang KME . $\therefore$ ergo $BI = EK$: sed & $GI = HK$; & anguli GIB, HKE recti sunt; $\therefore$ ergo $BG = EH$. *Q. E. D.* a 27. 3.

In 5 & 6 Fig. ob arc $AB = DE$; & ideo rectam $AB = DE$, & $AG = DH$; & angulos GAB, HDE rectos, $\therefore$ erit $GB = HE$. *Q. E. D.* b 4. 1.

Prop. XIII.

Si in sphæra sunt paralleli circuli (AB, CD, FGH), & describuntur maximi circuli (AFK, BHK), qui unum quidem (AB) parallelorum tangant, reliquos verò (CD, FGH) secent; circumferentiæ (AB, CD, FG ; & AB, LE, MH) parallelorum, interceptæ inter eos maximorum circulorum semicirculos (BNP, AFO ; & AMO, BHP), qui non concurrunt similes erunt: maximorum verò circulorum circumferentiæ (AC, AL ; BD, BE ; & CF, LM ; DG, EH ; & AF, AM, BG, BH) inter duos quoscunque parallelos interceptæ, erunt æquales. Fig. 43.

* Fiant scilicet arc. $KO = NA$, & arc. $KI = NB$; unde quum D NPK ,

NPK, & NOK sint semicirculi, erunt BNP, AFO semicirculi; & adeo reliqui AMO, BHP etiam semicirculi).

^a 1. 2. hujus. Per parallelorum ^a polos I, & contactus A, B describantur circuli
^a 5. 5. 9. 2. h. ^a = arc CA^a = arc AL, & arc DB
^b 15. 1. hujus. ^a = arc BE; & arc CV^a = arc VL; & arc DX^a = arc XE.
 Porro, quum circulus QAIR circulo AFK, & circulus SBIT cir-
 culo BHK ^b recti sint; & arcus AI, BI minores quadrante (ob cir-
 culum ABRT non maximum); & arc AI = BI; erunt juxta
 11 hujus arc AC, BE æquales. Ergo arcus AL, AC; BE, BD
 æquales sunt. Eodemque pacto arcus AM, AF, BH, BG æquan-
 tur. Unde & reliqui CF, LM, EH, DH æquantur. Q.E.D.

^e 29. 3. Item ob arc CAL = arc DBE; ^c erit subtensa CL æqualis
^d 28. 3. subtensæ DE, & ^d proinde arcus CVL arcui DXE; & semissis CV
 = DX: unde addito vel subtracto communi VD, erit arc CD =
^e 10. 2. huj. arc VX. Ergo, cum arcus VX ^e similis sit arcui AB, erit arcus CD
 eidem AB similis. Eademque ratione arcus FG, neque non & arcus
 EL, HM eidem AB similes ostendentur. Q.E.D.

Prop. XIV. Probl.

Fig. 44. Dato in sphæra circulo (AB), qui minor sit maximo, datoque in
 ejus circumferentia aliquo puncto (A), per illud punctum describere
 circulum maximum, qui tangat datum circulum (AB).

^a 20. 1. huj. Per A, & C (polum circuli AB) ^a describatur circulus maximum
^b 17. 1. huj. CA BE, è quo sumatur quadrans AD. Polo D per A ducatur cir-
^c 3. 2. hujus. culus AZE; ^b hic maximum est, ^c & tangit datum AB in A. Q.E.F.

Prop. XV. Probl.

Fig. 45. Dato in sphæra circulo (AB), qui minor sit maximo; & dato ali-
 quo puncto (G) in sphærae superficie, quod sit inter datum circulum
 (AB), & alium ei æqualem & parallelum CD; per punctum illud
 datum (G) describere circulum maximum, qui tangat datum circu-
 lum (AB), maximo minorem.

^a 20. 1. hujus. Per E, F ^a polos parallelorum, & punctum G ^a describatur circulus
^U coroll. schol. maximum EAC, in quo capiatur quadrans BH; & polo E per H
^{10. 1. huj.} describatur circulus HI. Sumatur etiam quadrans GK, poloque G
 per K describatur circulus KL (qui certè maximum erit) secans circu-
 lum HI in L (secabit verò, quia punctum K cadit inter H, & I; ob
 arcum

arcum GH minorem, & arcum GI majorem quadrante GK: illud, quia BH est quadrans; hoc quia AFD, ipsi EAF æqualis, est semicirculus; & AI (^b=BH) est quadrans; & proinde DI est quadrans) tum per L & polos E, F ducatur maximus circulus ELF secans circumulum AB in M; poloque demum L per M ducatur circulus MN: dico factum. Nam arc. LM^b æquatur arcui HB quadranti, ergo MN est maximus circulus. Item, quia circ. KL transit per polum L circuli MN, transibit hic vicissim per polum illius, hoc est per G: denique quia circuli AB, GN secant maximum circumulum EF, in quo polos habent, in eodem puncto M, ipsi se contingunt mutuò. Itaque factum.

b 2 & 10. 2
hujus.

c 17. 1 huj.

d 1 sch. 15.
1 hujus.

e 3 hujus.

Scholium.

Simili discursu, aliud punctum, quo circulus KL secat circumulum HI, polus erit alterius circuli maximi transeuntis per G, tangentisque circumulum AB.

Prop. XVI. Theor.

Maximi circuli, qui similes circumferentias parallelorum circumulorum auferunt, aut per parallelorum polos transeunt, aut eundem unum parallelum tangunt.

Fig. 46.

47.

48.

1°. Auferant circuli maximi ABC, DBE (ex parallelis ADC; FG) similes arcus AD, FG; & alter ABC transeat per polos parallelorum; erit maximorum intersectio B, polus parallelorum. Si negas, sit H polus ipsorum, & per H, G ducatur maximus HGI (secans ipsum ADC in I), unde arcus AI, FG^a similes sunt. ergo cum AD, FG similes ponantur, erunt AI, AD similes, adeoque pares.

a 10. 2 huj.

Q. E. A.

2°. Auferant maximi ABC, DEF similes arcus AD, BE; & neuter per polos transeat, sed alter ABC unum BE tangat (in B); etiam DEF eundem BE tanget in E. Vis secare? ^b itaque per E describatur circulus maximus GEH. ergo arcus AG, BE similes sunt; proinde verò arcus AD, AG similes erunt. Q. E. A.

b 14. 2 huj.

c 13. 2 huj.

3°. Auferant (ex parallelis ADC, GH) maximi ABC, DEF similes arcus AD, GH, & neuter per polos transeat, aut unum tangat parallelorum; ^d ergo circulus ABC parallelis obliquus est; ergo tanget aliquem, puta (BE) ipsis ADC, GH parallelum; eundem BE tanget circulus DEF: si negas; per H, ^f describatur circulus maximus KHI tangens ipsum BE in I, ^e ergo arcus AK, GH similes, itidemque arcus AK, AD similes erunt. Q. E. A.

d 13. 1. huj.

e 8. 2 hujus.

f 15. 2 huj.

g 13. 2 huj.

Prop. XVII. Theor.

Fig. 49.

In sphæra paralleli circuli (A B, E F), inter quos, & parallelorum maximum (C D) æquales circumferentiæ (A C, C E) maximorum circulorum intercipiuntur, sunt inter se æquales; illi verò (A B), inter quos & maximum parallelorum (C D) majores maximorum circulorum circumferentiæ (A C) intercipiuntur, sunt minores.

a 15. 1 huj.
b 10. 2 huj.
c 11. 1 huj.
d 29. 3.

Nam primò transeat circulus maximus A C E F D B per polos parallelorum; ergo communes sectiones A B, E F^a erunt diametri circulorum A B, E F. Jam si arc A C (^bB D) = arc C E (^bD F); ob arc C G D^c = arc C H D; erit arc A G B = arc E H F; ^d unde subtensæ A B, E F pares erunt, & proinde circuli A B, E F etiam pares. Q. E. D. Quod si arc A C (B D) < arc C E (D F) erit arc A G B < arc E H F, & subtensa A B < E F, & circulus A B < E F. Q. E. D.

Fig. 50.

e 20. 1 hujus.
f 1 sch. 15. 1 h.
g 5. def. 1 huj.
h 28. 3.
h 12. 2 huj.
k 2 sch. 20. 1 h.

Non transeat secundò circulus maximus A C E F D B per parallelorum polos (G, H); verùm per hos, & polos circuli A C E F D B^e describatur circulus G I H K. ^f Itaque poli circuli G I H K erunt in utroque maximo circulo A C E F D B, & C D. ergo ad intersectiones C, D; ^g proinde arcus C I, C K æquantur.

Jam si arc C A = arc C E, erit arc A I = arc E K. Item (ob semicirculos I K, G H) arc G I = H K; ^h ergo rectæ G A, H E pares sunt, & ^k consequenter circuli A B, E F pares erunt. Q. E. D.

l 8. 1 hujus.

Sin arc C A < arc C E; sit arc C L = arc C E. Ergo parallelus per L æquabiter (uti mox ostensum) parallelo E F. ^l Quare parallelus A B minor erit ipso E F. Q. E. D.

Prop. XVIII. Theor.

In sphæra maximorum circulorum circumferentiæ (A C, E C) interceptæ inter maximum parallelorum (C D), & duos alios circulos (A B, E F) æquales & parallelos, sunt æquales. Illæ verò (A C) quæ intercipiuntur inter majorem parallelum (A B) & maximum C D, sunt minores.

a 17. 2 huj.

Nam in 1ª hyp. si dicas esse A C < C E, ^a erit idcirco circ A B < circ C D; in 2ª hyp. si dicas esse A C = vel < C E, ^a erit ergo circ A B = vel < circ C D, contra hypothesin.

Prop.

Prop. XIX. Theor.

Si in sphaera maximus circulus (A B C D) parallelos aliquot circulos (E F, G H, I K) in sphaerica superficie descriptos secet quidem, non tamen per polos, in partes inæquales eos secabit, excepto parallelorum maximo (G H): de parallelorum autem segmentis in hemisphaeriorum uno (G Q H) interceptis, ea (L F M), quæ sunt inter maximum parallelorum (G H) & polum conspicuum (Q) sunt majora semicirculo, reliqua verò (O P K), quæ sunt inter maximum parallelorum & polum occultum (R) sunt semicirculo minora; æqualium denique ac parallelorum circulorum (E F, I K) alterna segmenta (L F M, O I P; & L E M, O K P) sunt inter se æqualia.

Fig. 51

1. Per polos Q, R & punctum B describatur circulus maximus (Q B R; is^a transit etiam per D, unde arc B H D = arc B G D: a 11. 1 huj. b item arc S F T = arc S E T, b & arc X K V = arc X I V. ergo arc L F M = arc L E M, & arc O I P = arc O K P.

2. Si circulus E F = circ I K, per polos parallelorum Q, R, & polos circuli A B C D, ducatur circulus A G H: c istius circuli poli sunt B, D: ergo arcus B A, B C æquantur. d Item arc B L = arc B O; ergo arc L A = arc O C. ergo arc L A M^e (2 L A) = arc O C P (2 O C): unde subtensa L M = O P. Ergo arc L E M = arc O I P. arc C E M = arc O K P. Q.E.D.

a 11. 1 huj.
b 15. 1 huj.

c 1 sch. 15. 1 hujus.
d 18. 2 huj.
e 9. 2 huj.

Prop. XX.

Si in sphaera maximus circulus (G L) parallelos aliquot circulos (A B, C D, E F) secet, non tamen per polos; de parallelorum assumptis circumferentiis in uno hemisphaerio, illæ (O B H), quæ propius accedunt ad polum conspicuum (P) erunt majores, quam ut similes esse possint illis (N D I), quæ ab eodem conspicuo polo longius absunt.

Fig. 52

Nam si per P, I; & P, N ducantur circuli maximi secantes ipsum A B in R, S; erit arcus H B O major arcu R B S, a qui similis est arcui I D N; unde liquet propositum.

a 10. 2 huj.

Prop. XXI.

Si in sphaeris æqualibus maximi circuli (B N D, F O H) ad maximum circulos (A B C D, E F G H) inclinentur; ille (B N D) cujus polus

Fig. 53:
54.

polus (P) sublimior est supra planum subjectum, inclinatio erit; illi verò circuli, quorum poli æqualiter distant à subjectis planis, æqualiter inclinantur.

a 6. 1 hujus. b 19, & 3 def. 11. c 15. 2 huj. d 6 def. 11. e hyp. f. 27. 3.

Per L, P polos circulorum ABCD, BND; perque M, Q polos circulorum EFGH, FOH ducantur maximi circuli ALC, EMC; ^a intersectiones AC, BD, MI concurrunt in sphaeræ centro I. Et quoniam anguli AID, NID ^b recti sunt, (quippe cum planum ANC ^c rectum sit planis ABCD, BHD), ^d erit ang AIN inclinatio plani BND ad planum ABCD; pariterque ang EKO est inclinatio circuli FOH ad planum EFGH. Cum igitur sit arc CP ^e = GQ, & arc PN = QO, & proinde arc CN = GO, erit arc NA = arc OE; ^f quare ang AIN = ang EKO: Q.E.D.

Quòd si arc CP = GQ, simili discursu liquet angulos AIN, EKO æquari. Q.E.D.

Facile convertitur hoc Theorema.

Schol. I. Theor.

Fig. 55.

Circuli maximi (AB, CB) tangentes eundem parallelum (AC), æqualiter inclinantur ad maximum parallelorum (DE); qui verò (GH) majorem parallelum IG tangit, inclinatio est ad parallelorum maximum (DE); & circuli (AB, CB) æqualiter inclinati ad parallelorum maximum (DE) tangunt eundem parallelum (AC). Qui verò (GH) inclinatio est ad maximum parallelum, majorem parallelum (IG) tangit.

a 5. 2 hujus. b 15. 1 huj. c 5. def. 1 huj. & 28. 3.

1. Per F polum parallelorum, & contactus A, C describantur maximi circuli FAD, FCE; ^a transeunt hi per polos circulorum AB, CB, ^b secantque adeò ipsos perpendiculariter: ergo FA est altitudo poli F supra circulum AB; & FC altitudo ejusdem supra circulum CB; quare cum sit FA ^c = FC, liquet primum.

d 21. 2 huj.

2. Per polum F, & contactum G describatur maximus circulus FGE; ergo (ut prius) FG est altitudo poli F supra circulum GH: atqui FG = FA: ^d unde liquet secundum.

c hyp. d 3. 2 huj.

3. Per F, & polos circulorum AB, CB describantur maximi circuli FAD, FCE; ^b hi secant illos perpendiculariter; ergo arcus FA, FC sunt elevationes poli F supra circulos AB, CB; ^c ergo arcus FA, FC pares sunt. ^d itaque circulus intervallo FA, vel FC descriptus tanget circulos AB, CB: quod erat tertium.

4. Per F, & polum circuli GH describatur circulus maximus FGE.

FG E. ergo arcus F G est elevatio poli F supra circulum G H. Atqui arc F G ^c = arc F A. ergo circ^d tangens, polo F per G descriptus major erit quam A C. Quod erat ultimum.

Schol. 2. Theor.

Circuli maximi (A B, C D) ad parallelorum maximum (D B) Fig. 56.
æqualiter inclinati, polos (E, F) habent in circumferentiâ ejusdem paralleli. Et circuli maximi (A B, C D) qui polos (E, F) habent in circumferentiâ ejusdem paralleli (E F), ad parallelorum maximum (D B) æqualiter inclinantur.

1. Descriptis per G polum parallelorum, & per E, F polos circumferentiarum A B, C D circulis maximis G E, G F; quia hi ^a recti sunt illis, ^b erunt arcus G E, G F pares. ^c ergo circulus polo G per E, F descriptus parallelus est circulo D B. *Q. E. D.*

a 15.1 hujus.
b hyp.
c 2.2 hujus.

2. Ob arc G E ^d = G F, ^e erunt circuli A B, C D æqualiter inclinati ad ipsum B D. *Q. E. D.*

d 5. def. 1 h. 2.
e sch. 21. h.

Schol. 3. Theor.

Si super circuli (A B D E) diametro A D constituatur rectum circuli segmentum (A F D), dividatur autem segmenti insistentis circumferentiâ (A F D) in duas inæquales partes (A F, F D); & à sectionis puncto (F) ad circumferentiâ circuli primi plurimæ rectæ lineæ (F A, F I, F H, F B, F C, F D, F E) cadant; erit recta (F A) subtendens minorem partem (F A) insistentis segmenti omnium minima: quæ autem majorem (F D) subtendit, omnium maxima: reliquarum verò maximæ propinquior (F C) remotiore (F B) semper major est; duæ verò rectæ æquales (F E, F C) ab eodem puncto (D) in circumferentiâ circuli (A B D E) à maxima (F D) æqualiter distantes. Fig. 57.
58.

Ducatur F G normalis plano A B D E, & connectantur G C, G B, G H, G I, G E; ^a liquet punctum G esse in recta A D; & ob ^a 38. 11.
F A ^b = F D, ^c erit G A = G D; ^c item G A = G I = G H & c. ^b hyp.
^c & G D = G C = G B & c. ^c 7. vel 8. 3.

Ergo in triangulis rectangulis F G A, F G I, F G H, ^d erit F A = F I = F H; at in triangulis rectangulis F G D, F G C, F G B, ^d erit F D = F C = F B. Demum ob G E ^b = G C, ^d erit F E = F C. Quæ *E. D.* d 47. 1.

Si

Schol. 4. Theor.

Fig. 59.

Si in sphaerae superficie intra cuiusque circuli peripheriam (ABCDE) signetur punctum (G) praeter ejus polum (F); ab eo autem ad circuli circumferentiam plurimi arcus (GA, GB, GE, GC, GD) circulorum maximorum ducantur semicirculo minores; maximus est (GFA, qui per polum circuli ducitur; minimus autem, qui (GD) ei adjacet; reliquorum vero maximo propinquior (GB) remotiore (GC) semper major est; duo vero arcus (GE, GB) ab eodem maximo (GA) vel minimo (GD) aequaliter remoti inter se aequales sunt.

a 15. 1 hujus.
b 3. sch. 21 h.

Nam quoniam arcus AGD^a perpendiculariter insistit semicirculo ACD, erit subtensa GA major subtensa GB; & GB ipsa GC: ergo arcus GA major est arcu GB; & GB ipso GC. & sic in reliquis, juxta Scholium praecedens.

Schol. 5.

Fig. 60.

Si in sphaerae superficie extra peripheriam cuiusque circuli (ABCDE) signetur punctum (G) praeter ejus polum (F); ab eo autem ad circuli circumferentiam plurimi arcus (GA, GG, GB, GE) ducantur semicirculo minores, secantesque circumferentiam circuli: maximus est qui (GFA) per circuli polum ducitur; reliquorum vero maximo propinquior (GB) remotiore semper major est: minimus autem est ille (GD) maximi, qui inter punctum (G) & circuli circumferentiam extra circulum interjicitur: reliquorum vero minimo propinquior (GH) remotiore (GI) semper minor est. Duo vero arcus (GB, GE, & GH, GK) ab eodem maximo vel minimo aequaliter remoti inter se aequales sunt.

Itidem patet hoc ex Scholio penultimo, ex subtensis ad arcus discorrendo.

Prop. XXI.

Fig. 61.

Si in sphaera maximus circulus (ABCD) unum quidem circulum (AF) tangat, alium vero ei parallelum (GBHD) secet, positum inter sphaerae centrum, & eum circulum quem tangit maximus circulus; polum autem (E) maximi circuli fuerit inter utrumque parallelorum (AF, GBHD), describanturque maximi circuli (GL, HK, MP, NK,

NK, OL) tangentes duorum parallelorum majorem (GBHD): hi omnes erunt inclinati ad maximum circulum (ABCD), & eorum rectissimus quidem erit ille (HK), cujus contactus erit in eo puncto (H), in quo majus segmentum (BHD) paralleli majoris bifariam dividitur; humillimus verò & maximè inclinatus (GL) cujus contactus erit in eo puncto (G), in quo minus segmentum (BGD) bifariam dividitur; reliquorum autem illi quidem (MP, NK) qui æqualiter distant ab alterutro eorum punctorum (H, G) in quibus segmenta bifariam secantur, sunt similiter inclinati; qui verò (OL) contactum remotiorem habet à puncto (H), in quo majus segmentum biseccatur, inclinatio perpetuò est eo (NK), qui contactum eidem puncto propiorem habet. Poli denique maximorum circulorum erunt in uno circulo, qui & minor erit eo circulo (AF) quem tangit maximus in principio circulus, & eidem parallelus erit.

Per I polum parallelorum, & E polum circuli ABCD, ducatur circulus; is ^a biseccat segmenta BGD, BHD, ^b transitque per contactum A: sit itaque circulus GAIEHC, fiat arcus HQ æqualis quadrantanti EA. ergo HQ $\simeq$ HI; atque Q cadit inter I, & A; itaque polo I per Q descriptus circulus QTR, erit parallelus circulo AF, eoque minor. Per I, & puncta contactuum ducantur maximorum circulorum arcus MIS, NIT, OIV, qui ^c transibunt per polos tangentium: ac ob arcus IH, IM, IN, IO, IG ^d æquales; & arcus IQ, IS, IT, IV, IR ^d etiam pares; erunt toti arcus HQ, MS, NT, OV, GR æquales; ergo cum HQ sit quadrans, erunt reliqui omnes etiam quadrantes; ^e ergo puncta Q, S, T, V, R erunt poli tangentium. Q.E.D.

Porro, quoniam arcus HM, HN ^f pares sunt, erunt istis ^g similes ^f hyp. arcus Rφ, Rψ pares. ergo oppositi arcus QT, QS pares sunt (nam ductæ rectæ RQ, φS, ψT essent ^h diametri circuli QTR) ^k ergo ducti arcus ET, ES pares erunt; & arcus ET $\simeq$ EV; & EQ maximus, ac ER minimus horum: ⁱ ergo circulus HK minimè inclinatur ad circulum ABCD, & GL maximè; & MP, NK æqualiter, & OL magis quàm NK. Q.E.D.

Prop. XXXIII.

Iisdem positis, si circumferentiæ (MO, NP) circulorum tangentium (MO, NP) à contactibus (M, N) ad nodos (O, P) sint æquales, prædicti circuli maximi (MO, NP) similiter inclinati erunt.

Fig. 62.

E

Nam

a 5. 2 huj.

b 15. 1 huj.

c hyp.

d 12. 2 h.

e 9. 2 huj.

f 29. 3.

g 28. 3.

h 10. 2 huj.

k 22. 2 hujus.

Nam per E polum circuli ABCD, & F polum parallelorum ductatur circulus maximus GAC; & per I, ac contactus M, N describuntur circuli maximi IM, IN: & quoniam hi^a per polos tangentium MO, NP transeunt, binsistunt ipsis MO, NP diametricè & re-ctò; & inæqualiter secantur in I, & arc MO^c = NP; d ergo ductæ rectæ IO, IP æquantur: ergo circulus OKP polo I per O descriptus transibit per P; sunt etiam arcus MO, MQ, & arcus SO, SQ^e æquales; itidemque arcus NP, NR, & arcus TP, TR pares sunt; ergo (ob arc MO = NP) erunt toti OMQ, PNR pares; f ideoque subtensæ OQ, PR; & g propterea arcus OSQ, PTR, & horum dimidii SO, TP pares erunt. Item arcus KO, c æquantur; ergo reliqui arcus KS, KT, hisque h similes arcus HM, HN æquabuntur: k ergo circuli MO, NP similiter inclinantur ad circulum ABCD. Q. E. D.

LIB.

THEODOSII SPHÆRICORUM

LIBER TERTIUS.

Prop. I.

SI circulum (A C B D) inæqualiter secet recta linea (A B); super qua constituatur rectum circuli segmentum (A F B), non majus semicirculo; dividatur autem insistentis segmenti circumferentia in duas partes inæquales (F A, F B); recta linea (F B) subtendens earum minorem, minima est linearum rectarum (F G, F H, F K, &c.) ductarum ab eodem puncto (F) ad majorem partem (A C H) circumferentiæ primi circuli: rectarum verò ductarum ab eo ipso puncto ad circumferentiam (B C) interceptam inter illam minimam rectam (F B) & diametrum (C D) in quam cadit perpendicularis (F L) deducta ab illo puncto (F), semper minimæ propior (F G) remotiore (F H) minor est. Omnium autem maxima est ea (F C) quæ ab illo eodem puncto ducitur ad extremitatem ejusdem diametri. Item recta (F A) subtendens majorem circumferentiam segmenti insistentis, minima est earum (F A, F I, F K, &c.) quæ cadunt in circumferentiam (A C) interceptam inter ipsam & diametrum (C D), semperque huic propior (F I) remotiore (F K) minor est. Si verò recta linea (A B) subjectum circulum secans sit ejus diameter, & reliqua omnia eadem sint ut supra; recta linea (F B) subtendens minorem partem circumferentiæ segmenti insistentis, minima est rectarum ductarum ab illo eodem puncto ad primi & subjecti circuli circumferentiam; ea verò (F A) quam majorem partem circumferentiæ segmenti insistentis subtendit, maxima est.

Fig. 63.

Connectantur rectæ L G, L H, L I, L K. Et quoniam $LB^a \supseteq a 7. 3.$
 $LG^a \supseteq LH$, erit (in triangulis rectangulis F L B, F L G, F D H)
 $FB^b \supseteq FG^b \supseteq FH$. Similiter, ob $LA \supseteq LI \supseteq LK$, erit $FA^b \supseteq FI \supseteq FK$. Et quoniam L C est ^a maxima omnium ab L ad circumferentiam A C B, ^b erit F C maxima omnium ab F ad eandem.

Sin arcus ACB , ADB pares sint, patet res ex 3° Scholio 21^æ secundi hujus.

Prop. II.

Fig. 65.

Si recta linea (AB) secans circulum ($ACBD$) auferat segmentum (ACB) non minus semicirculo; super ipsâ verò recta linea (AB) statuatur aliud circuli segmentum AFB quod & semicirculo majus non sit, & inclinatum sit ad alterum segmentum (ADB), semicirculo non majus: dividatur autem insistentis segmenti circumferentia in partes inæquales (AF , FB): recta linea (FB) subtendens minorem circumferentiæ partem minima est rectarum omnium (FB , FG , FH , &c.) ductarum ab illo puncto (F), à quo ipsa ducitur, ad subjecti circuli circumferentiam illam, quæ semicirculo minor non est: & reliqua omnia, quæ in præcedenti, sequuntur.

Ex casu vario perpendicularis FL varii casus emergunt.

Iterum demissâ rectâ FL ad planum $ACBD$ rectâ FL , ductisq; rectis CEL , LD , LB , LG , LH , LA , LI , LK ; liquet fore $FB \supset FG \supset FH \supset FC$; & $FA \supset FI \supset FK \supset FC$, ut præcedenti.

Prop. III.

Fig. 65.
66.

Si in sphæra duo circuli maximi (ABC , DBE) se mutuò secant, ab eorum verò utroque sumantur æquales circumferentiæ (BA , BC , & BD , BE) utrinque à puncto (B), in quo se secant: rectæ lineæ (AD , CE), quæ extrema puncta circumferentiarum connectunt ad easdem partes, æquales sunt inter se.

Sint primùm omnes BA , BC , BD , BE æquales; & polo B ducatur circulus $ADCE$; ergo sectiones AC , DE sunt ejus diametri; & F centrum; & radii FA , FB , FD , FE pares. Item ang. EFB ^a = ang AFD . ergo EC = AD .

Sin omnes non æquentur, polo B per A , & C ducatur circulus $AGCH$, cui occurrat utrinque productus arcus DBE in G , & H . ergo BG = BH , item BD = BE . ergo DG = EH . Atqui etiam (sicut in priori parte) subtensæ GA , CH , adeoque arcus GA , CH æquantur; quare cum circuli segmentum GBH rectum sit circulo $AGCH$; & arcus GAH , GCH sint semicirculi; liquet rectas AD , CE æquari.

Prop.

Prop. IV.

Si in sphæra duo maximi circuli (A B C, D B E) se mutuò secent, ab eorúmque altero (A B C) sumantur æquales circumferentiæ (BA, B C) utrinque à puncto intersectionis (B); & per puncta (A, C) terminantia æquales circumferentias ducantur duo plana parallela (A F G, C H I), quorum alterum (A F G) conveniat cum communi sectione (K B) ipsorum circulorum, extra sphæram, versus prædictum punctum (B): sit verò una illarum æqualium circumferentiarum (B A, B C) major utralibet circumferentiarum (B F, B H) in altero maximo circulo (D B E) interceptarum inter prædictum punctum (B) & utrumque planorum parallelorum: ea circumferentiâ (B H) quæ est inter illud punctum (B) & planum (C H I) quod non convenit cum communi sectione (K B) ipsorum circulorum, major est quàm ea ejusdem circuli circumferentiâ (B F), quæ est inter idem punctum (B) & planum (A F G) quod convenit cum communi sectione circulorum. Fig. 67.

Polo B per A, C ducatur circulus A D C E, habens A G, I C sectiones cum parallelis planis A F C, I H C; & A C, D E sectiones cum maximis circulis A B C, D B E; unde harum intersectio (K) a 15. 1. huj. a erit centrum circuli A D C E.

Jam, ob A G, C I b parallelas, c erit ang K A M = ang K C N: b 16. 11. item ang A K M d = ang C K N. & K A = K C. f ergo K M = c 28. 1. K N; e adeoque M D = N E. Porro K B (communis sectio circulorum A B C, D B E) h recta est circulo A D C E; & propterea e 15. 1. f 26. 1. g 3. ax. 1. h 19. 11. k 3. def. 11. l 17. 1. k ang L K M rectus est; i ergo ang L M K acutus est, & ei æqualis h H N E; angulus autem D M F obtusus. ergo arc E H = arc D F; k & ideo reciprocè (cùm æquales sint arcus B D, B E) arc B H < arc l B F. Q.E.D.

Obs: quòd arc E H = arc D F patet. Nam quia M D, N E æquantur, perpendiculares ab M, N auferent æquales arcus in circumferentiâ D B E; quorum alter minor est arcu D F, ob angulum D M F obtusum, alter major arcu E H, ob angulum E N H acutum: ergo liquet arcum D F esse majorem arcu E H.

Prop. V.

Si in circumferentiâ maximi circuli (A B C D) sit polus (A) parallelorum; huncque circulum maximum secent ad angulos rectos duo. Fig. 68.

duo alii maximi circuli (B D, E C); quorum alter (B D) sit unus parallelorum, alter verò (E C) obliquus sit ad parallelos: ab hoc autem obliquo circulo (E C) sumantur æquales circumferentiæ (F G, G H) deinceps ad eandem partem maximi parallelorum, perque illa puncta (F, G, H) terminantia æquales circumferentias describantur paralleli circuli (I K, L M, N O): circumferentiæ (I L, L N) maximi illius circuli primò positi inter parallelos interceptæ, inæquales erunt; semperque ea (I L) quæ propior fuit maximo parallelorum, remotiore (L N) major erit.

Per polum A, & punctum G ducatur maximus circulus A G P, liquet arcus G P, G F esse minores semicirculo (nam G P est minor quadrante A K, unde G F non secat G P inter G & P, & proinde G F etiam minor est semicirculo). Item G P transit per polos circuli I K, ergo arc G P $\supset$ G F. Simili discursu arc G Q $\supset$ arc G H. Item recta per G ad centrum sphæræ (hoc est communis sectio circulorum A P, E C) secat interjectum planum circuli I K intra sphæram; ergo eadem secabit planum paralleli N O extra sphæram. Ergo, juxta præcedentem arc G P major est arcu G Q; quare cum sit arc I L $\supset$ G P; & arc L N $\supset$ G Q; erit arc I L major arcu L N. Q. E. D.

Prop. V I.

Fig. 69.

Si in circumferentia maximi circuli (A B C D) sit polus (A) parallelorum, huncque maximum circulum ad angulos rectos secent duo alii circuli maximi (B D, E C), quorum alter (B D) sit unus parallelorum, alter verò (E C) sit obliquus ad parallelos: sumantur autem ab obliquo circulo (E C) æquales circumferentiæ (F G, G H) deinceps ad easdem partes maximi illius paralleli; & per puncta (F, G, H) terminantia æquales circumferentias, perque polum (A) describantur maximi circuli (A I, A K, A L): hi circumferentias inæquales interceptent de maximo parallelorum, quorum propior (K L) maximo circulo primò posito (A B C D) semper erit major remotiore (K I).

a 5. 3 hujus.

b 10. 2 hujus.

c 3. 2 hujus.

d 15. 1. hujus.

Per puncta F, G, H describantur paralleli M N, O P, Q R; ergo arc O M $\supset$ O Q; & proinde arc G V $\supset$ G X: fiat arc G Y $\supset$ G X, & per Y describatur parallelus S T; cum igitur arcus G Y, G X, & arcus G H, G F pares sint, erunt ductæ rectæ H X, Y F æquales. Porro circulus S Z T a circulo A I rectò insistit, & bise-
catur ab eo (ductâ ab Z ad alteram sectionem rectâ) & segmentum
circuli A I ab Z per I ad alteram sectionem majus est semicirculo; &

arcus

arcus YZ est quadrante minor, (nam quia circulus $ABCD$ rectus est circulis BD, EC , transibit per eorum polos, & bisecabit eorum e segmenta; unde arcus $B\phi, E\phi$ erunt quadrantes; quare KI quadrante minor est; & proinde ipsi ^{f} similis YZ quadrante minor est). ^{f} 10. 2 hujus. ^{g} ergo recta YZ est minima cadentium in circumferentiam ZI ; ade- ^{g} 1 hujus. ^{h} óque minor ipsa YF , ^{h} hoc est ipsa HX . ergo cum circulus QR mi- ^{h} prius. nor sit circulo ST , erit arcus HX major quam ut sit similis arcui YZ . (Major enim subtensa ex minore circulo majorem proportionem arcum aufert, quam minor ex majore,) ergo arcus LK (^{f} similis arcui HX) major est, quam ut similis sit arcui KI (qui similis est arcui YZ). quare cum arcus LK, KI sint in eodem circulo, erit simpliciter arc LK major arcu KI . *Q. E. D.*

Prop. VII.

Si in sphaera maximus circulus ($ABCD$) tangat aliquem sphaerae circulum (AE); alius autem maximus circulus (GH) ad parallelos obliquus sit, tangatque circulos majores illis, quos tangit maximus circulus primò positus; fuerintque eorum contactus (G, H) in maximo circulo primò posito; & sumantur à circulo obliquo circumferentiae (IK, KL) aequales, & continuæ ad easdem partes maximi (BD) parallelorum: per puncta autem (I, K, H) terminantia aequales circumferentias describantur paralleli circuli (MN, OP, QR); hi circumferentias inæquales (MO, OQ) intercipient de maximo circulo ($ABCD$) primò posito; quarum ea (MO) quæ propior erit maximo parallelorum, erit major remotiore (OQ).

Fig. 70.

Per S polum parallelorum, & punctum K describatur circulus maximus SK , secans parallelos punctis T, V : item per K describatur a circulus maximus KE tangens parallelum AE in E versus partes G (unde KE cadit inter SV , & GI ; nam si extra GI caderet, non tangeret circulum AE , quoniam ipsi KG non prius occurrit quam in puncto quod opponitur puncto K). ergo cum arcus SV transeat polum circuli MN , ^{b} erit KV minimus arcus omnium à K ad MN ^{b} 5 sch. 21. 2 h. cadentium, & KY minor quam KI ; pariterque $KX \supseteq KL$; ergo (ut in 5ta hujus) erit arcus KY major arcu KX ; sed arcus MO ^{c} æ- ^{c} 13. 2 huj. quatur arcui KY , & arcus OQ arcui KX ; ergo arcus MO major est arcu OQ . *Q. E. D.*

Prop.

Prop. VIII.

Fig. 71.

Si in sphaera maximus circulus (A B) tangat aliquem sphaeræ^e circulum (A C;) aliquis autem alius maximus circulus (D E) obliquus ad parallelos tangat circulos majores illis, quos tangebatur maximus circulus primò positus; fueritque eorum contactus in maximo circulo primò posito: sumantur autem de obliquo circulo æquales circumferentiæ continuæ (F G, G H) ad easdem partes maximi parallelorum, perque puncta (F, G, H) terminantia æquales circumferentias describantur maximi circuli (M N, K L, C I), qui & tangant eundem circulum (A C) quem tangebatur maximus circulus primò positus, & similes parallelorum circumferentias intercipient; habeantque eos semicirculos, qui tendunt à punctis contactuum (C, K, M) ad puncta (F, G, H) terminantia æquales obliqui circuli circumferentias, per quæ describuntur, ejusmodi ut minimè convenient cum illo circuli maximi primò positi semicirculo, in quo est contactus (A) obliqui circuli inter apparentem polum, & maximum parallelorum. Inæquales intercipient circumferentias (I L, L N) de maximo parallelorum (B D), quorum propior (I L) circulo maximo (A B) primò posito, semper erit major remotiore (L N).

a 7. 3 hujus.

b 13. 2 hujus.

c 15. 1 huj.

* Vid. Not.

d 2. 3 hujus.

e 3. 3 hujus.

Per puncta F, G, H describantur paralleli P F, Q G, R H secantes circulum K L in O, S; ^a ergo arc QP $\simeq$ QR, & ^b ideo arc GO $\simeq$ GS; fiat arc GT = GS, & per T describatur parallelus V T secans circulum M N in X: Jam circulus M N secans parallelum V X non per polos aufert segmentum, ab X per V ad alteram sectionem, minus semicirculo; etiam, segmentum circuli M N ab X per N ad oppositam sectionem est majus semicirculo. Item segmentum V X inclinatur ad M X versus partes R. (Nam circulus B E ^c rectus est circulo N Y per polum incidenti parallelorum; ergo B E inclinatur ad circulum M N, ergo V X ad eundem N M inclinatur); denique segmentum paralleli X V, ab X per V ad alteram sectionem, ^{*}secatur inæqualiter in T: è quibus recta T X ^d minor est rectâ T F, ^e hoc est rectâ H S; unde, sicut in 6ta hujus, erit arcus I L major arcu L N.

Q. E. D.

Fig. 72.

f 5. 2 hujus, & const.

g 9. 2 huj.

Not. Quòd segmentum ab X per V ad alteram sectionem protensum, secetur inæqualiter in T, ita patebit. Ducatur circulus maximus E Z tangens parallelum A C in Z; & quoniam circulus maximus Z Y ^f transit per polos circulorum E Z, & B E, ^g bisecabit is horum seg-

segmenta; ergo arcus EZ est quadrans; parique de causa arcus ED est quadrans; ergo circulus polo E per Z descriptus transiit per Y , & D .

Simili discursu NM est quadrans, & circulus maximus polo N per M descriptus transiit per Y , perque polos tangentis NM ; ergo circulus MY bisecabit segmenta tangentis NM , & circulorum EB , XY ; ergo secabit circulum EB ad intervallum quadrantis ex N ; hoc est ultra quadrantem ex E , hoc est extra circulum DB . ergo segmentum ab X per V ad alteram sectionem bisecatur extra V ; & arcus XV minor est semisse istius segmenti, magisque arcus TX est minor ejusdem semisse.

Lemma Probl.

Propositis duabus inæqualibus magnitudinibus (AB, AC) reperire aliam mediam, quæ datæ cuicumque magnitudini (DG) commensurabilis sit.

Fig. 73.

Bisecetur DG , & ejus semissis bisecetur, ac ita continuò donec aliqua pars DF sit minor quàm CB ; & sit E multiplex ipsius DF proximè major quàm AC ; ergo $E \rightarrow AB$: (nam si æqualis esset, posset detrahi una magnitudo æqualis ipsi DF , sic ut superesset multiplex ipsius DF major quàm AC , contra constructionem), atqui E & DG commensurabiles sunt, propter DF communem mensuram: *b constr.* ergo liquet propositum.

Prop. IX.

Si polus (A) parallelorum sit in circumferentia maximi circuli (AB), quem duo alii maximi circuli BC, DC ad rectos angulos secent; quorum circulorum alter (BC) sit unus parallelorum, alter verò (DC) ad parallelos obliquus sit: hoc obliquo circulo sumantur æquales circumferentiæ (EF, GH) quæ continuæ quidem non sint, sed tamen sint ad easdem partes maximi illius paralleli: per polum autem (A) & singula puncta (E, F, G, H) æquales circumferentias terminantia describantur maximi circuli (AEI, AFK, AGL, AHM): inæquales intercipient circumferentias; quarum ea (ML) quæ propior erit maximo circulo primùm posito, semper erit major remotiore (KI .)

Fig. 74.

Sit primùm arcus intermedius FG commensurabilis arcui EF , vel GH ; & dividantur arcus EF, FG, GH in partes æquales communi mensuræ: perque divisionum puncta Q, P, N , & polum A ducantur circuli maximi AQV, APT, ANR ; ergo arc MR *b 6.3. brij.*

F

RL

Fig. 75.

c lem. 8.3.b.

d suppos.

Fig. 76.

e 6. 3. huj.

$RL^b \sqsubset LS$, & sic continuo; ergo arc $ML \sqsubset KI$. *Q. E. D.*

Sit secundo arc FG incommensurabilis utrique arcui EF, FG ; tum si arcus ML non sit major arcu KI ; sit primo minor, & sumatur KN æqualis ipsi ML ; & ducatur circulus maximus AN secans circulum CD in O ; tum ^c capiatur arcus FP major quam FO , & minor quam FE , ipsique FG commensurabilis; & huic æqualis sit GQ , ducanturque maximi circuli APR, AQS . Hinc ob arcus PF, GQ æquales, & commensurabiles intermedio FG , erit (ut modo ostensum est) arc $SL \sqsubset arc KR \sqsubset arc KN$. Ergo arc $ML \sqsubset arc KN$: atqui arc $ML^d = arc KN$, quæ repugnant.

Quòd si dicatur arcus ML æqualis arcui KI , bisecentur arcus EF, GH in N, O ; ducanturque maximi circuli ANP, AOQ ; ^c ergo arc $MQ \sqsubset arc QL$; ^e & arc $KP \sqsubset PI$; unde $QL \supset \frac{1}{2} ML$ ($\frac{1}{2} KI$); & $KP \sqsubset \frac{1}{2} KI$. quare arc $QL \supset KP$. atqui, cum arc. $GO = FN$, non erit $QL \supset QP$, ut modo ostensum est; ergo malè ponitur arc ML æqualis arcui KI .

Igitur arcus ML non est minor arcu KI , nec æqualis ei; ergo major. *Q. E. D.*

Scholium.

Planè simili discursu, quæ de arcubus continuis ostensa sunt in propositionibus 5, 7, 8, etiam de non-continuis ostendi possent. Valeant igitur.

Prop. X.

Fig. 77.

Si polus (A) parallelorum sit in circumferentia maximi circuli (AB) , quem duo alii maximi circuli (BD, CD) ad angulos rectos secent; quorum alter (BD) sit unus parallelorum, alter verò (CD) sit obliquus ad parallelos: in hoc autem obliquo circulo (CD) sumantur duo quælibet puncta (E, F) ad easdem partes maximi illius paralleli; perque polum (A) parallelorum, & per utrumque illorum punctorum describantur maximi circuli (AG, AH) : erit ut circumferentia (BH) maximi parallelorum intercepta inter maximum circulum primo positum, & proximum maximum circulum per polum & per unum punctorum descriptum, ad circumferentiam (CF) obliqui circuli inter eosdem circulos interceptam; ita circumferentia (HG) maximi parallelorum intercepta inter duos maximos circulos per polum perque utrumque punctorum descriptos ad circumferentiam aliquam, quæ sit minor, quam circumferentia (FE) obliqui circuli inter utrumque punctum intercepta.

Sine

Sint primum arcus CF, FE commensurabiles, & dividantur in arcus aequales communi mensurae, perque puncta divisionum & polum A ducantur circuli maximi IM, KN, LO.

Quum igitur arcus CL, LK, KF, FI, IE aequentur; sitque ideo arc BO $\square$ ON $\square$ NH, & sic porro: ^a erit arc BO CL ^a 5. 3 hujus. $\square$ ON. LK $\square$ NH. KF. ^b ergo compositè arc BO + ON + NH ad arc CL + LK + KF. $\square$ arc NH. KF; hoc est arc BH. ^b 8. 5. ^c 34. 5. CF $\square$ arc NH. KF ^b $\square$ HM. FI, verum arc HM. FI $\square$ HG. FE (^c ob HM. FI $\square$ MG. IE) ergo arc BH. CF $\square$ arc HG. FE. Sit arc BH. CF :: HG. P. quare HG. P $\square$ HG. FE. ^d ergo P $\square$ arc. FE. Q.E.D. ^d 10. 5.

Quod si arcus CF, FE sint incommensurabiles: sit primò BH. CF :: HG. FI. & arcus FI major (si fieri potest) arcu FE: tum inter FI FE medius arcus FK ^e sit ipsi CF commensurabilis; ac per polum A & K ducatur maximus circulus KL; ergo è mox ostensis, est BH. CF (hoc est HG. FI) $\square$ HL. FK. ^f $\square$ HG. FK. ^g ergo FI $\square$ FK. Q.E.A. ^e lem. 8. 3 huj. ^f 8. 5. ^g 10. 5.

Sin dicatur arc BH. CF :: HG. FE; bisecetur arcus FE in X, perque polum A & X ducatur circulus maximus XY; ^h ergo arc HY $\square$ YG; adeoque HY $\square$ $\frac{1}{2}$ HG. ^k ergo HY. FX $\square$ $\frac{1}{2}$ HG. FX ($\frac{1}{2}$ FE) :: HG. FE. ergo HY. FX $\square$ BH. CF; ^l unde HY ad arcum majorem arcu FX se habebit ut BH ad CF; quod fieri non posse modo demonstratum est. ^h 6. 3 hujus. ^k 8. 5. ^l 10. 5.

Igitur potius ut BH ad CF, ita erit HG ad arcum minorem ipso FE. Q.E.

Coroll. arc. BH. CF $\square$ HG. FE. & permutatim.

Prop. XI.

Si polus (A) parallelorum sit in circumferentia maximi circuli (AB), quem duo alii maximi circuli (BC, DE) ad angulos rectos secent; quorum alter (BC) sit unus parallelorum, alter verò (DE) sit obliquus ad parallelos, alius autem maximus circulus (AE) per polos parallelorum transiens obliquum circulum secet (in E) inter maximum parallelorum, & eum (DF) quem obliquus circulus (DE) tangit: diameter sphaerae (DL) ad diametrum (DM) ejus circuli, quem tangit obliquus circulus, majorem rationem habet, quam circumferentia (BC) maximi parallelorum intercepta inter maximum circulum primò positum, & maximum circulum per polos parallelorum

lorum transeuntem, ad circumferentiam (DE) obliqui circuli inter eosdem circulos interceptam.

Sint AG, BG, DL, DM communes sectiones circuli AB cum circulis AC, BC, DE, DF; item CG, FN communes sectiones circuli AE, cum circulis BC, DF. Ex polo A per E describatur parallelus OE; sintque OH, EH, EI communes ejus sectiones cum circulis AB, AC, DE. Quoniam igitur AG^a recta est plano paralleli OE, caditque in ejus centrum, erit ang GHI rectus; ^b ergo IG ⊥ IH: Fiat IK = IH, & connectatur EK; ergo (cum circulus uterque DE, OE rectus sit circulo AB, ac^c ideò communis ipsorum sectio EI recta plano AB; ideòque anguli EIH, EIK recti sint, & latera EI, IH æquantur lateribus EI, IK)^d erunt anguli IHE, IKE æquales. Jam DL. DM^e :: DG. DN :: IG. IH^f :: IG. IK* ⊥ ang IKE (^h hoc est ang. IHE, ^k vel BGC). IGE. Est verò ang BGC. ang IGE (vel DGE)^l :: arc BC. DE. ergo DL. DM ⊥ arc BC. DE. *Q. E. D.*

Not. Quòd IG. IK ⊥ ang IKE. IGE, sic patet.

Ducatur GX ad KE parallela, cui occurrat IE protracta in X. centroque G per E ducatur arcus circuli ZEY, ipsis GI (protractæ) & GX occurrens punctis Z. Y. Estque XE. EI^m :: triang XGE. triang EGIⁿ ⊥ sector YGE. triang EGIⁿ ⊥ sector YGE. Sector EYZ^o :: ang XGE. ang EGI. ^p ergo componendo XI. EI ⊥ ang XGI. ang EGI. ^q hoc est GI. KI ⊥ ang EKI. ang. EGI. *Q. E. D.*

Scholium.

Iisdem positis, diameter sphaeræ ad diametrum paralleli (GE) per punctum (E) obliqui circuli, per quod maximus circulus (AC) è polo transit, descripti, minorem rationem habet, quàm circumferentia (BC) maximi parallelorum intercepta inter maximum circulum primò positum, & maximum circulum per polos parallelorum transeuntem, ad circumferentiam (DE) obliqui circuli inter eosdem circulos interceptam.

Nam quoniam uterque circulus BC, DE transit^a per polos circuli AB, erit istorum intersectio Q polus circuli AB; ergo segmentum DEL (rectò insistens circulo AB) dividitur inæqualiter in E; ^b ergo ducta recta ED minor est ductâ EO; ergo (cum circulus EO minor sit circulo ED) erit arcus EO major arcu ED; ^c ergo arc BC. EO ⊃ BC. ED; ergo tota peripheria circuli BC ad totam periph. circuli EO (hoc est diameter BR ad diametrum OD) minorem rationem habet quàm BC ad ED. *Q. E. D.*

Prop.

a 10. 1 huj.

b 19. 1.

c 19. 11.

d 4. 1.

e 15. 5.

f 4. 6.

g 7. 5.

* Vid. Not.

h prius.

k 10. 11.

l 33. 6.

Fig. 81.

m 1. 6.

n 8. 5.

o 33. 6.

p 28. 5.

q 4. 6.

a 13. 1 huj.

b 3 sch. 21. 2 h.

c 8. 5.

Prop. XII.

Si in sphaera maximi circuli (A B, C D) tangant unum eundemque parallelorum (A C), intercipientque similes parallelorum circumferentias (P K, B D) inter utrumque maximorum circuloꝝ interjectas; alius autem maximus circulus (E F) ad parallelos obliquos circulos tangat majores (B G) illis, quos tangunt maximi circuli primò positi; secetque obliquus idem circulus eosdem maximos circulos primò positos in punctis (I, K) positis inter maximum parallelorum, & circulum quem tangunt circuli maximi primò positi: diameter sphaerae ad diametrum circuli (E G), quem tangit obliquus circulus, majorem rationem habet, quam circumferentia (B D) maximi paralleli (H F) intercepta inter circulos (A B, C D) primò positos, eundemque circulum tangentes, ad circumferentiam (I K) obliqui circuli inter eosdem circulos interceptam.

Fig. 82.

Per L polum parallelorum & puncta E, I, K describantur maximi circuli L H, L M, L N; & per K parallelus K O secans A B in P: quum igitur ^a sit ratio diametri sphaerae ad diametrum circuli E G major quam ratio arcus H M ad E I, ^b & hæc major ratione arcus M N ad I K; sitque arcus B D minor arcu M N (nam arcus P K, ^c similis arcui B D, minor est arcu O K, ^d qui similis est arcui M N); ^e erit ratio diametri sphaerae ad diametrum circuli E G major ratione arcus B D ad arcum I K. Q. E. D.

^a 11. 3. hujus.^b cor. 10. 3. hujus.^c hyp.^d 10. 2. hujus.^e 8. 5.

Prop. XIII.

Si in sphaera paralleli circuli (C D, E F) intercipient circumferentias (G C, G F) maximi alicujus circuli (A F) utrinque æquales ab illo puncto (G) in quo ipse maximus circulus (A F) secat maximum parallelorum (B G); per puncta verò (C, F) terminantia æquales circumferentias, & per parallelorum polos describantur maximi circuli; aut si describantur maximi circuli, qui unum eundemque parallelorum tangant, æquales intercipient circumferentias (G H, G I) de maximo parallelorum.

Fig. 83.

84.

Ob arcus G C, G F pares, ^a erunt paralleli C D, E F pares. ^b ergo arcus G K, G L æquantur; ^c ergo ductæ subtensæ C K, F L æquales erunt; ^d unde arcus C K, F L æquantur; ergo, quum arcus G H ^e similis sit arcui C K, & arcus G I arcui F L, erunt arcus G H, G I similes, & proinde æquales. Q. E. D.

^a 17. 2. hujus.^b 18. 2. hujus.^c 3. 3. hujus.^d 28. 3.^e 10. vel 13.

Coroll. 2. hujus.

Coroll. Hinc arcus CH , HE , & similiter intercepti aequales sunt. Nam rectae CH , HE aequantur.

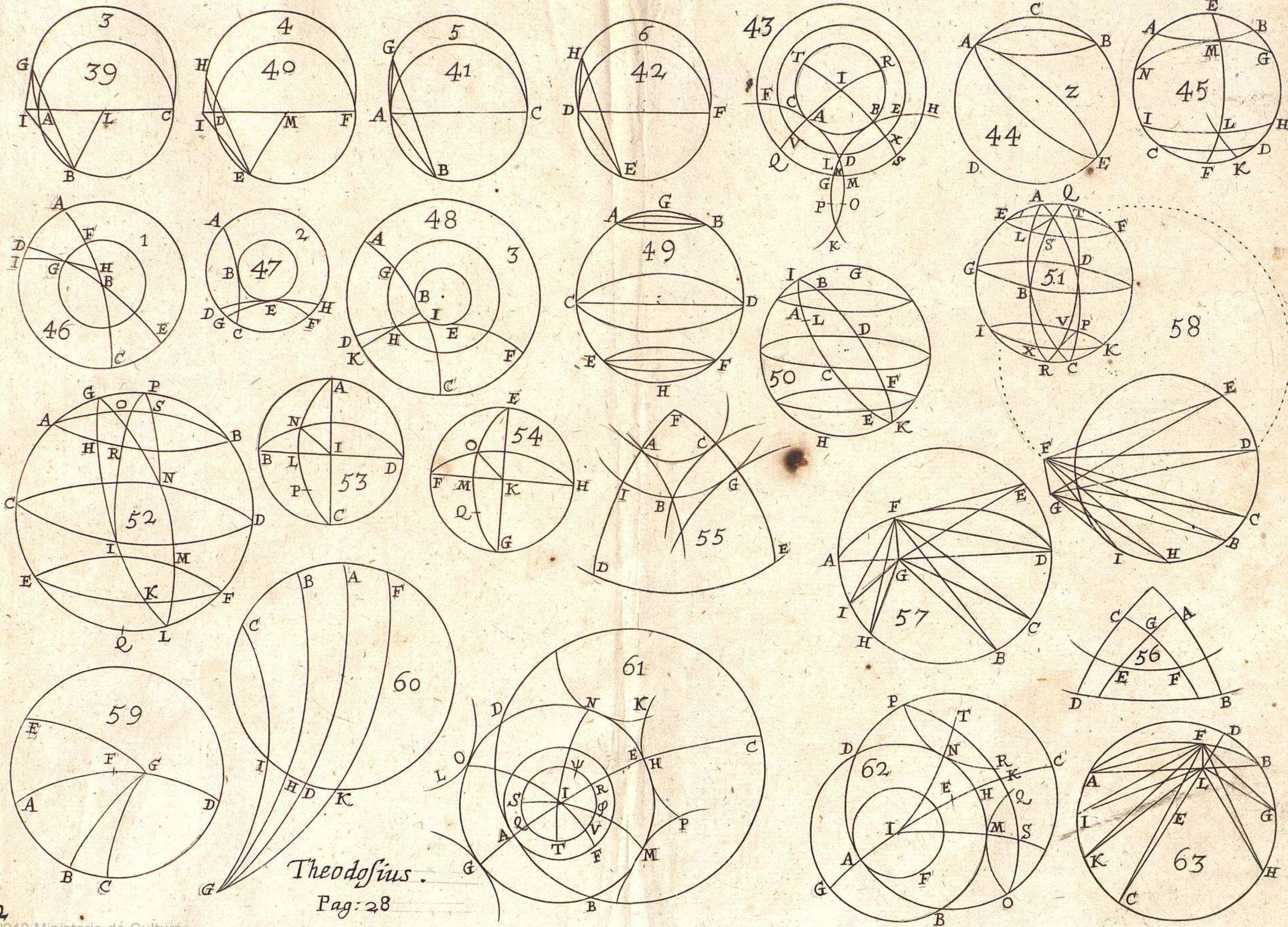
Prop. XIV.

Si in sphaera maximus circulus (AB) aliquem circulum (AC) tangat; alius autem maximus circulus (DE) obliquus ad parallelos tangat circulos (DF) majores illis, quos tangebatur maximus circulus (AB) primò positus; inaequales intercipient circumferentias (KH , EI) parallelorum circulorum, quorum propiores (KH , vel BE) utrivis polorum majores erunt, quam ut similes sint remotioribus (EI , vel GK).

a 15. 2 huj.
b 13. 2 huj.

Per puncta E , K describantur maximi circuli LE , CK tangentes circulum AC in C , & L : ^b ergo arcus MH , EI similes sunt; quare KH major est, quam ut similis sit arcui EI ; pariterque similes sunt arcus BN , GK , ergo BE (propior alteri polo) major est quam ut similis sit arcui GK . unde liquet propositum.

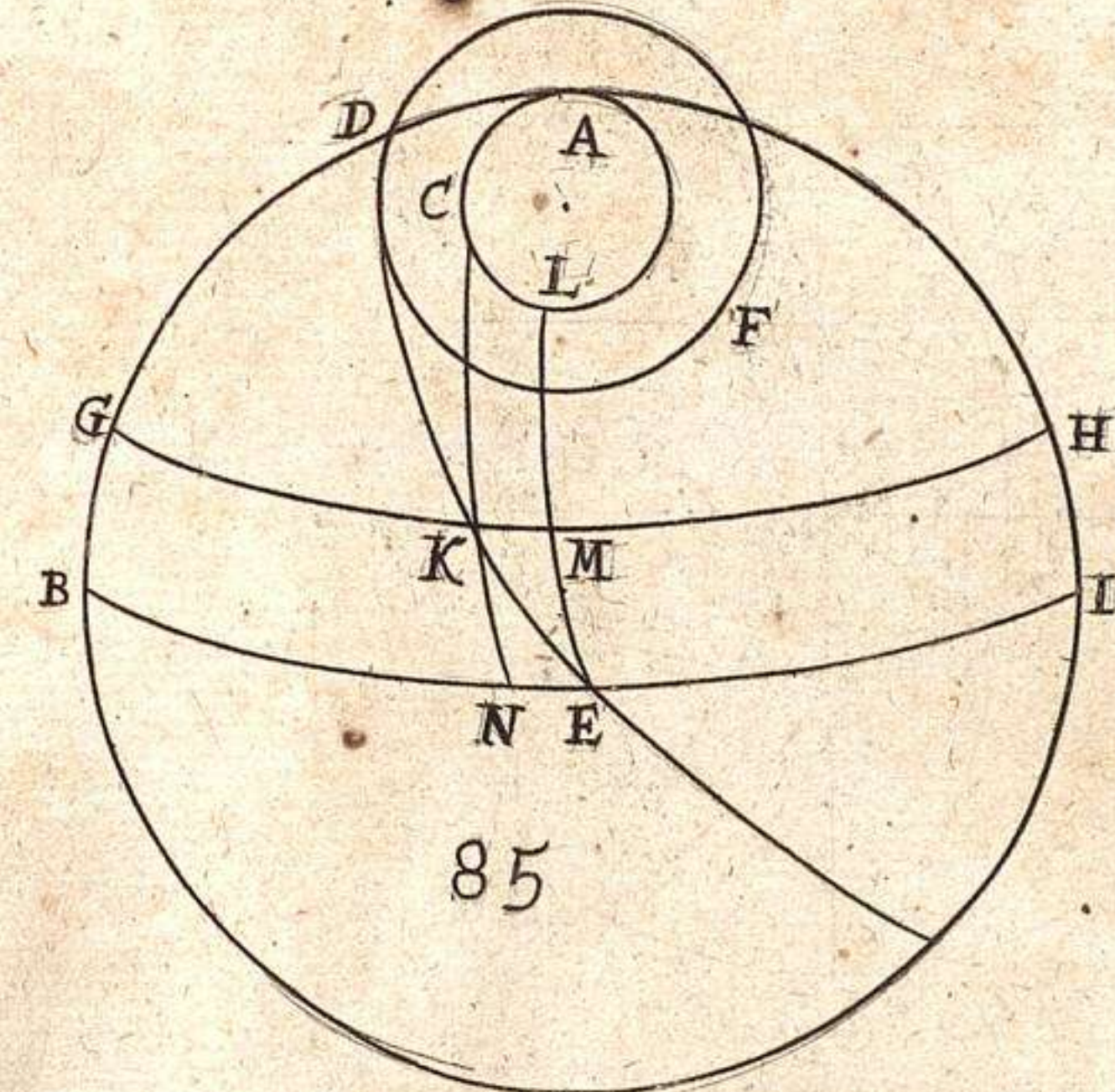
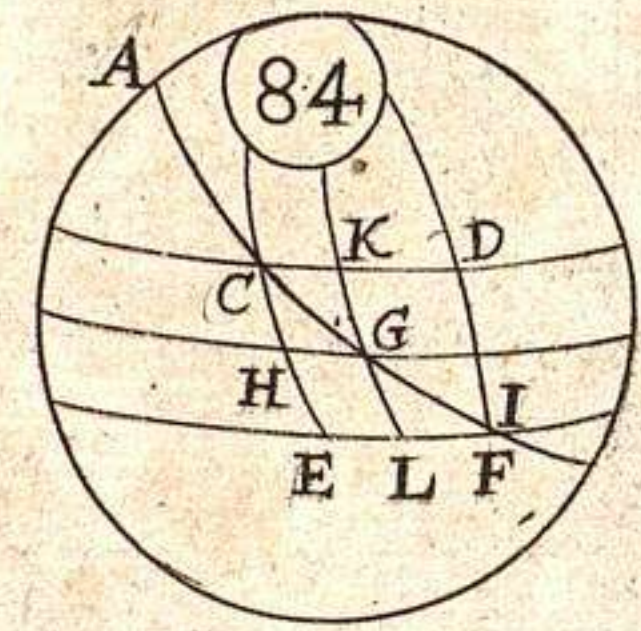
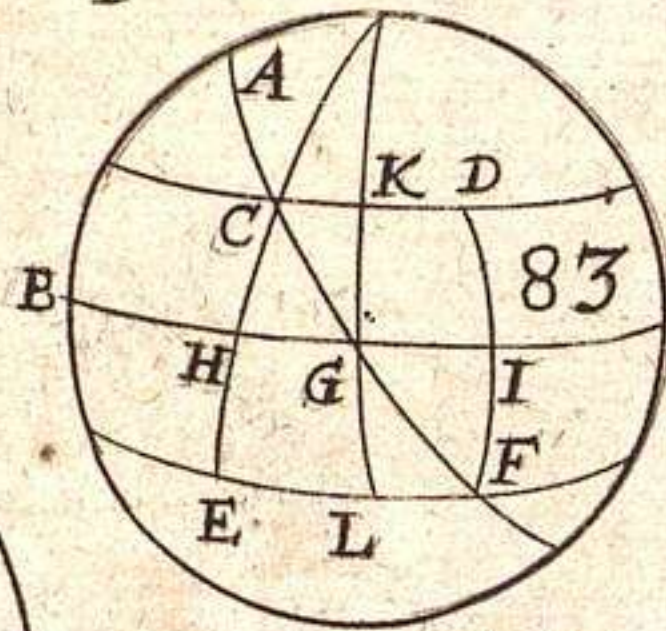
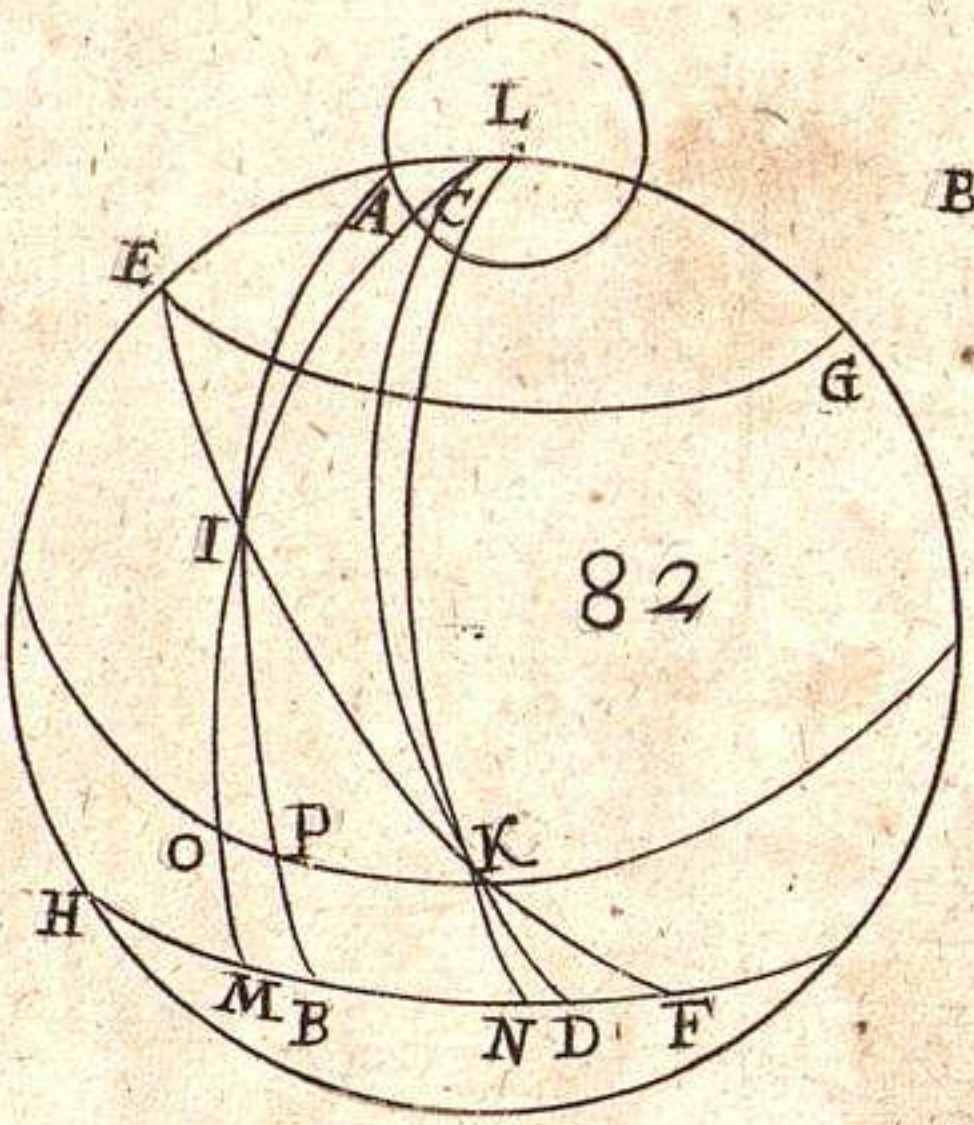
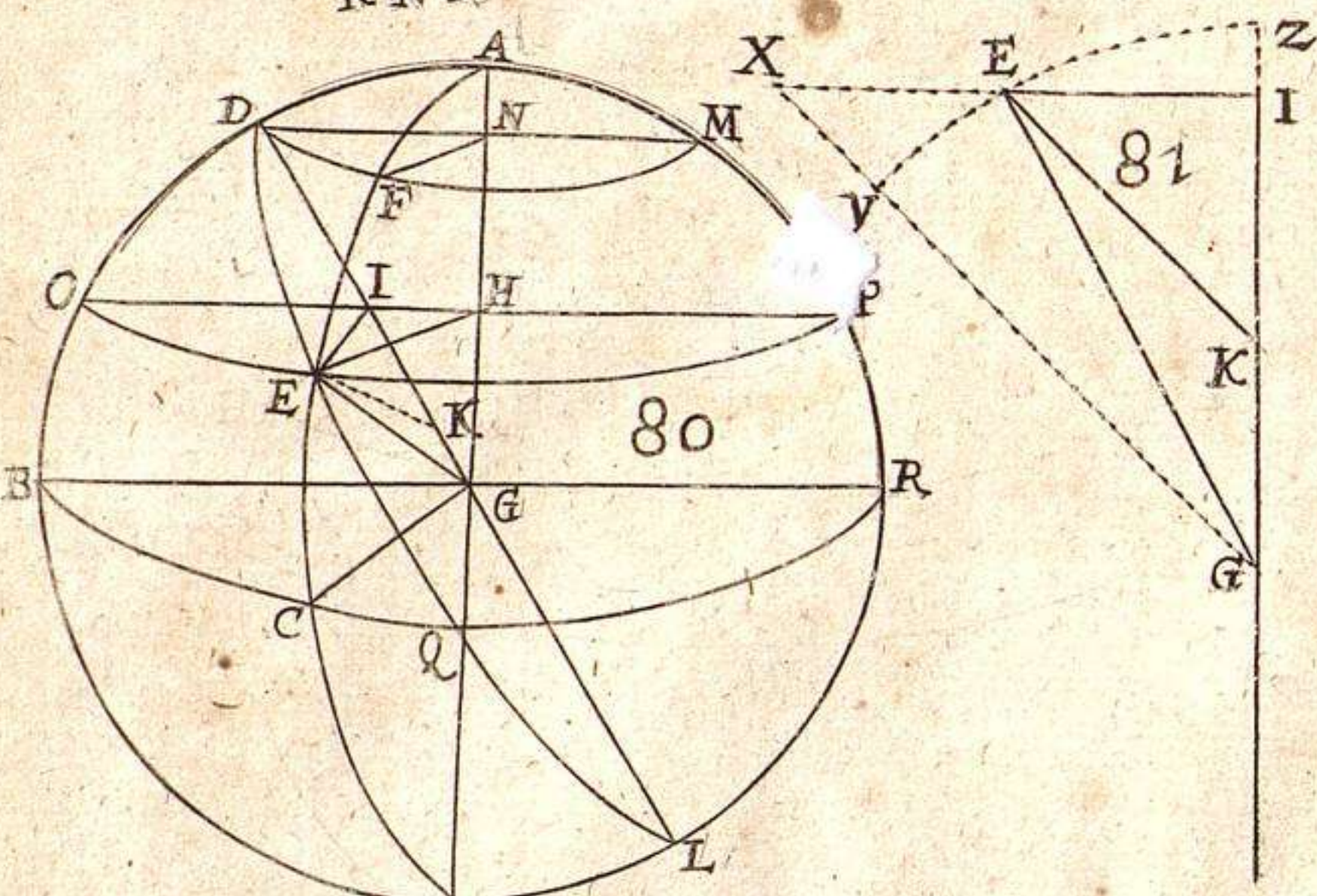
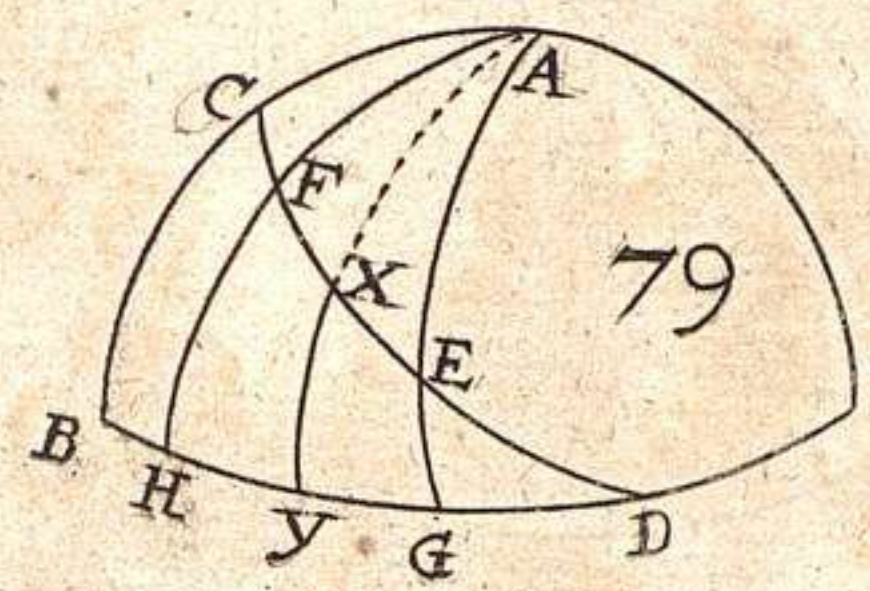
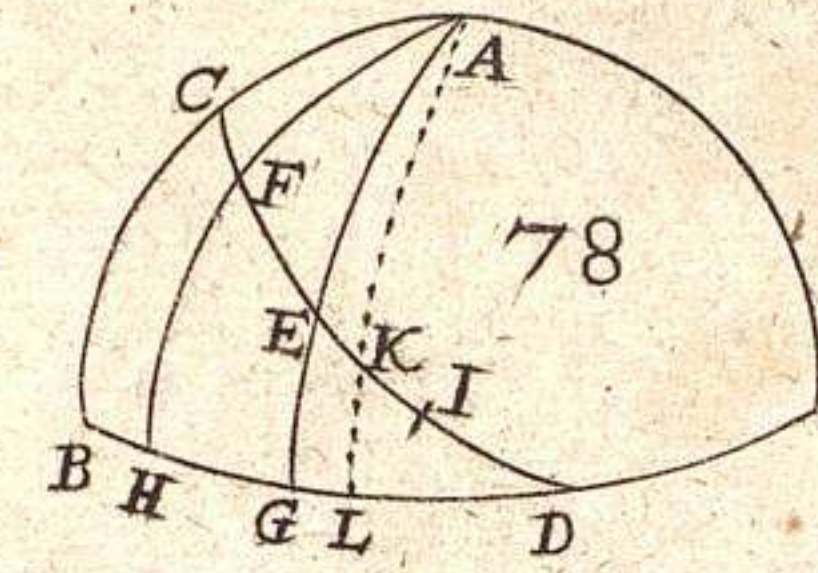
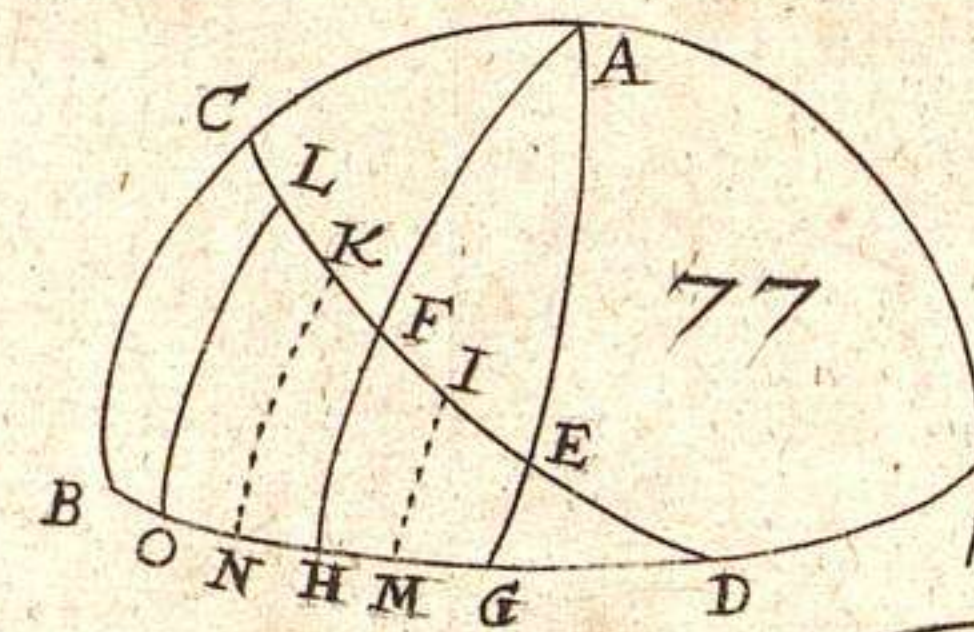
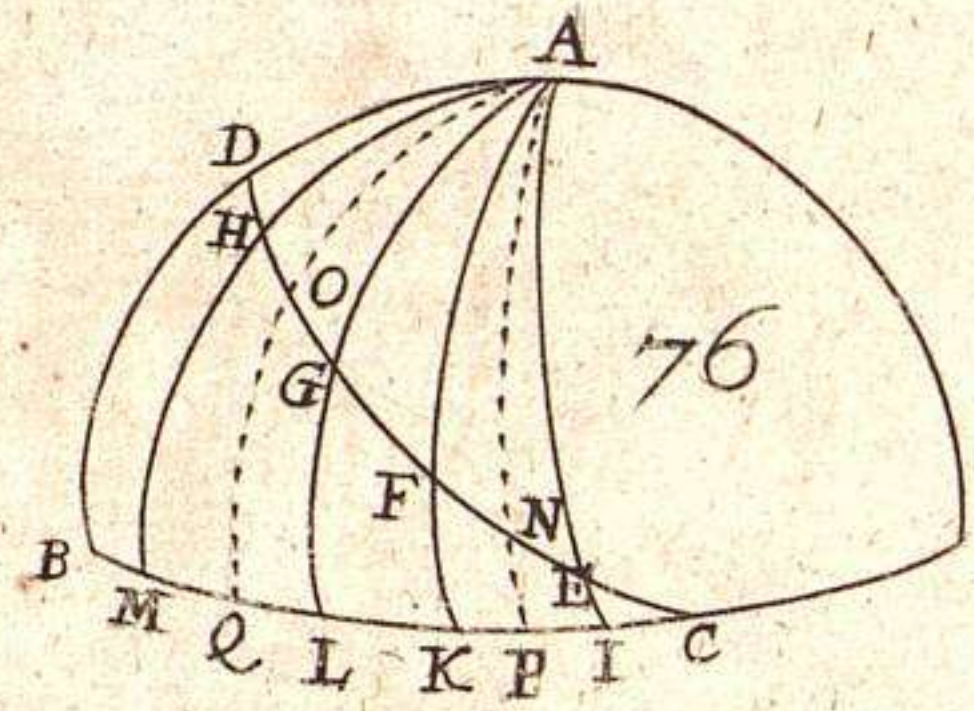
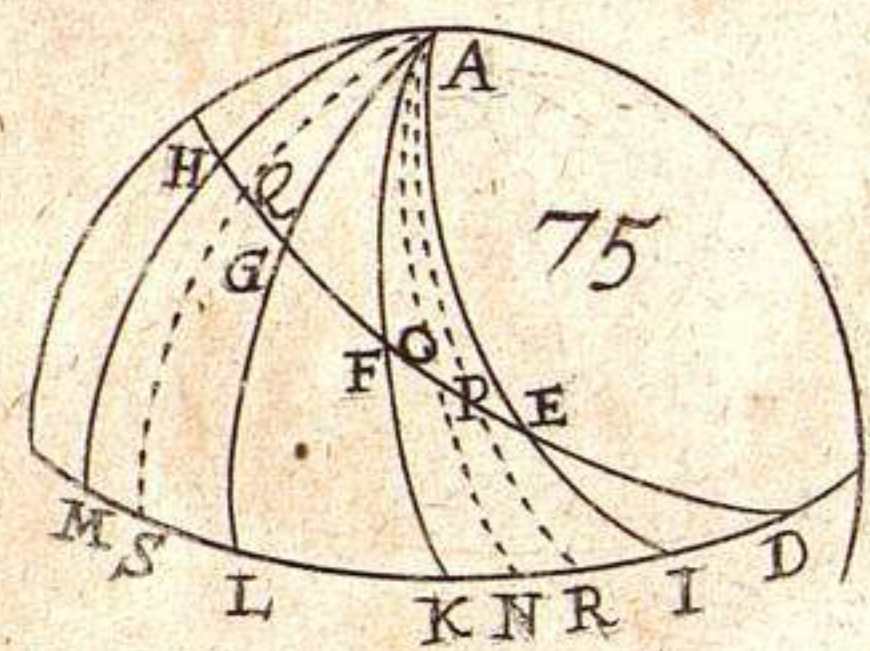
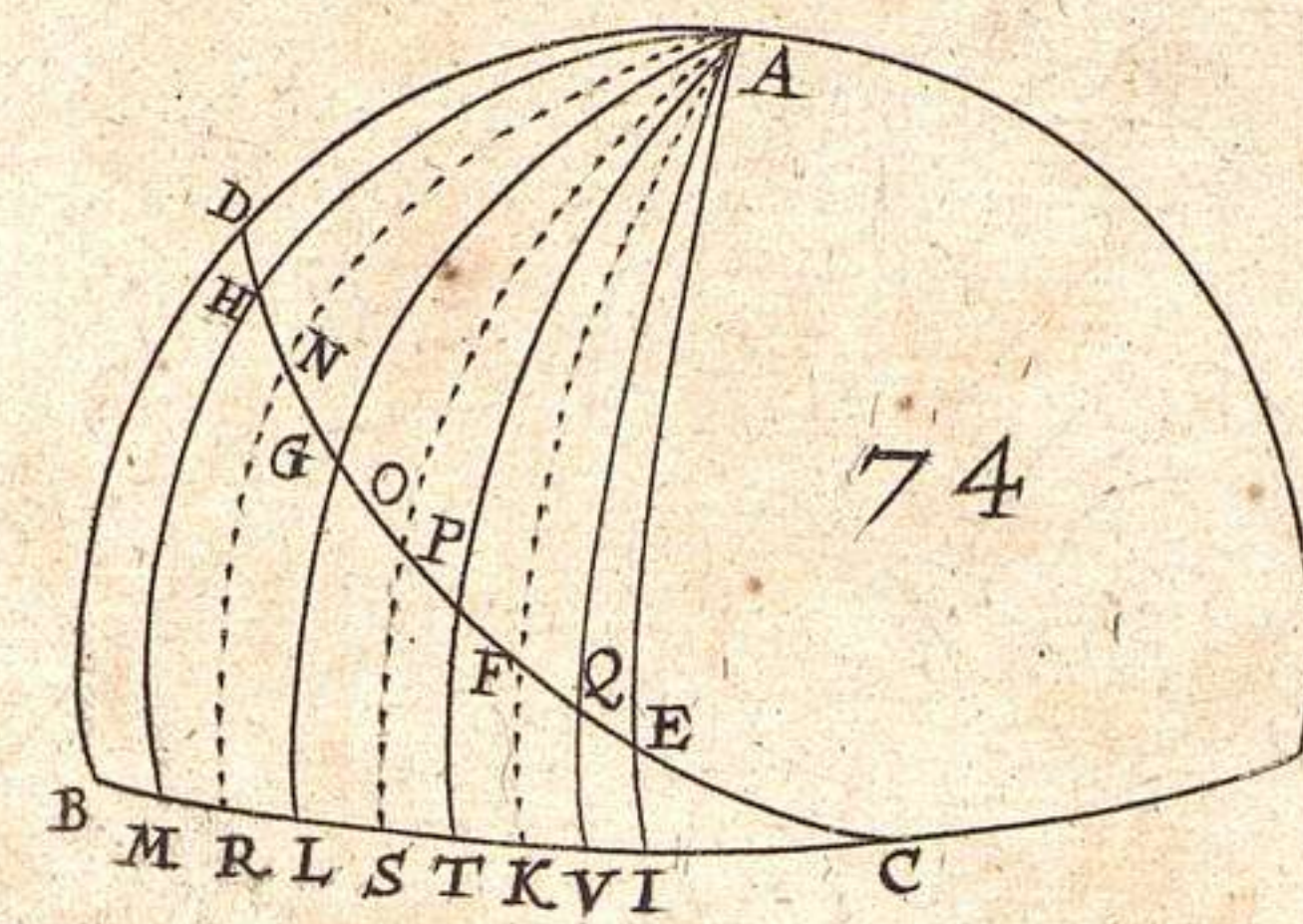
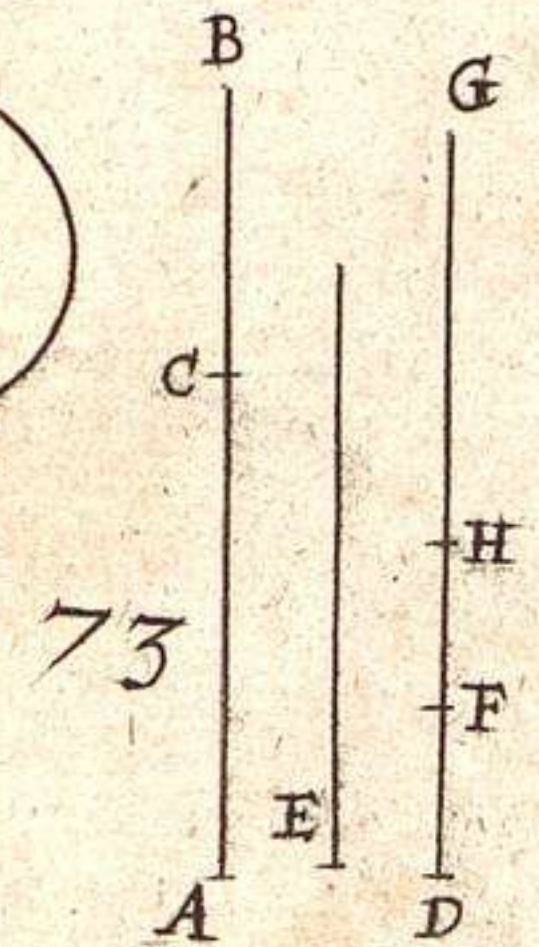
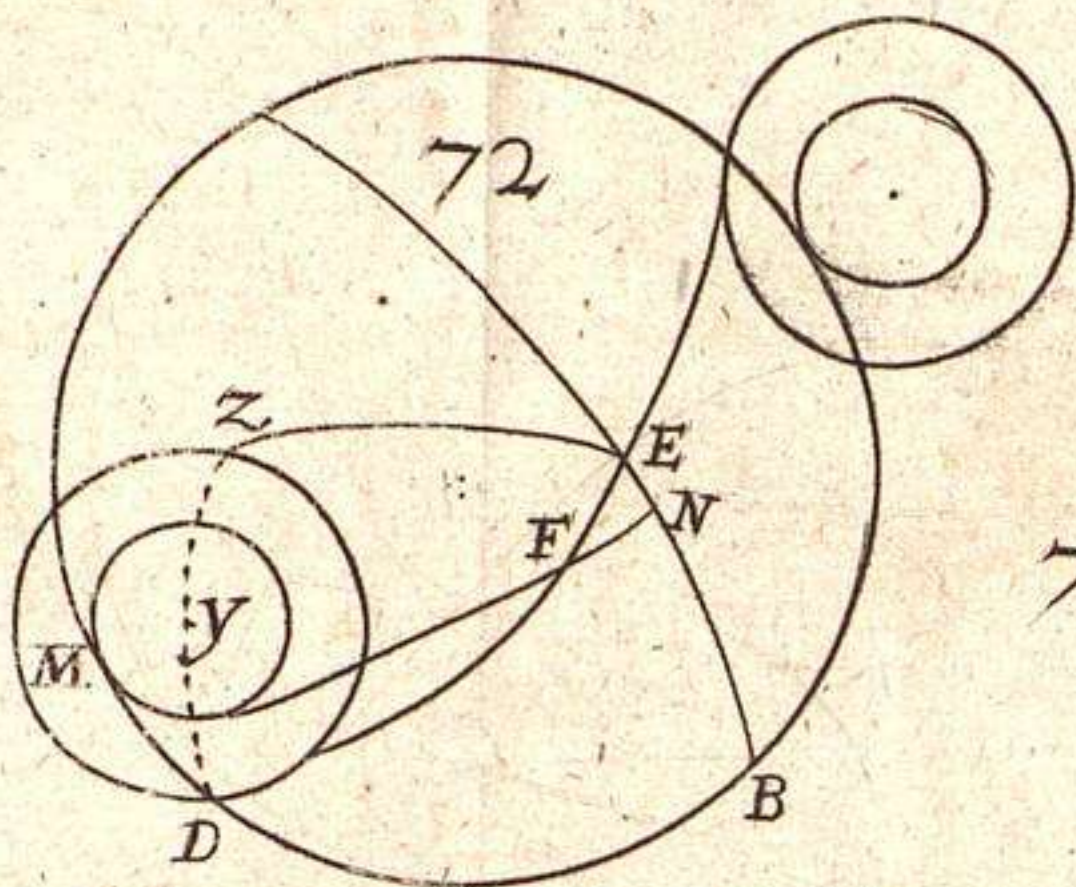
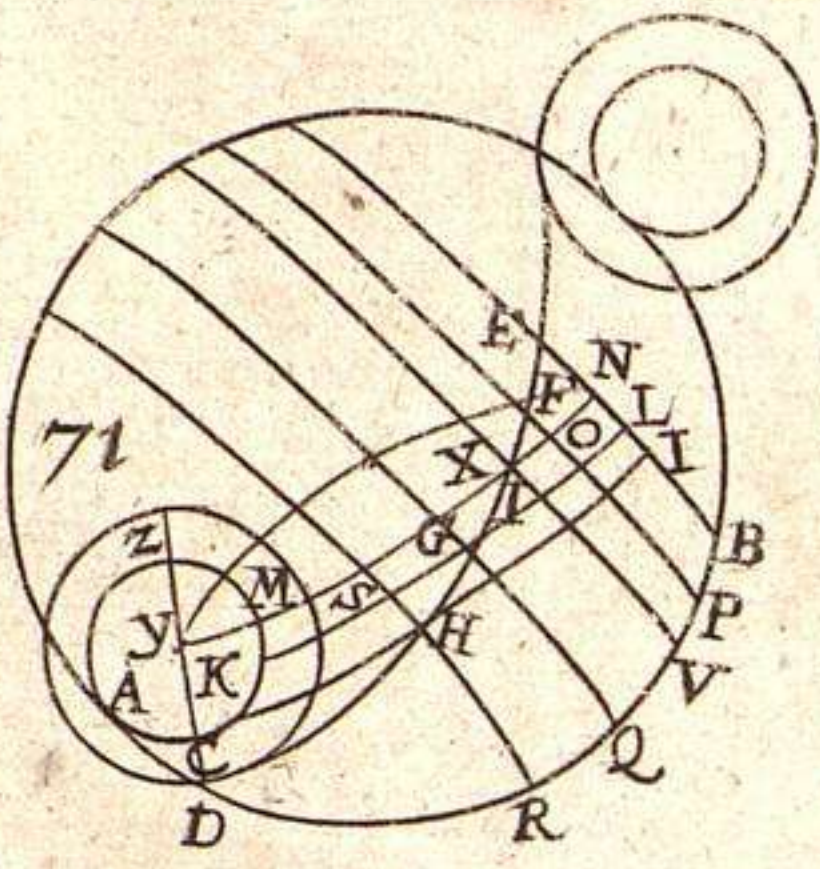
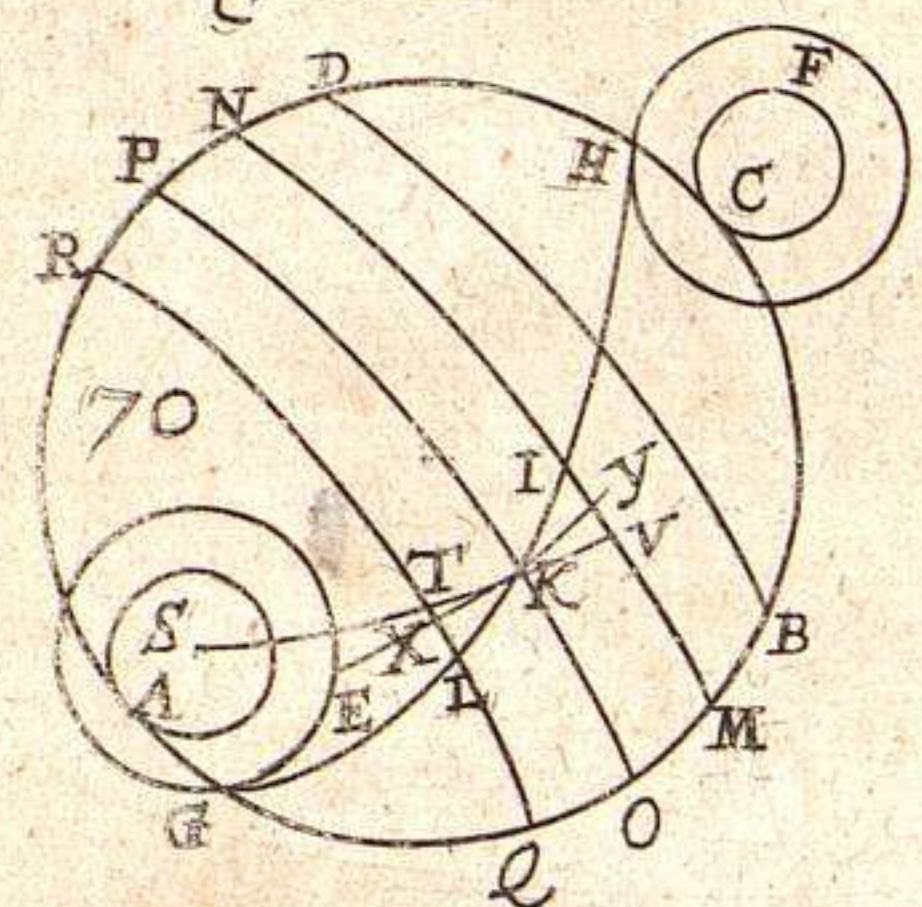
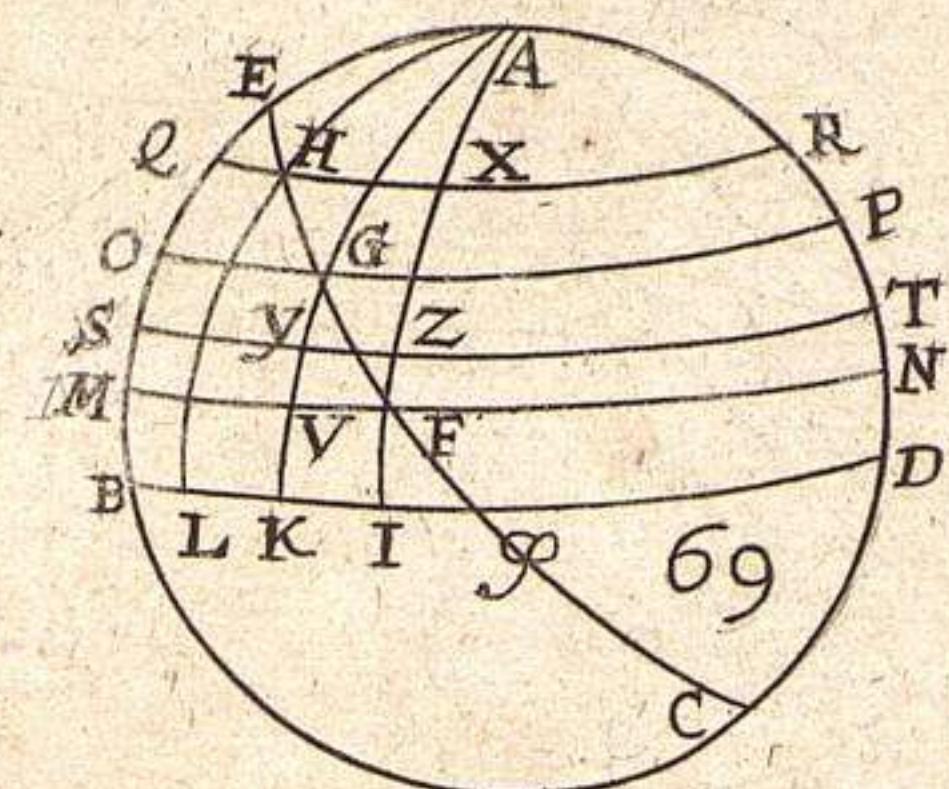
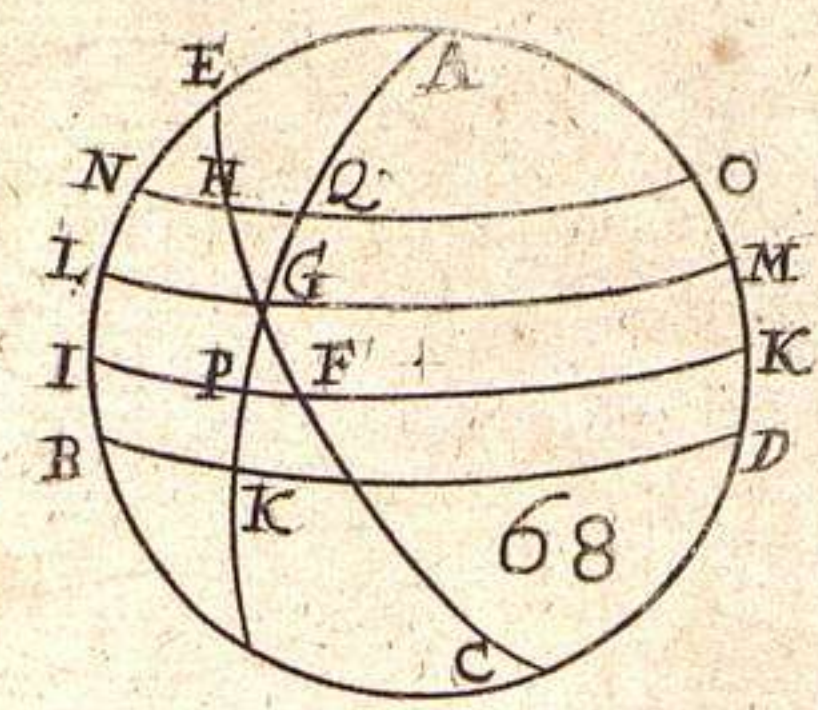
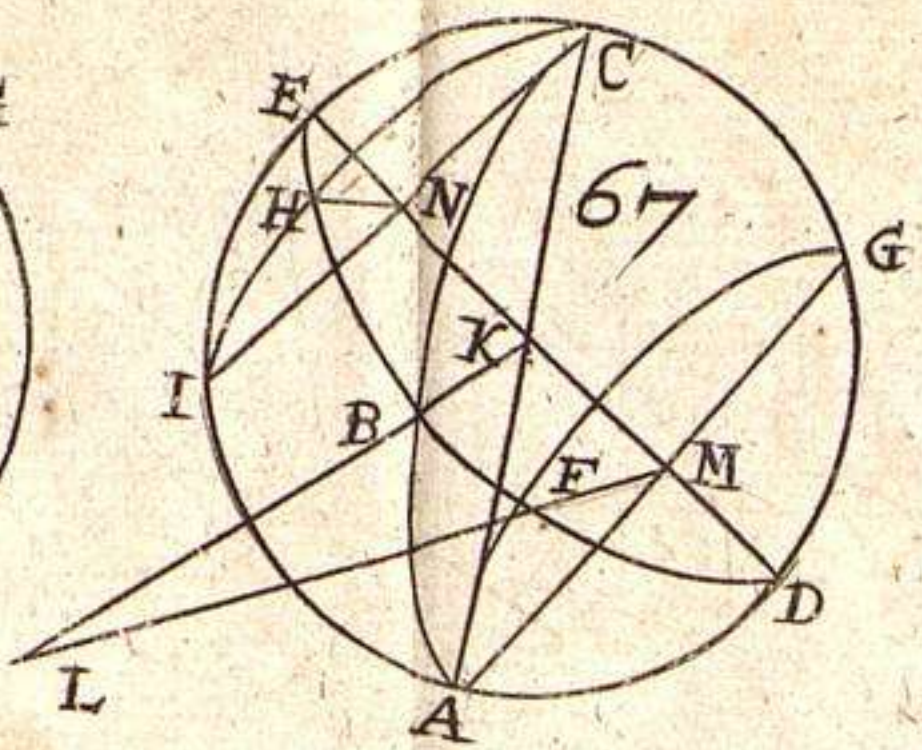
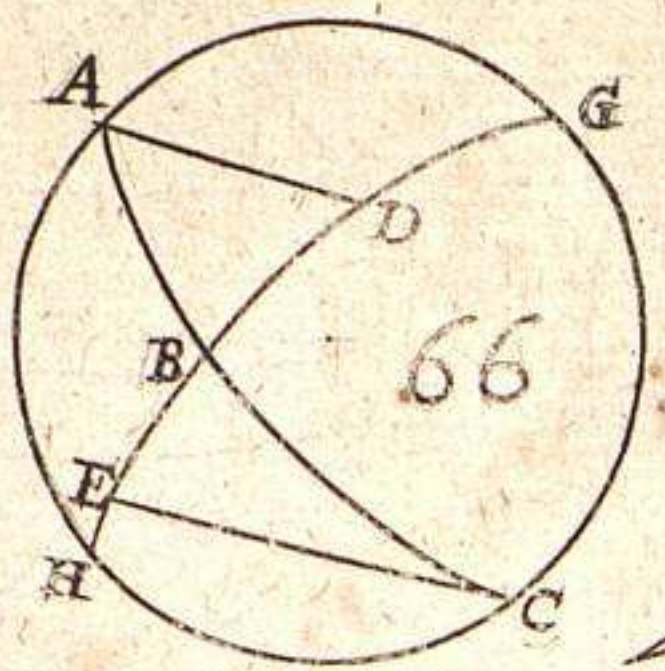
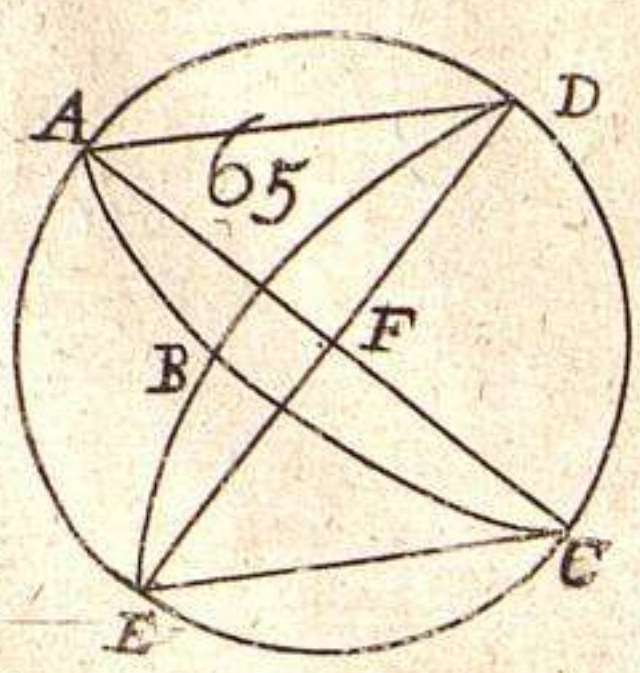
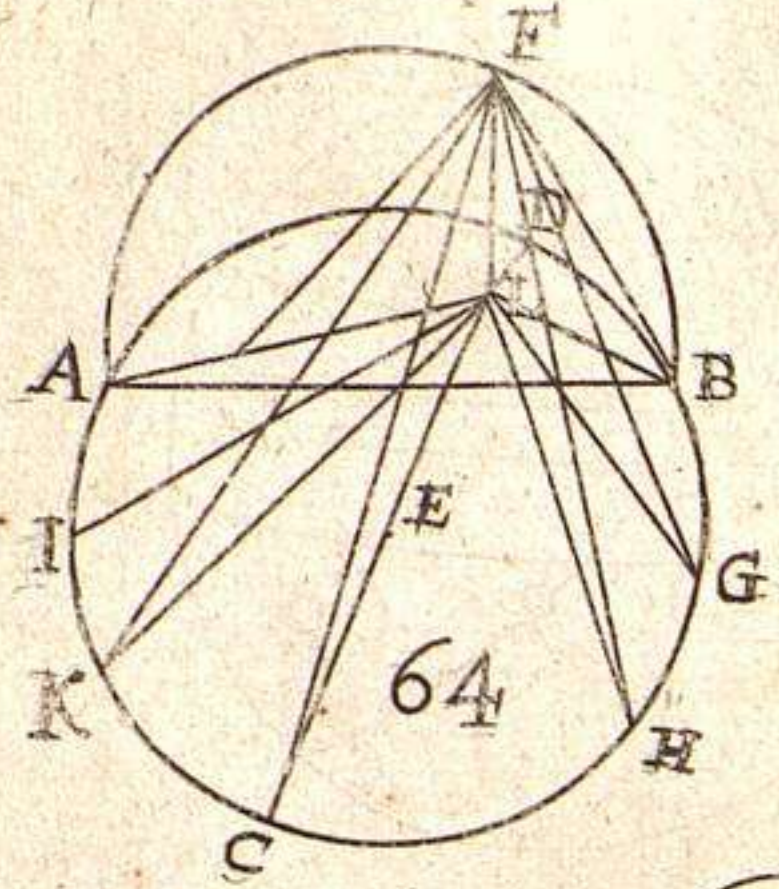
F I N I S.

Theodosius.

Pag: 28

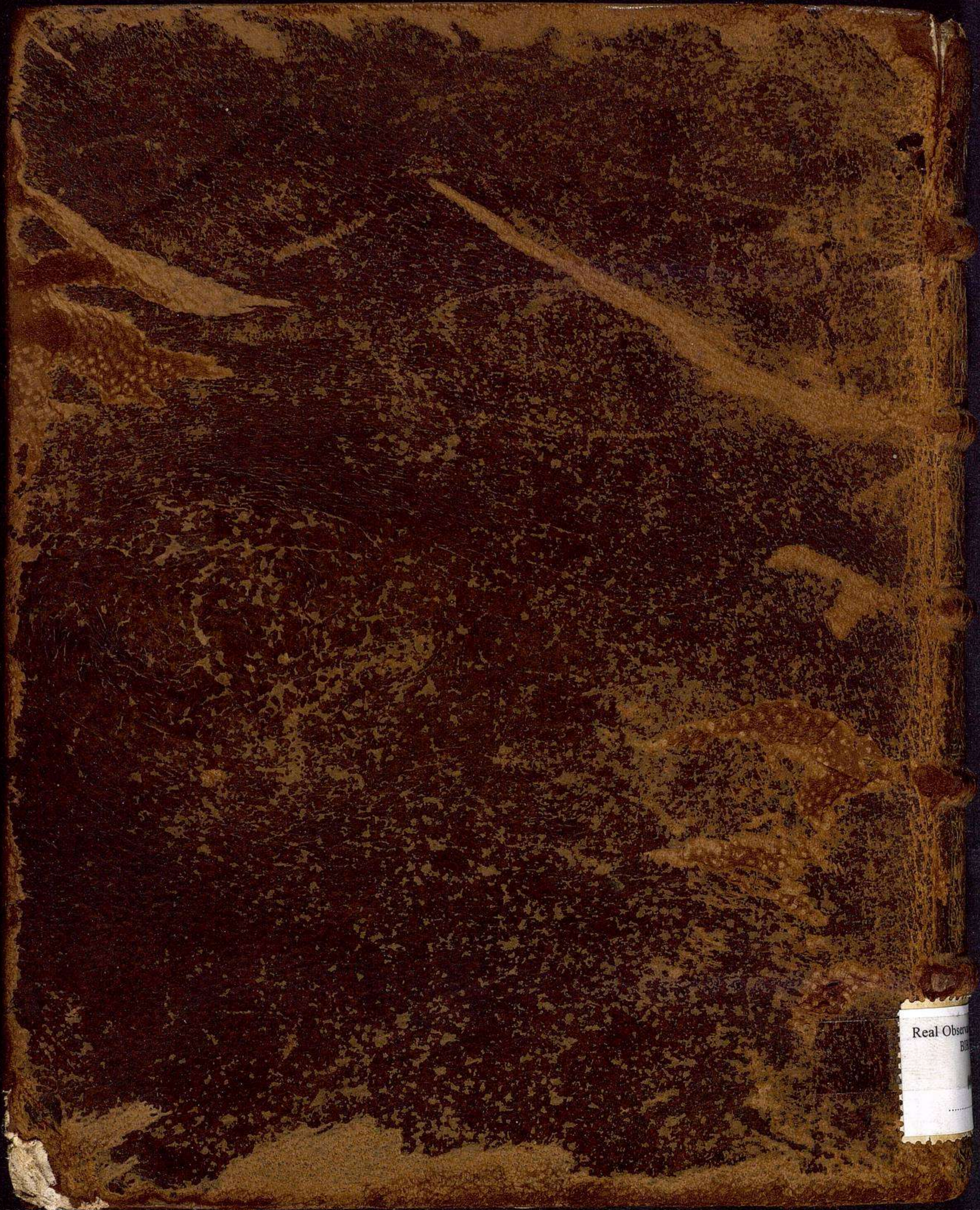

BIBLIOTECA
DEL
OBSERVATORIO DE S. FERNANDO

Real Observ
BIB

8

ARON
OFERT
TO I

Real Observatorio de la Armada
BIBLIOTECA

00170